Δοξαστικά Πέτρου Λαμπαδαρίου
Ιδιόμελα Μανουήλ Πρωτοψάλτου

ΚΛΑΣΙΚΟΝ
ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Επιμέλεια-Επεξεργασία-Σελιδοποίηση-Ισοκρατήματα
Παναγιώτης Τζανάκος-Πρωτοψάλτης

Ο Φ Ε Λ Π 2015

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

«Του Φαρισαίου την μεγάλαυχον φωνήν, πιστοί μισήσαντες· του δε Τελώνου την ευκατάνυκτον ευχήν ζηλώσαντες, μη τα υψηλά φρονώμεν, αλλ' εαυτούς ταπεινούντες...».

Ανθολογώντας στον λουλουδόκηπο των κλασσικών μουσικών συνθέσεων, ιχνεύει εύκολα ο κάθε μουσικόφιλος την αγωνία των παλαιών συνθετών της πατρώας εκκλησιαστικής μας μουσικής να μετέχουν εντέχνως στην κοπιώδη εκείνη κατάβαση που οδηγεί στην υψοποιό ταπείνωση. Η περίοδος της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής δεν είναι απλά ημέρες σημαδεμένες στο ετήσιο διάβα του χρόνου. Είναι γεγονός βιωματικό που αποκτά νόημα μονάχα όταν η μετοχή σε αυτό γίνεται με δόσιμο ολοκληρωτικό από τον πρώτο πρώτο στίχο «***μη προσευξώμεθα φαρισαϊκώς αδελφοί***», μέχρι τον Γολγοθά.

Στην αναζήτηση αυτού του βιώματος ο ιδρυτής του Ο.Φ.Ε.Λ.Π. και χοράρχης του Μουσικού Συνδέσμου Λακωνίας «Πέτρος ο Πελοποννήσιος», **Πρωτοψάλτης κ. Τζανάκος Παναγιώτης**, επιμελήθηκε με κόπο πολύ και προσφέρει ψηφιακά σε όλους τους φιλόμουσους ένα Μουσικό Τριώδιο «*κατά το ύφος της Μεγάλης Εκκλησίας*», συλλέγοντας εις εν τα μαθήματα των μεγάλων διδασκάλων της πατριαρχικής μουσικής παραδόσεως του 18ου και 19ου αιώνα.

Στις ημέρες μας η διάδοση των κλασσικών μελών με τη βοήθεια του διαδικτύου, οδήγησε αρκετούς στη στροφή προς το *αρχαίον μουσικό κάλλος*, αναζητώντας μέσα από αυτό την γνήσια ασκητική πράξη της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Κι όσο ανάγκη είναι να γνωρίσει ο σύγχρονος κόσμος την ουσιώδη διαφορά της νηστείας από την αποχή βρωμάτων, εξίσου σημαντικό είναι η κατανόηση της διαφοράς των κλασσικών μουσικών συνθέσεων από την συντριπτική πλειοψηφία των σύγχρονων. Όχι γιατί στις ημέρες μας δεν υπάρχουν ικανοί συνθέτες, κάθε άλλο. Η διαφορά έγκειται στην αισθητική, στο πως δηλαδή υπηρετεί κανείς τις διάφορες λειτουργικές ανάγκες της εκκλησίας μας. Και θαρρώ, αποφεύγοντας ρομαντικές αφηγήσεις και συναισθηματισμούς της στιγμής, πως οι παλαιοί συνθέτες υπηρετούν ακριβέστατα τον ποιητικό λόγο που περιγράφει το «*πόσα δύνανται τα δάκρυα*».

Τα Δοξαστικά που περιέχονται στο παρόν πόνημα είναι όλα του Διδασκάλου κυρ Πέτρου του Λαμπαδαρίου και προέρχονται από το Δοξαστάριο που εξήγησε και εξέδωσε μουσικά ο Βιολάκης, εκδόσεως 1899.

Τα στιχηρά ιδιόμελα είναι του Μανουήλ Πρωτοψάλτου (ο οποίος μελοποίησε μόνον ότι δεν υπέγραψε ο ανυπέρβλητος Διδάσκαλος Πέτρος) από το Ιδιομελάριο που εξήγησε και εξέδωσε ο Χουρμούζιος το 1831. Τα μέλη πού προστέθηκαν ως συμπληρωματικά και βοηθητικά, τα μεν Αναστάσιμα (Κατανυκτικά και μαρτυρικά ήχων κ.λ.π.) είναι από το Αναστασιματάριο της Μουσικής Βιβλιοθήκης εκδόσεως 1899, τα δε υπόλοιπα (Προκείμενα, αργά ιδιόμελα κ.λ.π.) από την τετράτομη Πανδέκτη εκδόσεως 1850. Να σημειωθεί πως δεν συμπεριλήφθηκαν προσόμοια - εκτός ελαχίστων σπανίων – καθώς ακολουθήθηκε η παλαιά γραμμή πού απαιτεί την από στήθους γνώση τους. Τα μέλη του Ακαθίστου Ύμνου, παρ' ότι ανήκει στο Τριώδιο, θα παρουσιαστούν σε άλλη έκδοση μεμονωμένα και θα ακολουθεί ασφαλώς η ίδια πρακτική.

Άπαντα τα αναφερθέντα βιβλία είναι εγκεκριμένα ή και έχουν εκδοθεί από την Μεγάλη τού Χριστού Εκκλησία κατά το ύφος της. Το ύφος εκείνο που διεφύλαξε και το ήθος άτρωτο και την συνέχιση της παραδόσεως απαρασάλευτη. Ο πονήσας επέλεξε να επεξεργασθεί ψηφιακά τις σκαναρισμένες από τα πρωτότυπα εικόνες παρά να ξαναγράψει εκ νέου τις μελωδίες σε ηλεκτρονική γραφή, μόνο και μόνο (παρά τις όποιες τεχνικές ατέλειες) για να φανεί ο κόπος του παλαιού εκείνου τυπογράφου πού πάλευε με τα μουσικά στοιχεία και τα μελάνια να τυπώσει σε χαρτί τις μελωδίες των συνθετών. Ίσως έτσι, με μια δόση ρομαντισμού, να κρατήσουμε μέσα στον ψηφιακό κόσμο που ζούμε τη μυρωδιά του τυπογραφείου, εκείνου του κρυμμένου σε κάποιο λιθόστρωτο στενό της βασιλεύουσας.

Αντί επιλόγου παραθέτουμε ως ευχή στον κοπιάσαντα, τον επίλογο του Π.Γ. Κηλτζανίδη στην υπ' αυτού έκδοση του Δοξασταρίου, Τριωδίου και Πεντηκοσταρίου το 1882. «***Δέομαι δε του Πανοικτίρμονος να στηρίξη ολίγον έτη χρόνον τον γηραλέον τούτον βίον μου, έως ου ιδώ την μουσικήν ημών εν εκείνη τη αρχαιοπρεπεί βαθμίδι, εις ην πας δαήμον και εχέφρον εύχεται αύτη να υψωθεί αύθις***».

Σπάρτη, 29 Ιανουαρίου 2015
Θεοδώρου Ευάγγελος, Λαμπαδάριος
Πρόεδρος Μουσικού Συνδέσμου Λακωνίας «Πέτρος ο Πελοποννήσιος»

Κυριακή

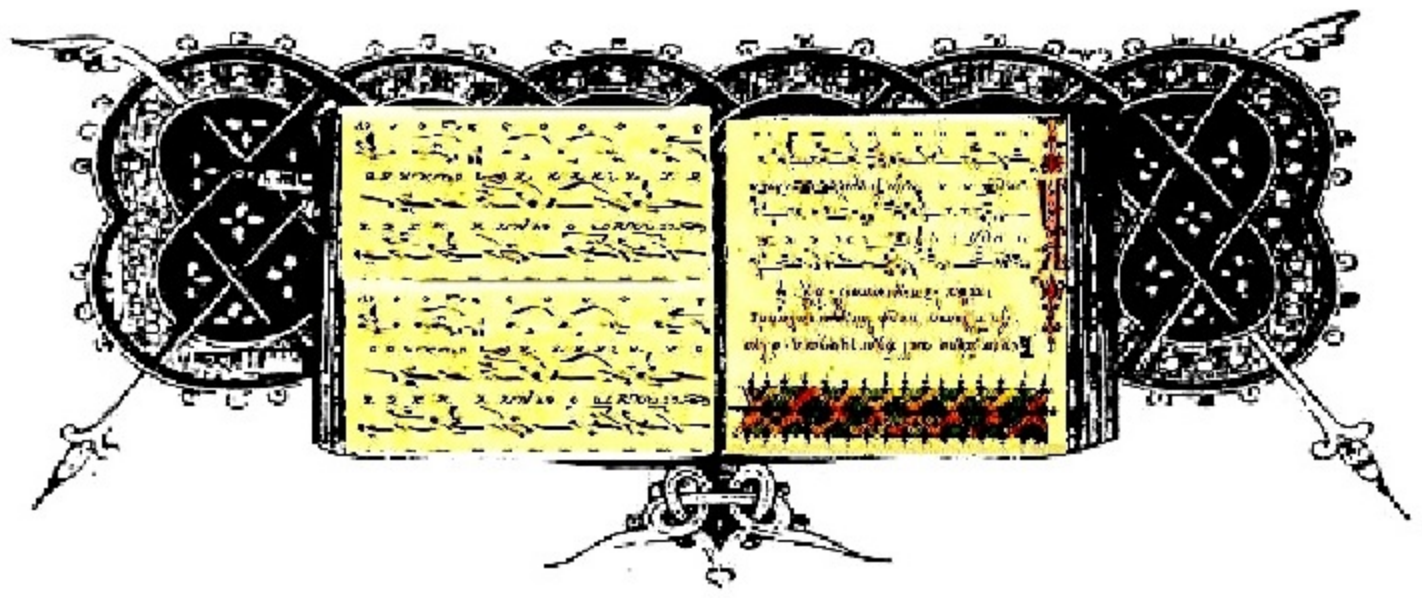
Τελώνου και Φαρισίου

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἰδιόμελα ἦχος πα.

Δόξα εσπερίων-Ηχος ν̱ πα Νη.

Π Ν
αν το χρα α το ο ορ Κυ ρι ι ι ε οι
Π Ν
δα α πο ο ο σα δυ ναν ται αι αι τα δα α α α
χρυ υ υ α Ε ζε κι α α αν γαρ εκ των
Δ
πυ λων τω θα να του α α νη η η γα α α γον
Π Ν Δ
την α μαρ τω ω λον εκ των χρο νι ι ι ων πται
σμα α των ερ ρυ υ υ σα α α α το τον
δε Τε ε λω ω ω νην υ περ τον Φα ρι σαι ον ε δι ι
Δ
και αι αι ω ω ω ω σαν και δε ε ε ο ο
Π Ν Δ
ο ο μαι σνν αυ τοις α ριθ μη η η η σα ας ε ε
λε ε η η σο ο ο ον με

Δόξα των αποστίχων-Ηχος λ̇π̈ q̈ Πα.

Π

Β ε βα ρη με ρων των ο φθαλ μων μυ εκ των α

ρο μι ι ω ω ων μιου χ̈ q̈ ου δυ ναμαι α τε νι ι

σαι αι χαι ι ι δειν Δ̈ τον αι θε ρα α του Ου ου ου ου

ρα α α α νου π q̈ αλ λα δε ξαι με ως τον Τε ε λω ω

Δ

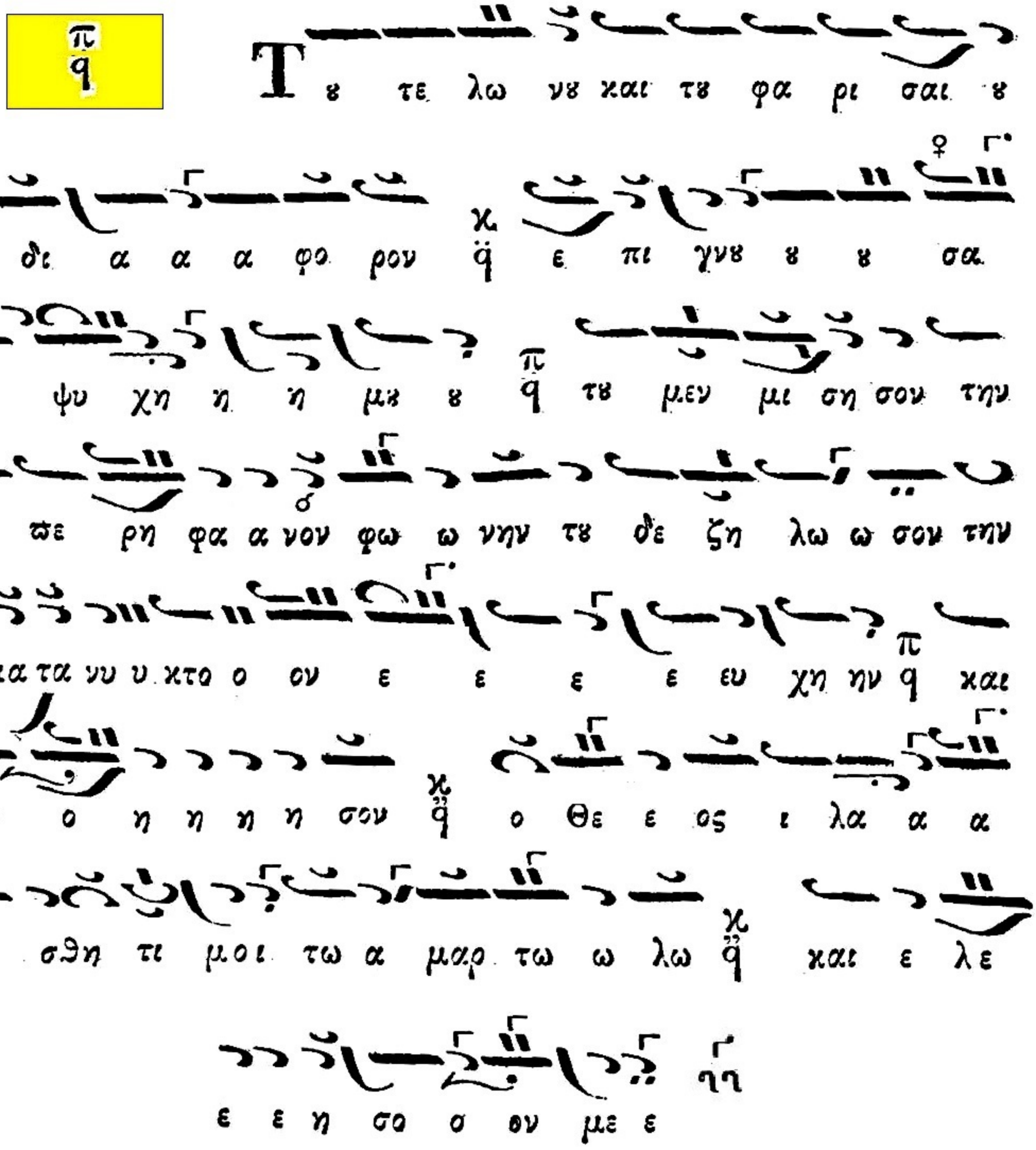
νην Δ̈ με τα νο ου ου ου ου ουν τα α Σω ω ω

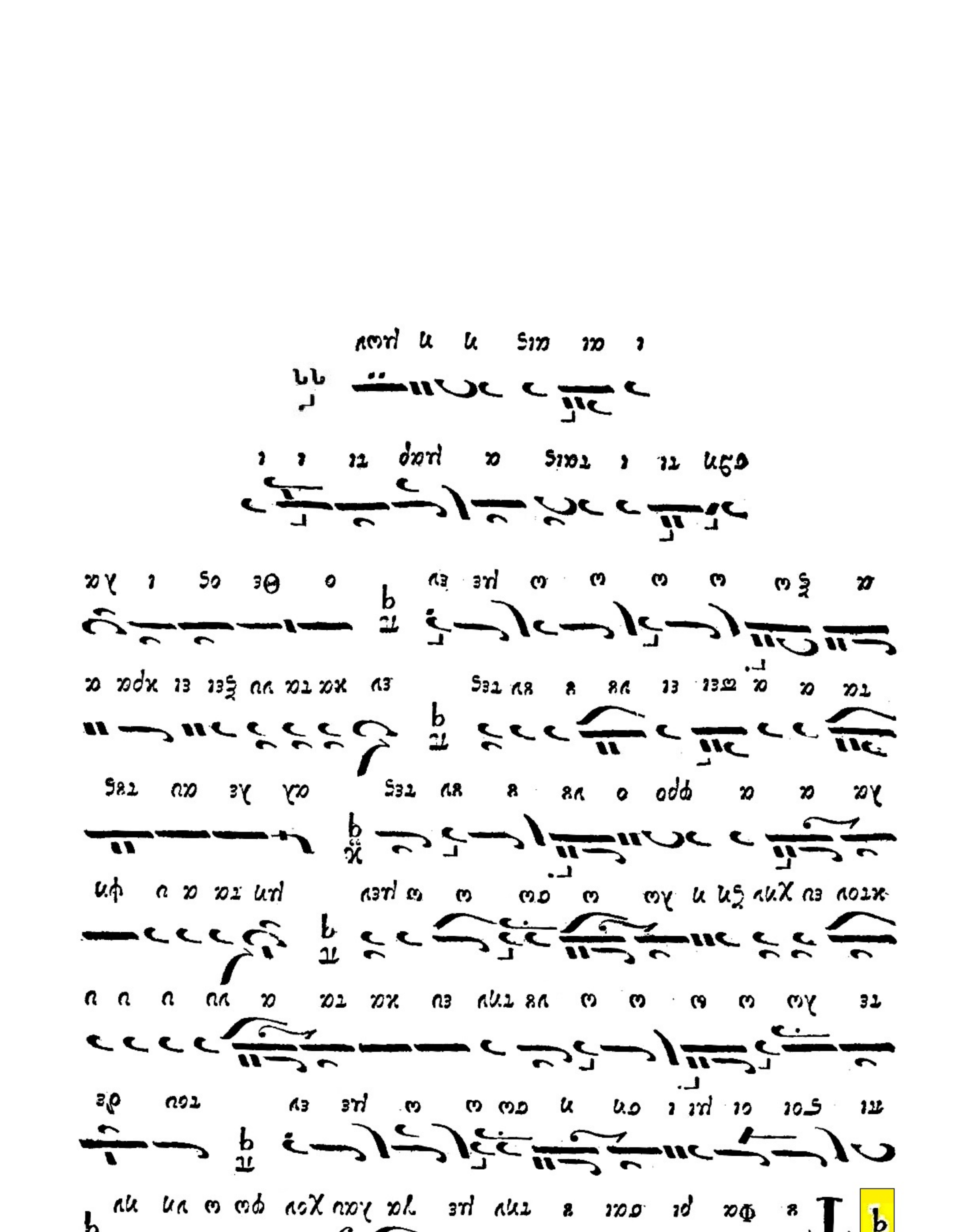
Π

τηρ Δ̈ και ε λε η σο ο ον με

Εις τους αίνους.Τα (2) ιδιόμελα τού εσπερινού και τα παρόντα ἦχος πλ. δ΄ Παν.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα Ἦχος πλ. δ. Νη.

N

αις εξ ερ γων χα αν χη σε ε σι ι πλ. φα ρι

σαι αι ον δι χαι ουν τα ε ε α αν τον πλ. χα τε χρι

να α ας Κυ ρι ι ι ε γ χαι Τε λωνην μετρι ο πα

α θη σα αν τα α πλ. χαι στε να αγ μιοις ι λα σμοναι

του με ε νον ε δι χαι αι αι αι ω ω ω ω σας δ

Δ

ου γαρ προ ο σι ε ε σαι τυς με γα λο φρο ο νας λο

N

γι ι σμους νη χαι τας συν τε τριμ με ε νας χαρ δι ι ι

ας ουκ ε ξου ου ου ου ου θε ε ε ε νεις δι

ο ο ο ο χαι η η μεις πλ. σοι προ ο ο σπι πτο

ο ο μεν εν τα α α πει ει νω ω ω σει γ τω

Κυριακή τού Ασώτου

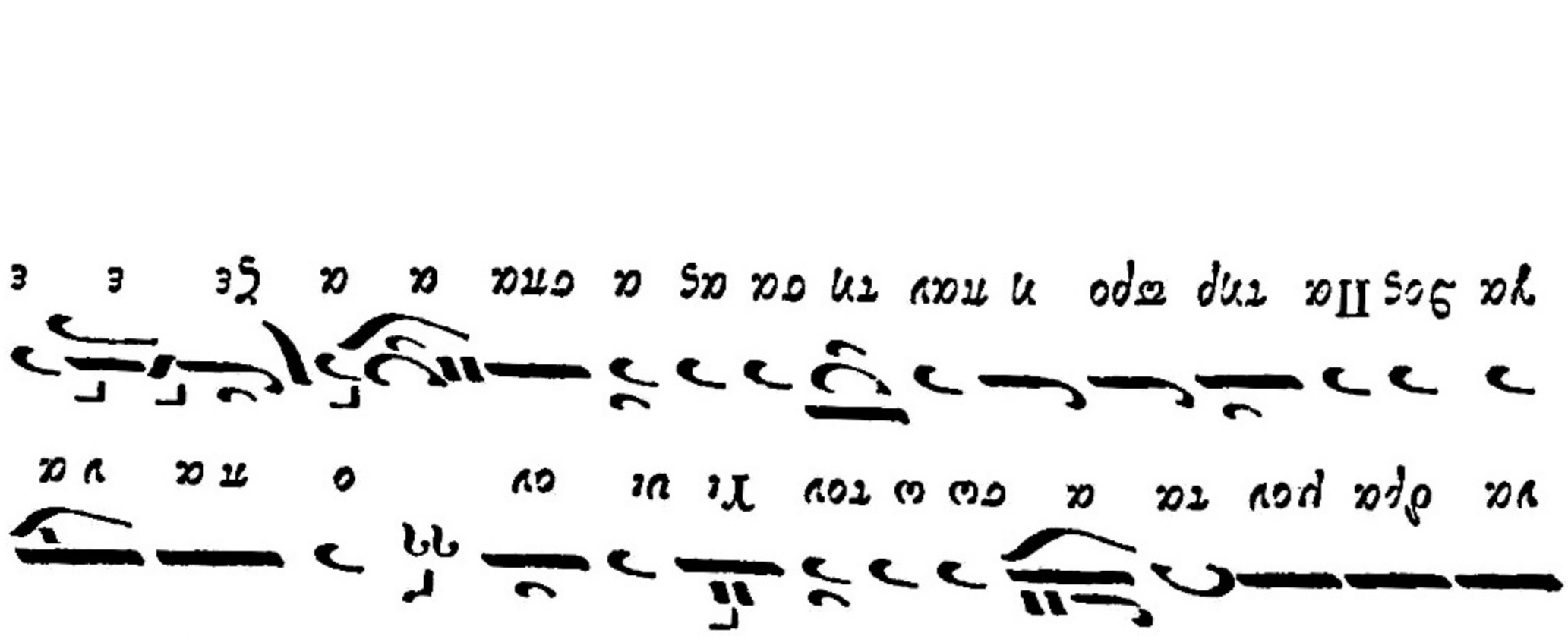
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Ἰδιόμελα

ἦχος. δ'. πα.

Εἰς ἀναμάρτητον χώραν
καὶ ζωηρὰν εὐθηνίαν
σωρηθεῖσα ἡ μαρτίαν
τὴν δρεπανηθεῖσα τὰς χαρὰς τῆς ἀμέλειας
καὶ δραγμὰν τῶν ἐσθιόντων τὰ σὰ
πραξεων μυστὰς θύμονι ἀγαὶ καὶ
τερωσα χαλωνιὲ τῆς μετὰ τοὺς οἴ
ας ἀλλαιτωσὲ τὸν προαιώνιον γεωργὸν
ἡμῶν θεὸν τῷ ἀνεμῶ τῆς φιλεύ

Δόξα των εσπερίων *Ἦχος πλ. Δ*

Δ

Ω πο ο σω ωρ α γα α θωρ ο α α α α θλι ι

ι ί ος ε μαν το ορ ε στε ε ε ρη

Δ Γ

σα ω ποι ας βα α α σι λει ας ε ξε πε

Δ

Ν Δ

σα ο τα λαι αι πω ρο ος ε ε ε γω ν τον πλυτον

η να λω σα ο ορ περ ε ε ε ε λα α α α βορ

τη ν εν το λη ην πα ρε ε ε βη ην οι οι

Δ

Β Δ

οι οι οι μοι τα λαι να ψυ υ χη η η η τω

Δ

Γ Ν

πυ ρι τω αι αι ω ω νι ω λοι πο ορ κα τα α α

Δ

δι κα α ζε ε ε ε σαι ν δι ο προ τελυς βο η

Δ

Γ Δ

σορ Χρισω ω ω τω θε ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Β Δ

ω ω ως τον α σω τον δεξαι αι με υι υι ορ ο

Δ Δ

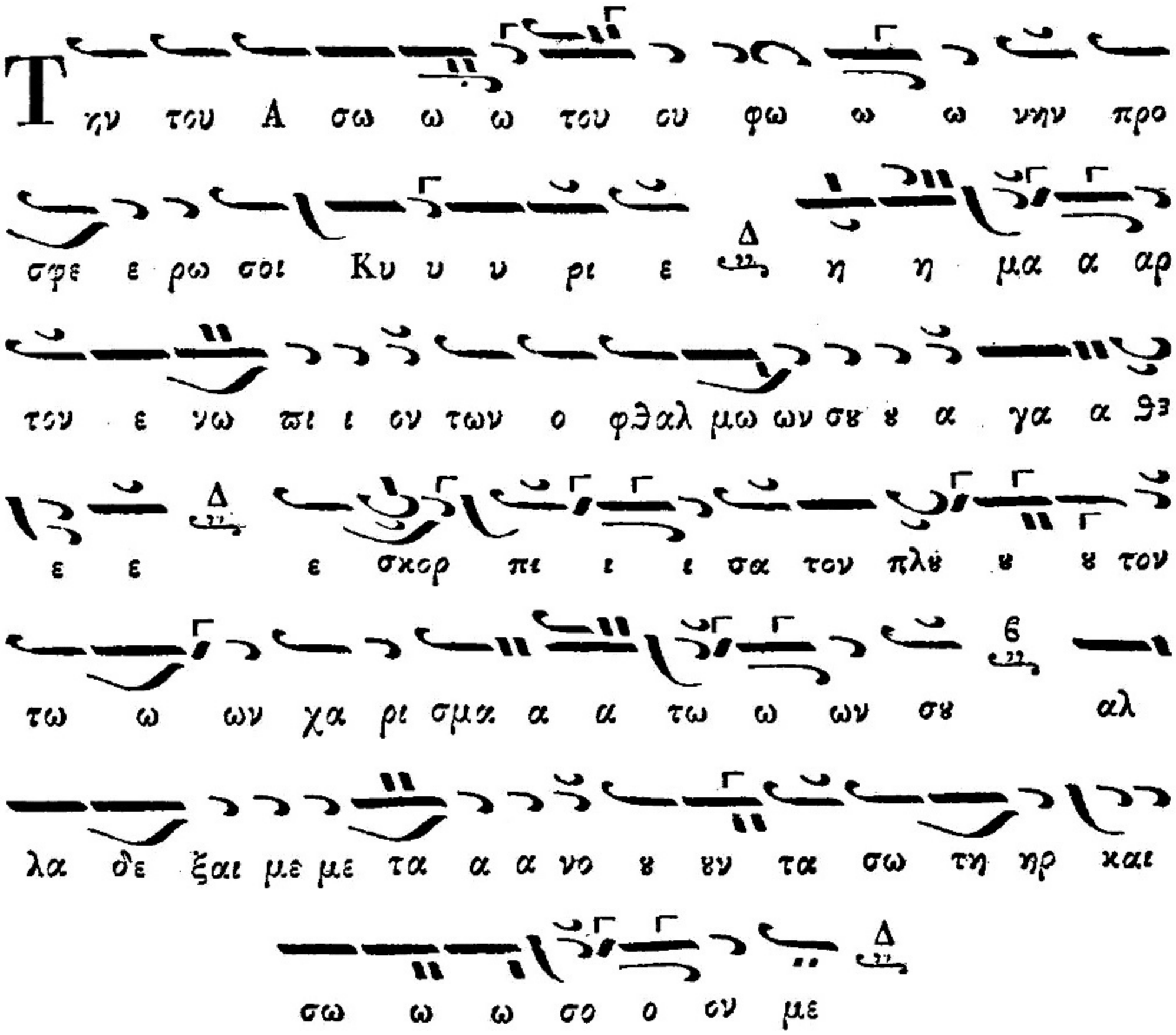
θε ο ο ος καιαι ε λε ε η η σο ο ο ορ με

Δόξα των Αποστίχων

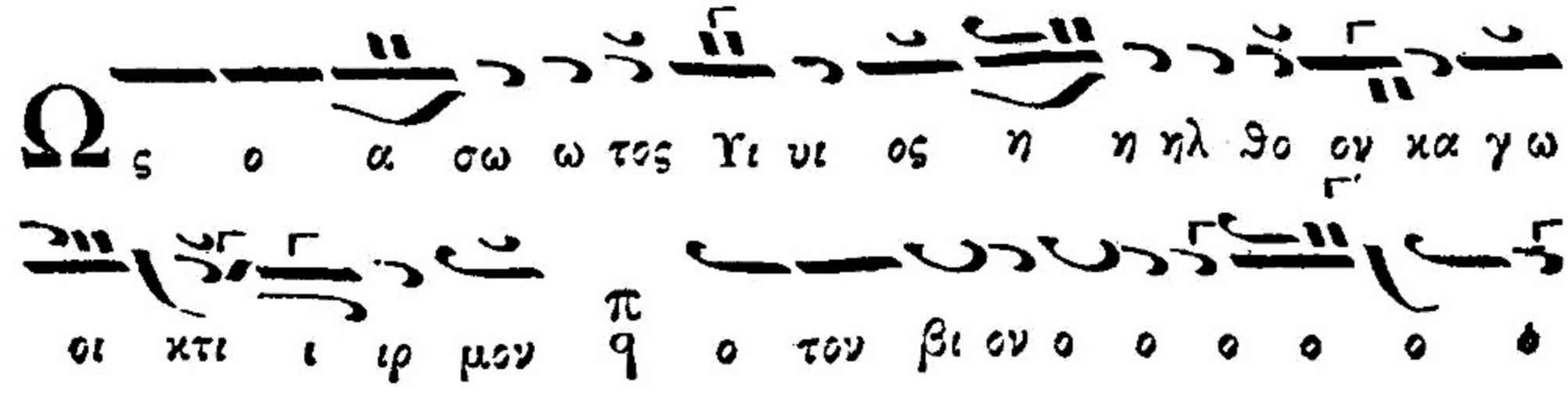
Ἦχος λ̲ π̲ Πα.

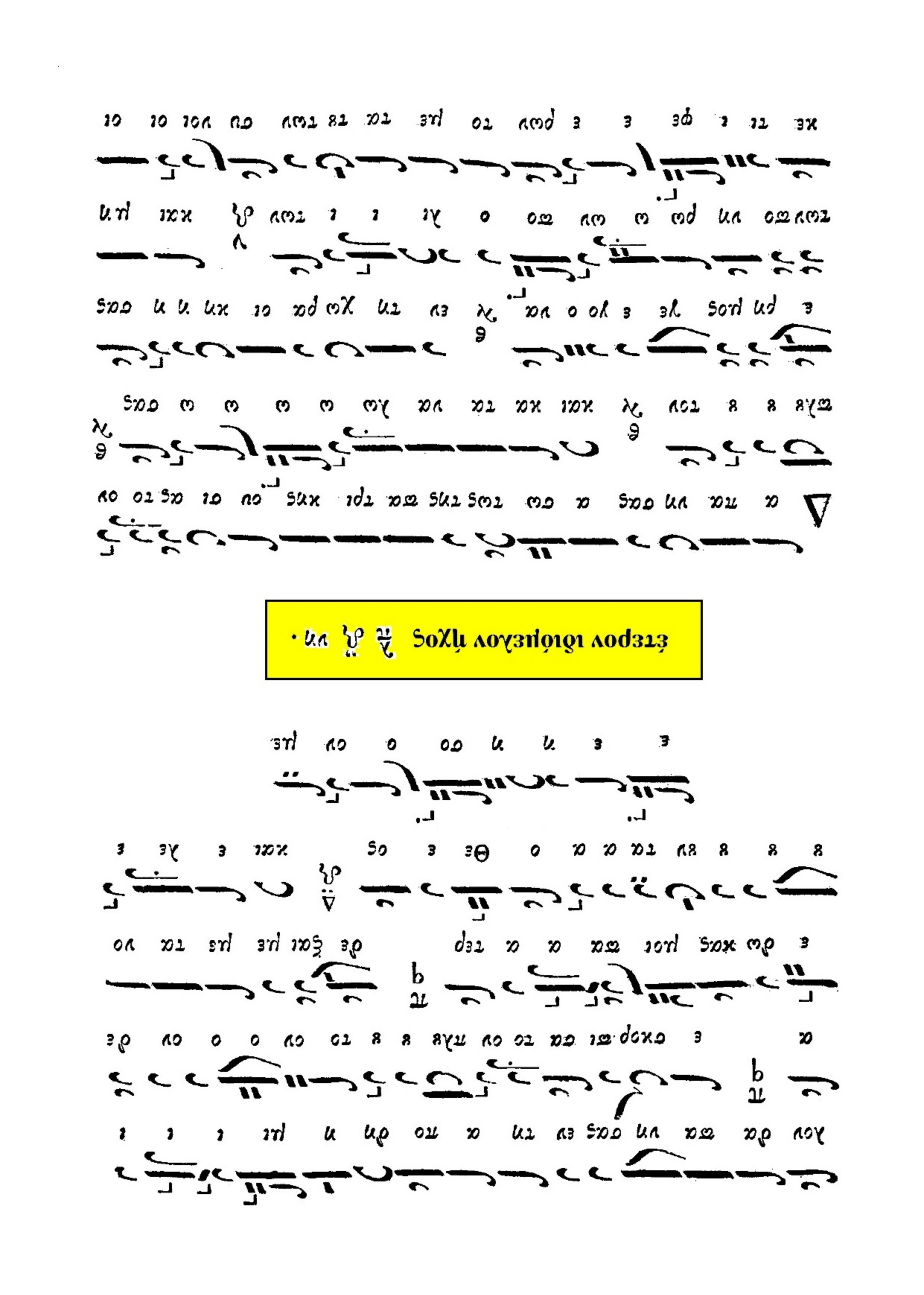
Π
της πα τρι χη ης δω ρε ε ας Δ δι α σχορ
πι ι σα α ας το ον πλυ υ υ τον Δ α λο γοις συν
ε ε βο ο σχο μην ο τα α λας χτη η νε ε
π
ε ε σι ης χαι της α αν των ο ρε γο ο με ε
νος τρο ο φης Δ ε λι μω ττον μη χο ο ορ τα ζο ο
π
με ε ε ε νος αλλ υ πο στρε ψας προς τον ευ
Κ
σπλα α αγ χγο ο ον Πα τε ε ρα χ ης χρα αν γα α α
Δ Π
α ζω συ νν δα α α α χρυ υ υ υ σι Δ δε ξαι με
Ν Π
ω ως μι σθι ι ο ον προ σπι ι πτον τα τη φι λαν
π
θρω πι ι α συ υ χαισω ω ω σο ο ο ον με

Ιδιόμελα των Αίνων-Ηχος Β' Δ

έτερον Ηχος Δ' πα.

Δόξα των Αίνων Ἦχος λ̇ Πα.

Π
Πα α τερ α γα α θε σ̇ ε μια χρυνθην α α

Δ
πο ο σου σ̇ μη εγ κα α τα λι ι ι πη η

Π
η ης με σ̇ μη δε α α α χρει ει ει ο ον δει

ει ει ξης της Βα α α σι λει ει α α α ας σϑ π

ο ε εχ θρος ο παμ πο ο νη ρο ος ε ε ε γυ υ

υ μνω σε ε ε με και αι η η ρε μου ου τον πλϑ ϑ

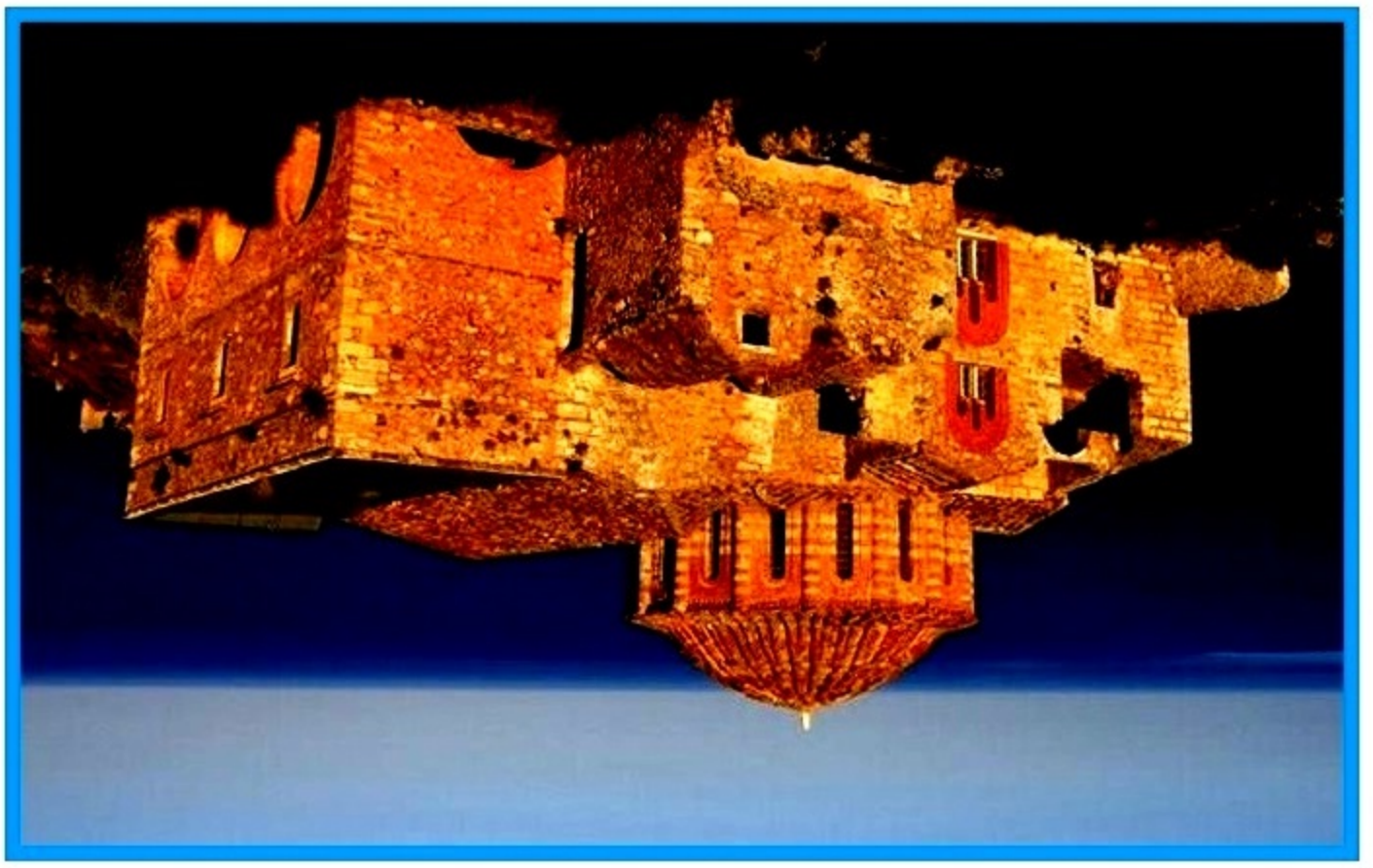
ϑ ϑ τον π της ψυ χης τα χα ρι ι σμα α τα α

σωτως δι ι ι ε σκο ο ο ορ πι ι ι ι σα π

Δ
α να στας ϑν ε πιστρεψας προσε ε ε εκ βο ο

Π
ο ο ω ποι η η σο ο ον με ε ως ε να τω ω ων

μι σθι ι ω ω ω ων σϑ π ο δι ε με εν Στα αυ

Σάββατον τών Κεκοιμημένων

Τῷ Σαββάτῳ τῶν κεκοιμημένων.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα, Ἦχος ᾱ Νη.

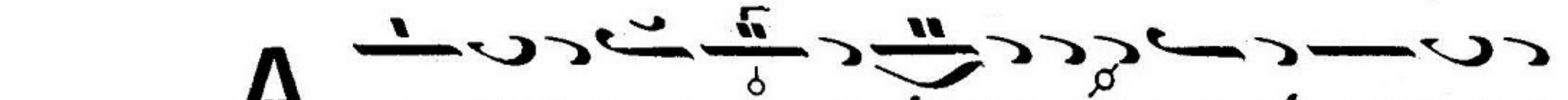
ω ως γε ε ε γρα α απται του πα ρε χο ο ον

τος τοις με τα στα α σι τη η ην α

να α α πα α α αυ σιν

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα.

Δόξα, Ἦχος λ Πα.

ρ χημιοι και υ υ πο στα α σις το πλαστουργουσυ

γε ε γο ο ο νε προ ο στα α α αγ μια π βου λη

θεις γα αρ ε εξ α ο ο ρα τυ υτε και ο ρα της

με ζω ω ον συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ε ως π

γηθεν μυ το σω ω μα δι ι ε ε ε ε πλα α α

α σας δε δω καις δε ε μοι ψυ υ χη ην τη θει α συ

πα αν τη η σιν Χρι στε ε ε ε ο ο Θε ε ε ε

ος το τε Δε σποτα ας μιε τε ε στη σα ας εξ η η

μων ἐν ταις των α γι ων σου κα τα α τα αξον σκη

η ναις τα πνευμα τα των σω ω ων δου ου ου

λω ων Χρι ι ι στε

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων.

Δόξα Ἦχος πλ. Πα.

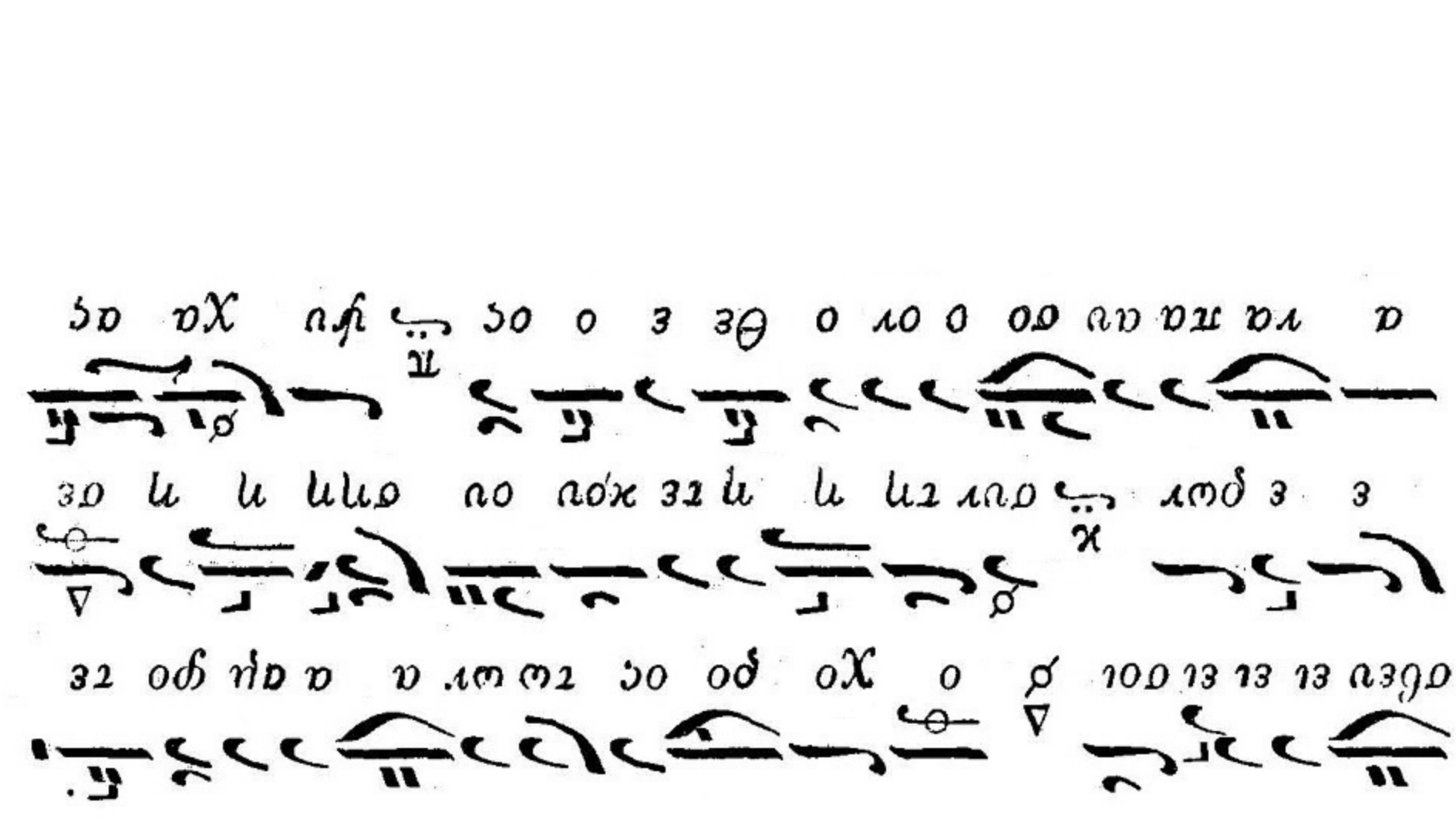
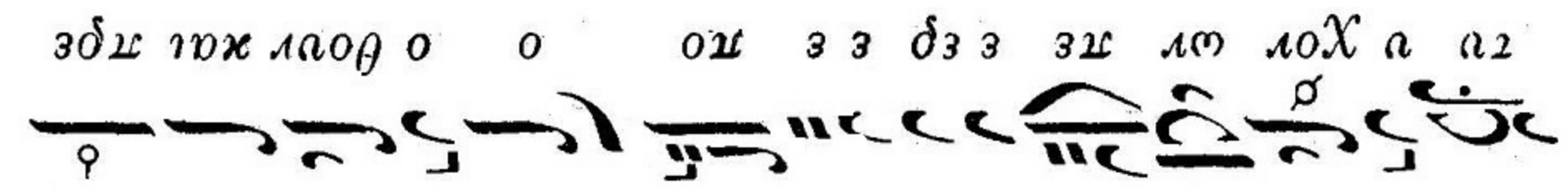
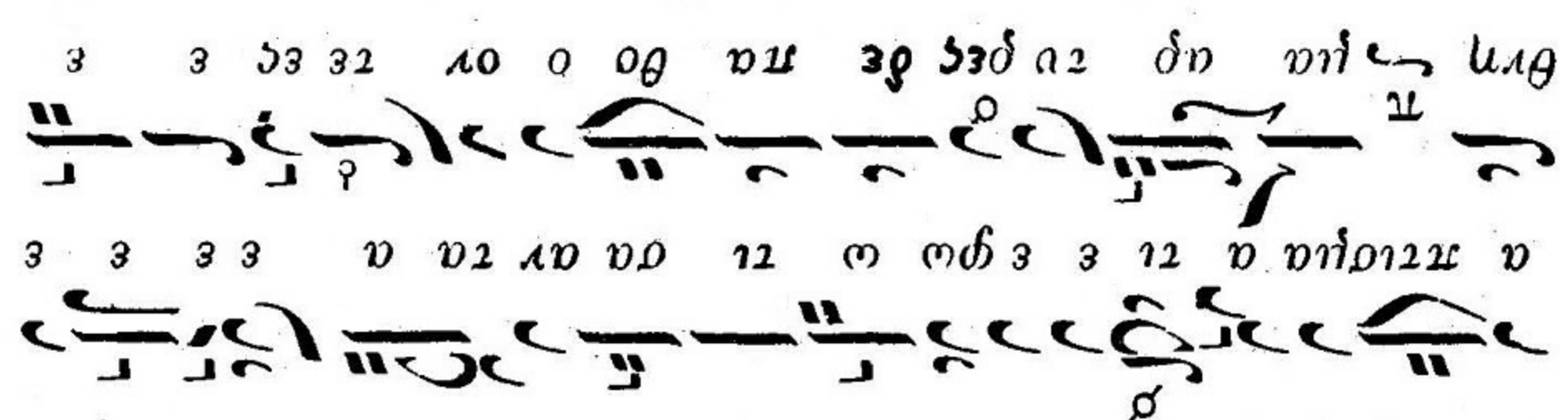
Α λ γος τω Α δαμ ε χρη η μα τι ι ι σεν

η του ξυ λου α πο ο γε ευ σις πα λαι αι ε ε εν

Ε ε δεμ ὁ ο τε ο ο ο φις ι ο ον ε ε ε ξη ρε ε

ε ε εν ξα α α α το δι αυ τοῦ γαρ ει σηλ

θεν ο θα α α να α α α α α τος παγ γε

α ας προ σε ε λα α α βϑ ϑ και η μα α α ας

κα τα α ξι ι ι ι ω ω ω ω σον ϛ της βα

α α σι λει ει α α α ας σου ⤷ ο Σταυ ρον υ υ

πο μει ει ει να ας ⤷ δι ε με το ον κα τα

α α α α χρι ι ι ι τον ϛ ο λυ τρω τη ης μϑ και

αι αι Θε ε ε ε χ ο ο ο ο ος ϛ

Κυριακή της Αποκρέω

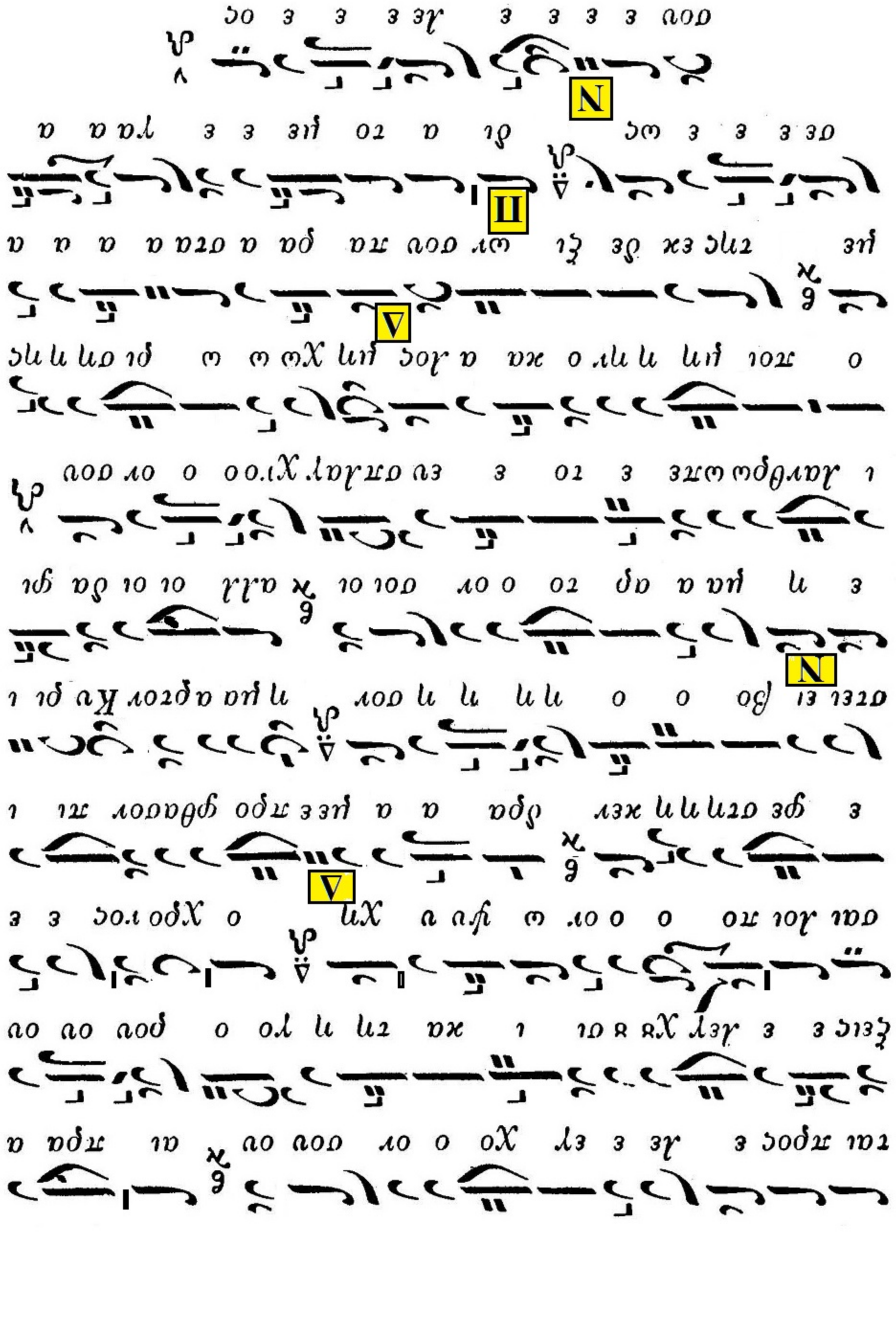
Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀπόκρεω.

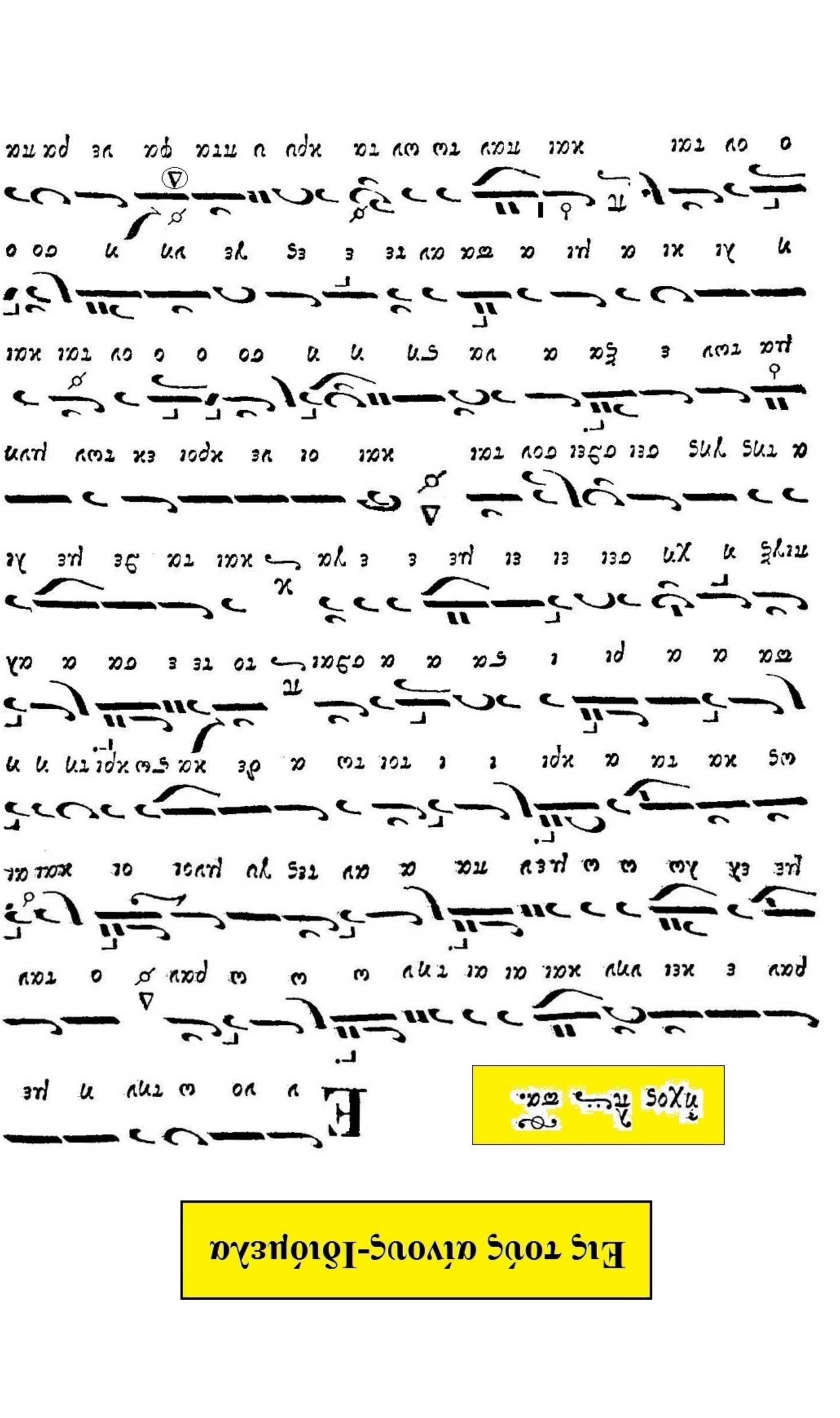
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα, Ἦχος ϖ ϟ Νη.

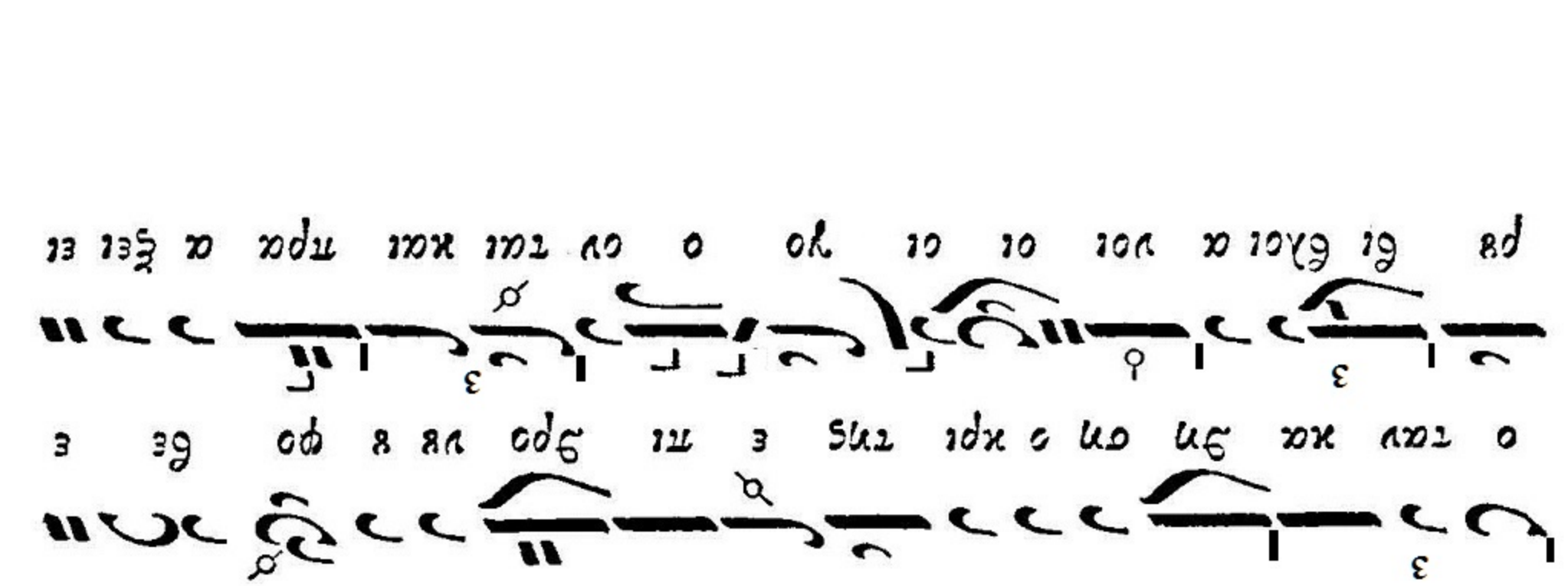
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα.

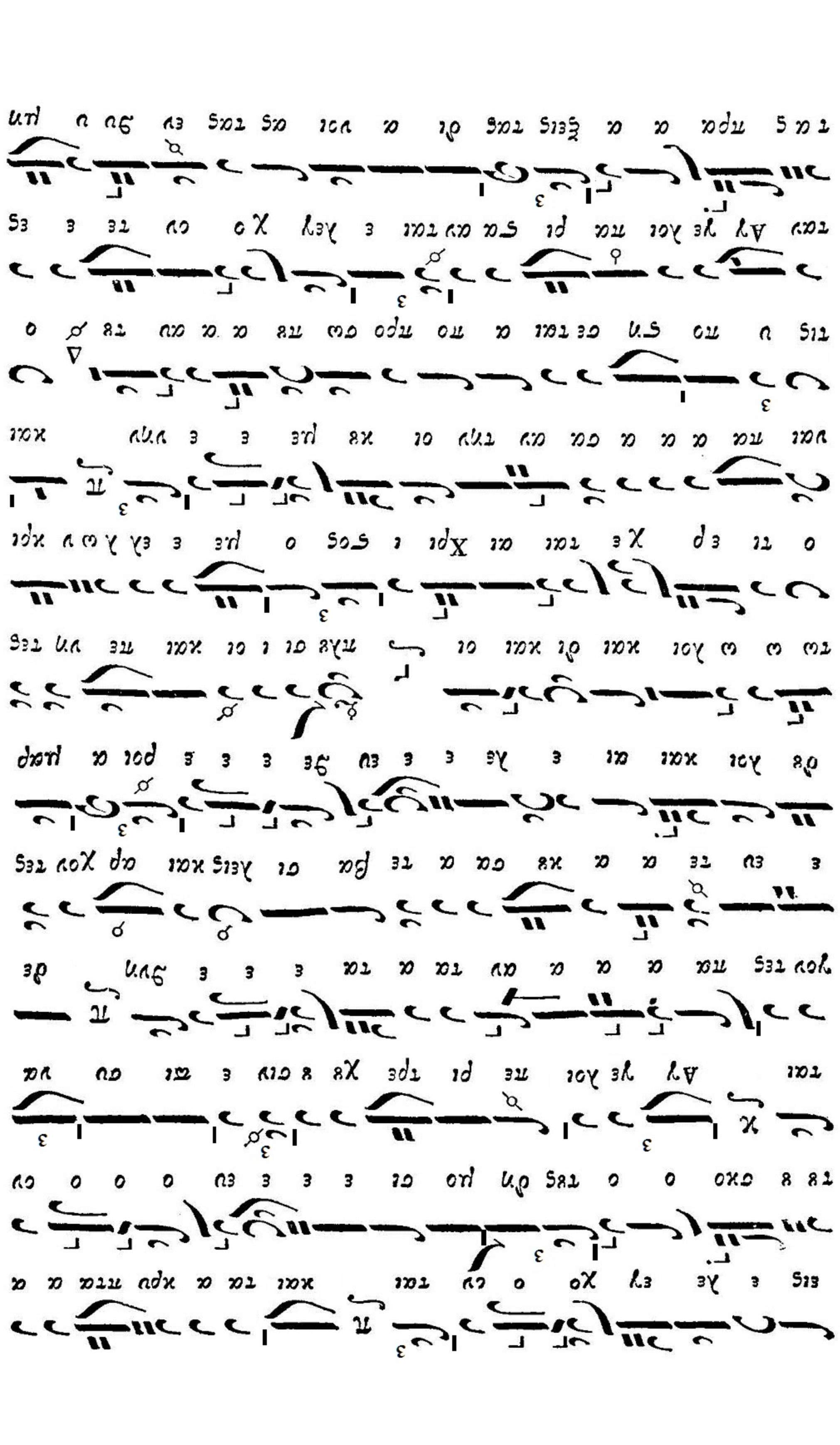
Δόξα, Ἦχος ᾱ ϊ Νη

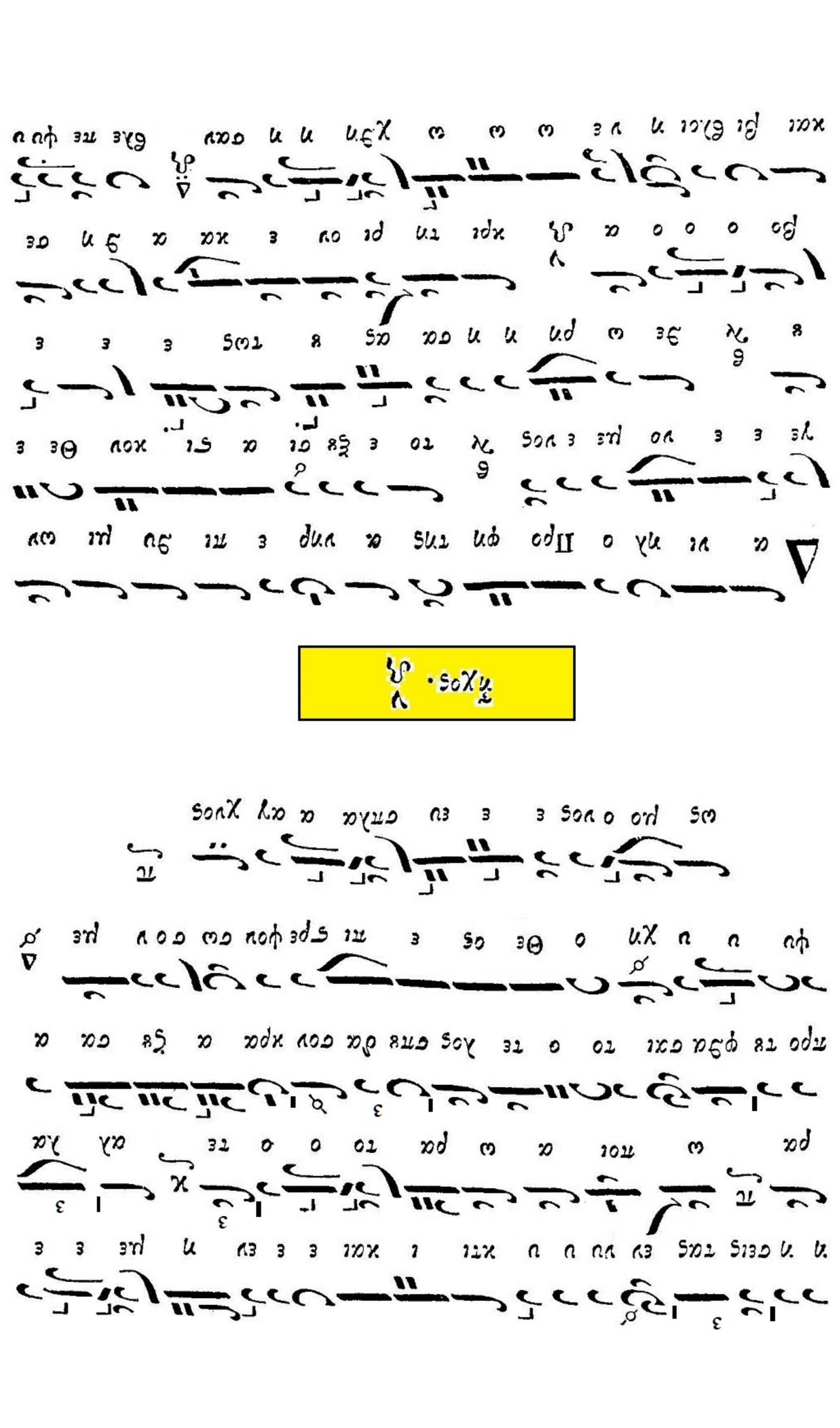

Εἰς τοὺς αἰγοὺς-Διόμεδα

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος ϐ Πα

Π ρο κα θα ρω ω ω μεν ε αυ του ου ους α δε ελ

φοι τη βασι λι δι ι των α α α α α ρε ε

ε ε των ϐ ι δω γαρ πα ρα γε ε γο νε πλουτον

η μιν α γα θων κο μι ι ι ι ζου ου ου ου σα των

πα θων κα τευ να α α ζει τα οι οι δη η η μα α

α α τα και τω Δε σποτη κα ταλλα τει ει τους πται

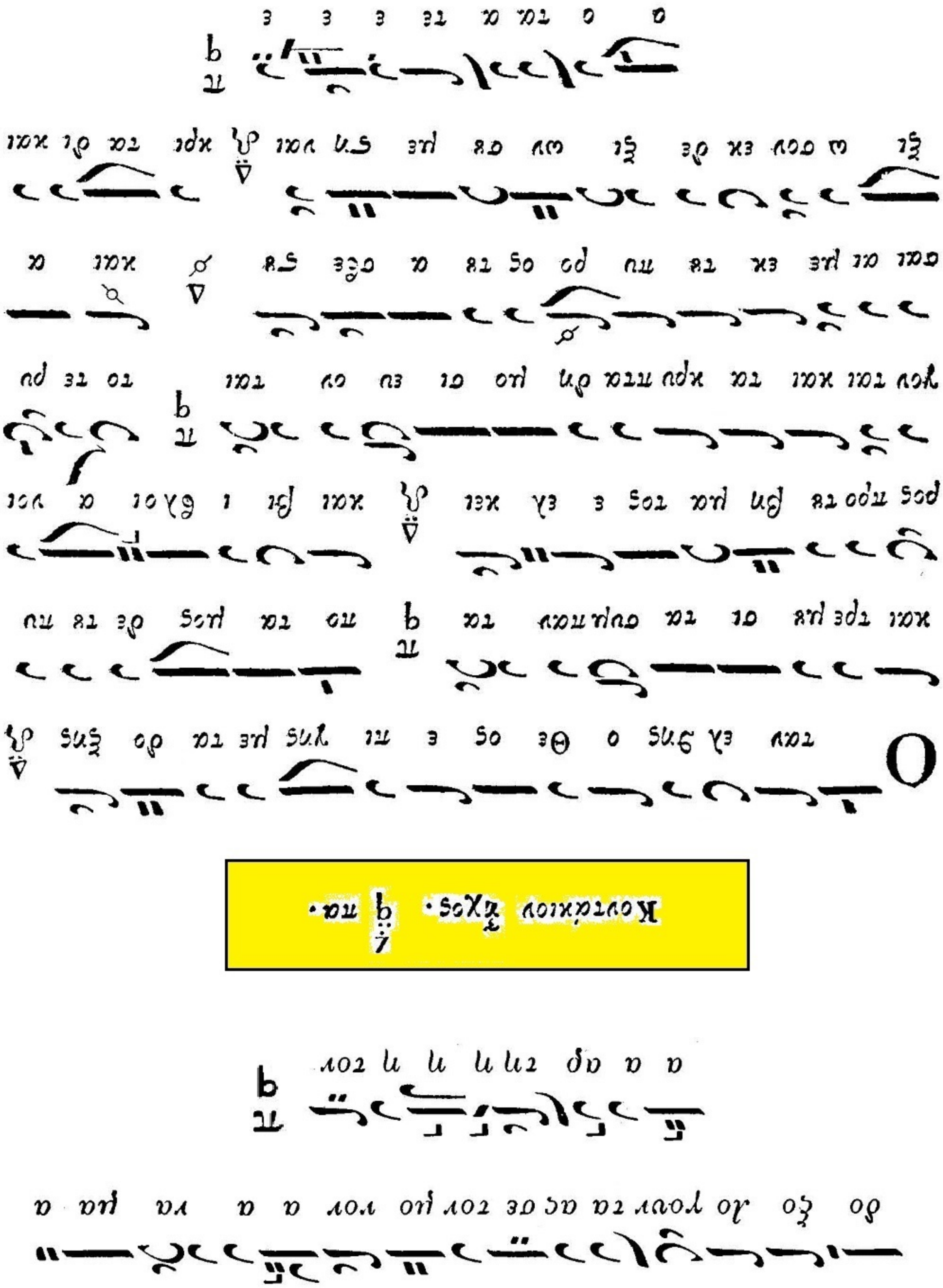
αι αι σα α α αν τας ϐ δι ο μετ ε ευ φρο ο

συ υνης ταυτην υ πο ο δε ξω ω ω ω ω με ε

ε ε θα ϐ βο ων τες Χρι στω ω ω τω ω θε ε ω ϐ

ο α να στας εκ των νε ε κρω ων α κα τα

χρι τους η μας δι ι α φυ υ υ υ λα α α α ξον ϐ

Κυριακή της Τυροφάγου

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα Ἦχος ⁝ *Πα.*

χα θι ι σεν Α α δαμ α πε ραν τι ι
του ου ου Πα α α ρα α δει ει ει σου και τηι
ι δι αν γυ υ υ μι ω ω ω σιν θρη νω ωι
ω δυ υ ρε ε ε το οι οι οι οι οι
μοι οι τον α πα τη η πο ο νη η ρα πει σθε εν
τα α α και αι αι κλα πε εν τα και δο ο ξης
μα α κρυν θε ε ε εν τα οι οι οι οι οι
μοι οι τον α πλο ο τη η η η τι γυ υ μνον
νυ υ νν δε ε η πο ο ρη με ε ε ε νον αλλ
ω ω Πα α ρα δει σε ουκ ε τι σου τη ς τρυ φη ης

α α α πο ο λα α αν σω ουκ ε τι ο ο

ψο ο ο ο μαι τον Κυ ρι ον και αι Θ'ε ε ο ο ον

μου ου και πλα α α στην εις γη ην γα αρ α

πε λε ευ σο ο μαι ε ξη ης και προ ο ο σε

λη η η η η φθη ην ε λε η μων οι οι κτιρ μιω ων

ων βο ω ω ω σοι ε λε η σο ον με ε το ον

πα ρα α πε σο ο ο ον τα

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα.

Δόξα Ἦχος πλ. Πα

Ε Π Δ

ξε βλη η θη Α α δαμ τυ Πα ρα α δει ει

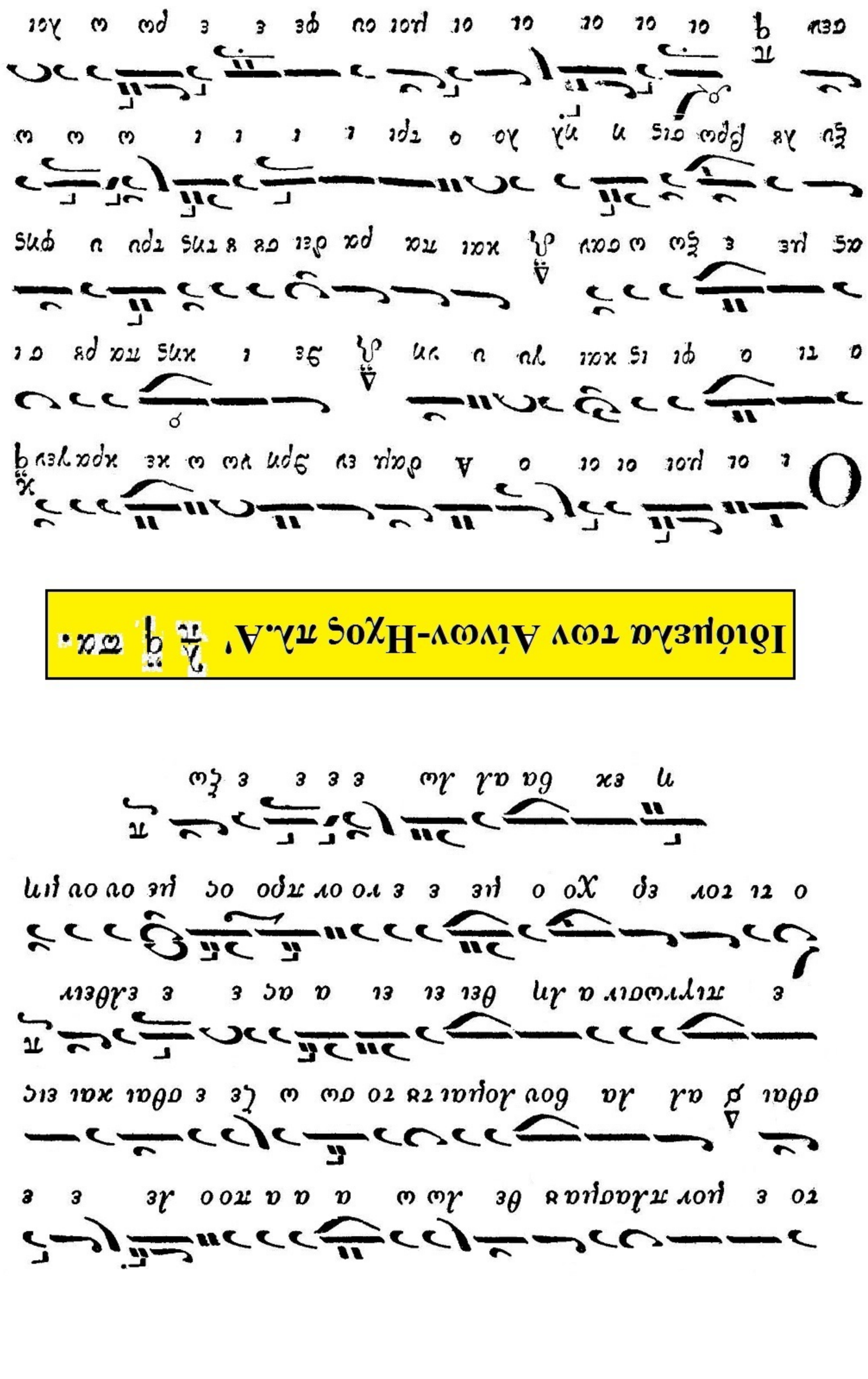
Π

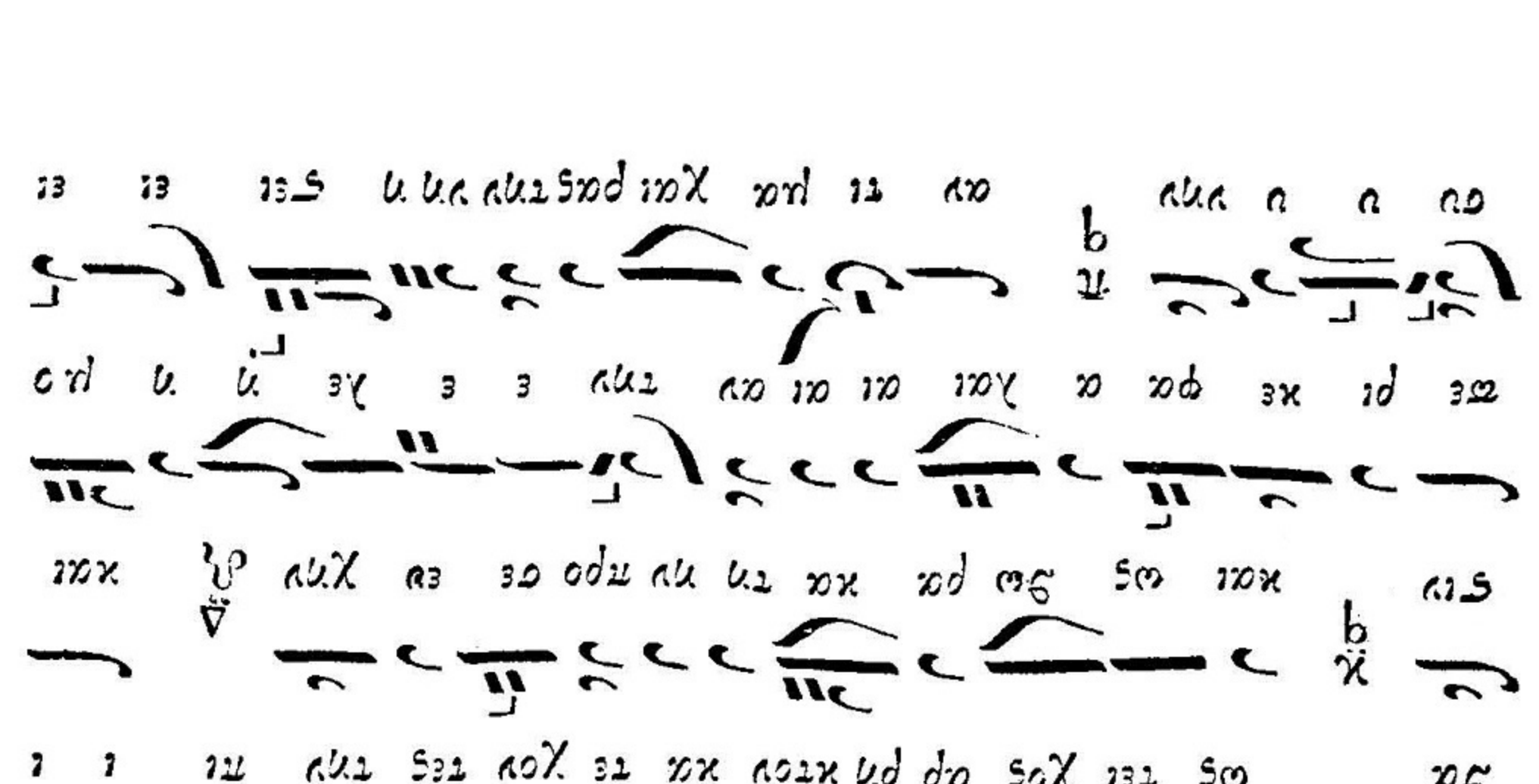
ει σου ου δι α α α της βρω ω σε ε ε ε

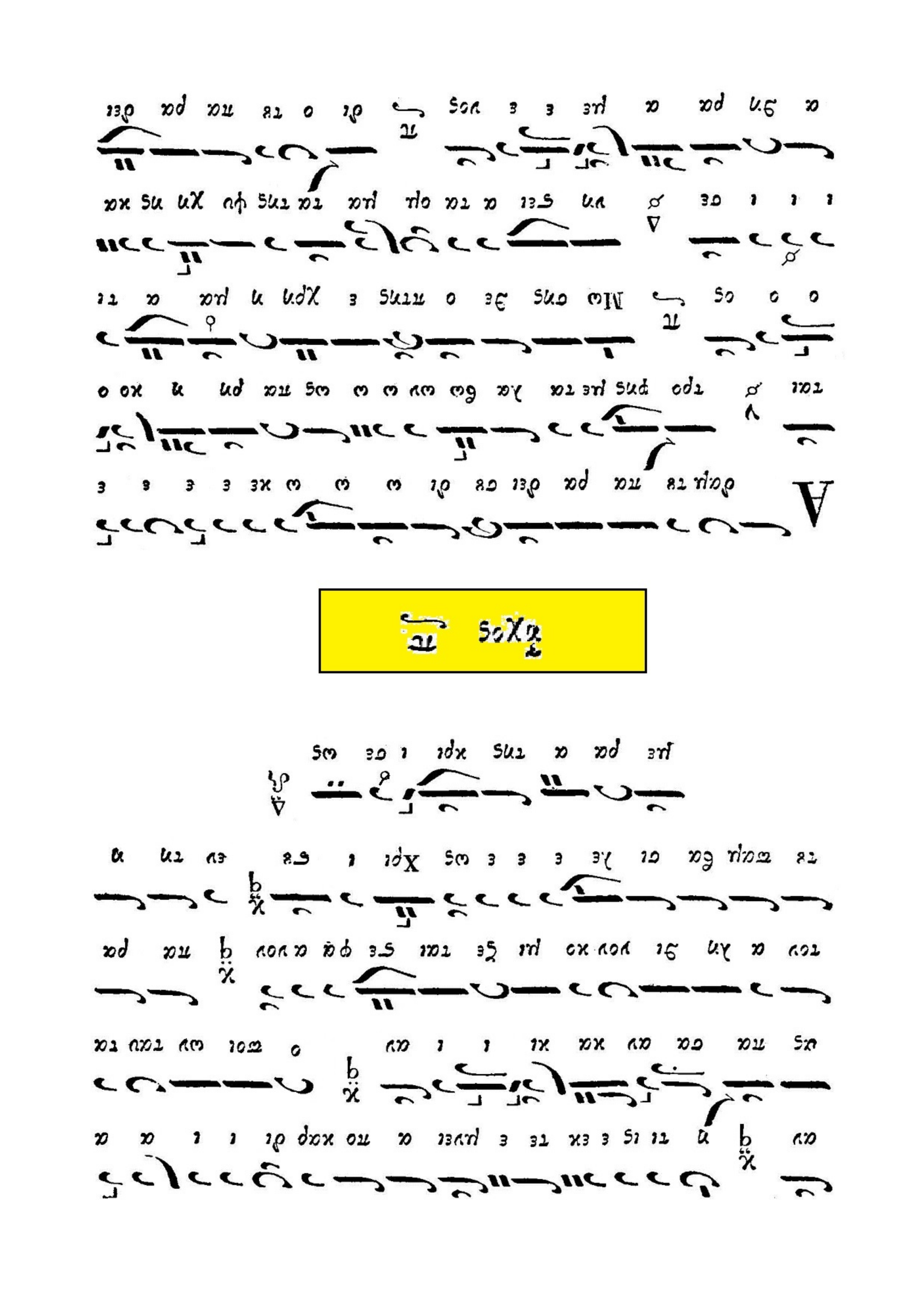
π

ως δι ο ο και κα α βε ε ζο μενος α

Π

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος λ ψ

Π

Ε φθα α σε χαι αι ρος Δ η των πνευμα τι χων α

γω ω ω νω ων α α αρ χη π η κα τα

Δ

τω ων δαι αι αι μο ο ο νω ων νι ι ι χη Δ η

Π

πα νο πλο ος εγ χρα α α α τει ει ει ει α

η των Αγ γε.λων ευ πρε ε πει ει α η προς θε ε ο

π

ο ον πα αρ ρη σι ι ι ι α δι αυ τη

Δ

ης γα αρ Μω υ υ σης γε γο νε τω χτι στη η

Π

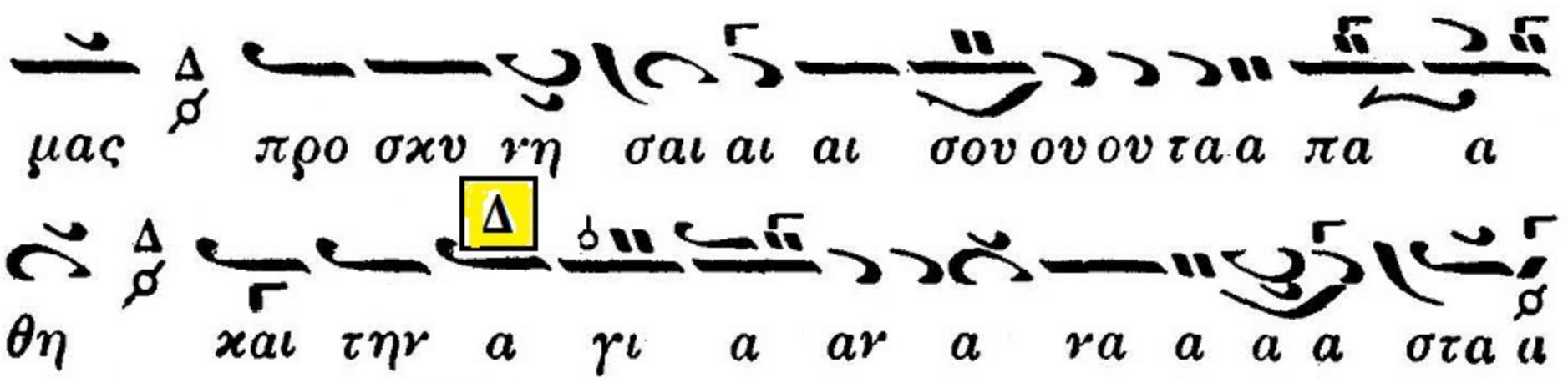
συ νο ο ο μι ι ι ι λος χαι φω νην α

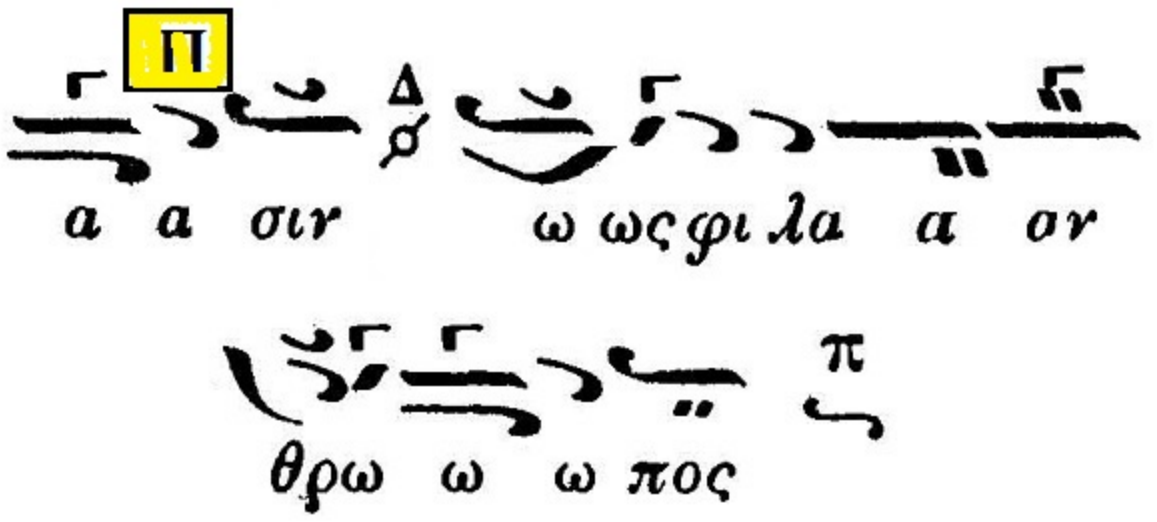
α α α ο ο ρα α α τως εν ταις α χο αι

π

αις υ υ υ πε δε ε ε ξα α α α το Κυ

ρι ι ε δι α αυ της α ξι ω σο ο ο ον χαι η η

μας προ σχυ νη σαι αι αι σου ου ου τα α πα α
θη και τη ν α γι α αν α να α α α στα α

α α σιν ω ως φι λα α σν
θρω ω ω πος

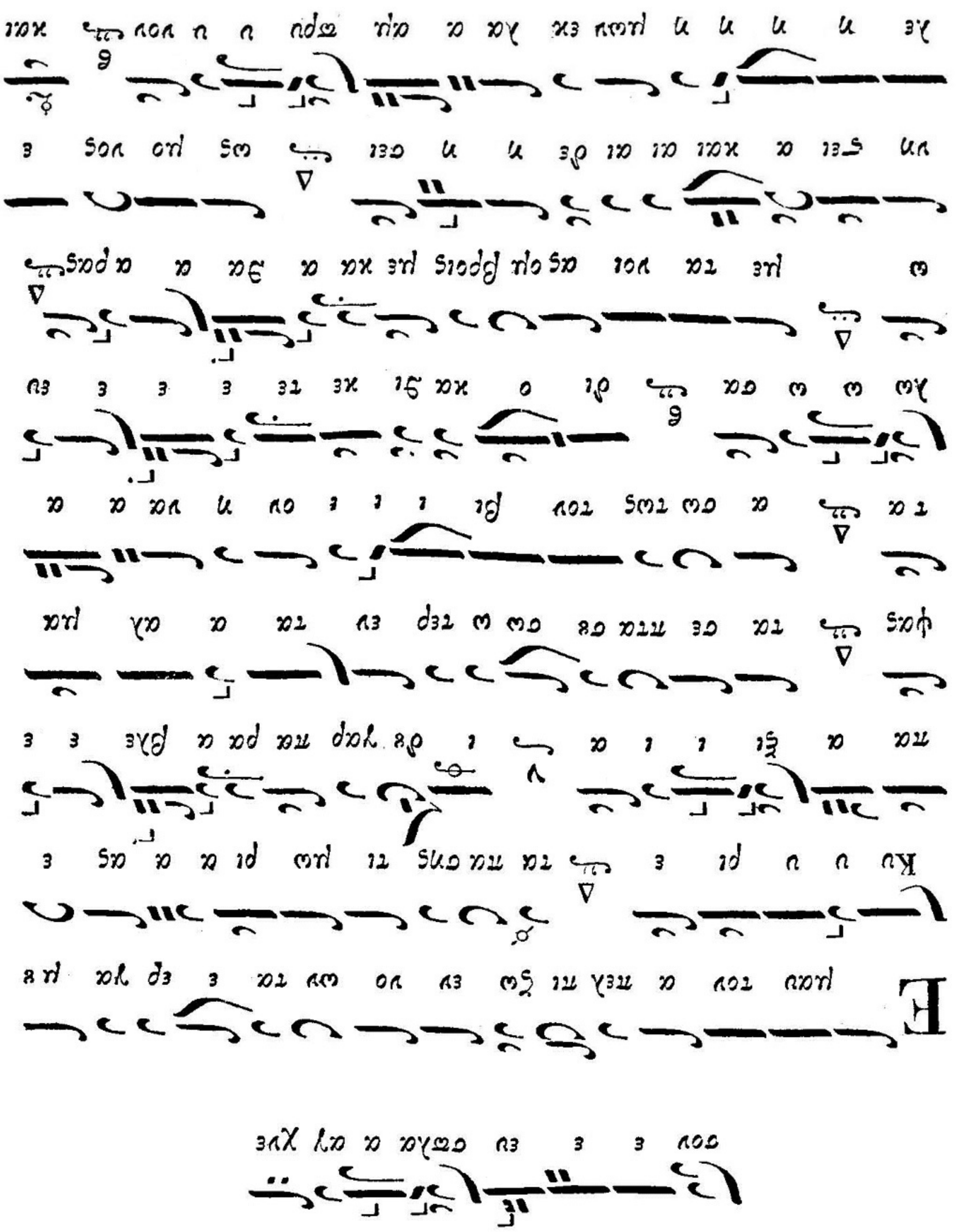
Κυριακή της Τυροφάγου εσπέρας

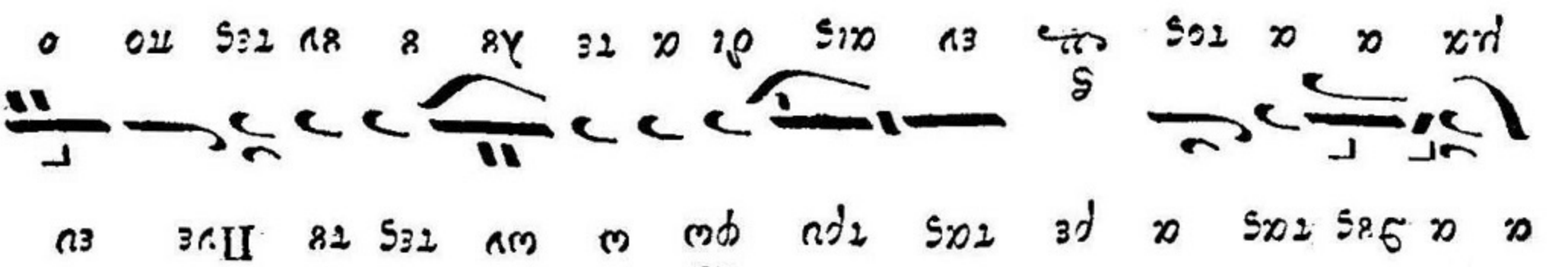

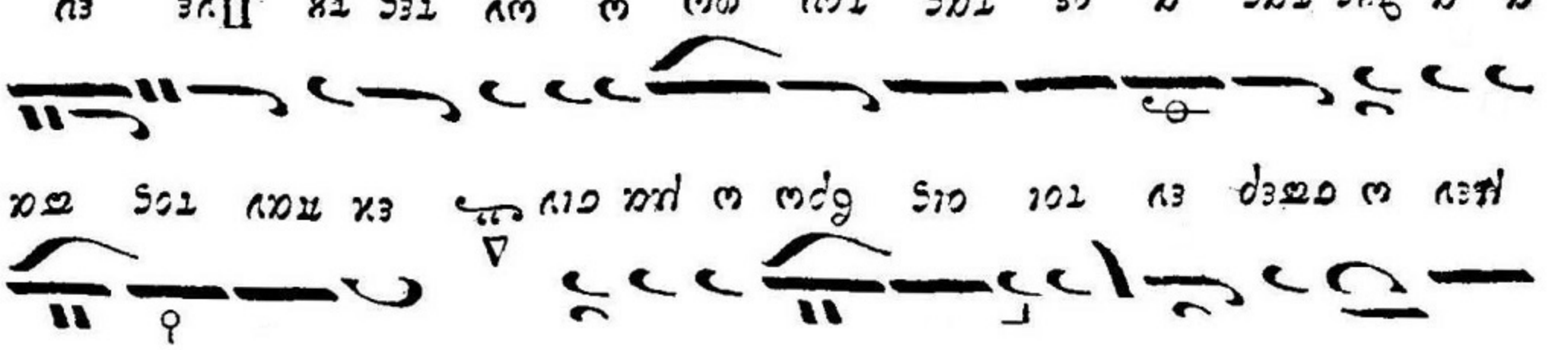
Κυριακή της Τυρινής εσπέρας

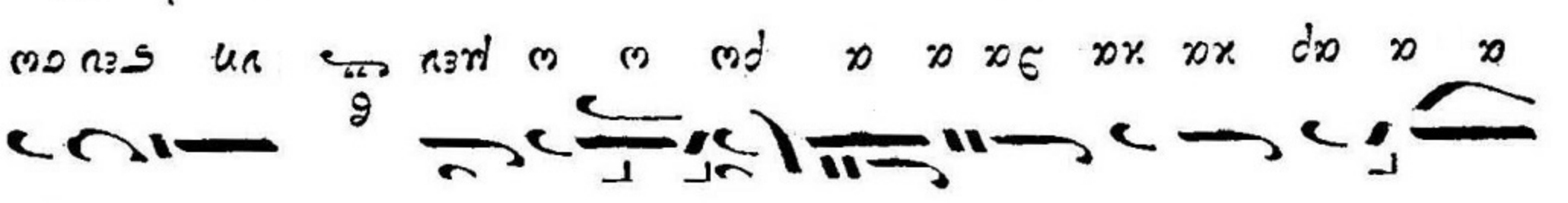
Μετά τα κατανυκτικά τού ήχου ιδιόμελα

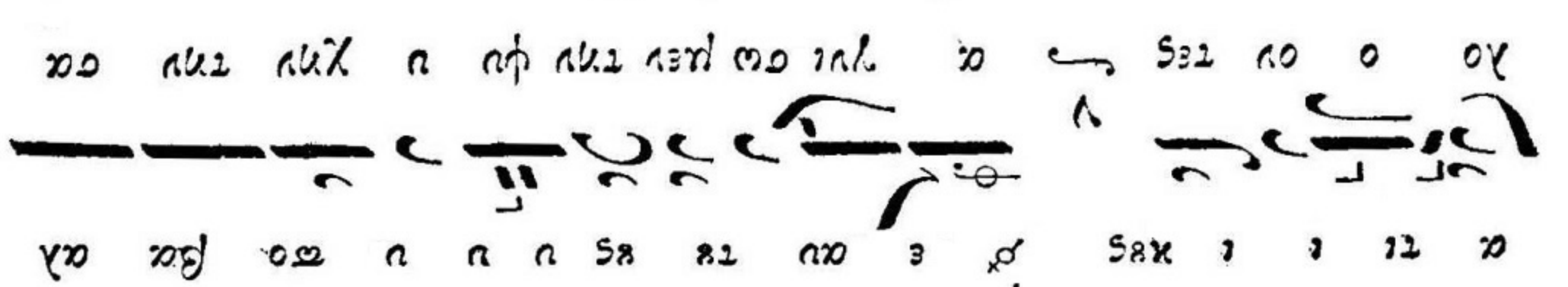

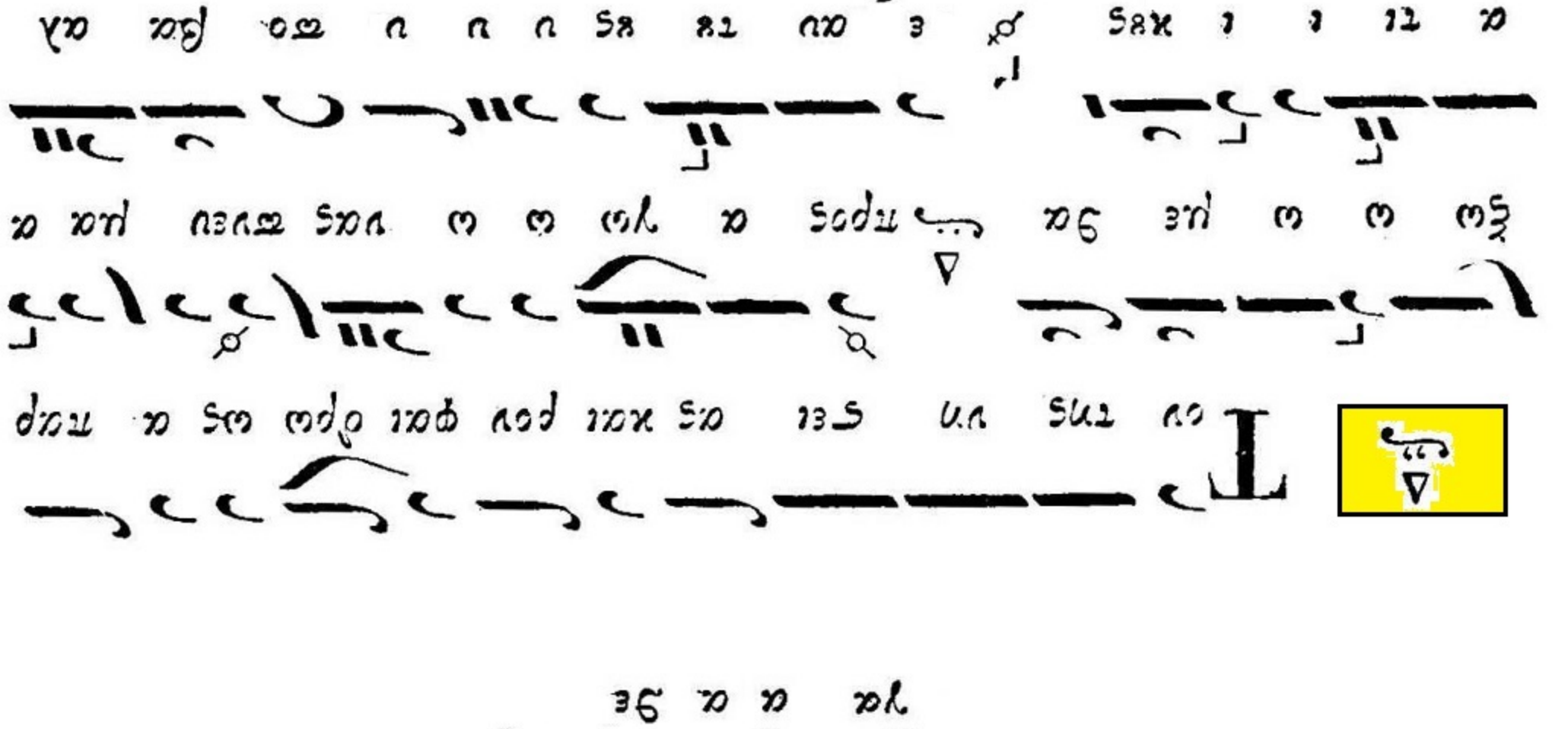

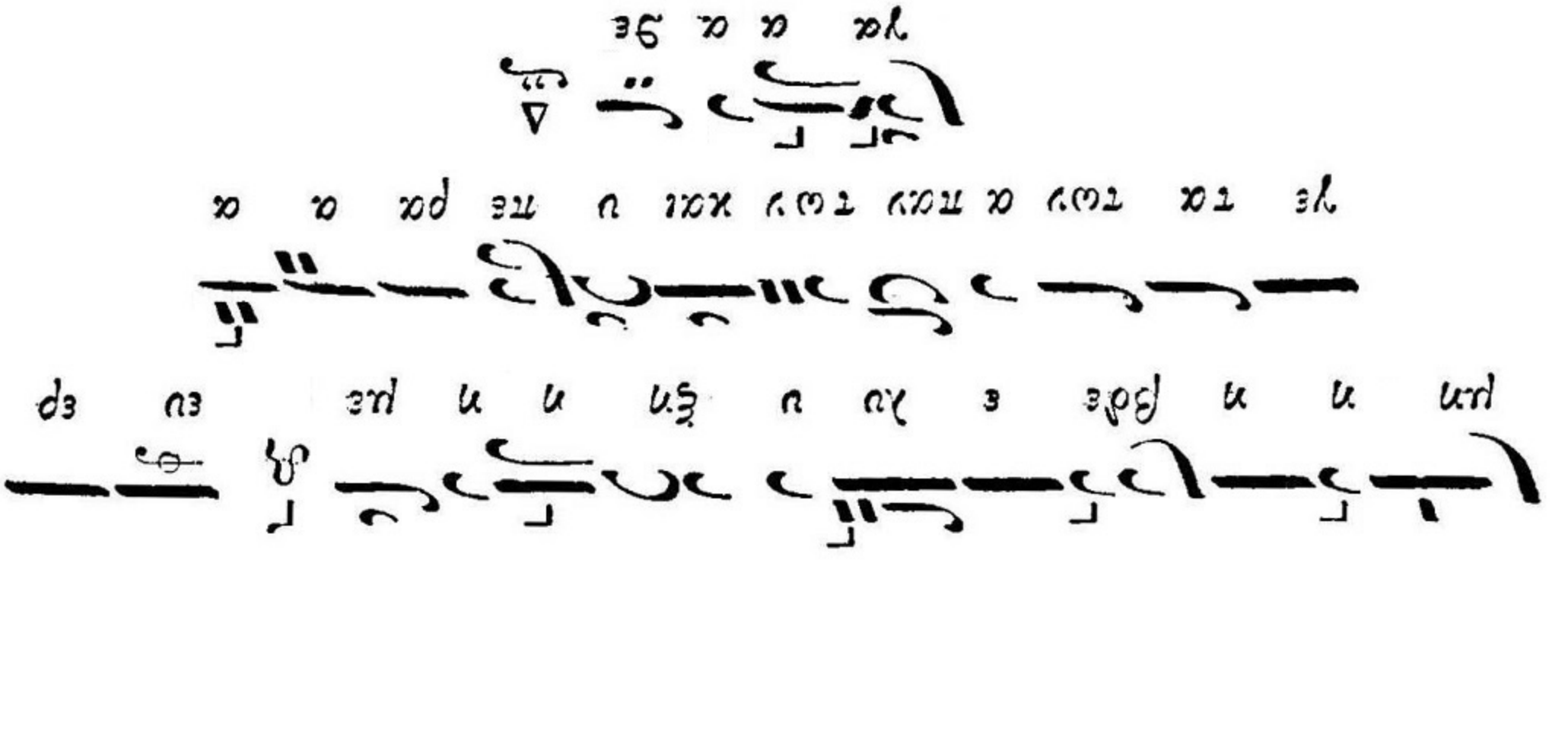

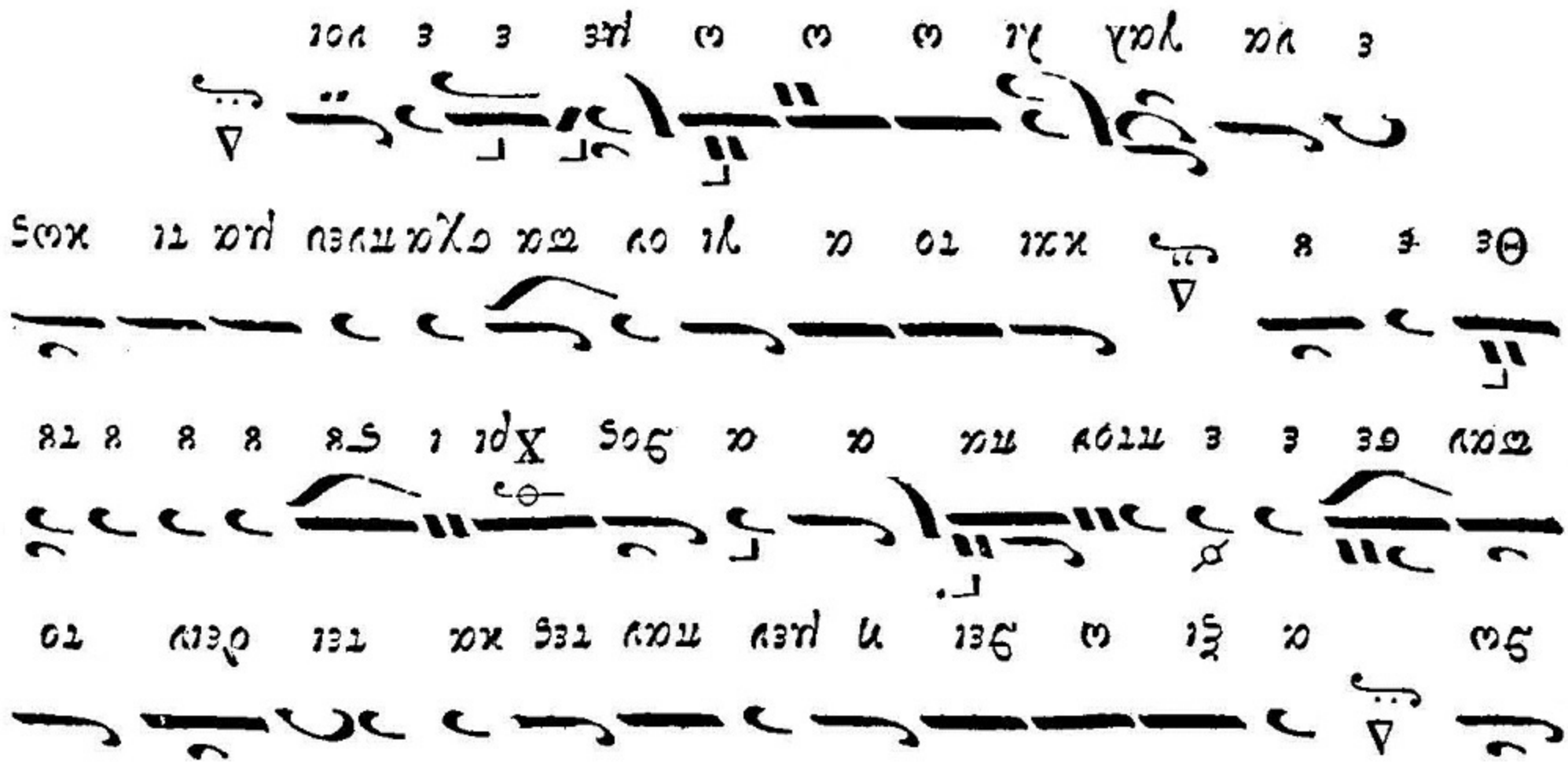

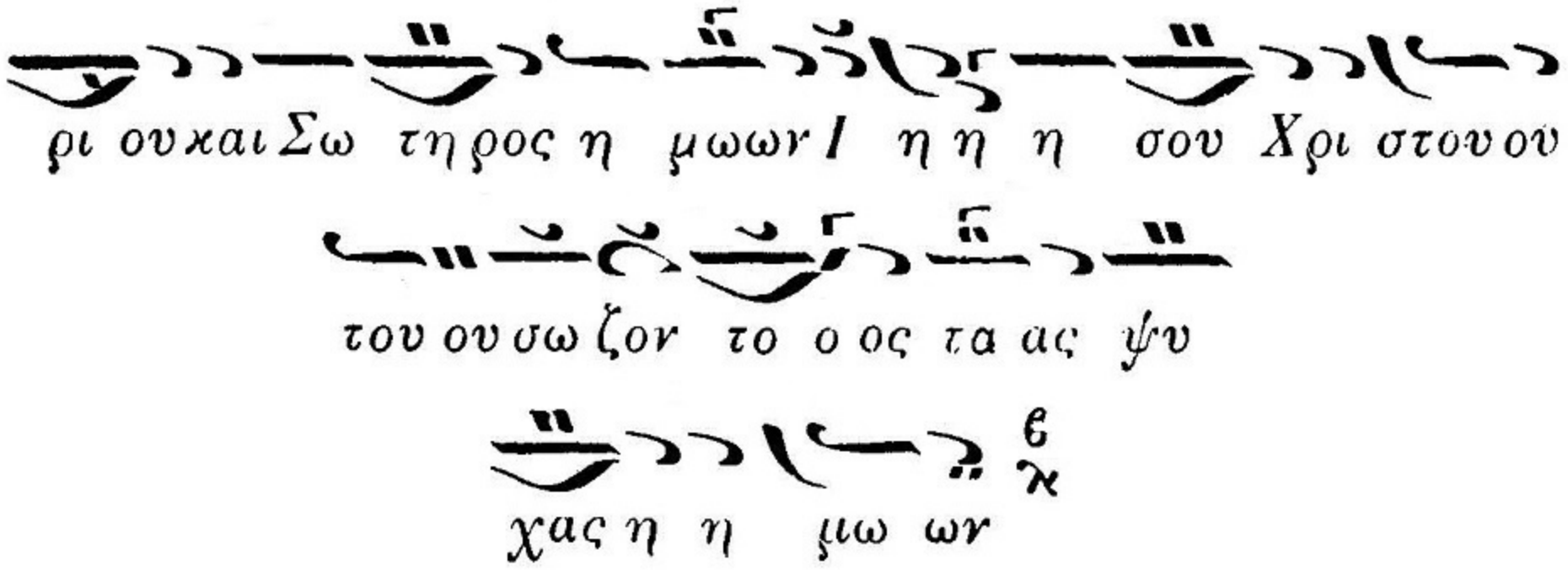
εἶτα τὰ προόδιον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ

Δόξα κοινόν

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα

Ἰδιόμελον σύντομον Ἦχος δ Πα.

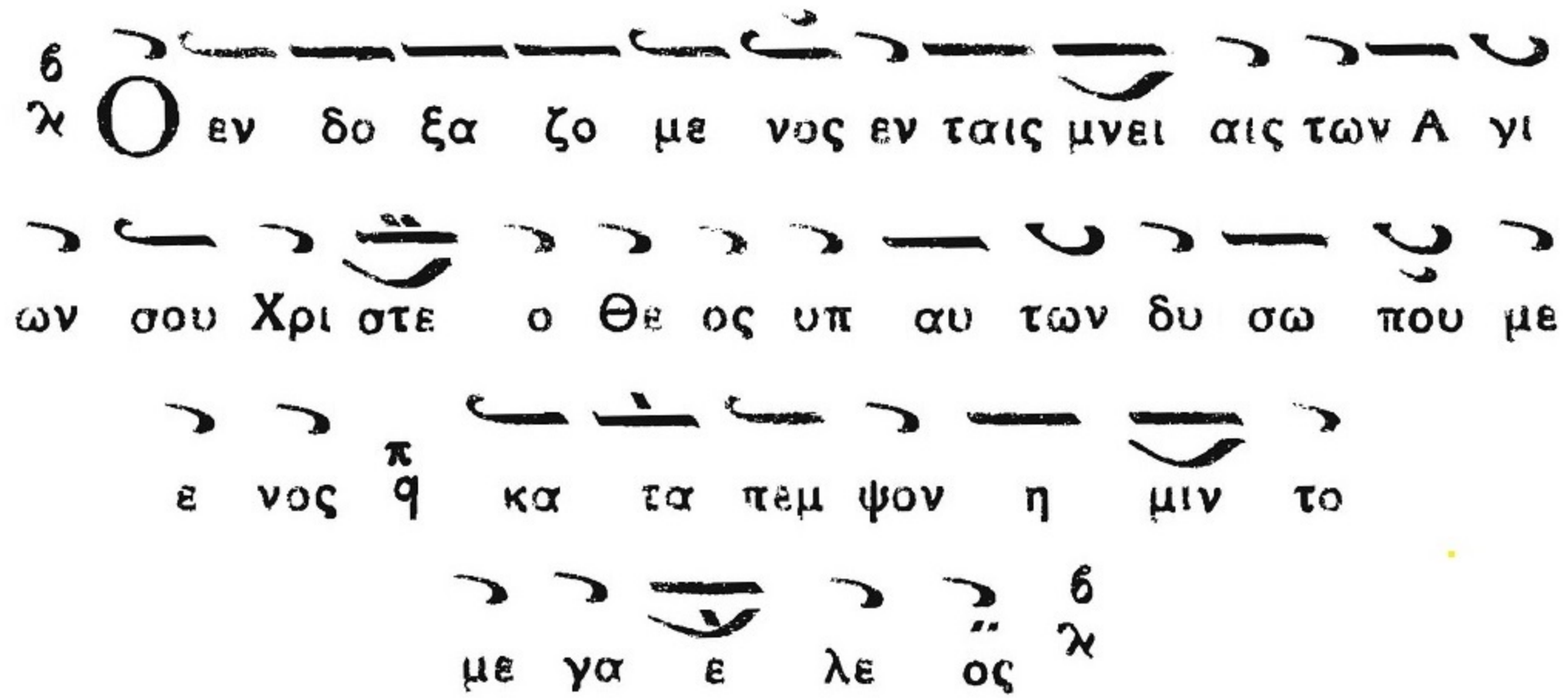

Στίχ. **Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.**

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον

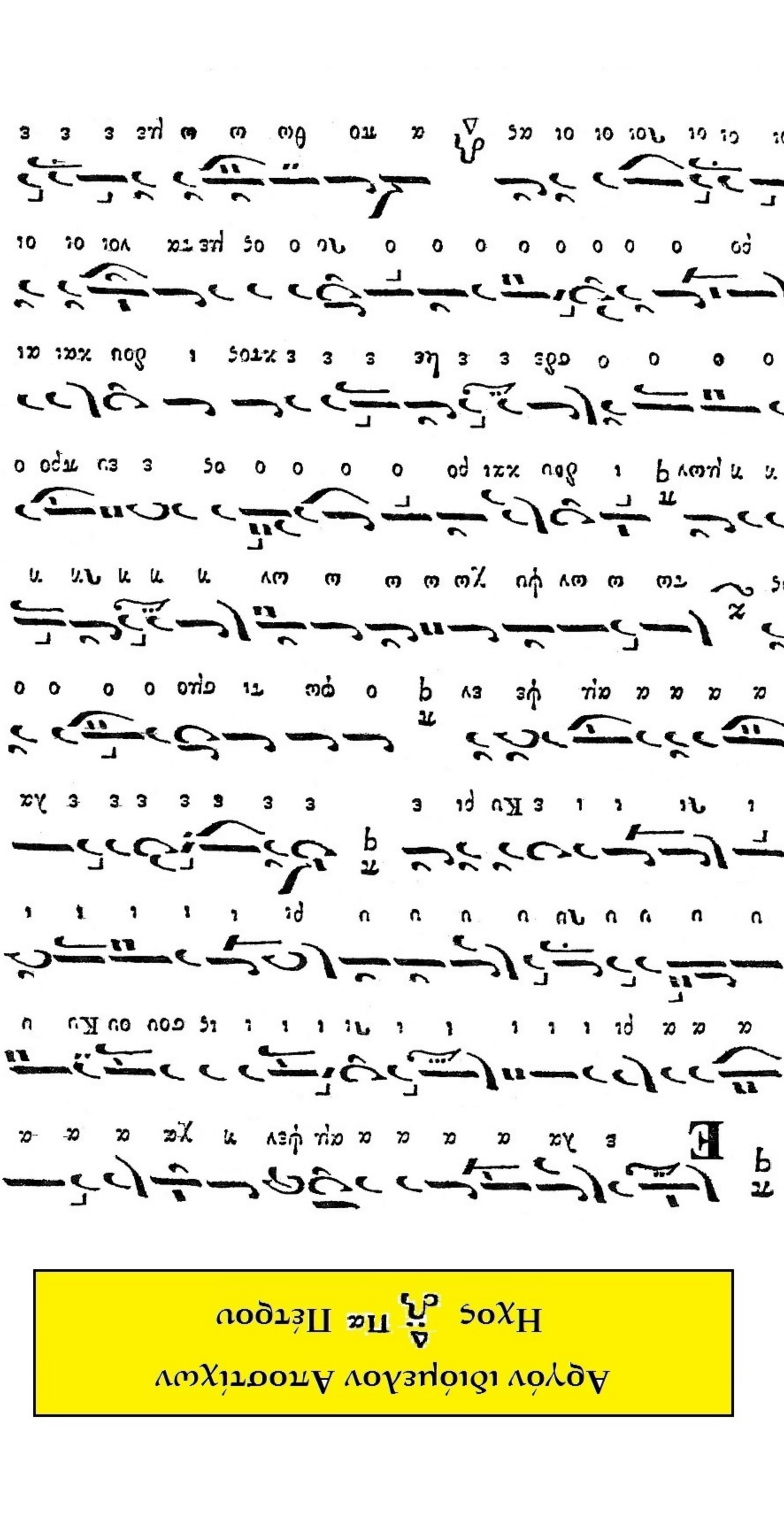
Μαρτυρικὸν ἦχος λγτος 6 λ

Στίχ. **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.**

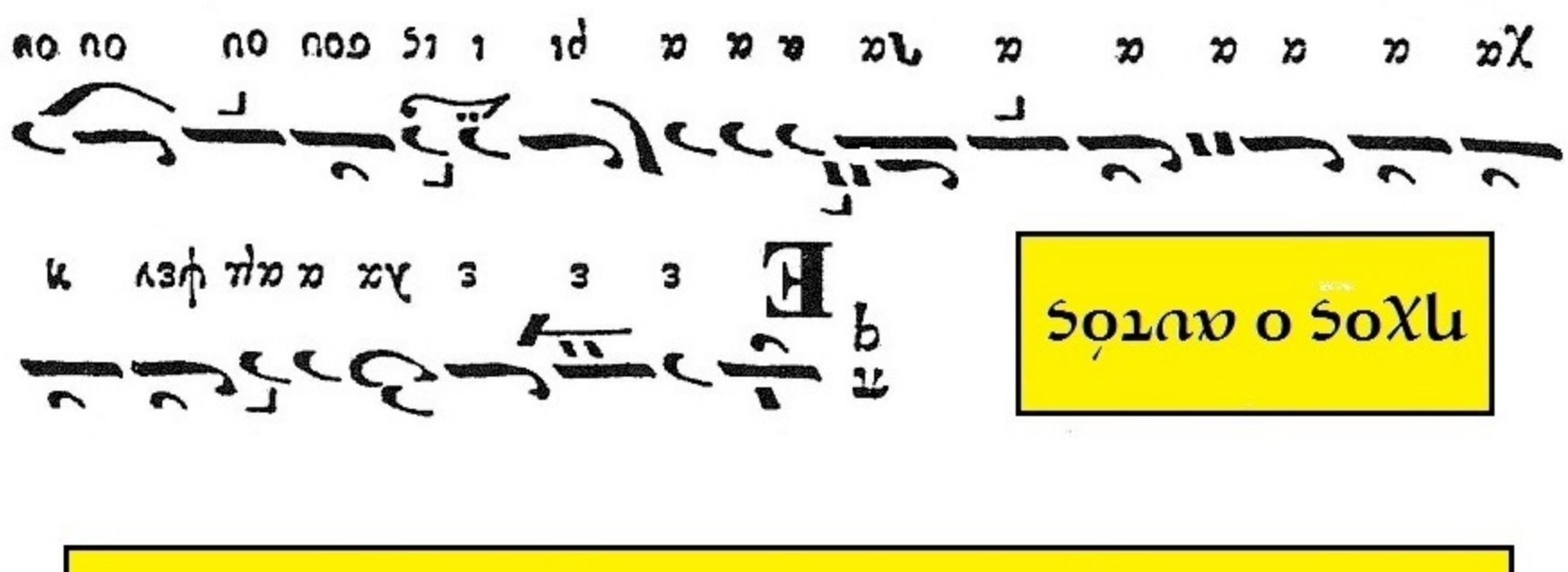
Δόξα καὶ νύν τὸ προσόμοιον τοῦ Τριῳδίου

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Θεομῆτορ δοξάζουσι·

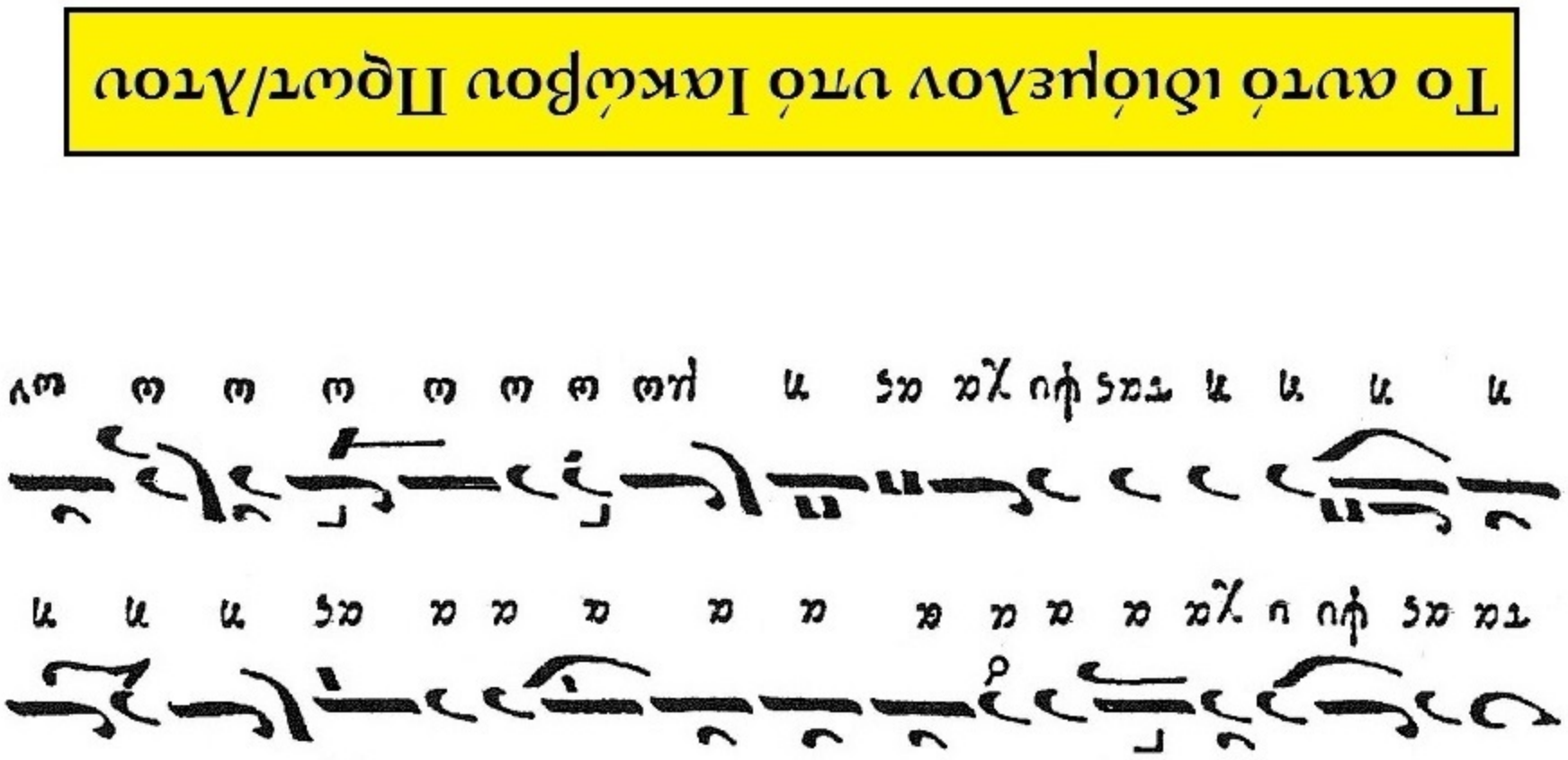

Αρνόν ιδιόμελον Αποστίχων

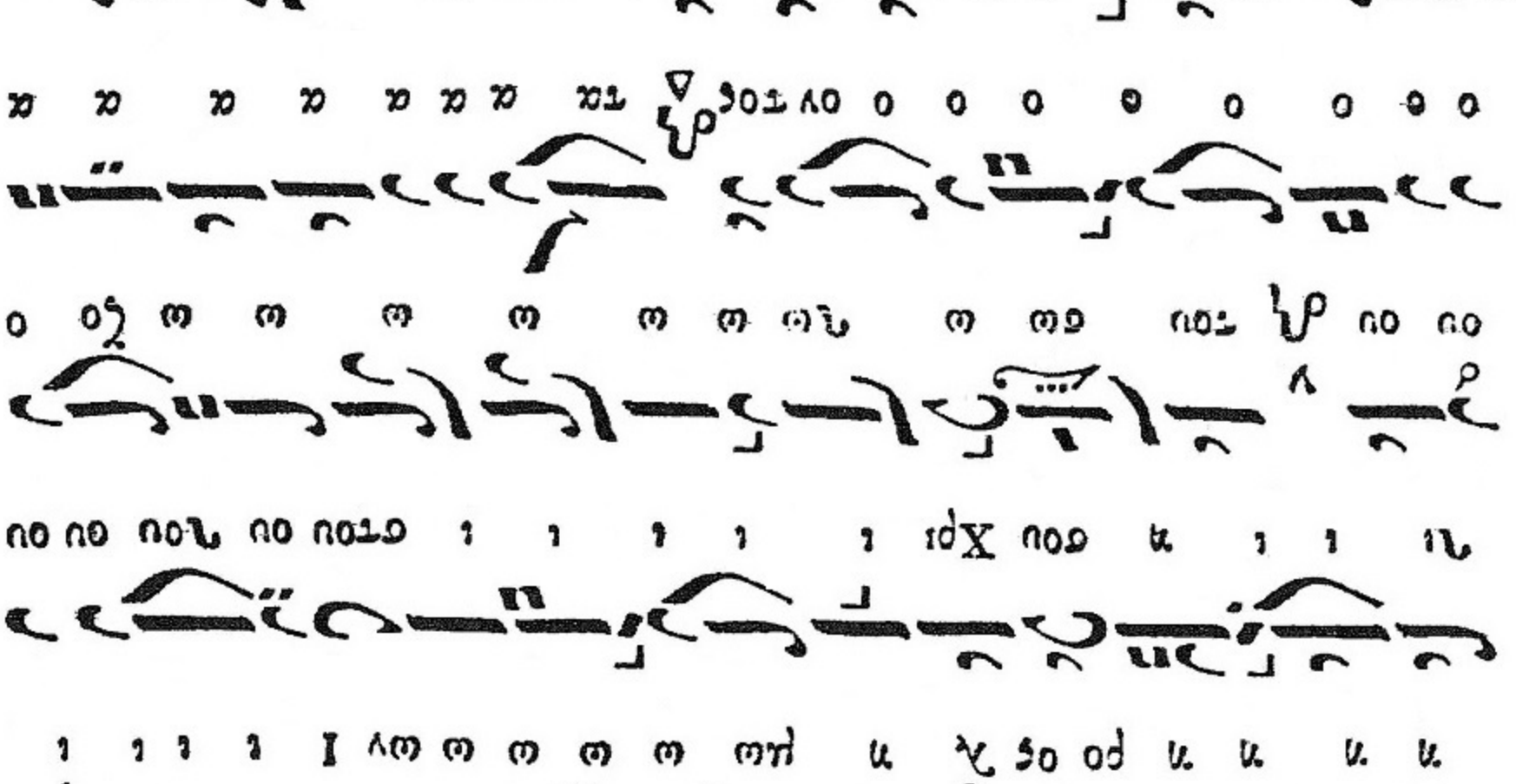
Ἦχος δ΄ Πα Πέτρου

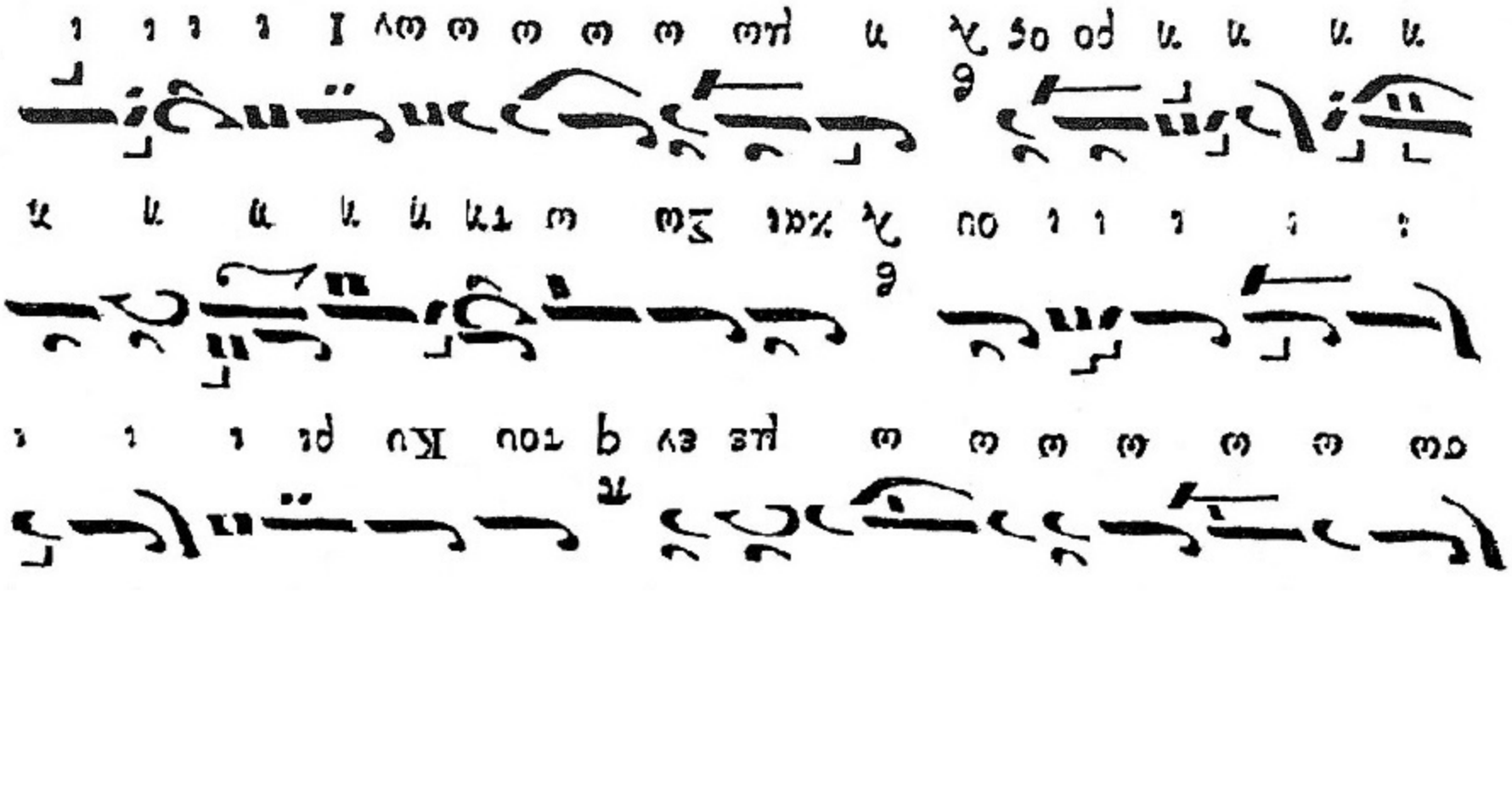

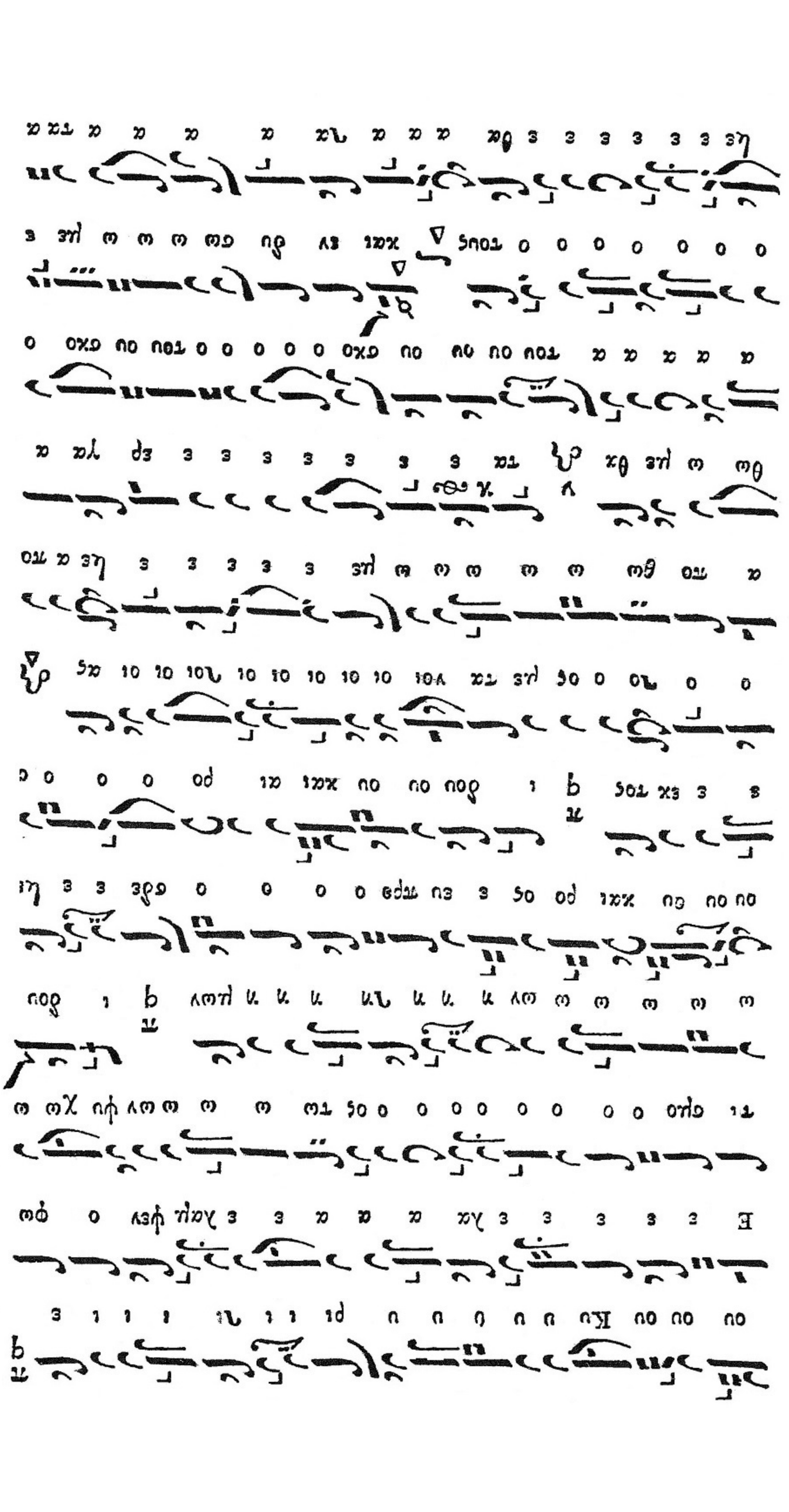
ηχος ο αυτος

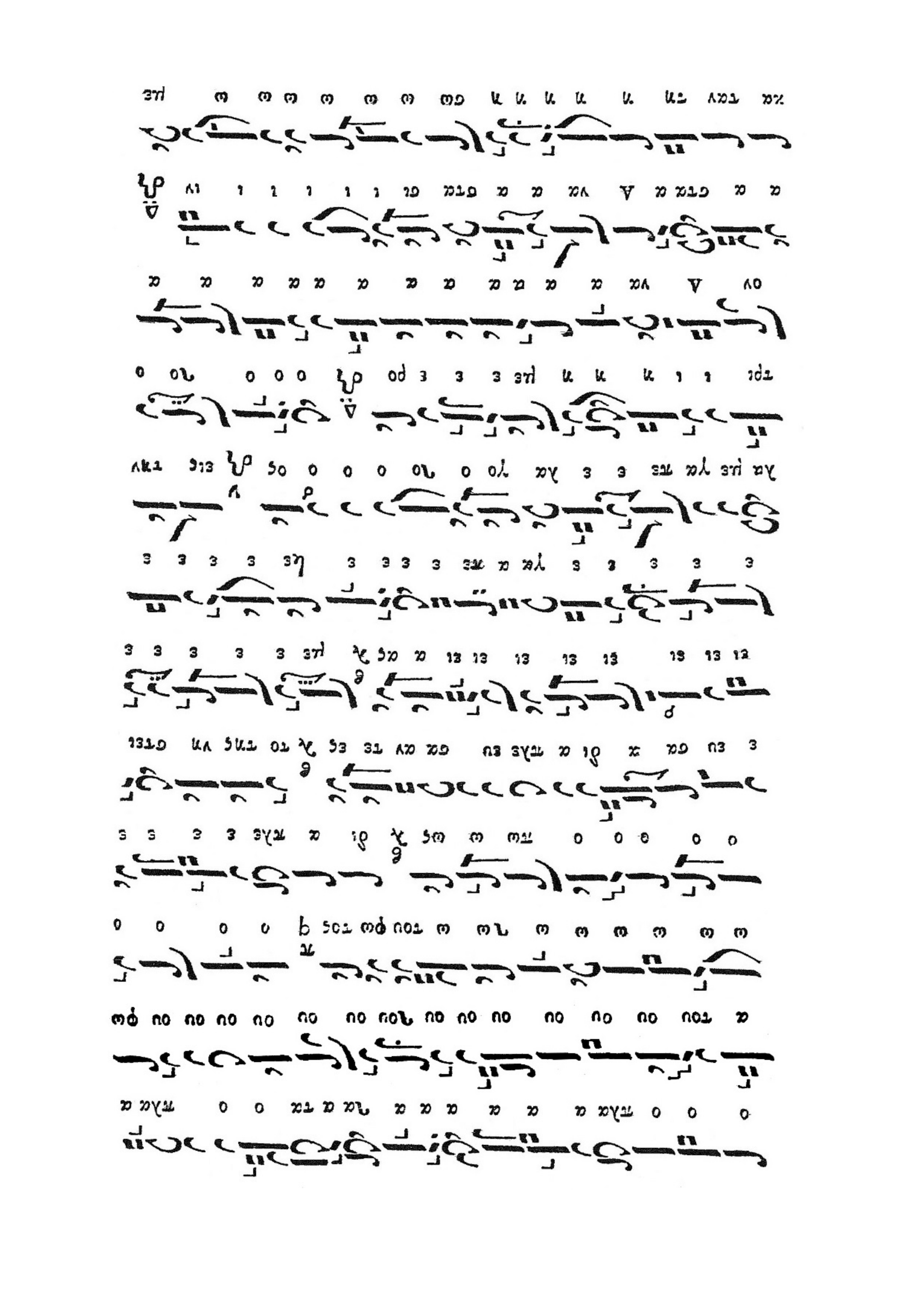

Το αυτό ιδιόμελον υπό Ιακώβου Πηωτ/λτου

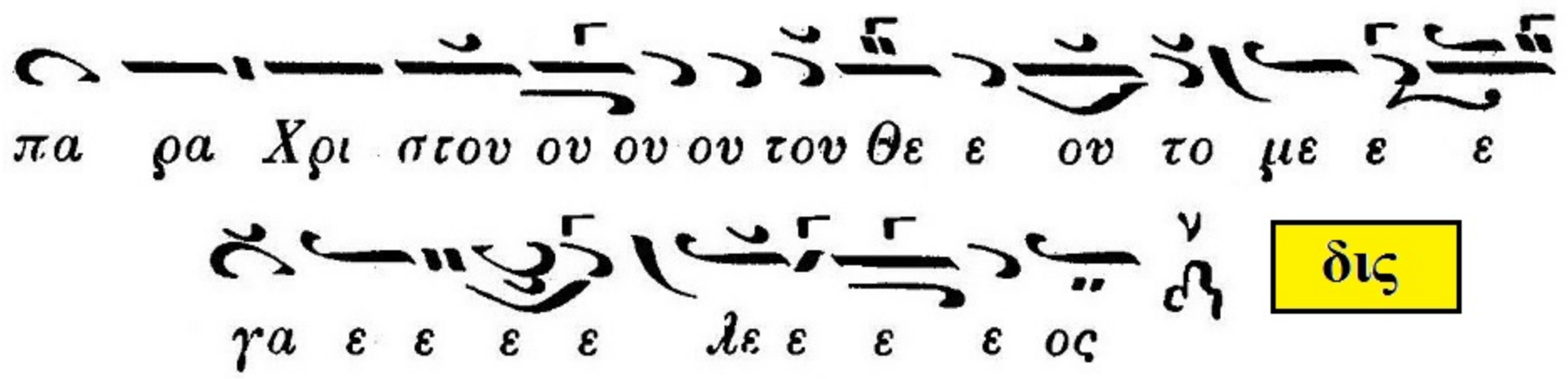

Τετάρτη της Α' Εβδομάδος

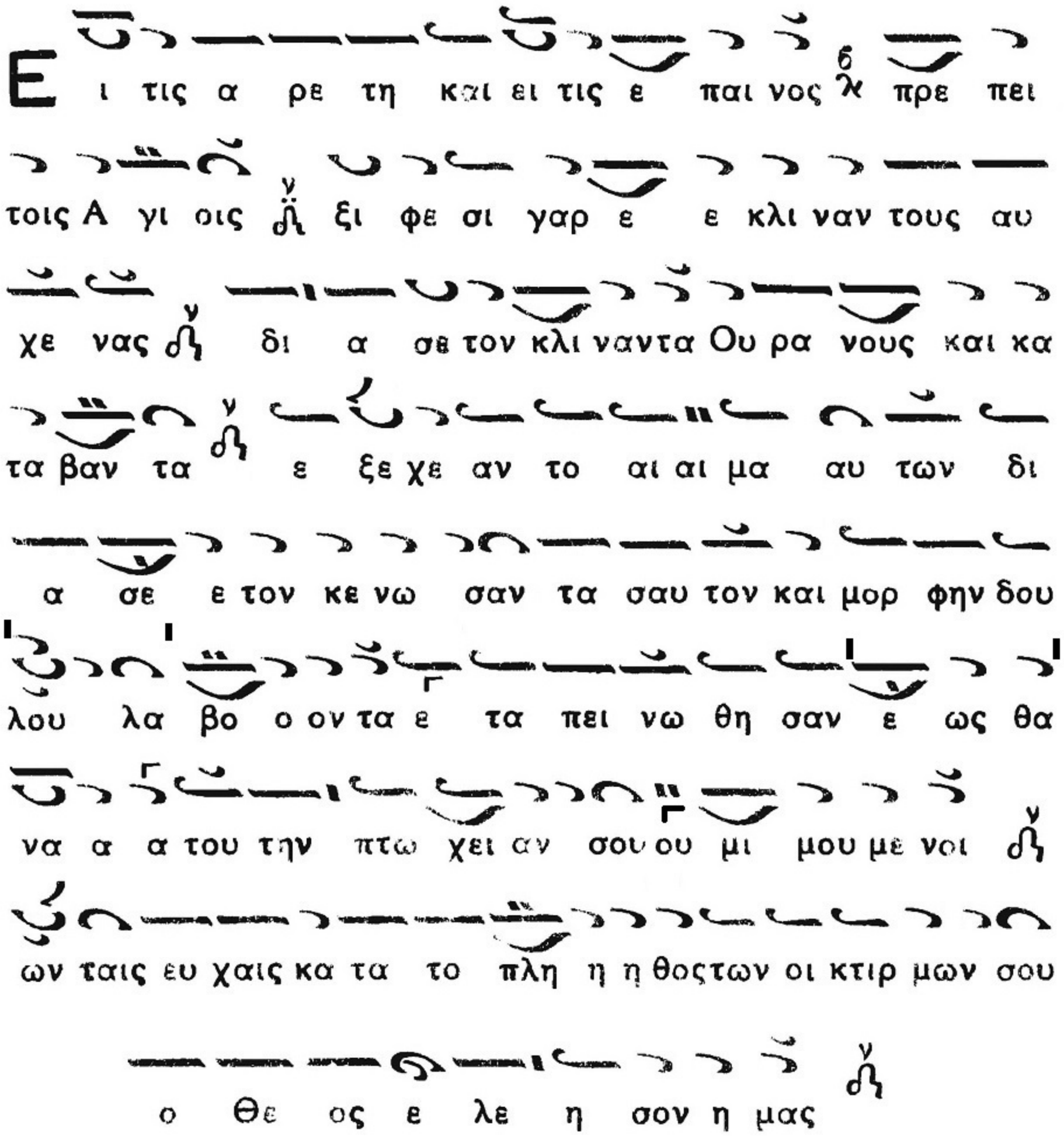

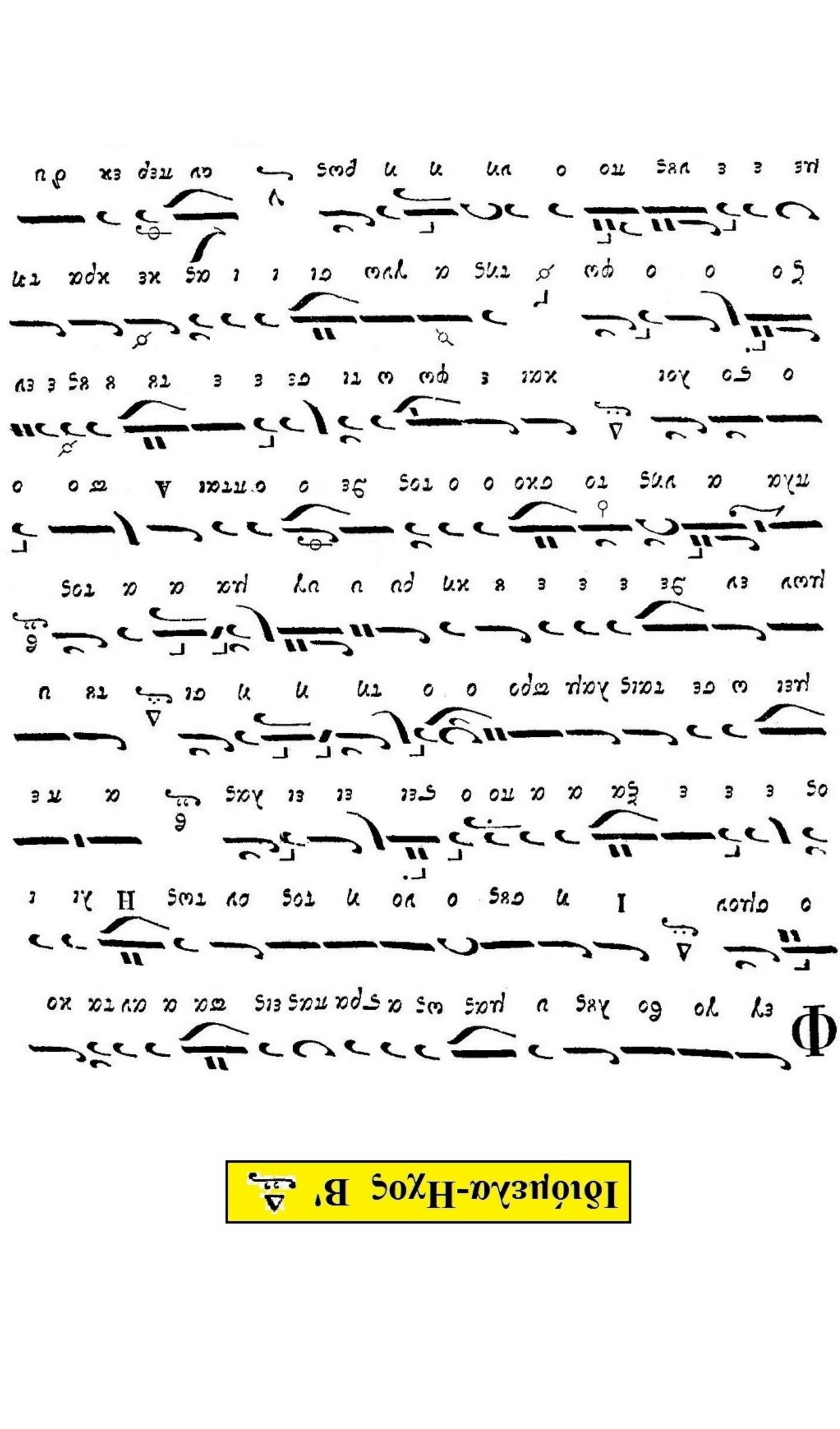
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Α΄ Ἑβδομάδος.

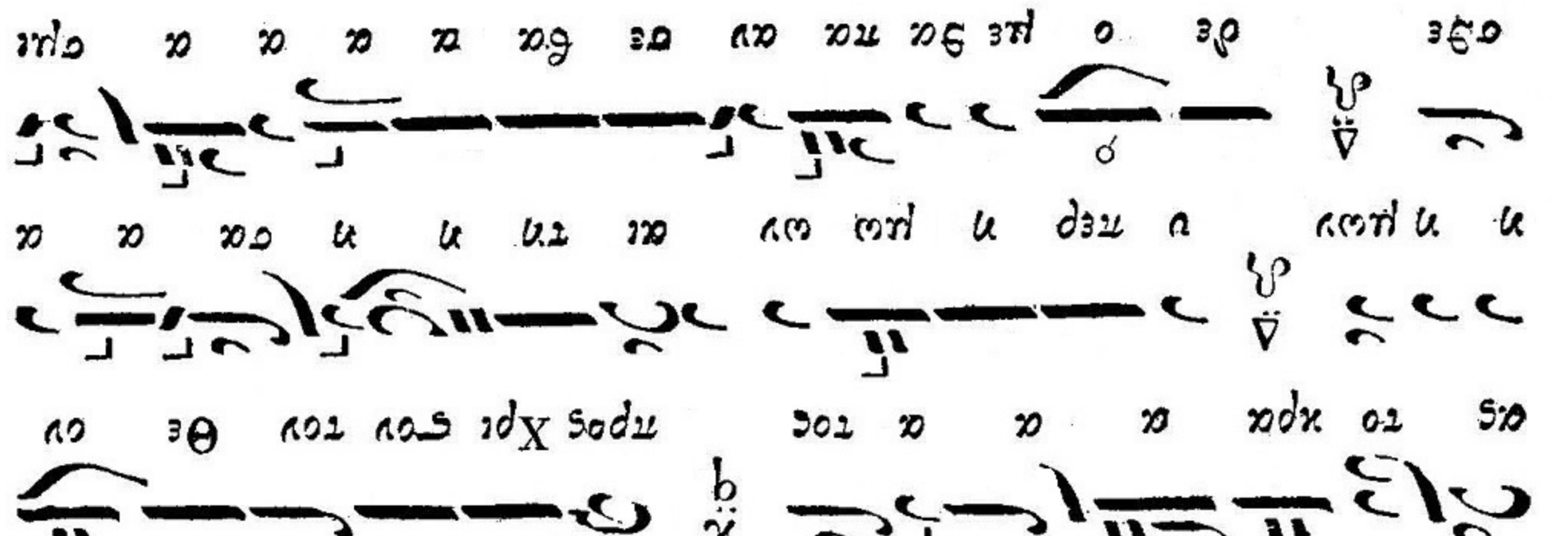
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἰδιόμελον Ἦχος ϖ *Νη.*

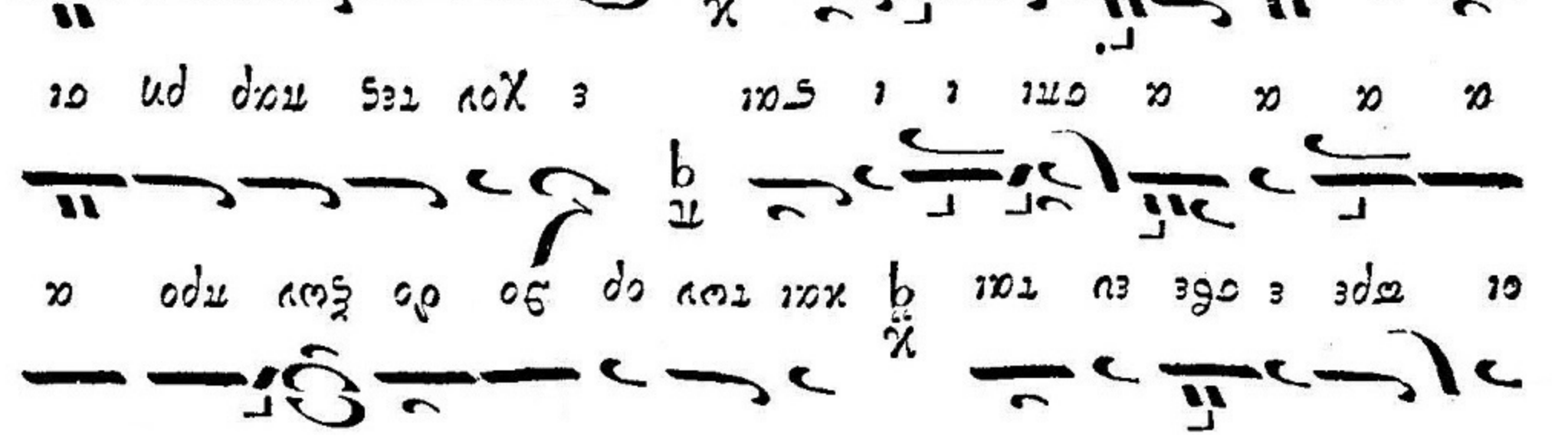

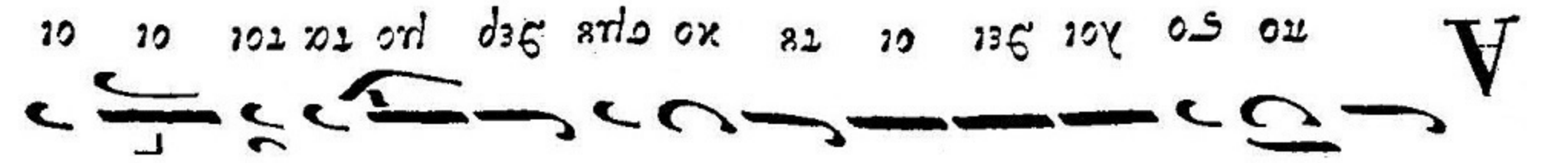
Μαρτυρικόν-ήχος ο αυτός

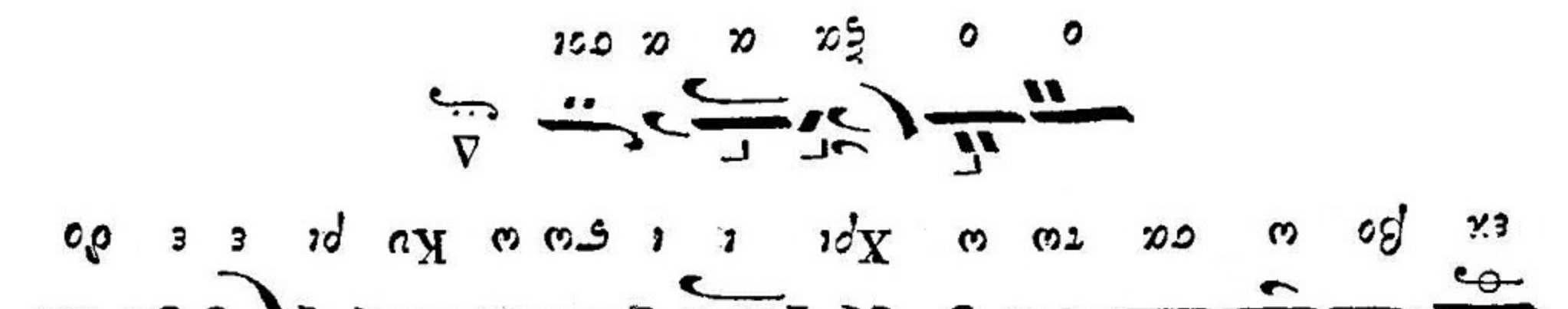

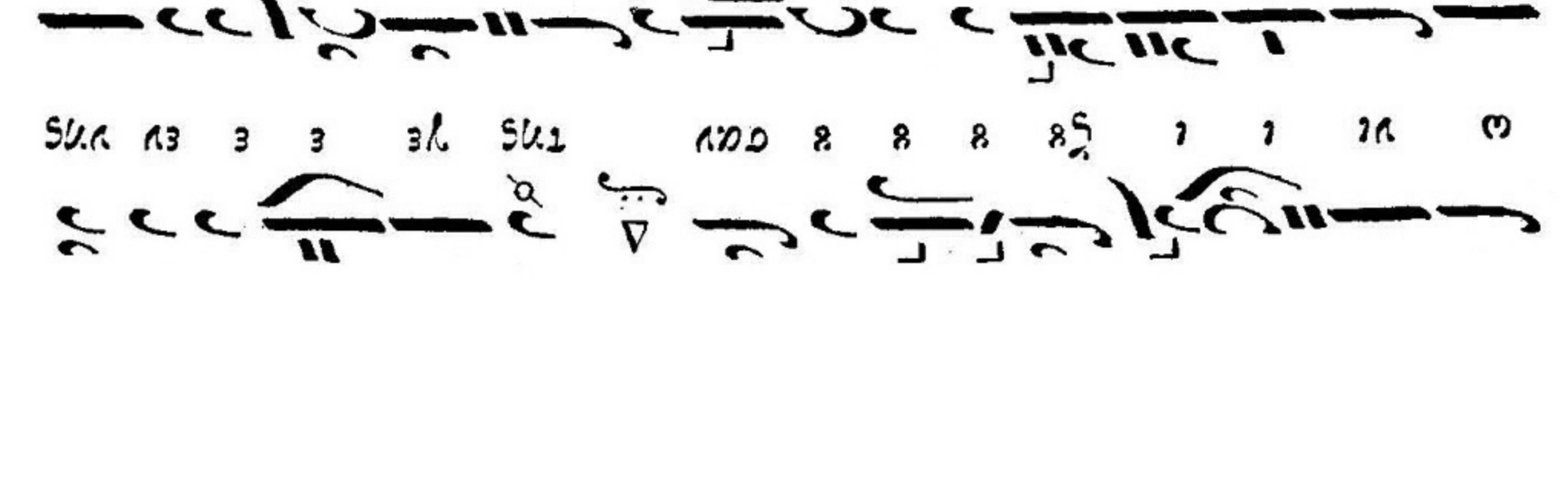

ἤχος. πλ. δ.

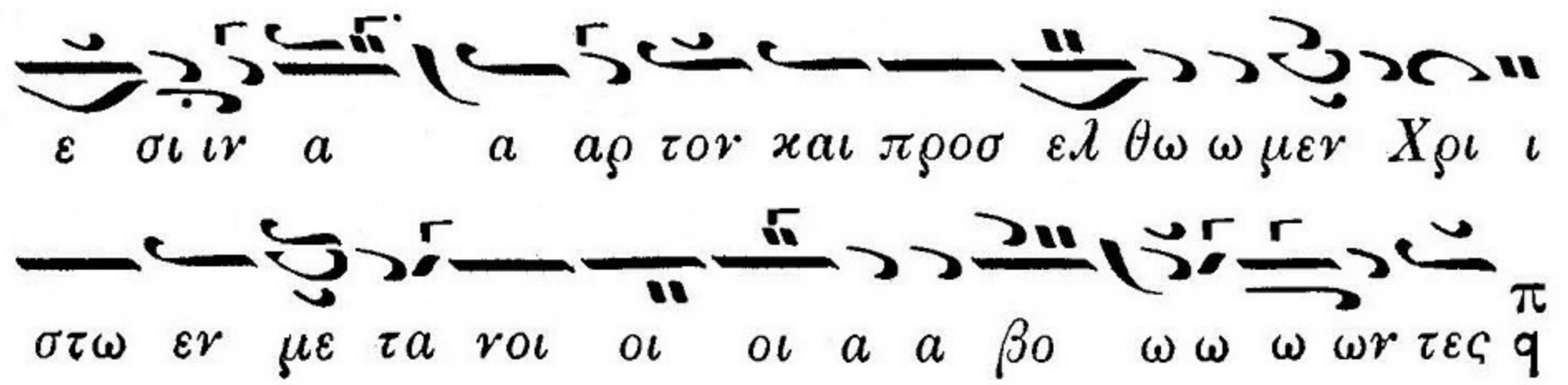

Παρασκευή της Α' Εβδομάδος

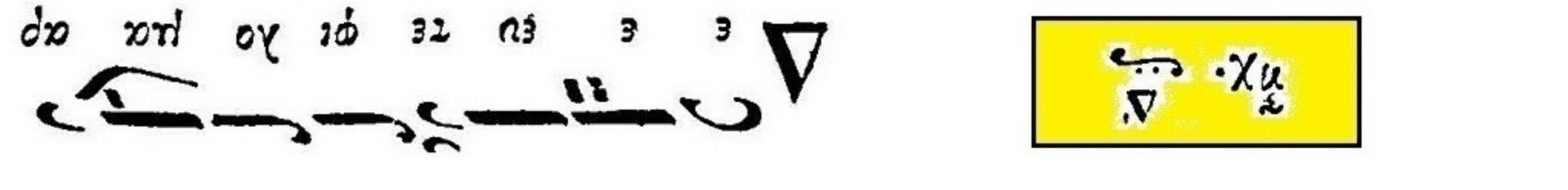
Τῇ Παρασκευῇ τῆς Α' Ἑβδομάδος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἰδιόμελον Ἦχος λ̱ ϙ̈ Πα.

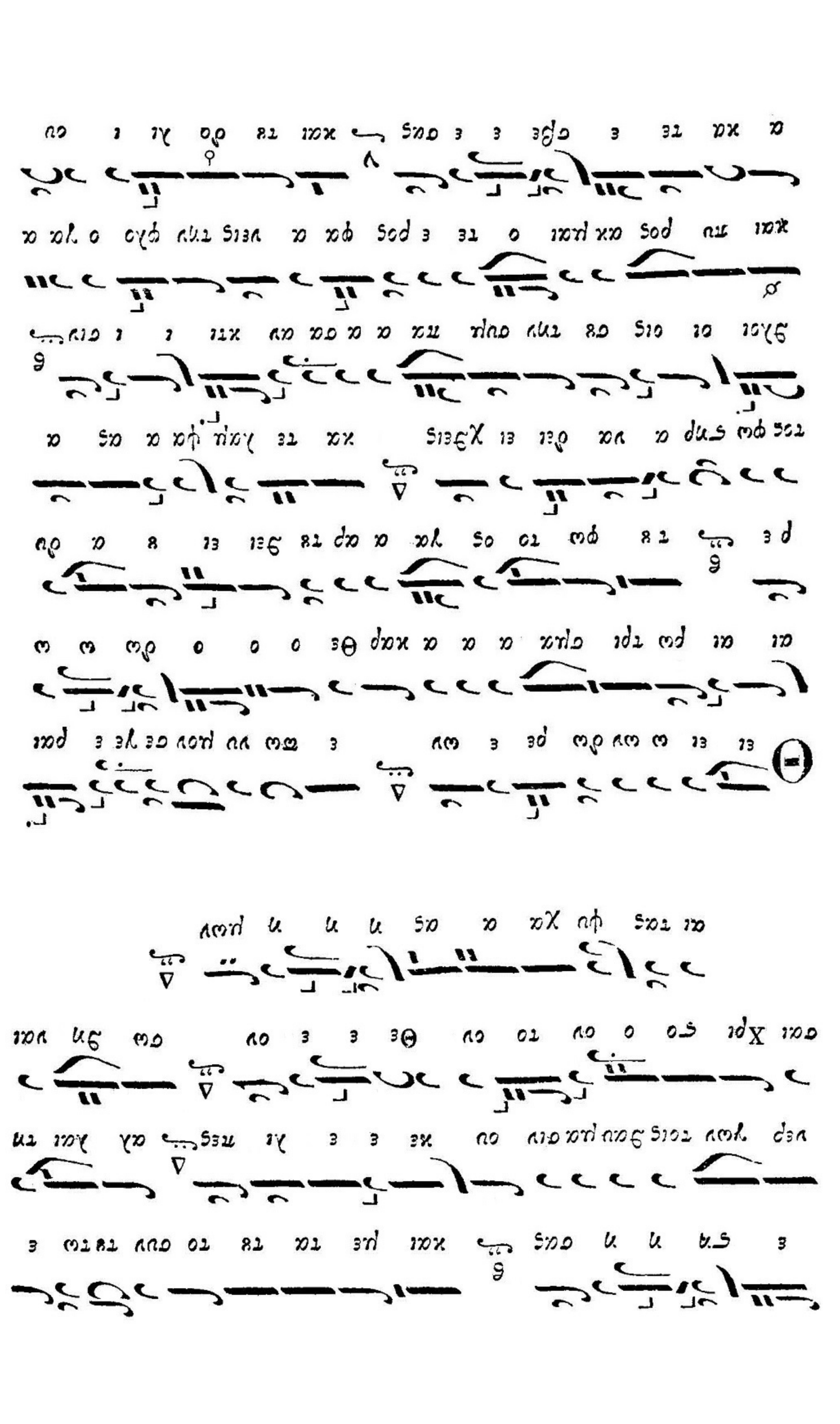

είτα τα (4) μαρτυρικά τού ήχου της εβδομάδος

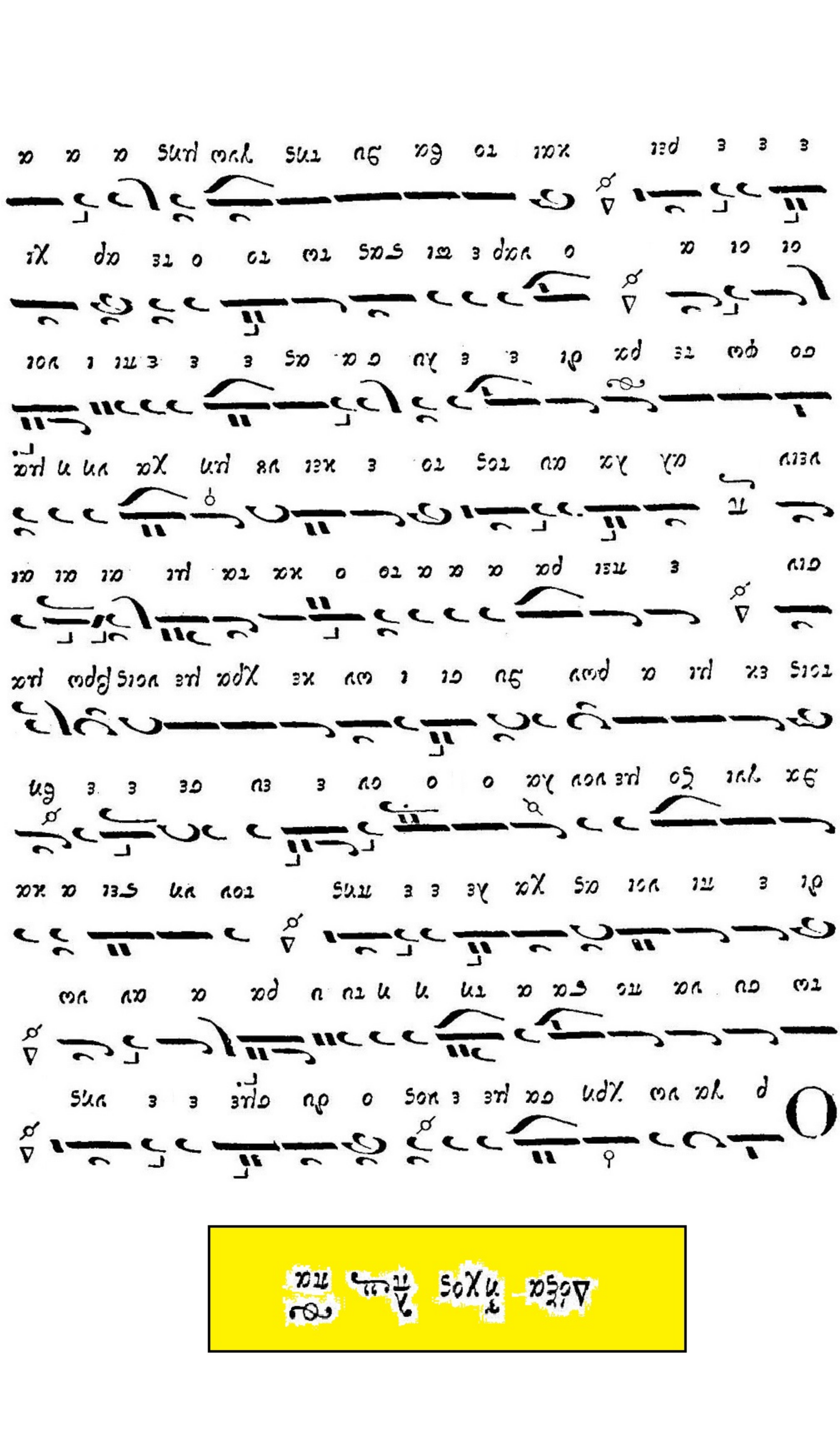

είτα το (α) Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου

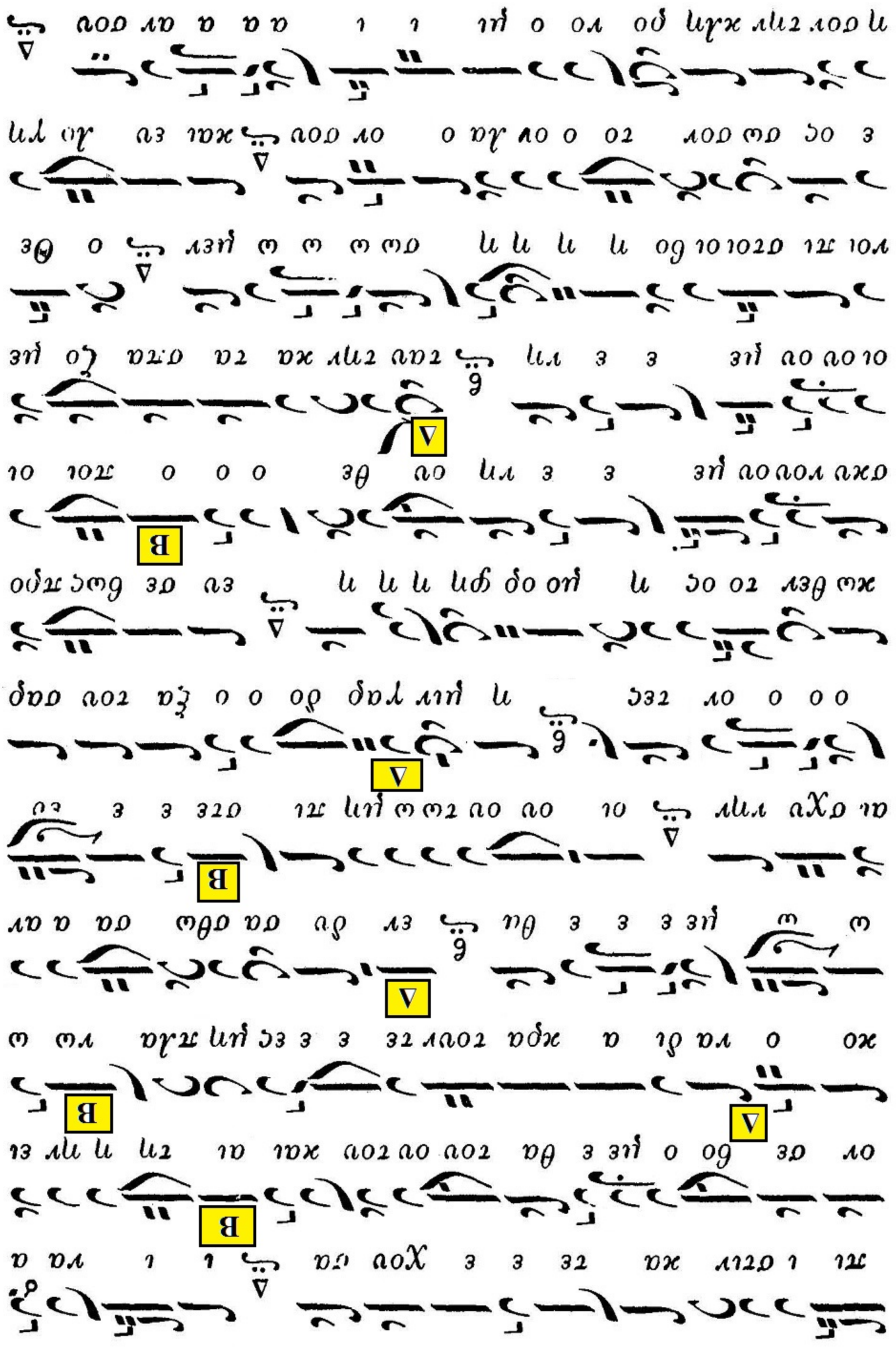
Κυριακή Α' των Νηστειών

"Ορθοδοξίας"

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν *Δόξα* *Ἦχος* *Δι·*

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα

Ἦχος πλ. Δ.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Δόξα Ἦχος ♎ Πα.

Κυριακή της Ορθοδοξίας

εσπέρας

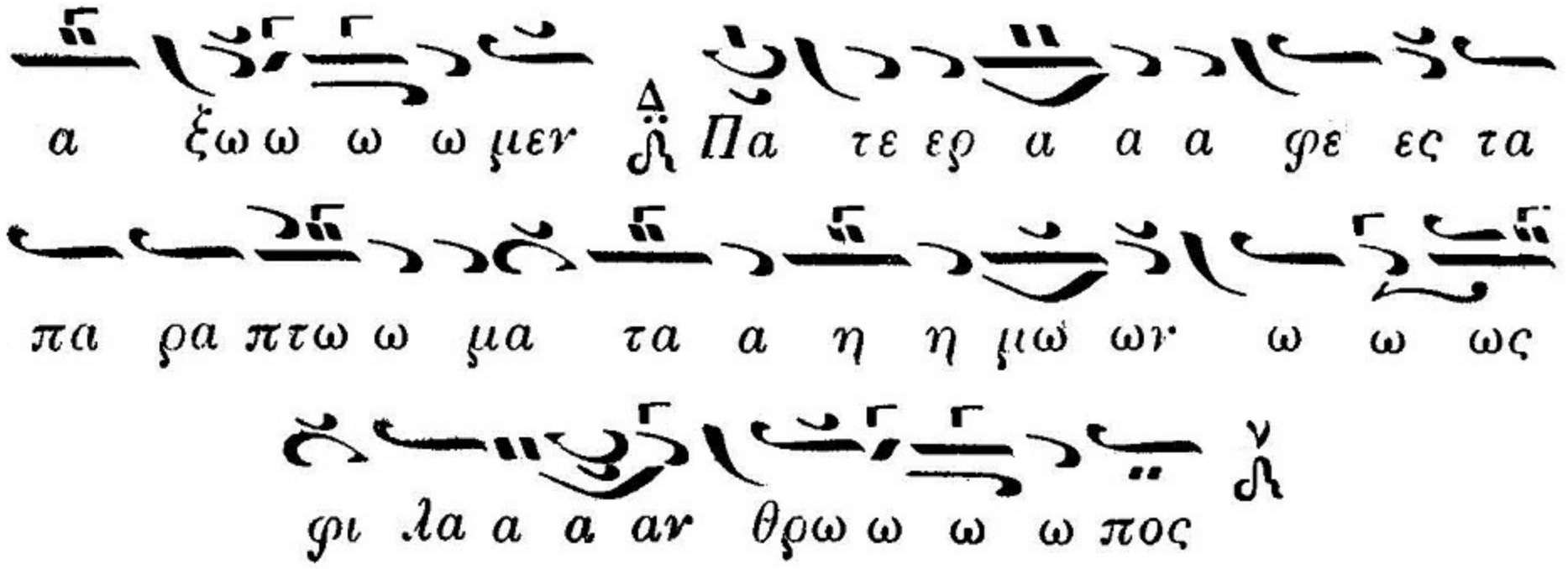
Κυριακή Α΄των Νηστειών εσπέρας

Τα κατανυκτικά τού ήχου

Τα δύο προσόμοια του Τριωδίου & το παρόν

και Προσόμοια μετά Δόξα κνύν Μηναίου

Εις τα απόστιχα-Διδαχαίον στίχοι

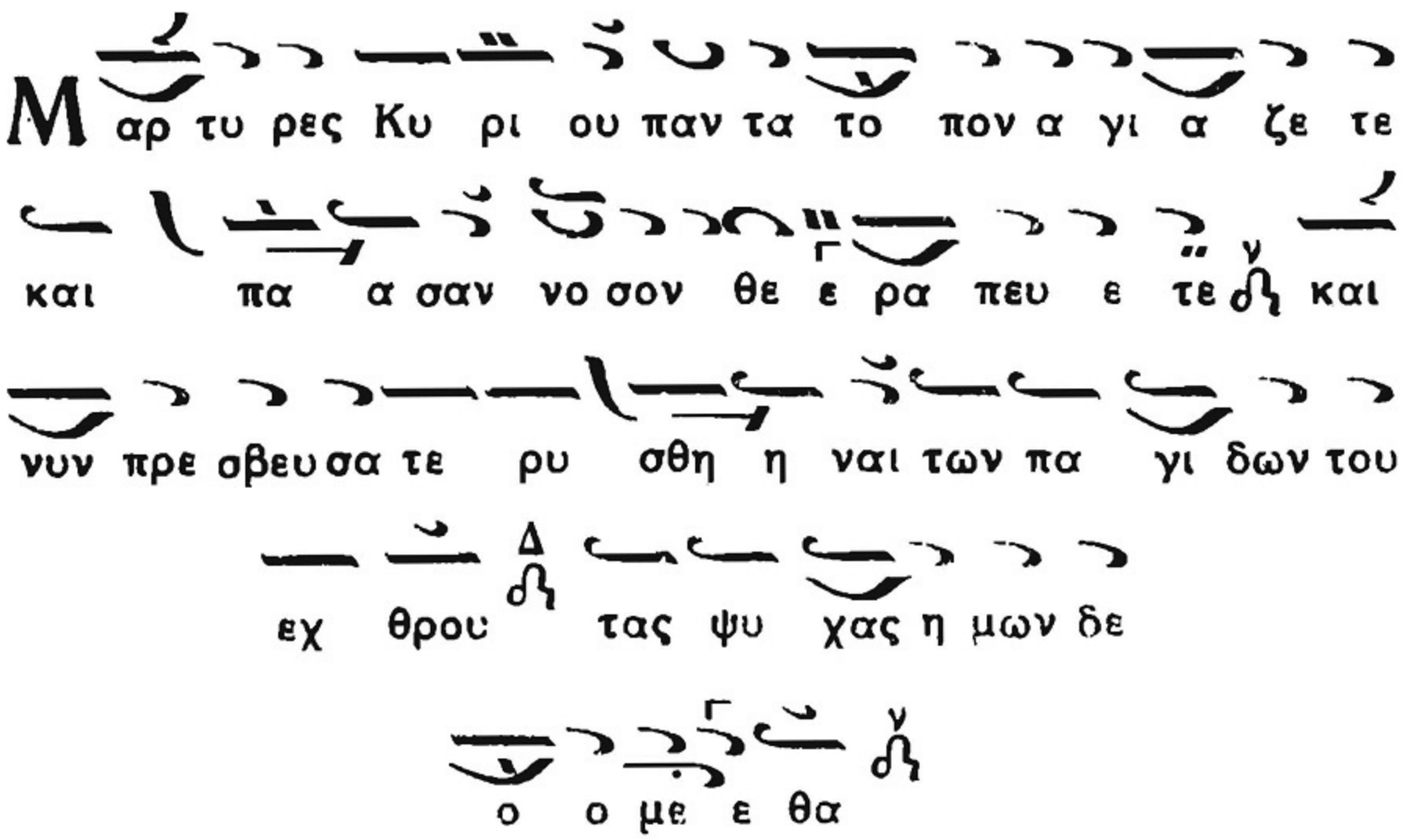

Στίχ. **Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.**

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον

Μαρτυρικὸν ἦχος πλ.δ'

Στίχ. **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.**

Δόξα και νύν Θτκίον-Ηχος ο αυτός

Τα ου ρα νι ι α υ μνει ει σε Κε χα ρι

τω με νη Μη η η τηρ α νυμ φευ τε και η μεις

δο ξο λο γου ου μεν την α νε ξι χνι α στο ον

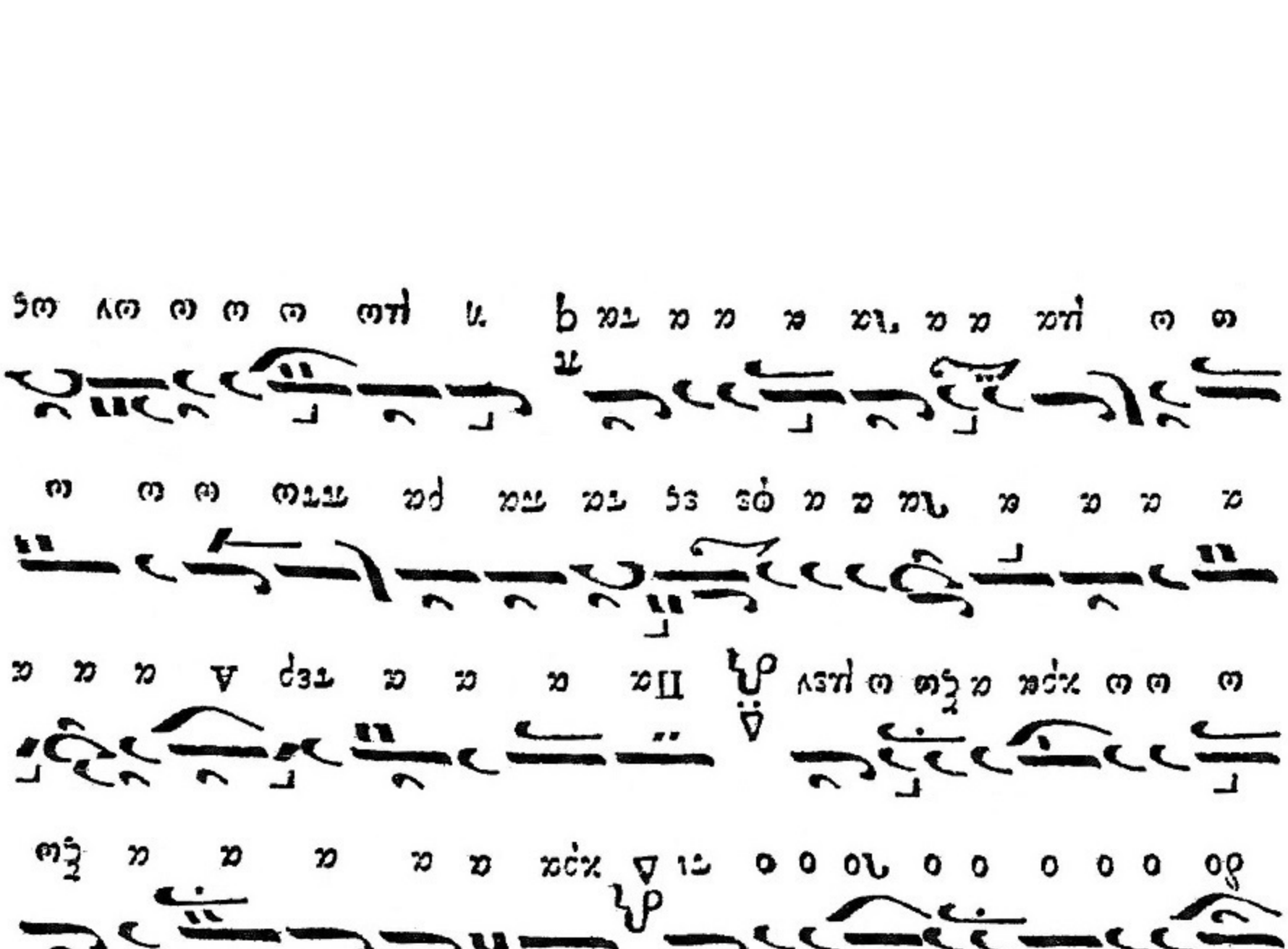
σου γεν νη σιν Θε ο το κε πρε σβε ευ ε σω θη ναι

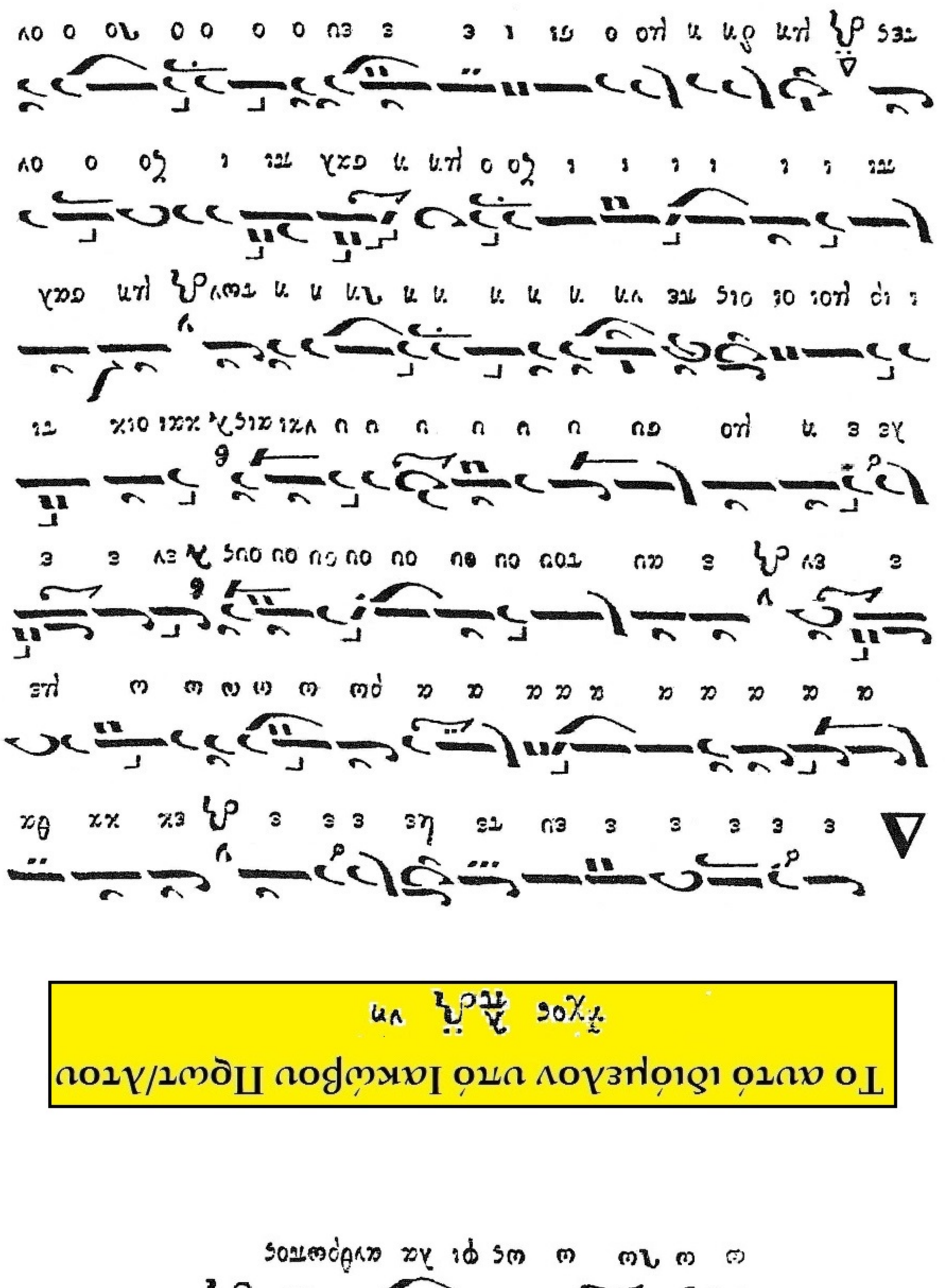
τας ψυ χα ας η η μω ω ω ων

Αρνόν ιδιόμελον Αποστίχων

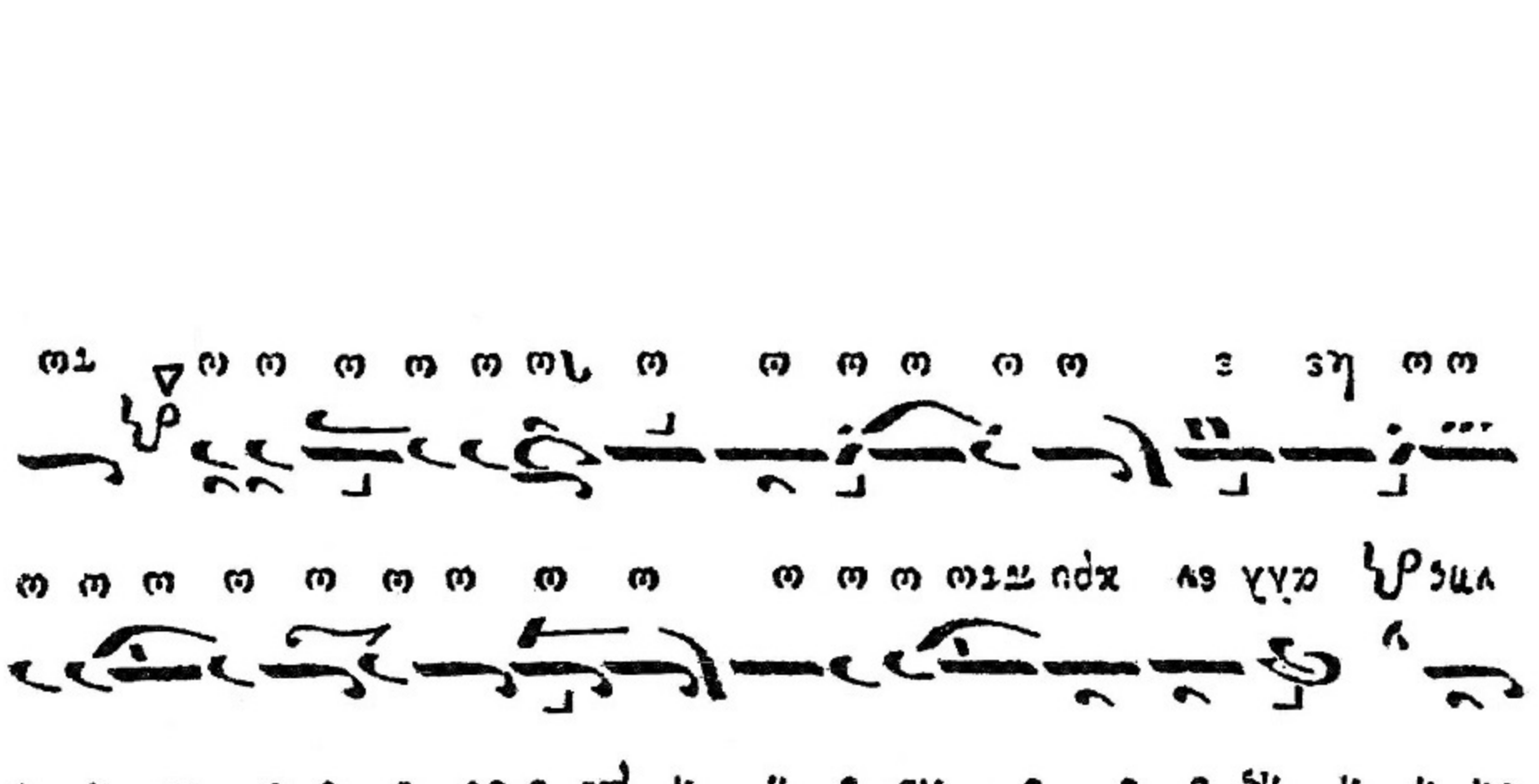
Ἦχος δ΄. Ἀπὸ τῆς πέτρου

Το αυτό ιδιόμελον υπό Ιακώβου Πηωτ/λάτου

ἦχος δ΄. Ἀπὸ νη

Τετάρτη τής Β΄εβδομάδος

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἰδιόμελον

Ἦχος ἡ *Πα.*

Τ ην πνευμα τι χην α δελφοι α να λα βο ον τες

η η στει ει ει ει αν π q τη γλωττη μη λα λει

τε ε τα δο ο ο ο λι ι ι ι α π q μη δε

τι θε σθε προσκομμα τω α δελ φω ει εις σκα α αν

δα α α α λον π q αλ λα τη με τα νοι α φαι δρυ

ναν τες τη ην τη ης ψυ χη ης λαμ πα α α α

α α δα π q τοις δα χρυσι βο η η σω με εν τω

ω ω Χρι ι ι ι στω π q α φες η μιν τα πα ρα

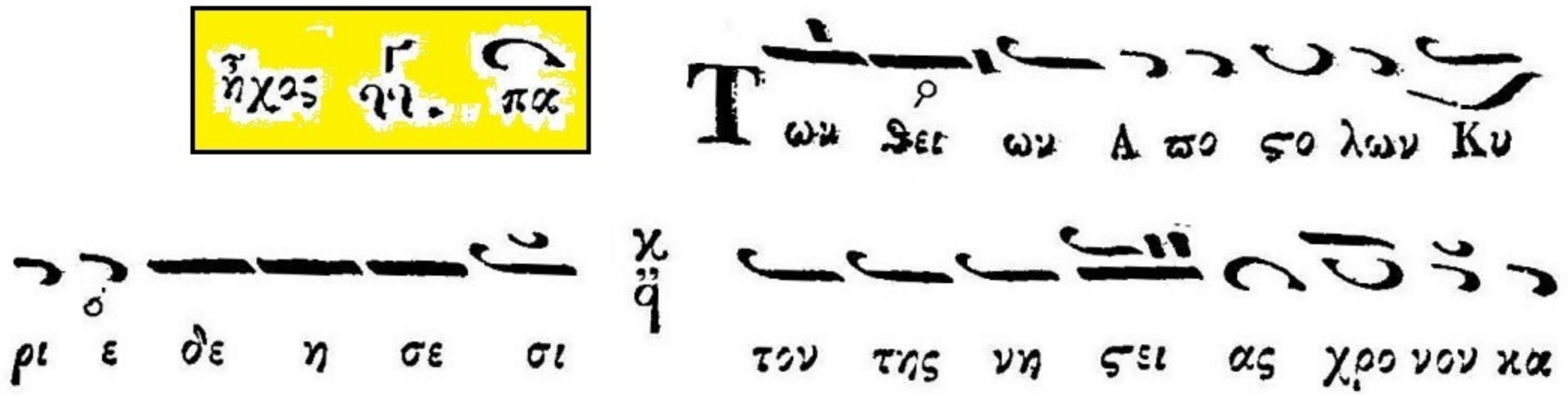
πτω μα τα α η η μων ἡ ω ως φι λα α α αν

θρω ω ω ω πος π q **δίς**

Μαρτυρικόν προσόμοιον-Ηχος Α'

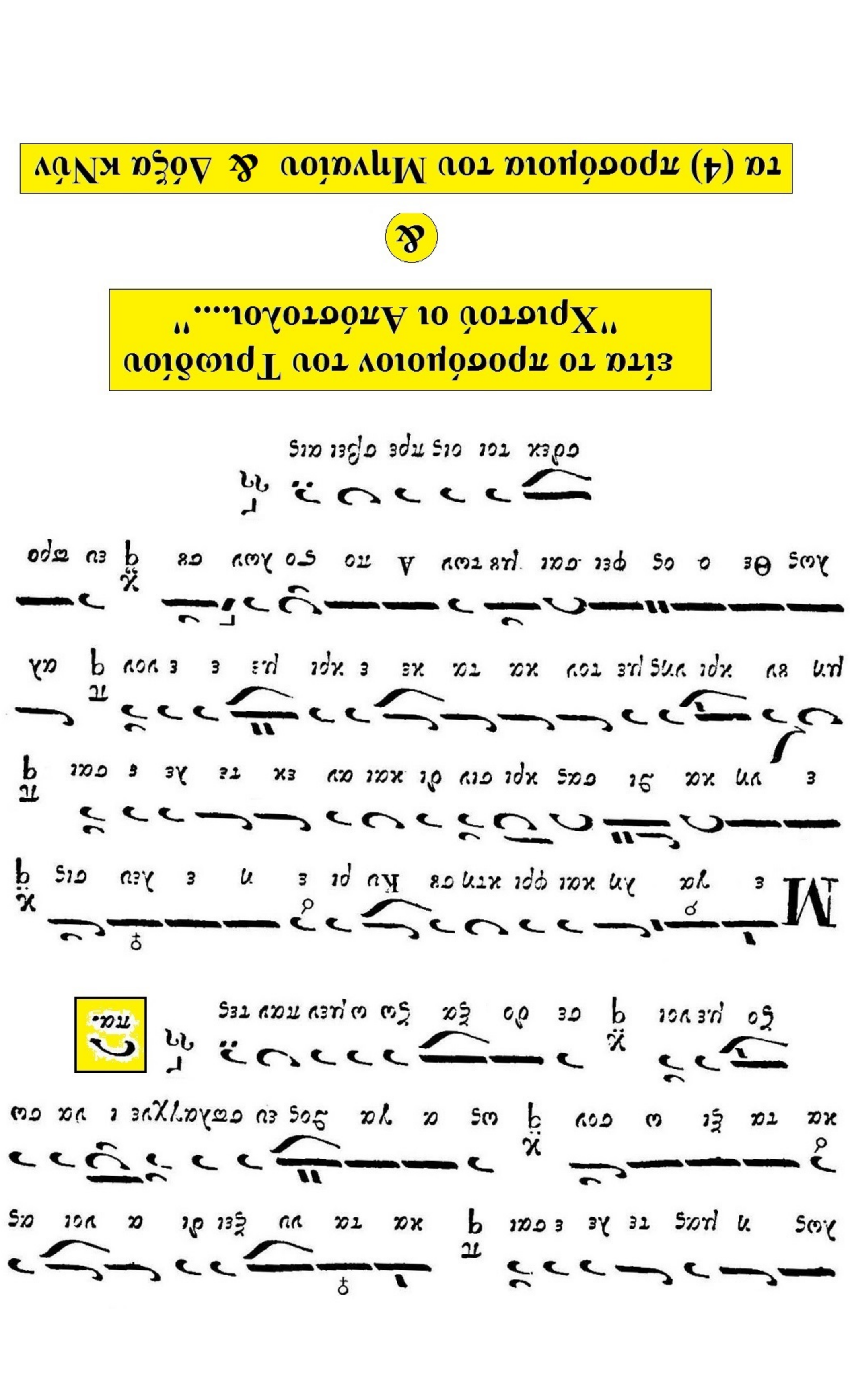
είτα τα δύο προσόμοια τού Τριωδίου

είτα το προόδιον του Τριωδίου
"Χριστού οι Αποστολοι...."

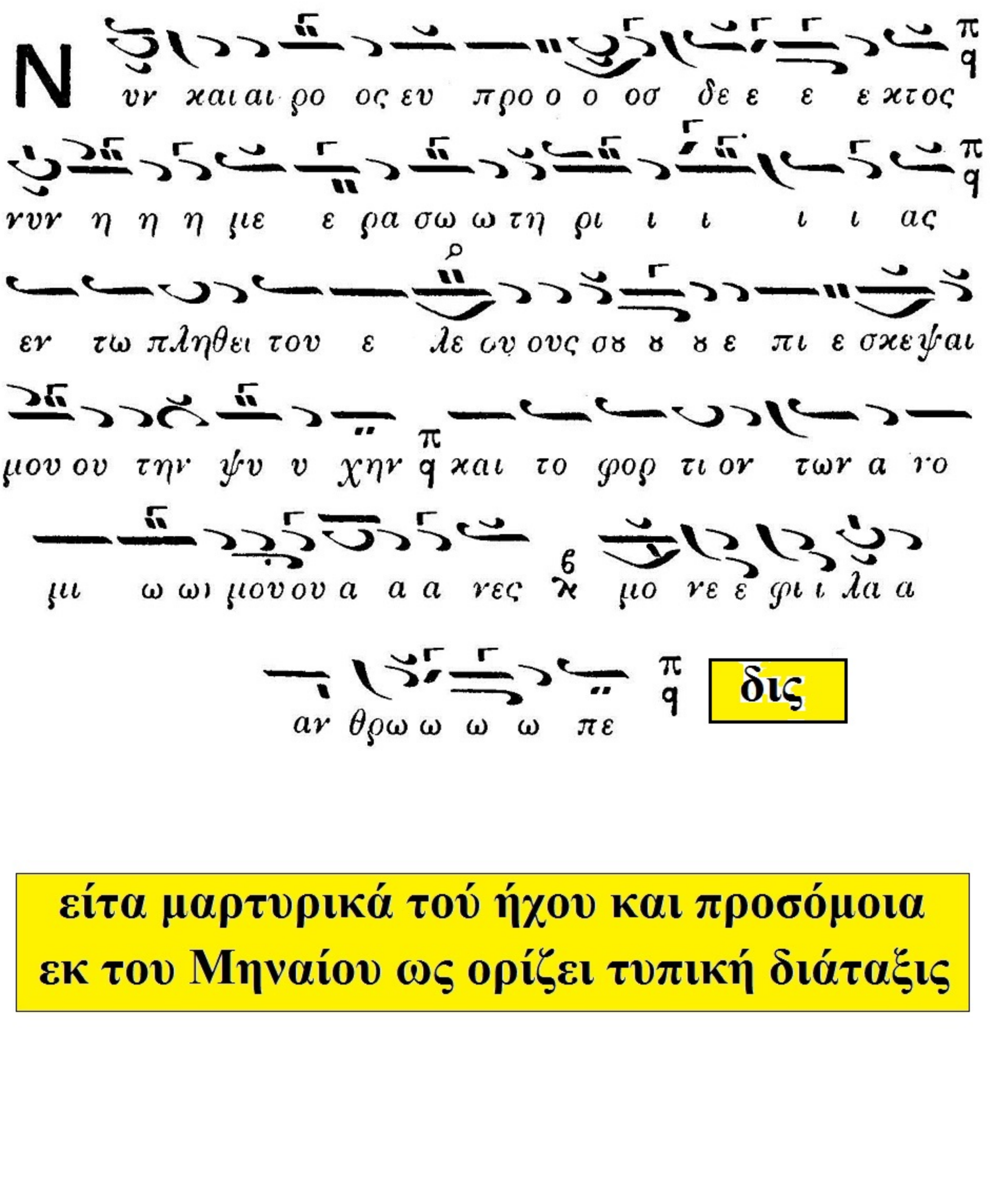
&

τα (4) προόδιοια του Μηναίου & Δόξα κΝύν

Παρασκευή της Β' εβδομάδος

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἰδιόμελον
Ἦχος ἀ *Πα.*

είτα μαρτυρικά τού ήχου και προσόμοια εκ του Μηναίου ως ορίζει τυπική διάταξις

Κυριακή Β' Νηστειών

Τῇ Β΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.
Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν Δόξα Ἦχος ⁄ *Πα.*

Ο σι ι ε τρι ι σμα χαρ α γι ω τα α α

τε ε πα ατερ ρ ο ποι μη η η η ηρ ο ο κα α α

λος και του Αρ χι ποι με νος Χρισ μα θη η της

ο τι θεις την ψυχη η η ηρ υ υ περ τω ων πρυ

βα α α α των αν το ος και νν νν Πα α τηρ η

μων θε ο φο ο ο ο ρε Γρη η γο ο ο ο ρι ι ι

ι ε ρ αι τη ναι πρεσβει αι αις σω ρ δω ρη θη

η η ναι αι η η η μιν το με ε γα ε ε

ε λε ε ε ε ος

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα.

Δόξα Ἦχος ᾱ Νη.

Εἰς τοὺς Αἴνους.
Δόξα Ἦχος Πα.

Π N Π

οις εν σκο ο ο ο τει α μαρ τη μα α των πο

Δ

ρε ε ευ ο με ε ε ε ε νοι οις φως α νε τει

Π Δ

ει λα ὡς Χρι ι στε τω καὶ ρω ω της ε εγ κρα α

Κ

τει ει ει ει ας καὶ την ευ σημον η η με

Δ Π

ε ε ε ραν του ου πα α θυ υ υ υς συ δει ει ει

Δ

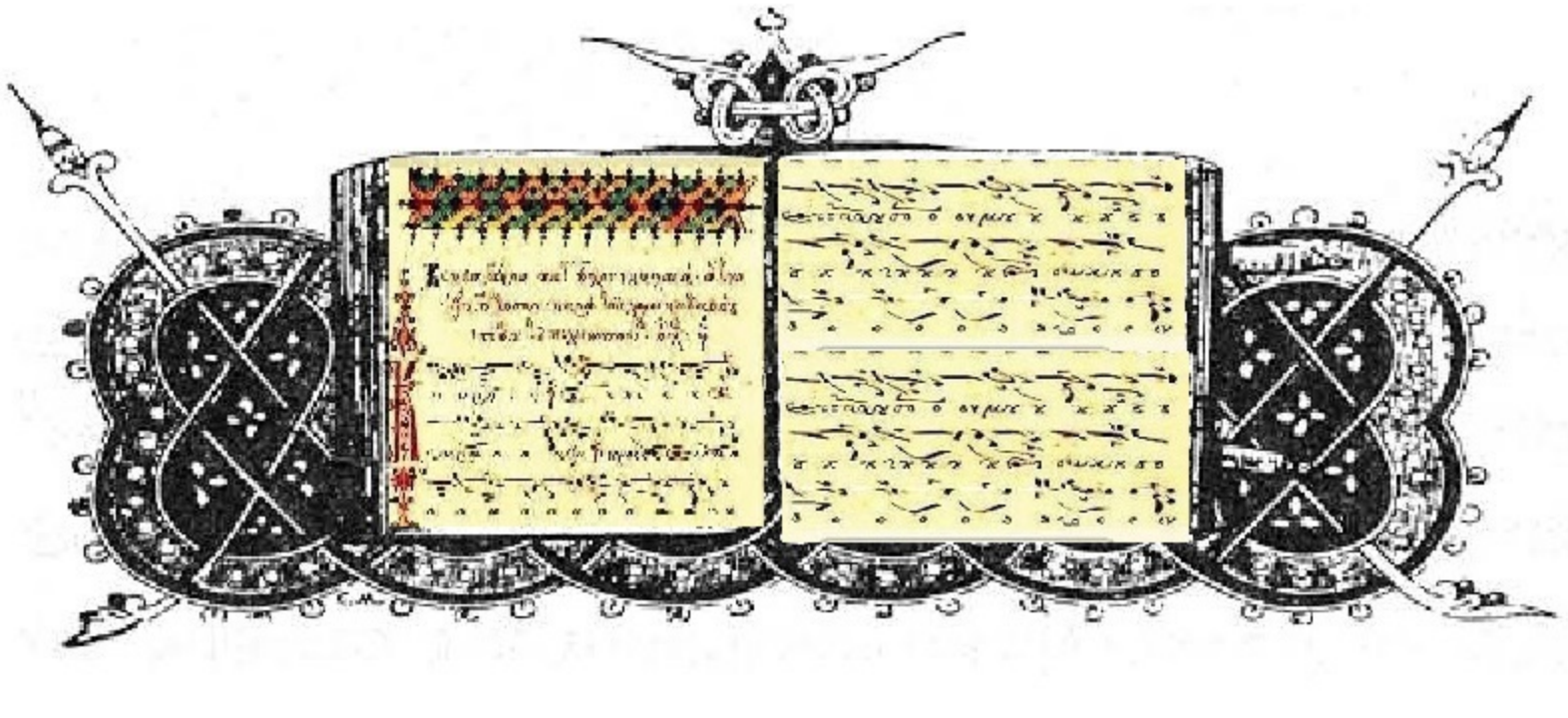
ει ξο ο ον η η μιν ι να α βο ω ω ω ω με ε

Π Δ

ε εν σοι α να στα ο ο θε ε ος ε λε ε

π

η σο ο ον η η η η ίας

Κυριακή Β' Νηστειών εσπέρας

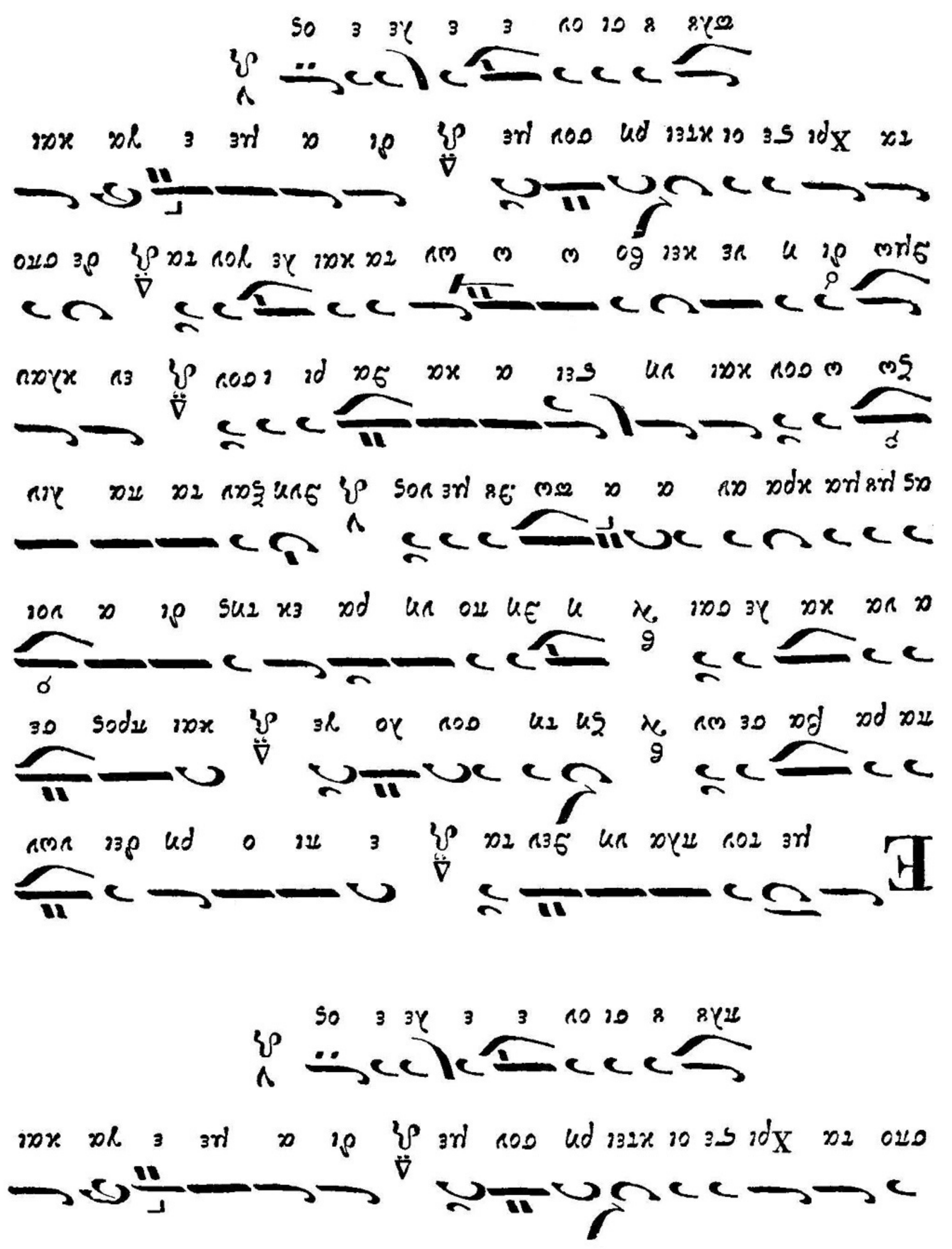

Κυριακὴ Α΄ τῶν Νηστειῶν ἐστάξας

Τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου

εἶτα τὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου

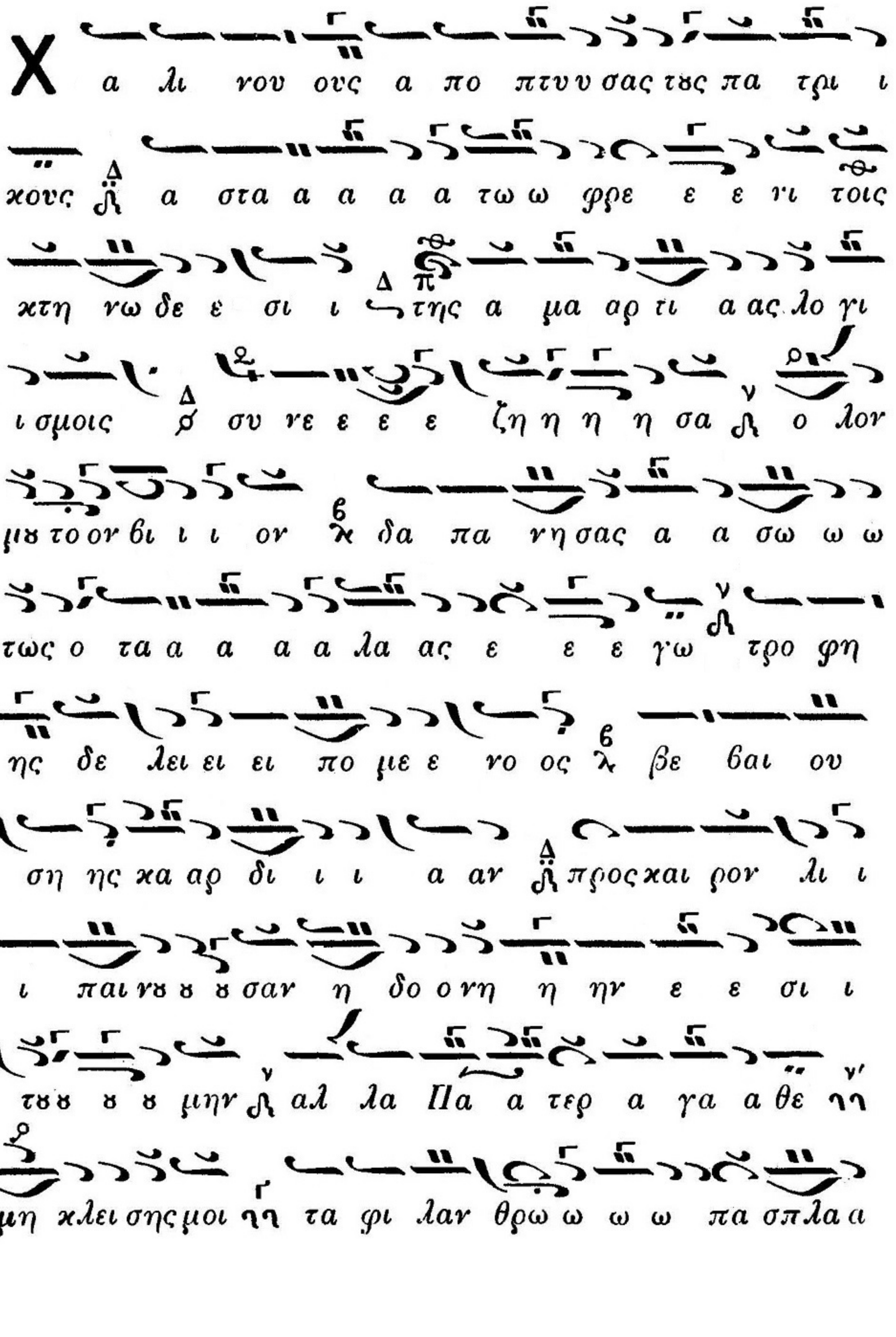
Ἦχος. Ἅγιος ὁ Θεός μου.

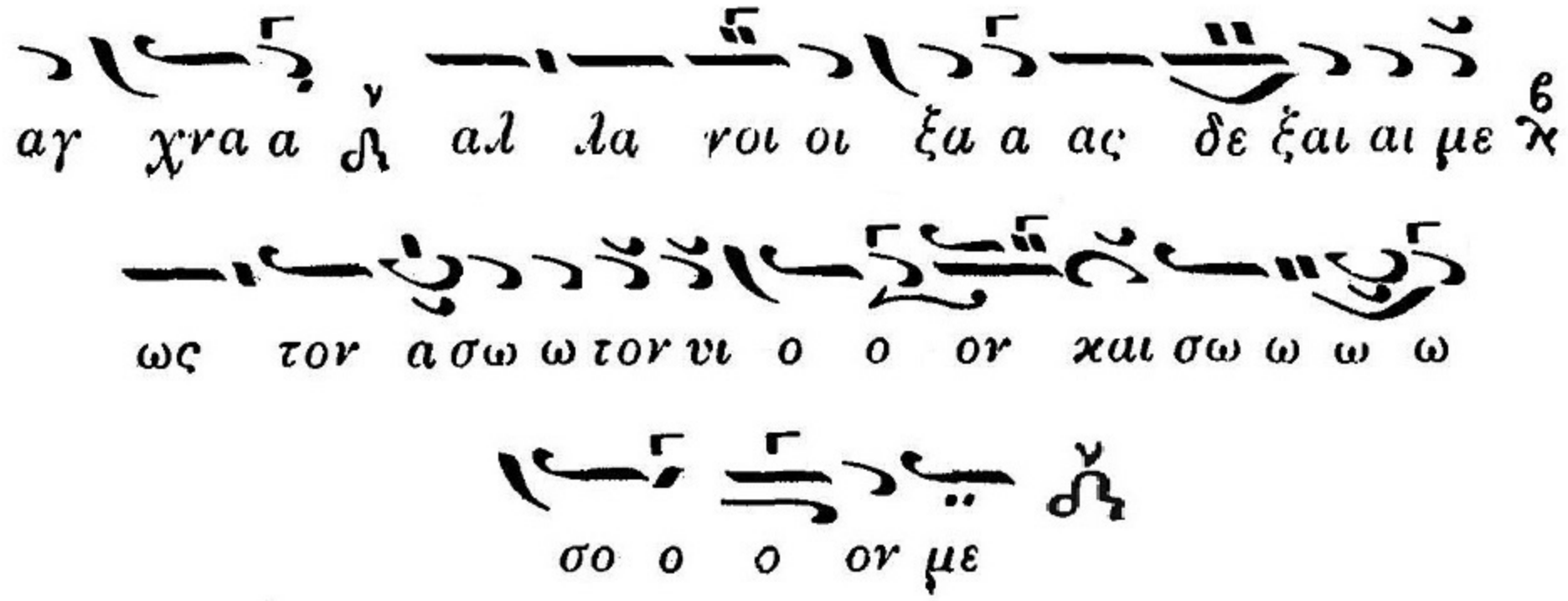

καὶ Προσὸμοια μετὰ Δοξα κυὸν Μηναίου

Εις τα απόστιχα-Ιδιόμελον σύντομον

Ἦχος λ Νη

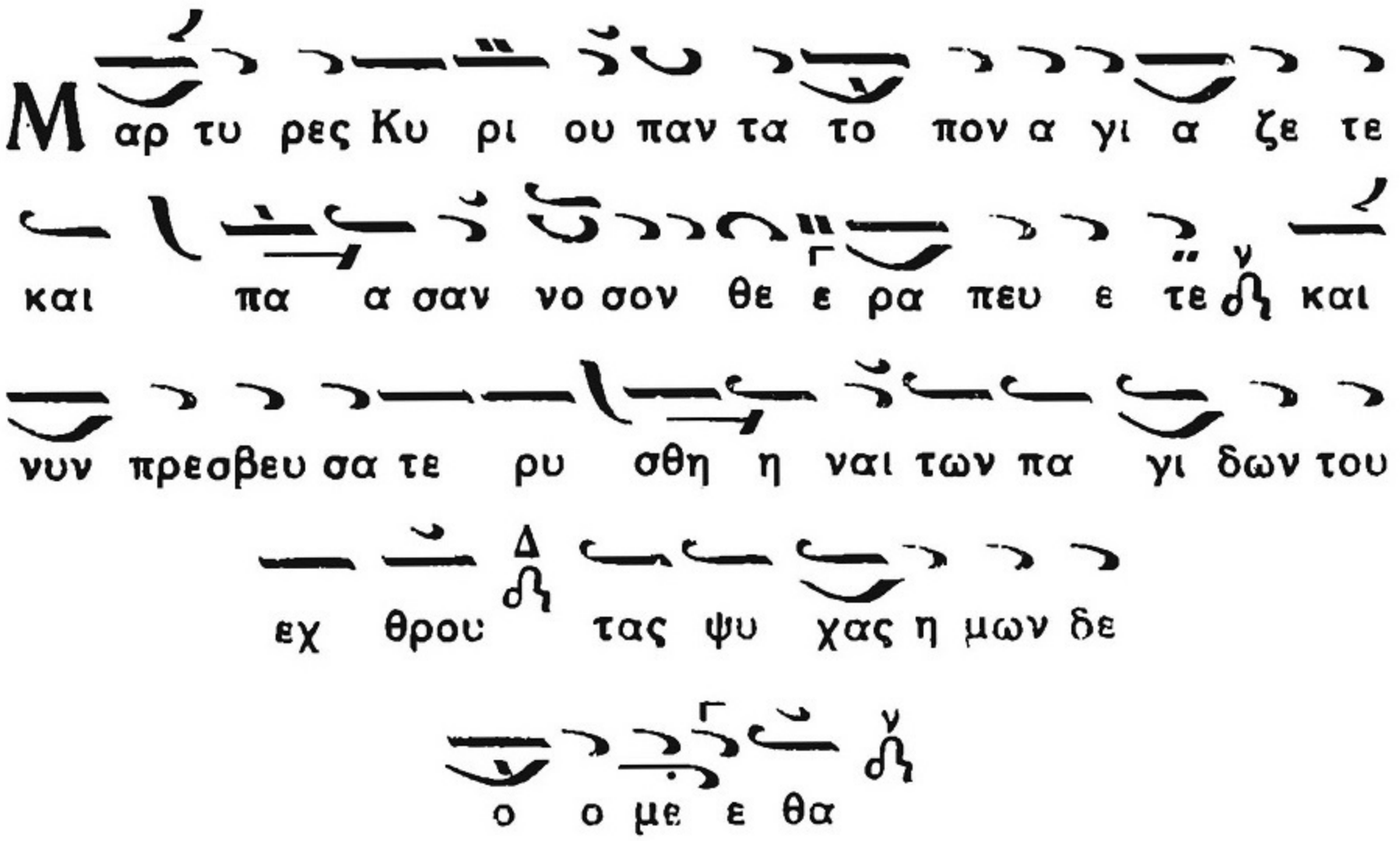

Στίχ. **Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.**

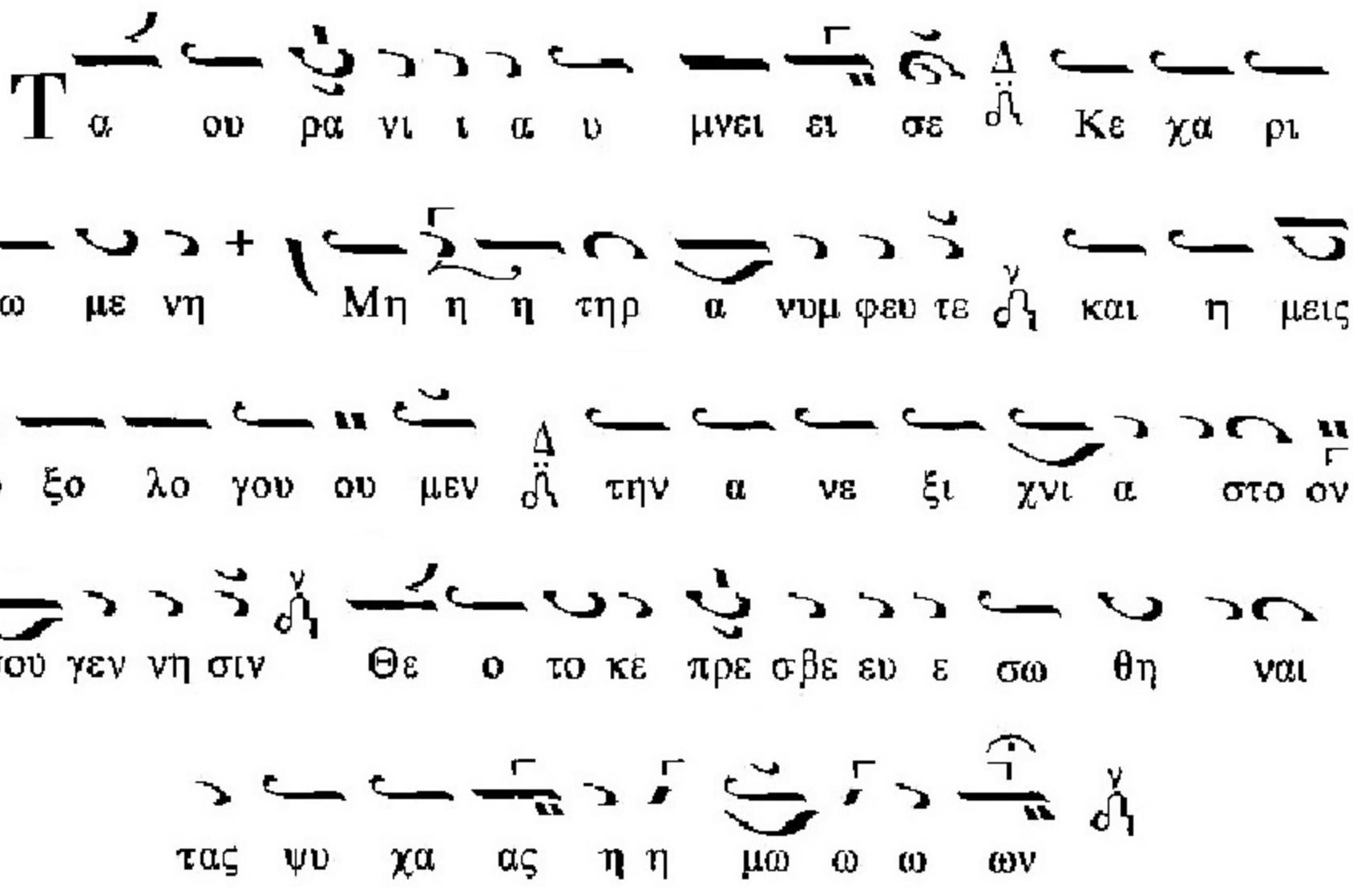
Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον

Μαρτυρικὸν ἦχος πλ.δ'

Στίχ. **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.**

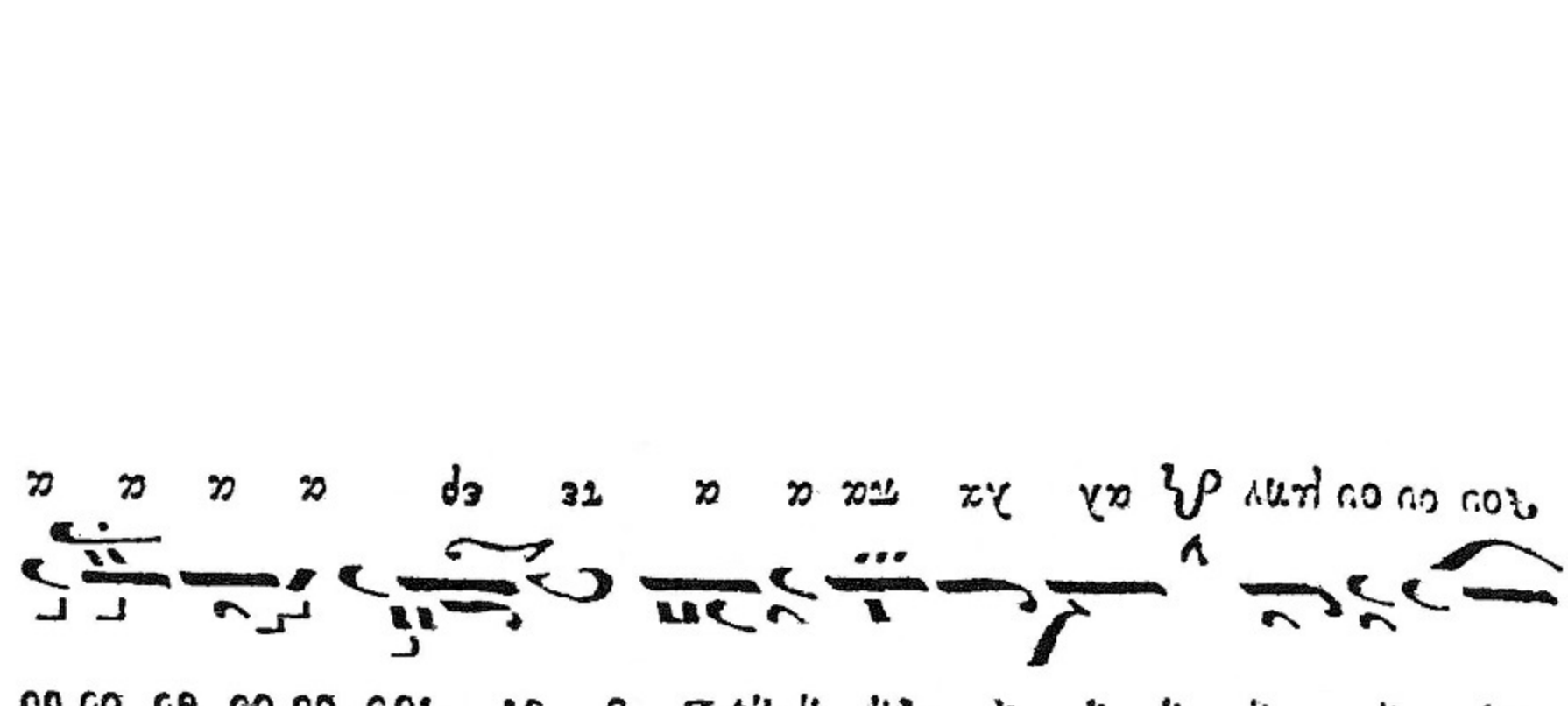
Δόξα και νύν Θτκίον-Ηχος ο αυτός

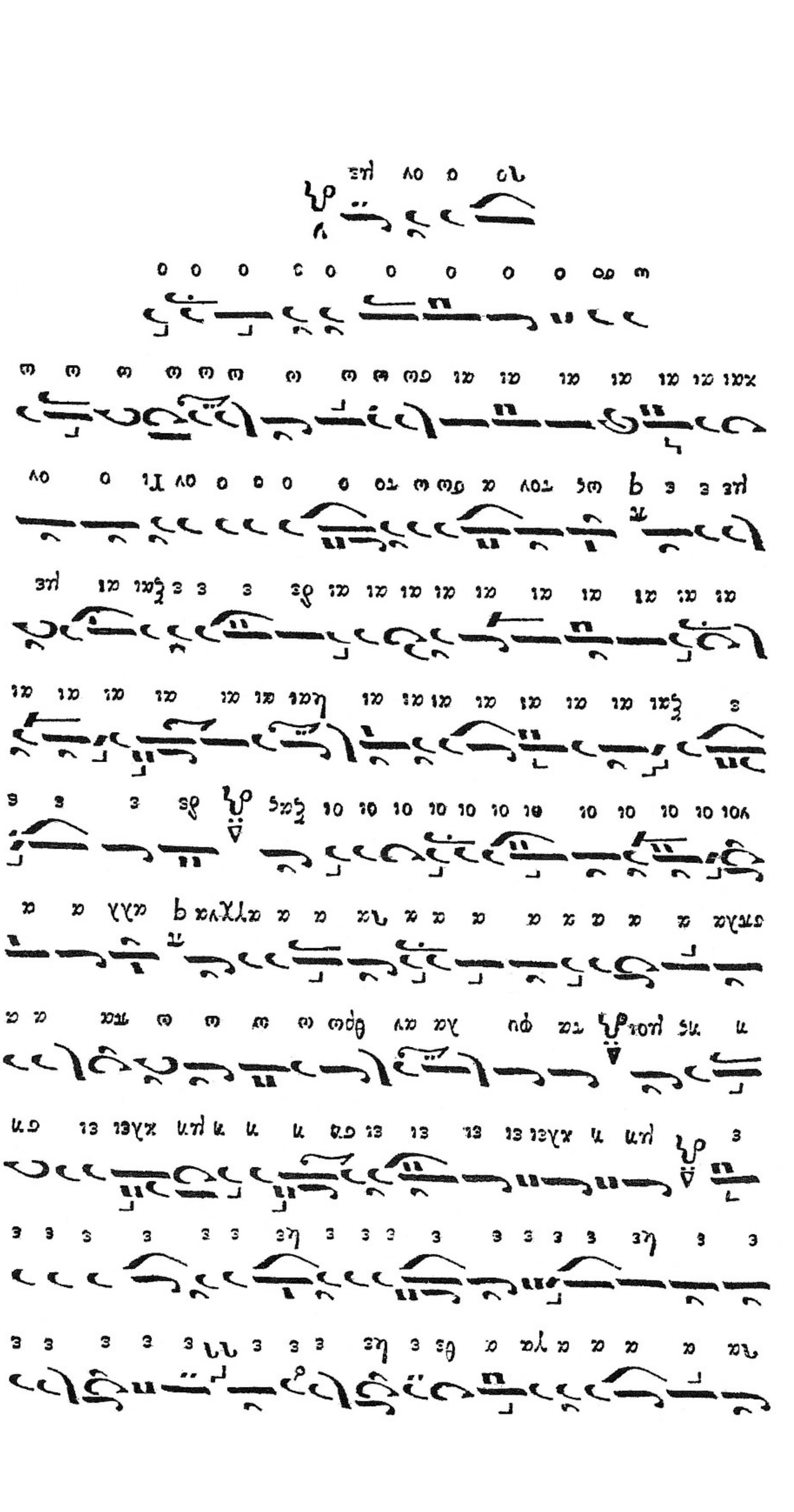

Αργόν ιδιόμελον Αποστίχων

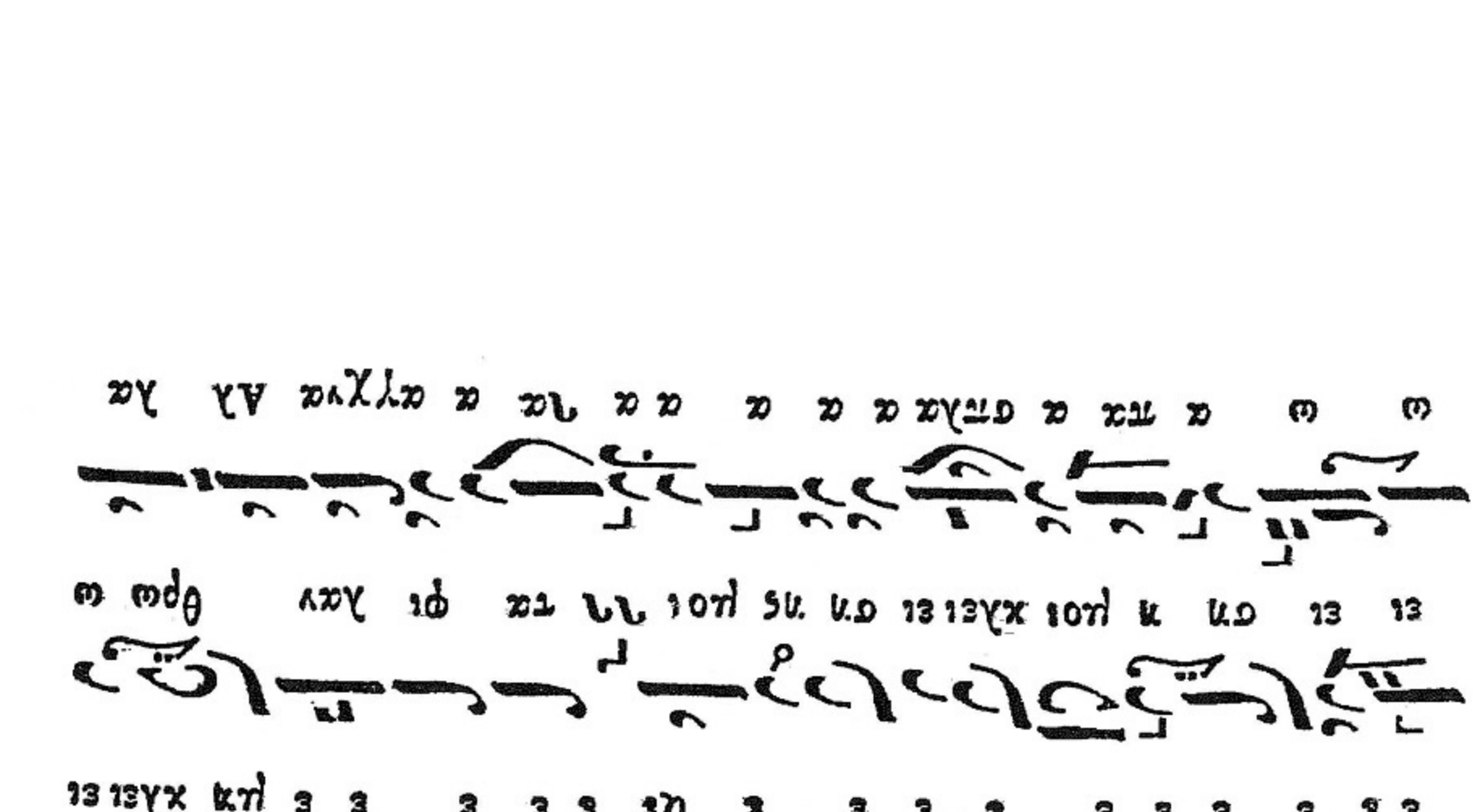
Ἦχος πλ. δ΄ Πέτρου

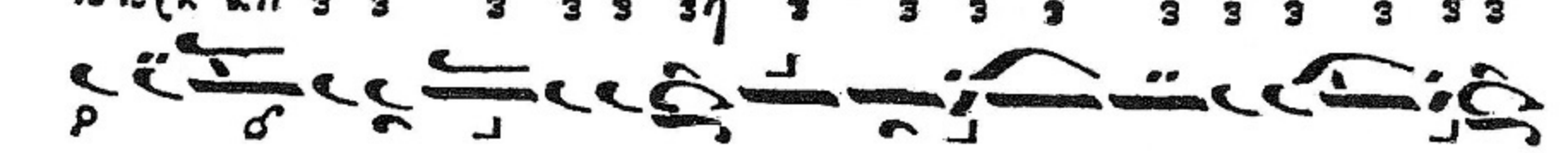

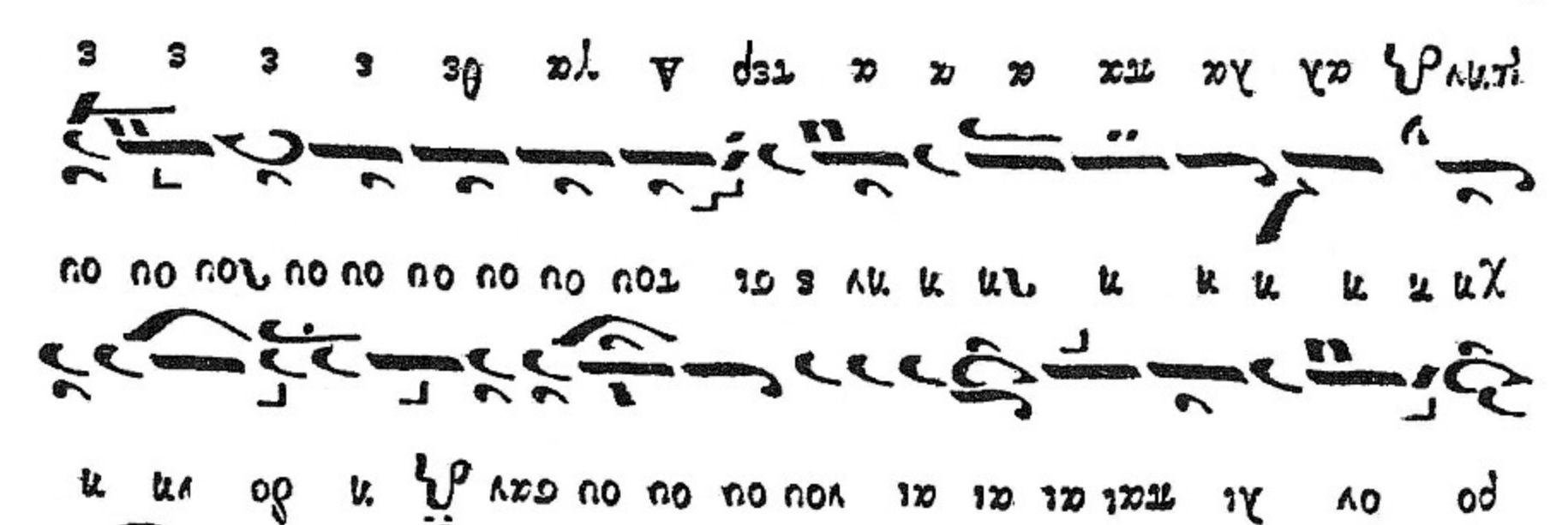

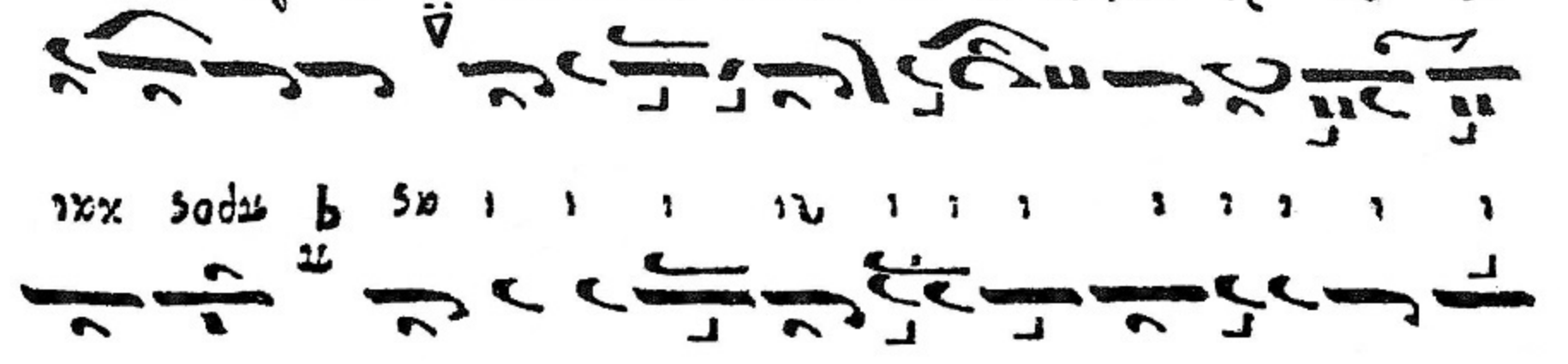
Σελ. 78

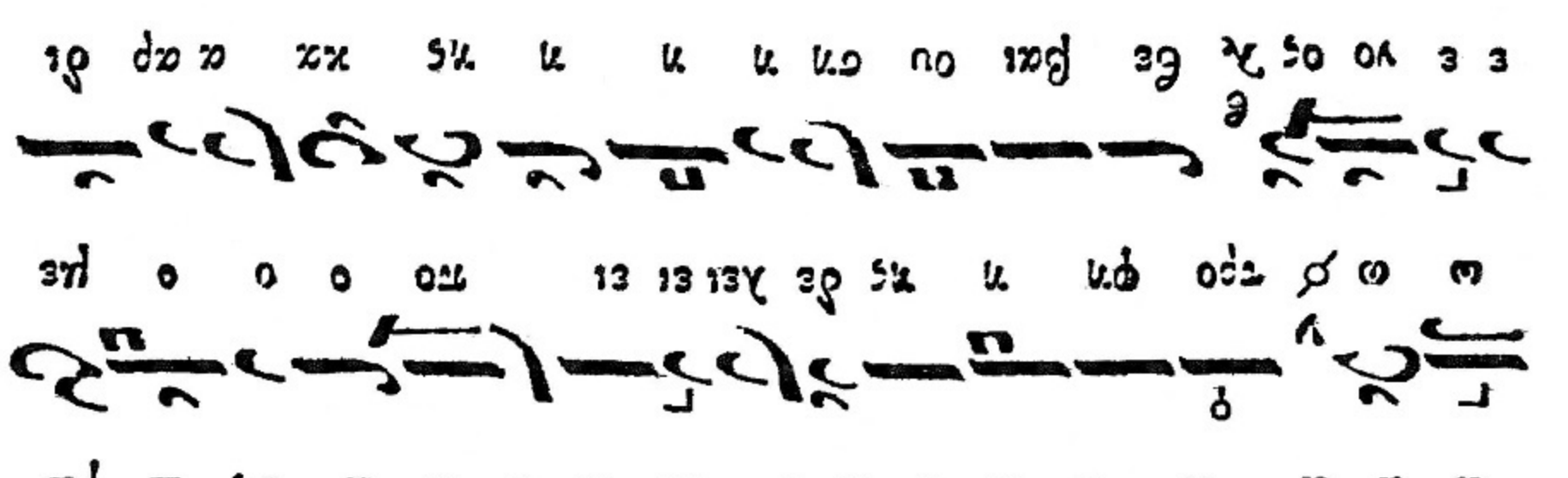
X

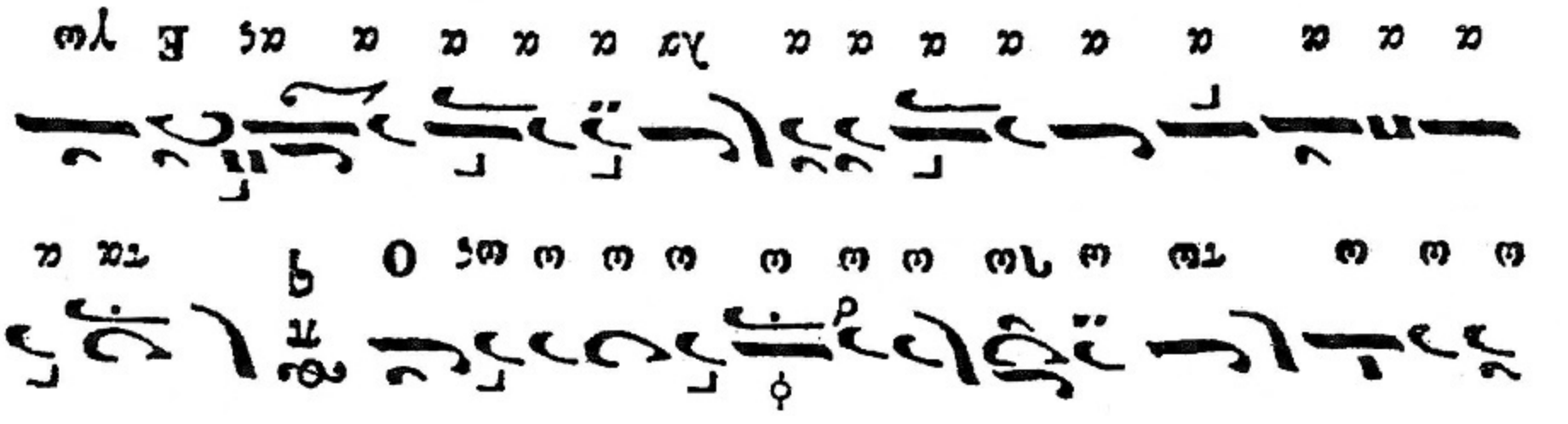

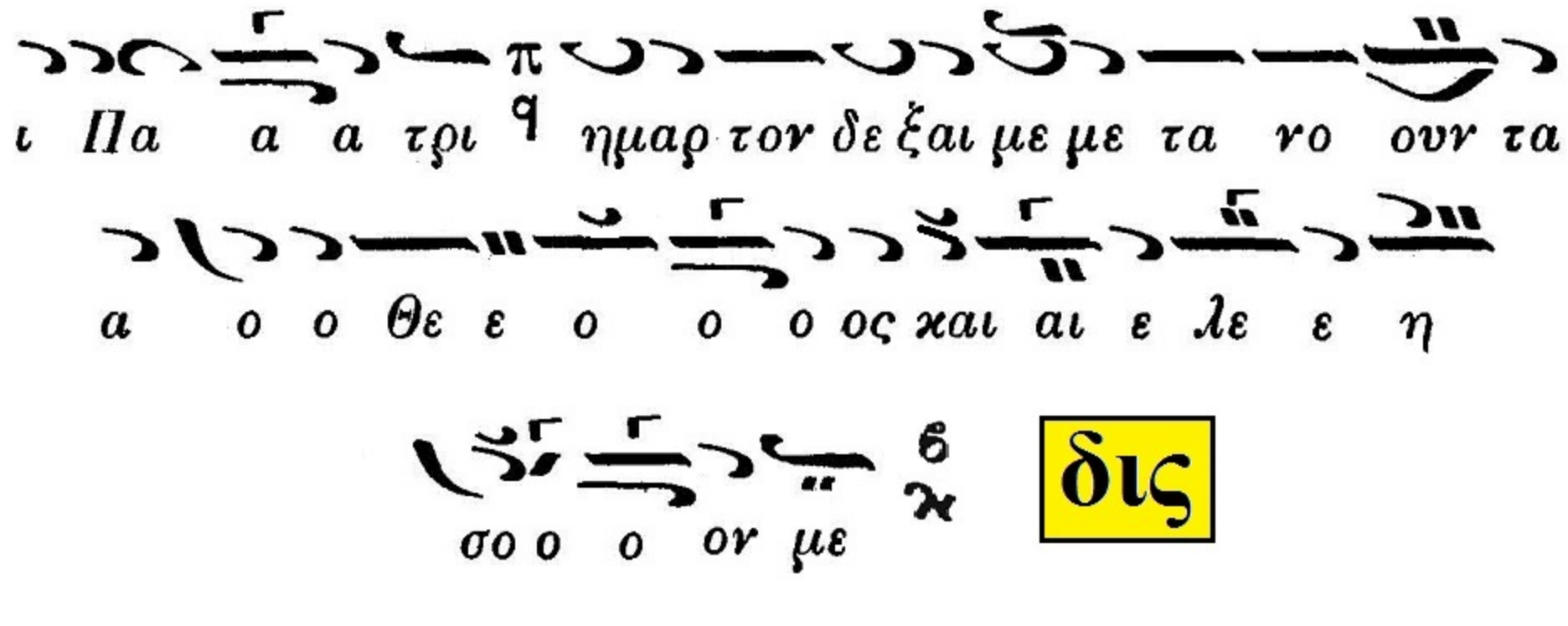

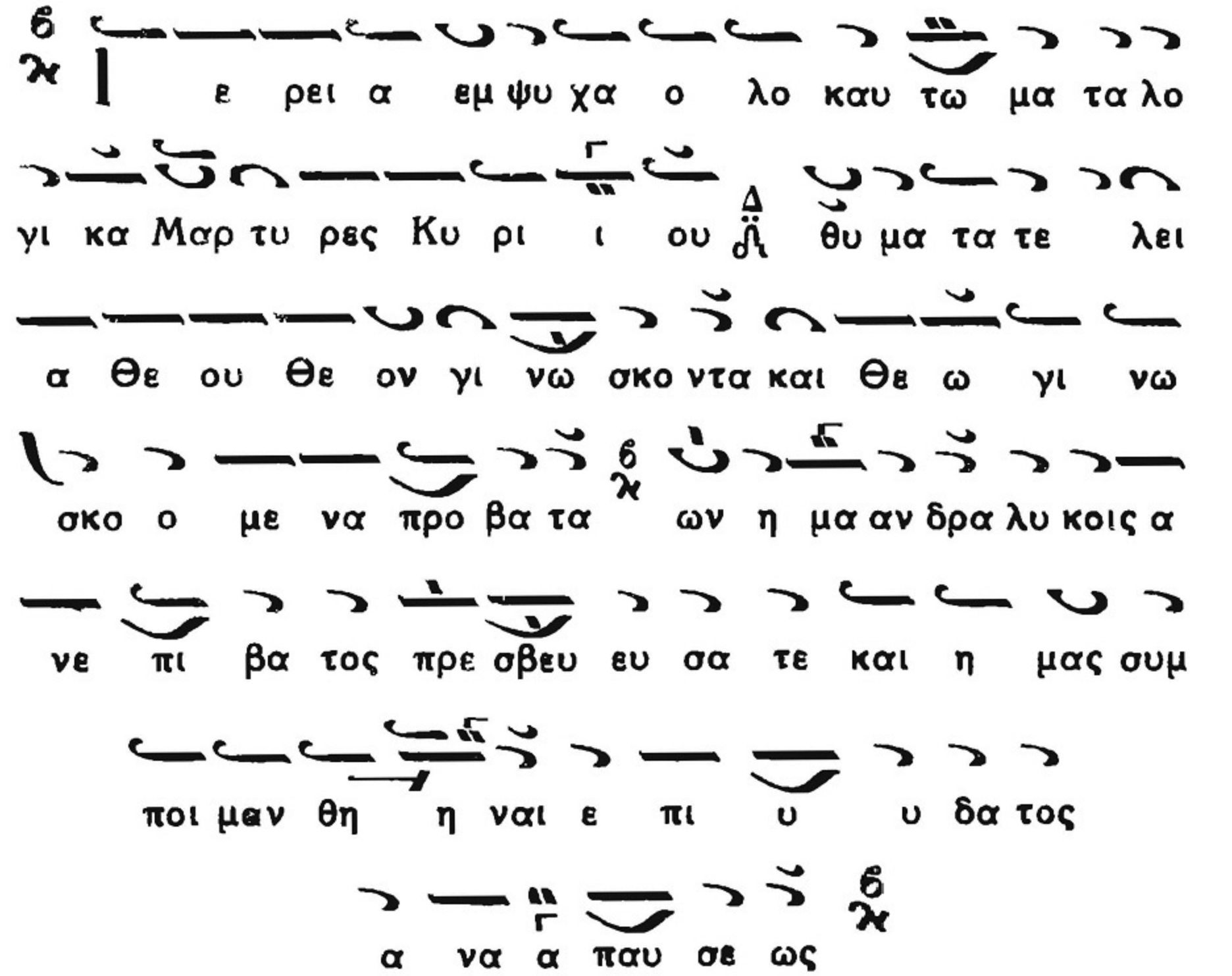

Τετάρτη της Γ' Εβδομάδος

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν Ἰδιόμελον Ἦχος Πα.

είτα το μαρτυρικόν εις ήχον Δ' λγετο

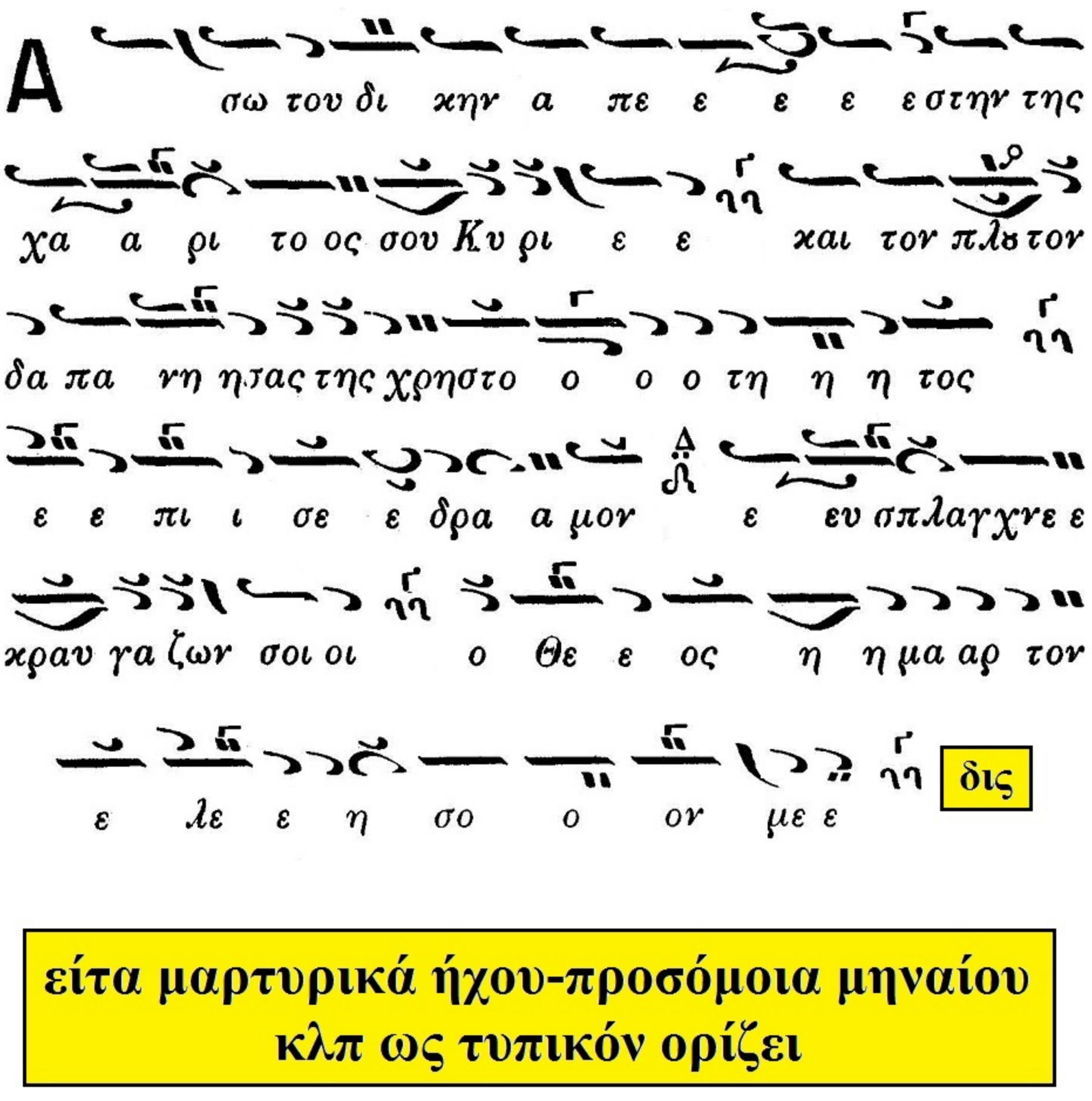

είτα τα (3) προσόμοια του Τριωδίου και Μηναίου ως ορίζει η τυπικη διάταξις

Παρασκευή Γ' Εβδομάδος

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν· Ἰδιόμελον

Ἦχος Γα.

είτα μαρτυρικά ἤχου-προσόμοια μηναίου
κλπ ως τυπικόν ορίζει

Κυριακή Γ' των Νηστειών
Σταυροπροσκυνήσεως

Κυριακή Γ' των Νηστειών (Σταυροπροσκυνήσεως)

Εις τον εσπερινόν-Δόξα ήχος Γ'

Π

Χ ρι στε ο ο θε ε ο ο ο ο ος η η η η

Γ

μωρ π ο τη ηρ ε χου σι ι ορ σου στα α αν

ρω σιρ ε εις χοι νηρ ε ξα να α στα α σιρ του

Π

χενους τωχα αρ θρω ω ω πω ωρ χα α α τα δε ε

Γ

ξα α α με ε ε ε ρο ος π χαι τω χα λα μιω

τον Στα α αν ρου ου βα φαι αις ε ε ρυ υ θραις τους

Π

αν τον ου δαχ τυ υ υ λου ους αι αι μα τω ω ω ω ω

Γ

σα ας π τοις α α φε σι ι ι ιμοις η η μι ιν

βα σι λι χως υ υ υ πο ο γρα α α ψαι

Π Γ

φιλαν θρω πευ σα α α με ε ε ε νο ος π μη πα

ρι ι δης η μα α ας χι ιν δυ νε ε ευ ον τας

Π

και πα α α λιν την α πο σου ου δι ι α α α στα α

Γ

α α σι ιν α.λ.λ οι κτει ρη σον μο ο νε μια

Κ

χρο ο θυ μιε τον εν πε ε ρι ι στα α α

σει λα ο ο ο ον σου και α γα α α α στη η

η η θι πο λε μη σον τους πο λε μου ου ου ουν

Γ Ν Γ

τας η μα ας ως παν το δυ υ να α μος

Δόξα των Αποστίχων Ἦχος Πλ. α.

Β

Ο συμ μα χησας Κυ ρι ε τω πρα ο τα τω ω ω

Π

Δα α βιδ υ πο τα ξαι τον α.λ λο ο ο ο

φυ υ υ λον τω πι στω η μων Βασι λει ει ει συ

υμι πο λε ε ε ε μη η η η σο ο ου ον και αι τω ο

Δ⇓

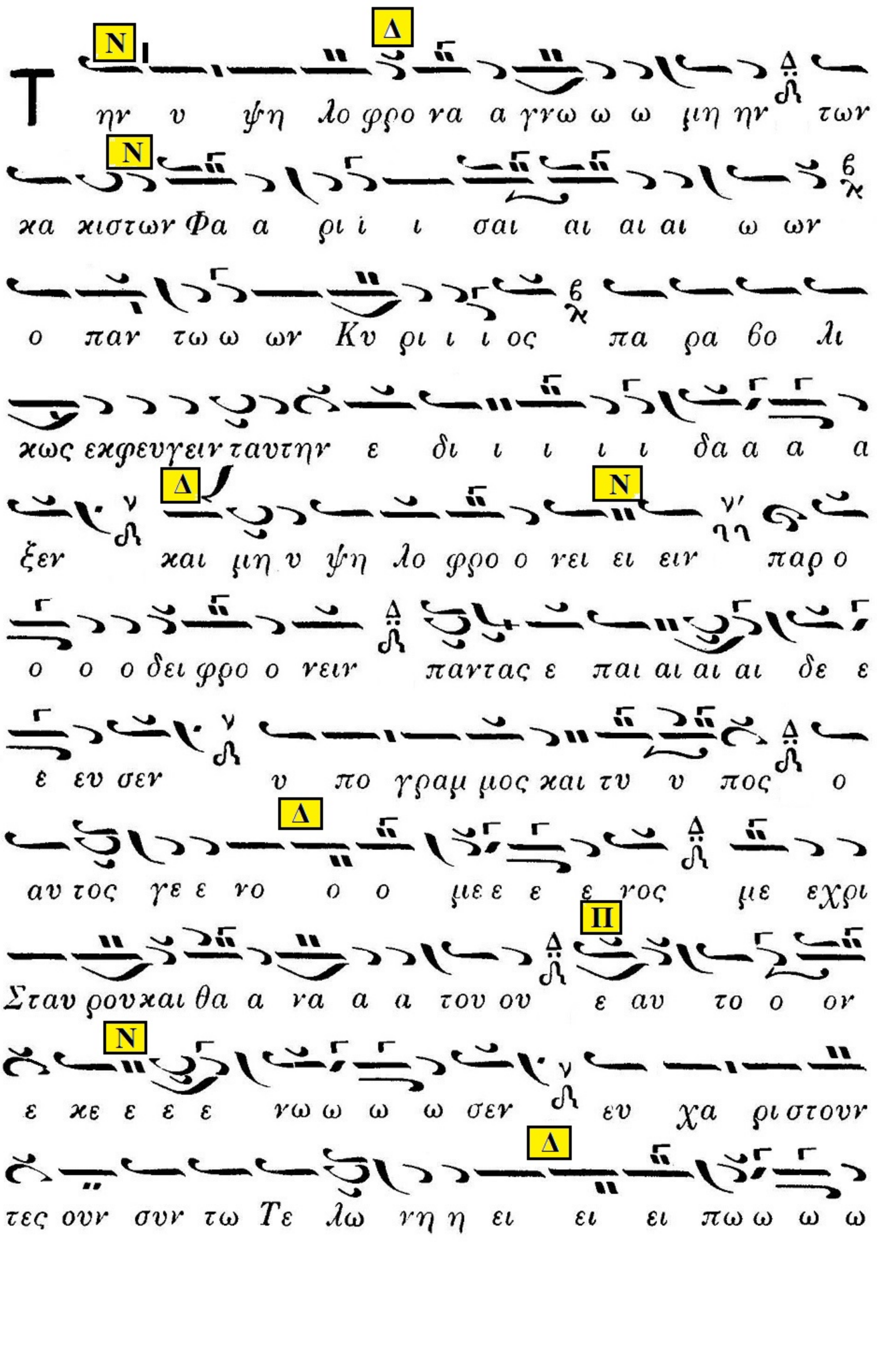
πλω ω του Στα αυ ρου κα τα βα λε ε ε τους εχθρους η

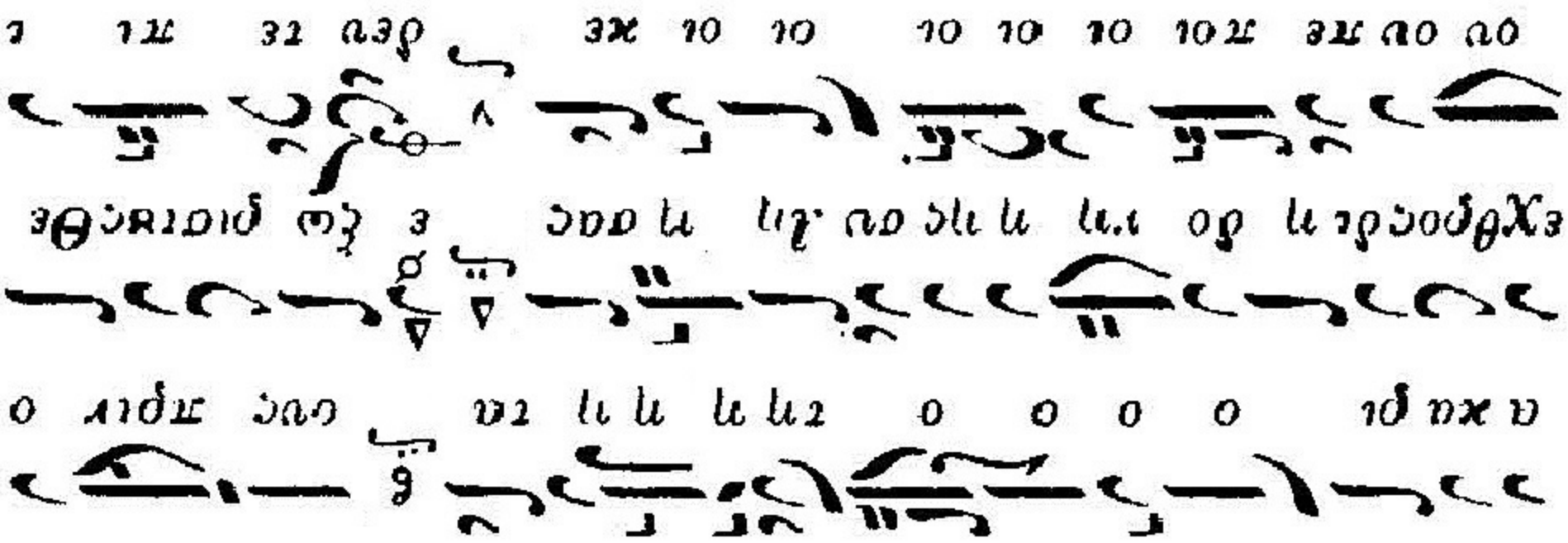
Β

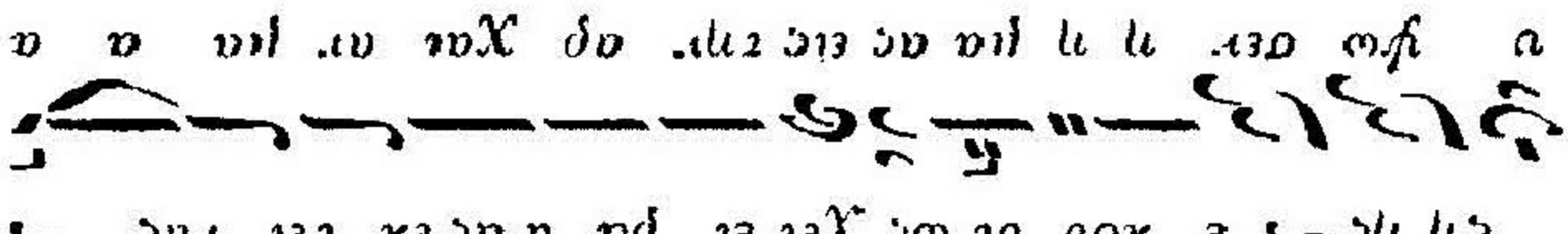
μω ων δει ξον ε ευ σπ.λα γχνε εις η η μας τα αρ

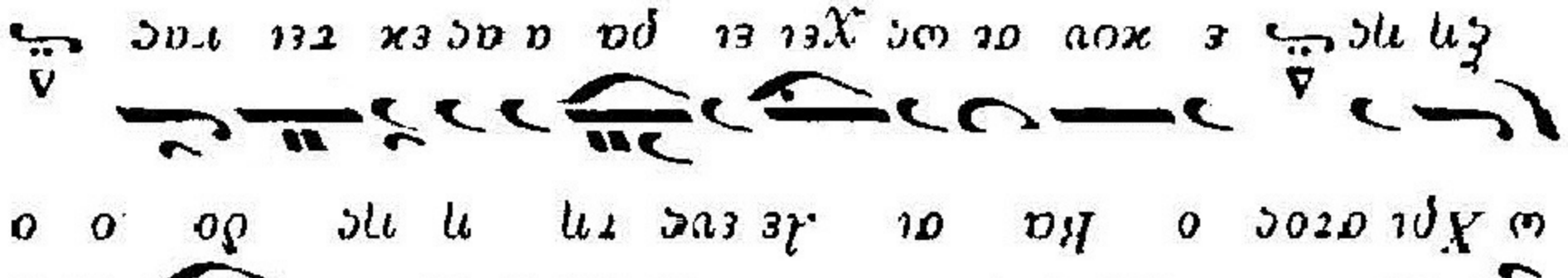

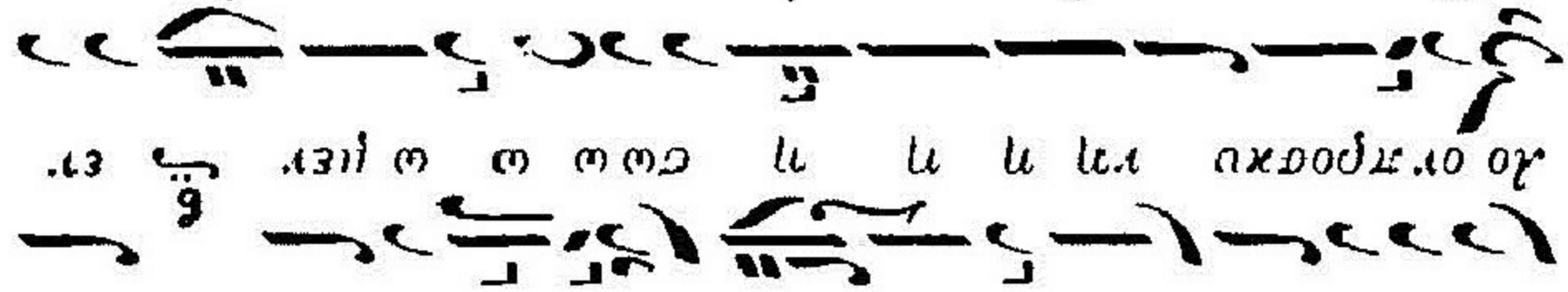
Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος λ̈ Νη.

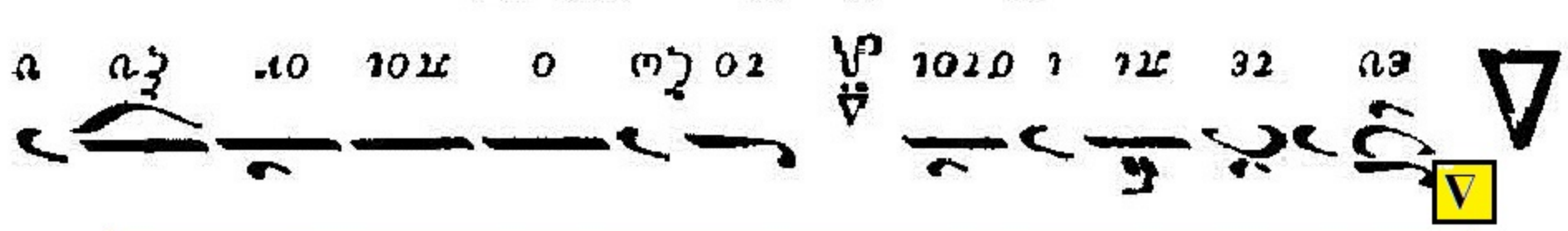

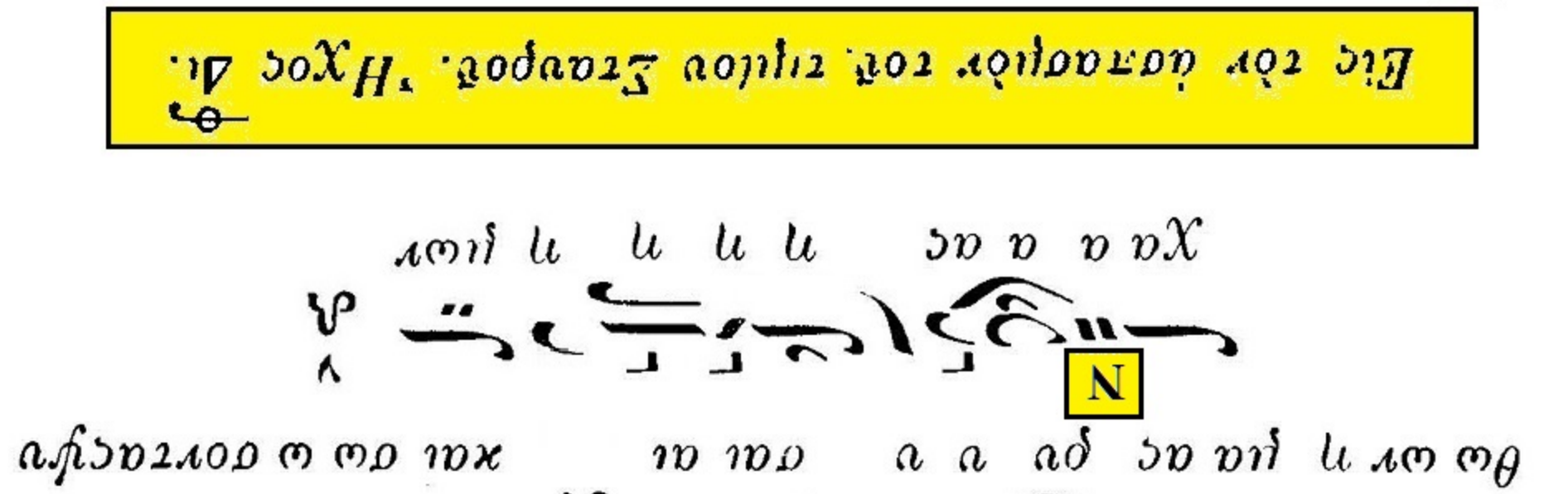

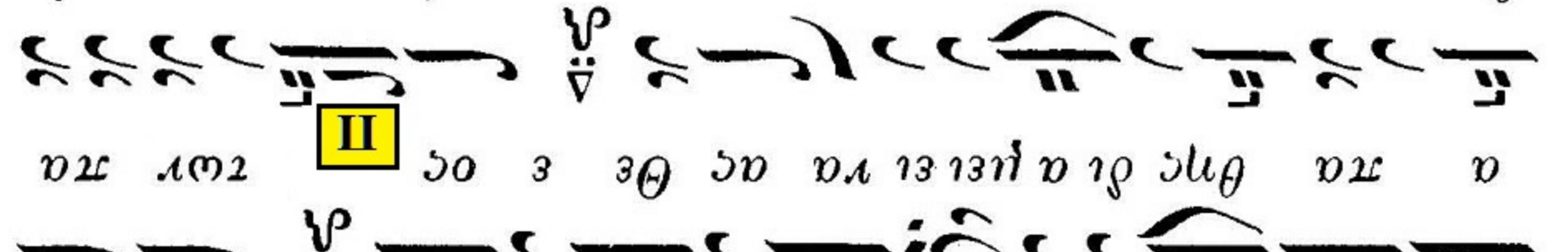

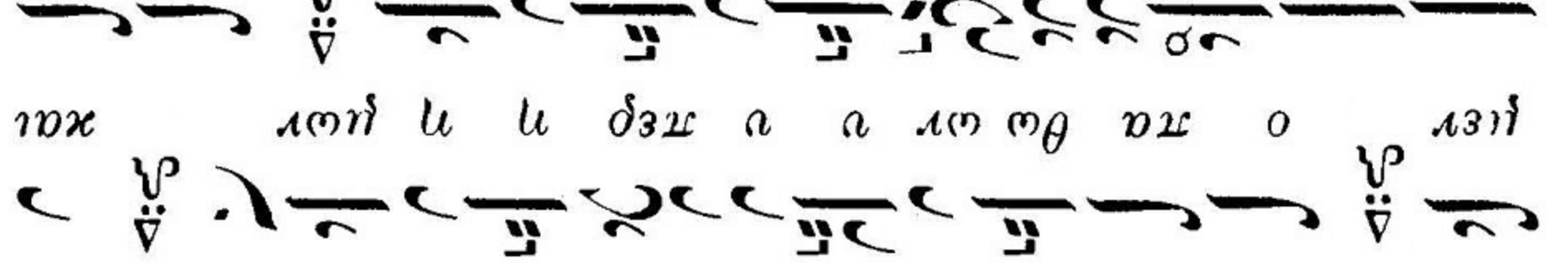

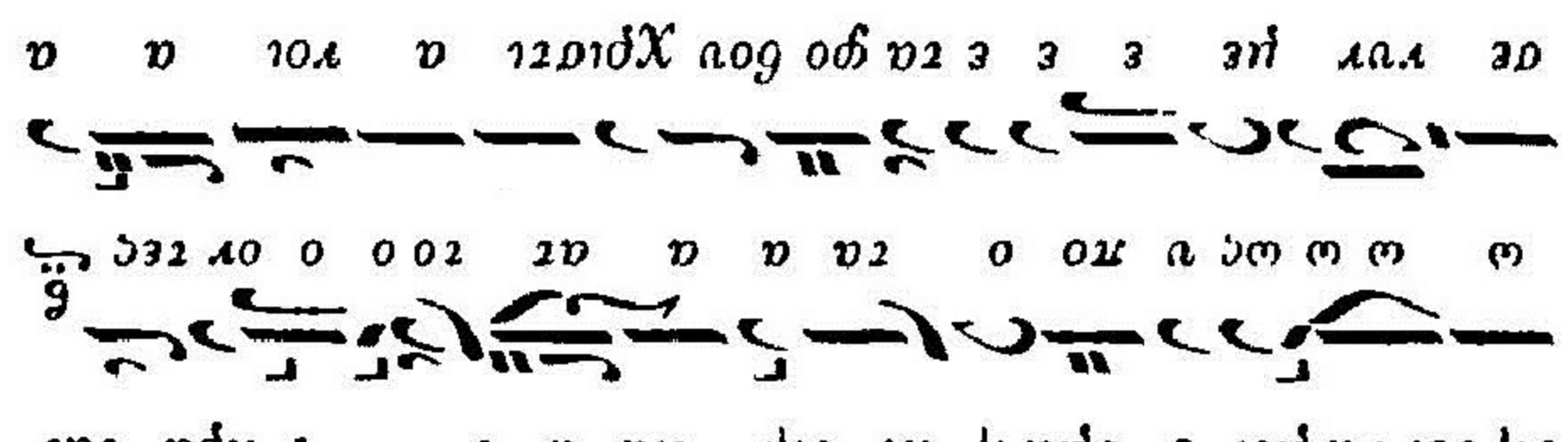

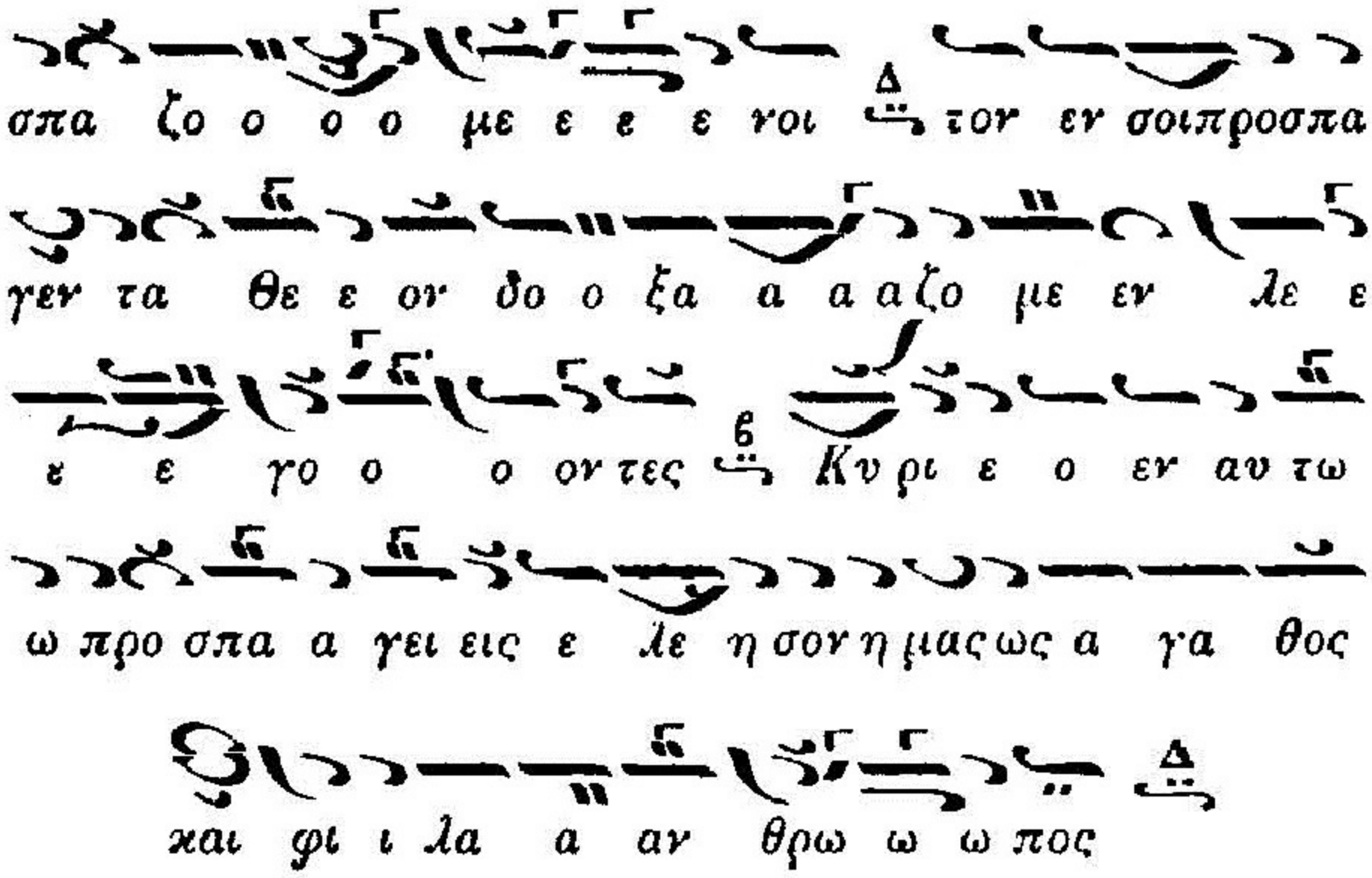
Εἰς τὸν ἀστασιάστον τοῦ ταμείου Σταυροῦ. Ἦχος δ΄.

σπα ζο ο ο ο με ε ε ε νοι τον εν σοιπροσπα
γεν τα θε ε ον δο ο ξα α α αζο με εν λε ε
ε ε γο ο ο ορ τες Κυ ρι ε ο εν αυ τω
ω προ σπα α γει εις ε λε η σον η μιας ως α γα θος
και φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Κυριακή Γ' Νηστειών εσπέρας

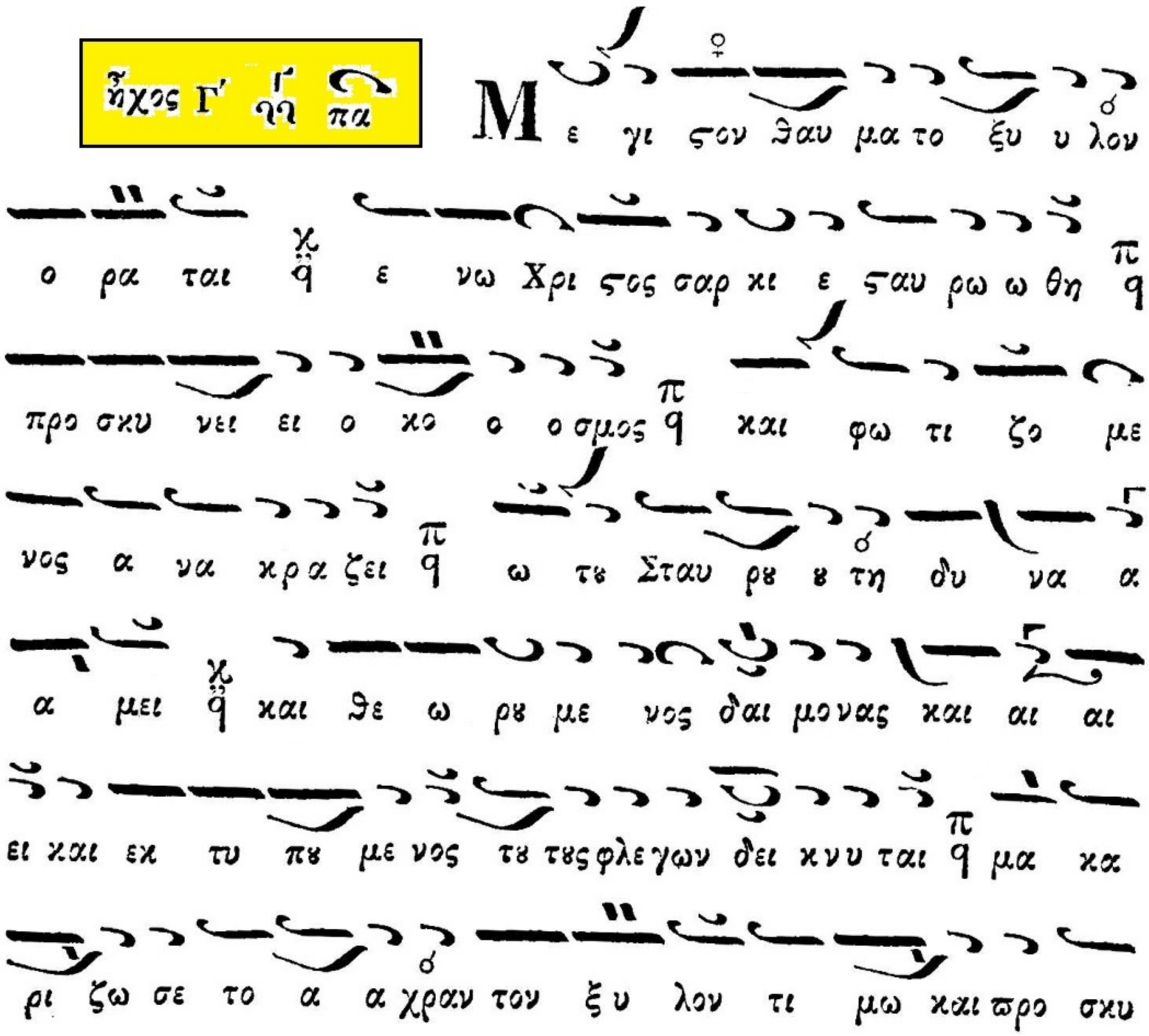

Κυριακή Α΄των Νηστειών εσπέρας

Τα κατανυκτικά τού ήχου

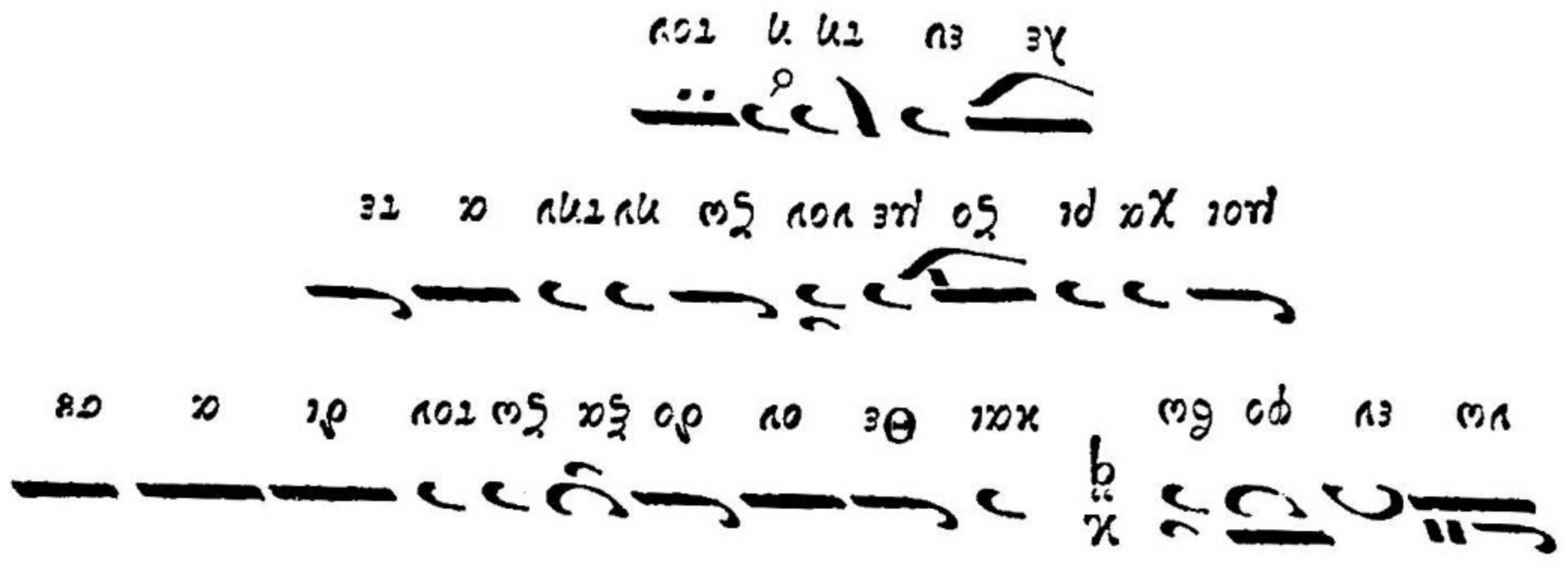
Τα δύο προσόμοια του Τριωδίου & το παρόν

ἦχος Γ΄ γη πα

και Προσόμοια μετά Δόξα κυύν Μηναίον

Εις τα απόστιχα-Ιδιόμελον σύντομον

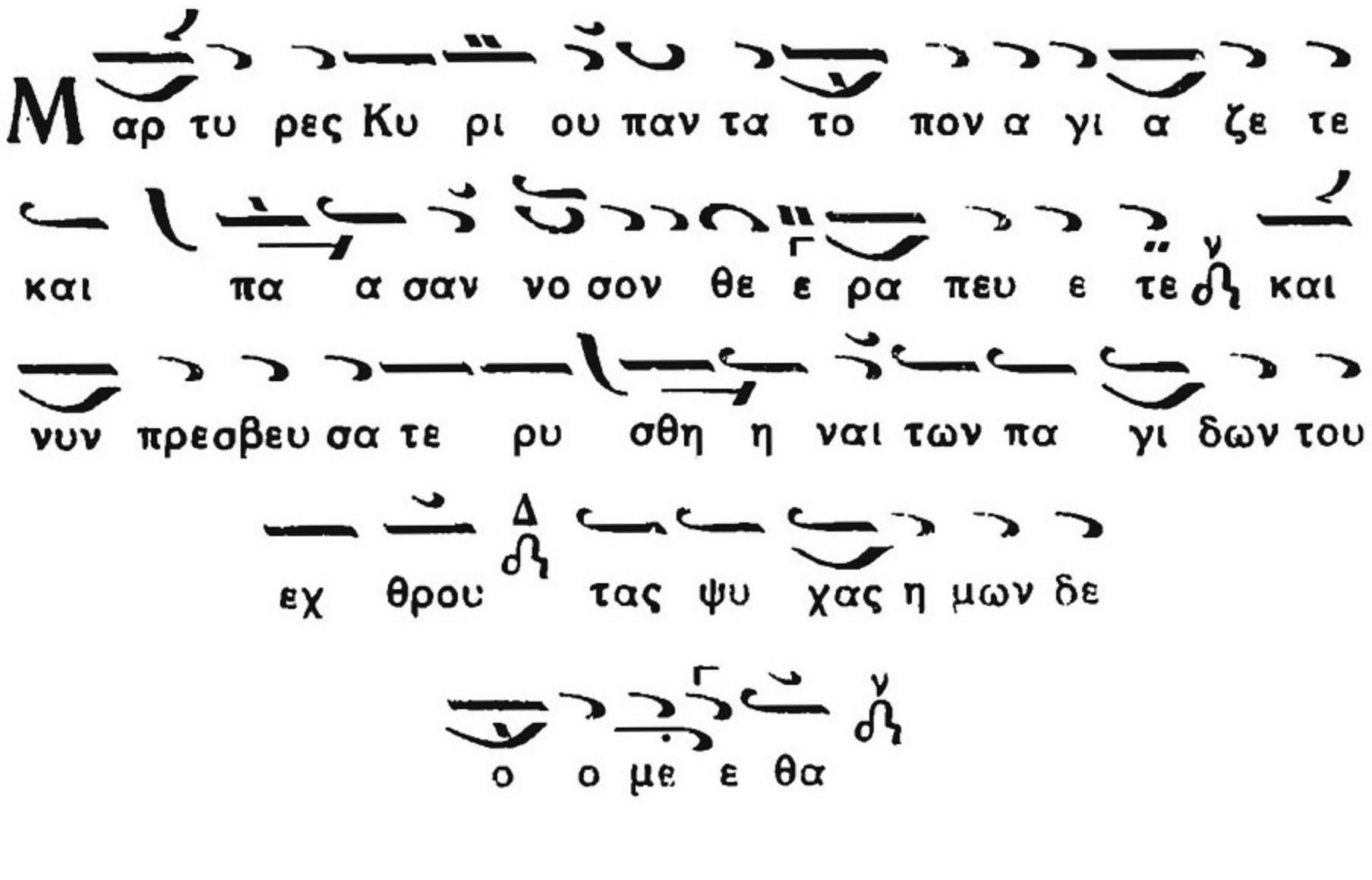
Ἦχος λ΄ Νη

Στίχ. **Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.**

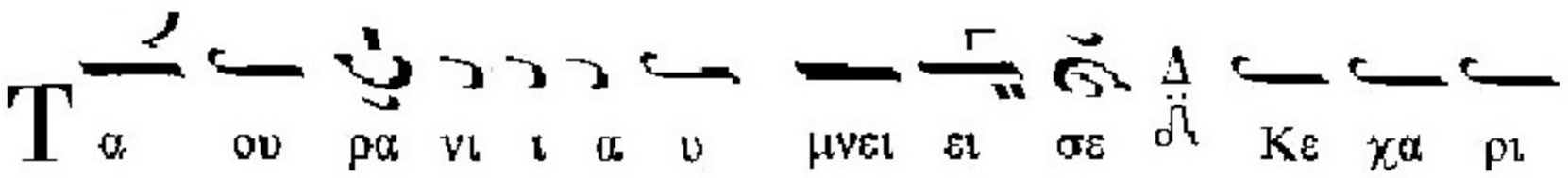
Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον

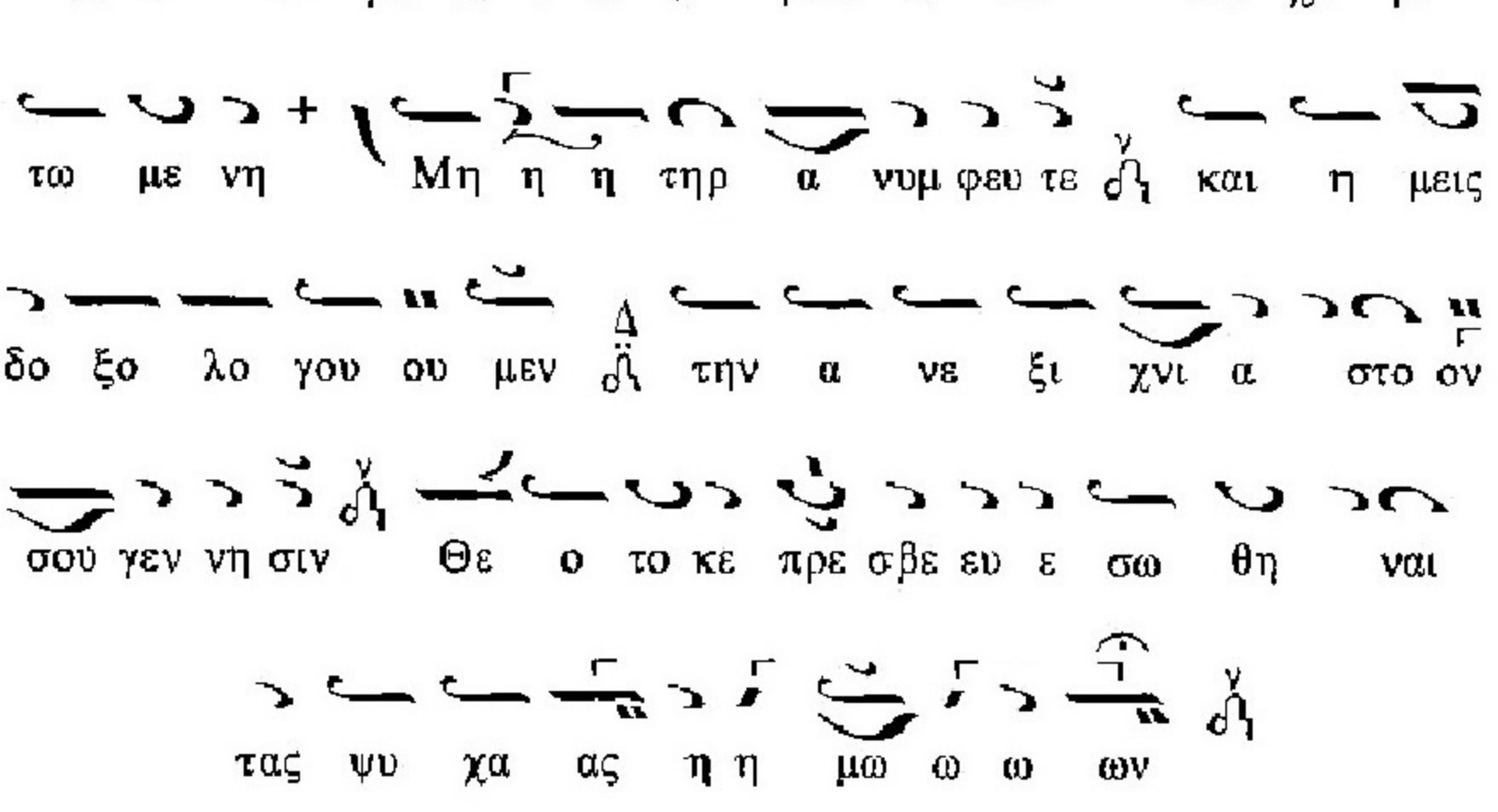
Μαρτυρικὸν ἦχος πλ.δ' ᾰ

Στίχ. **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.**

Δόξα και νύν Θτκίον-Ηχος ο αυτός

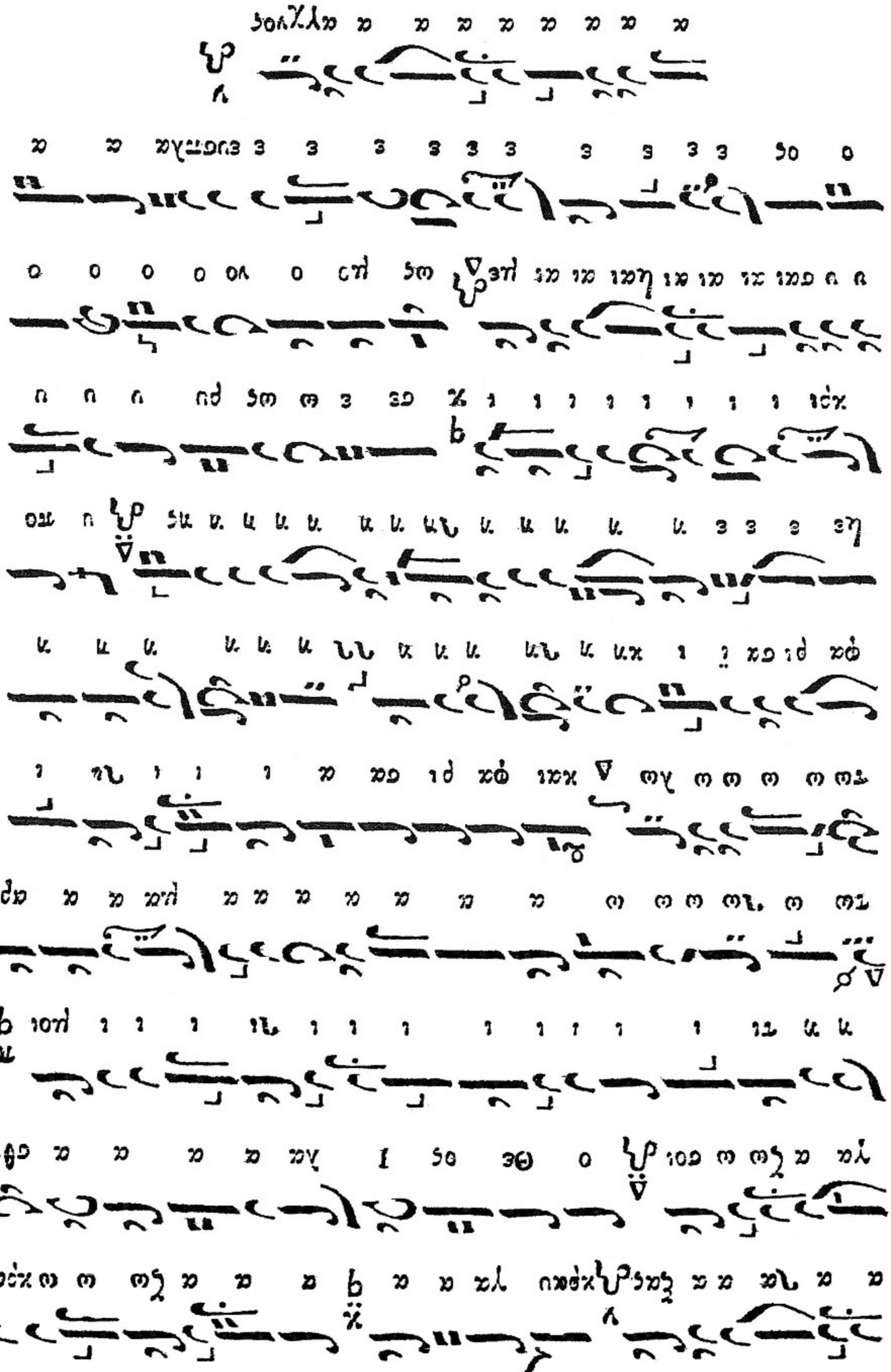

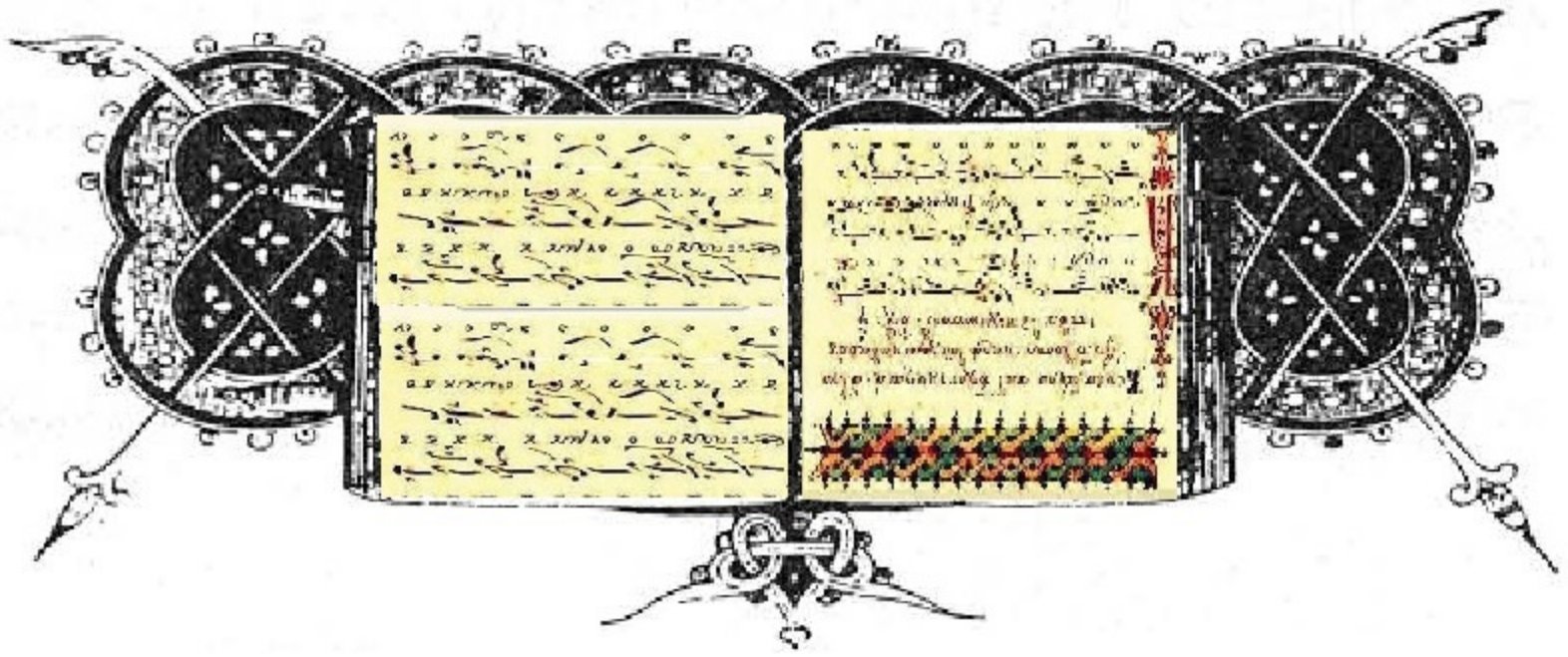
Αργόν ιδιόμελον Αποστίχων

Ἦχος δ΄ Πα Πέτρου

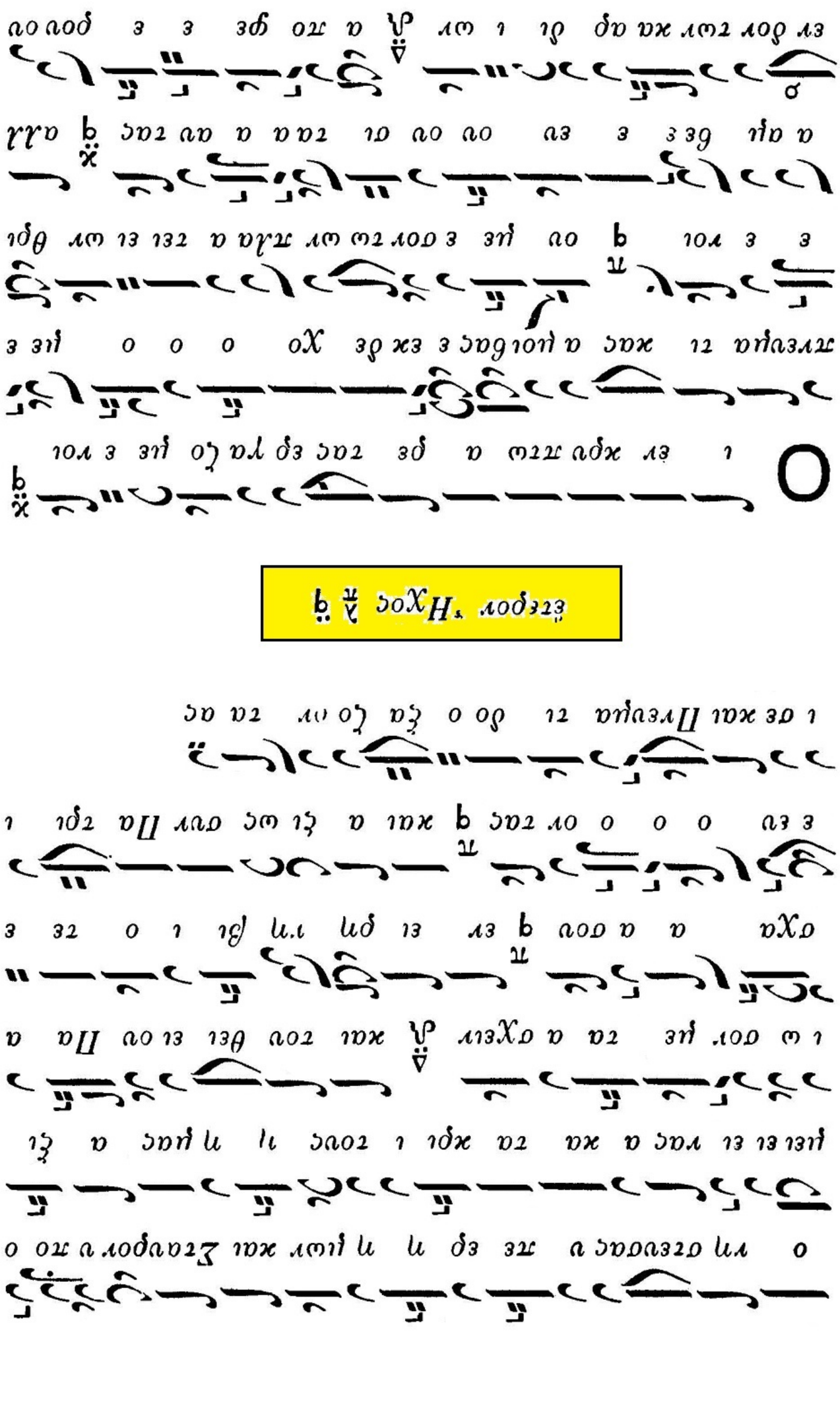
Το αυτό ιδιόμελον υπό Ιακώβου Πρωτ/λτου

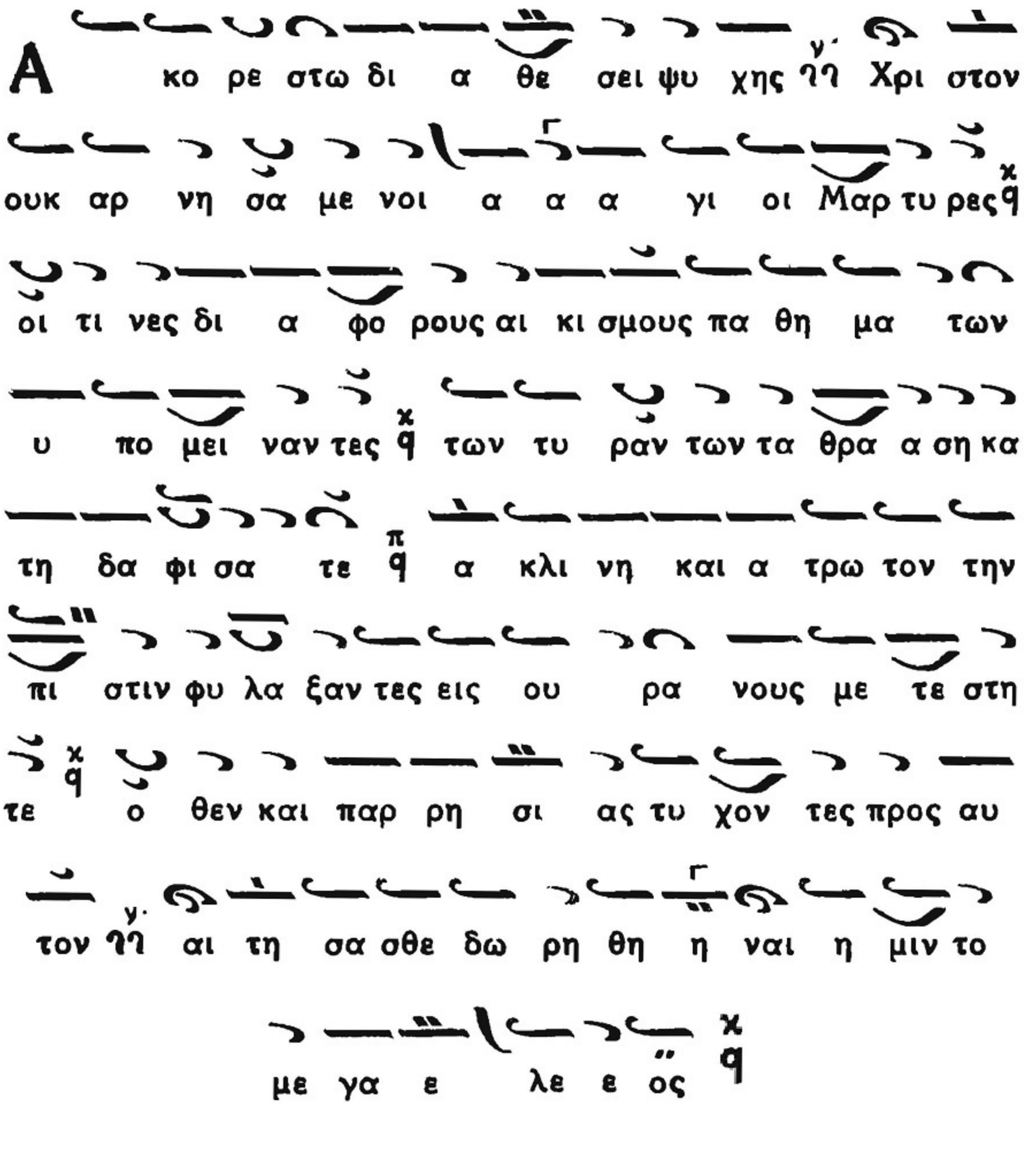

Τετάρτη της Δ' εβδομάδος

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἰδιόμελον. Ἦχος Δ' Πα.

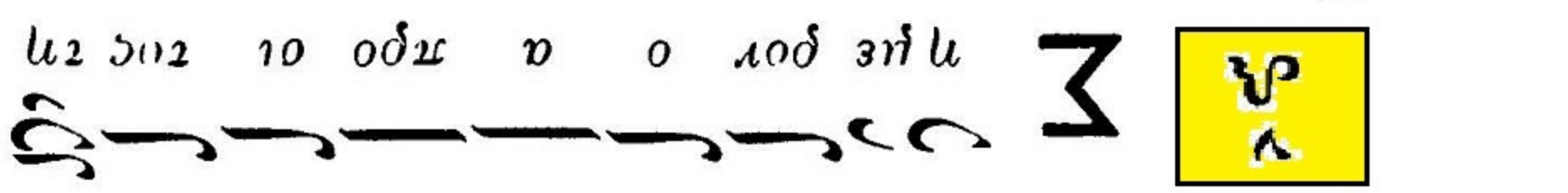

είτα το μαρτυρικόν-Ηχος πλ.Α' χ q

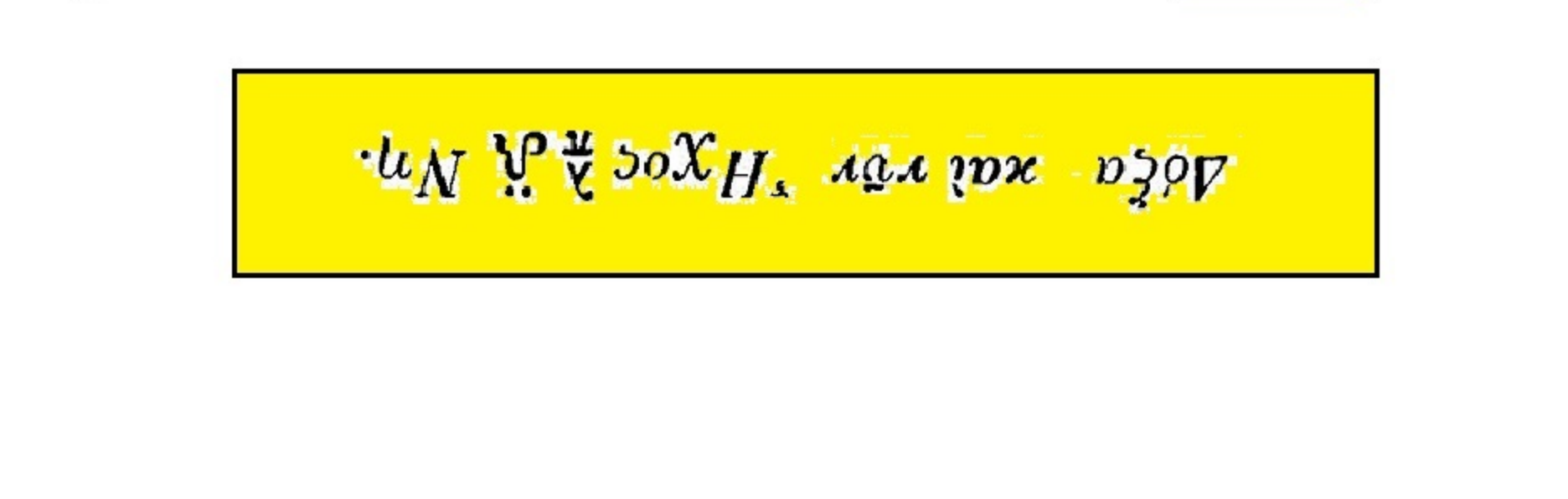

είτα προσόμοια του Σταυρού και Μηναίου ως τυπική διάταξις ορίζει

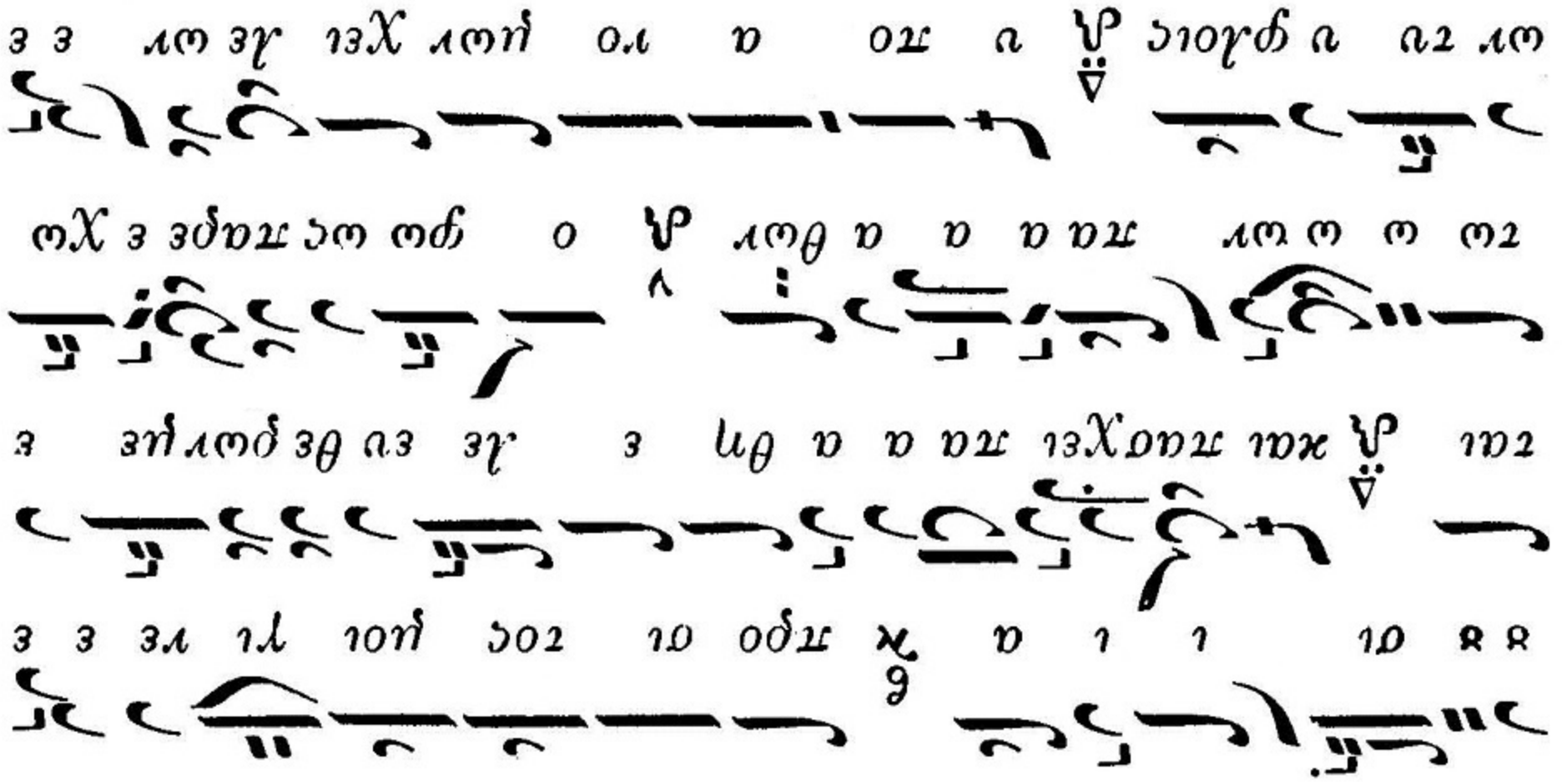
Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

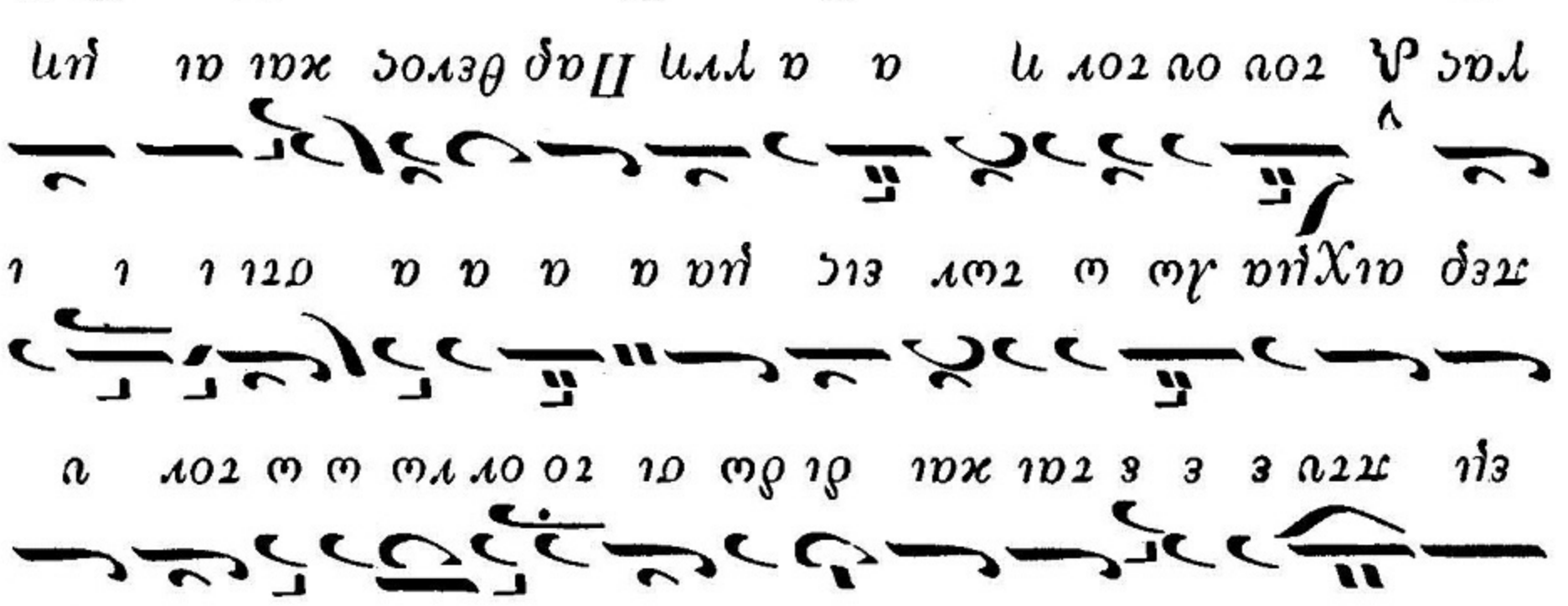
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

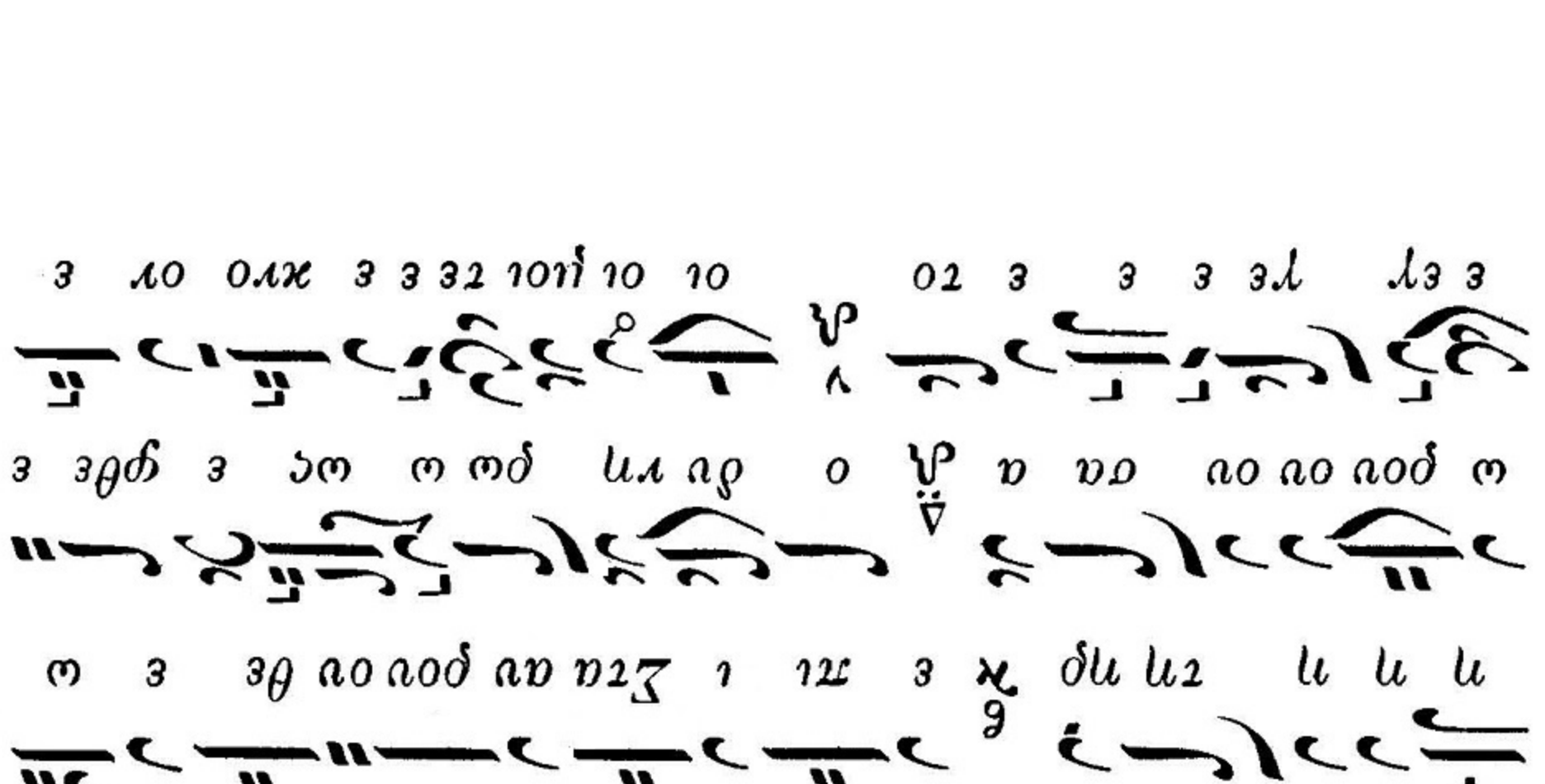
Κύριε ἐλέησον. (μ΄)

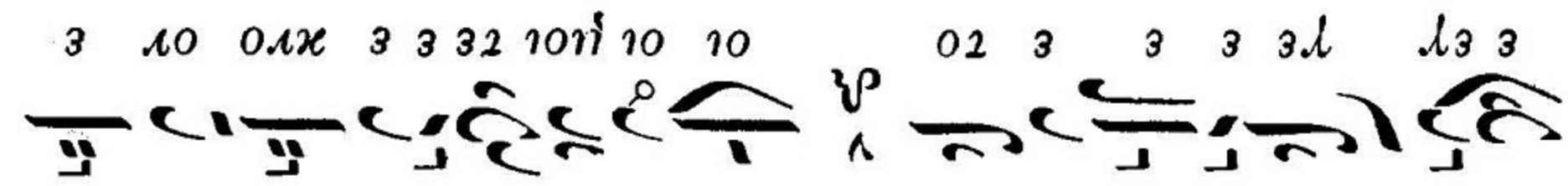

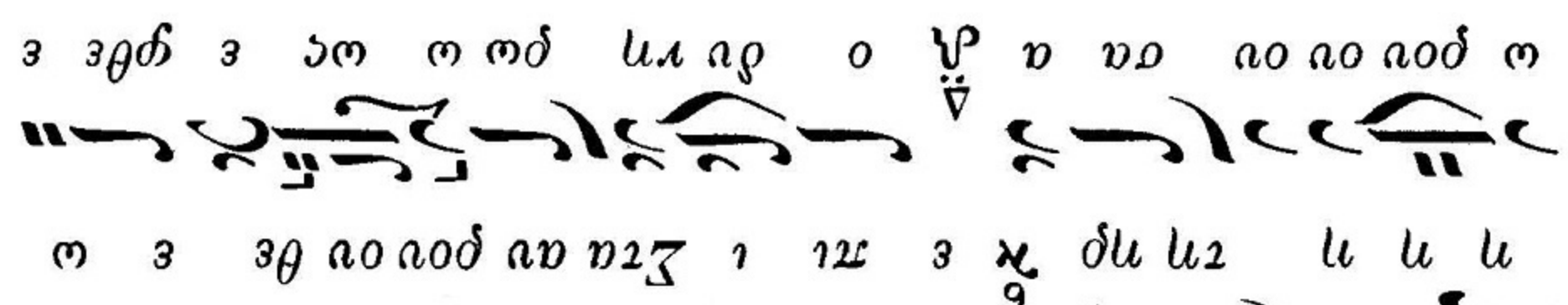
Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

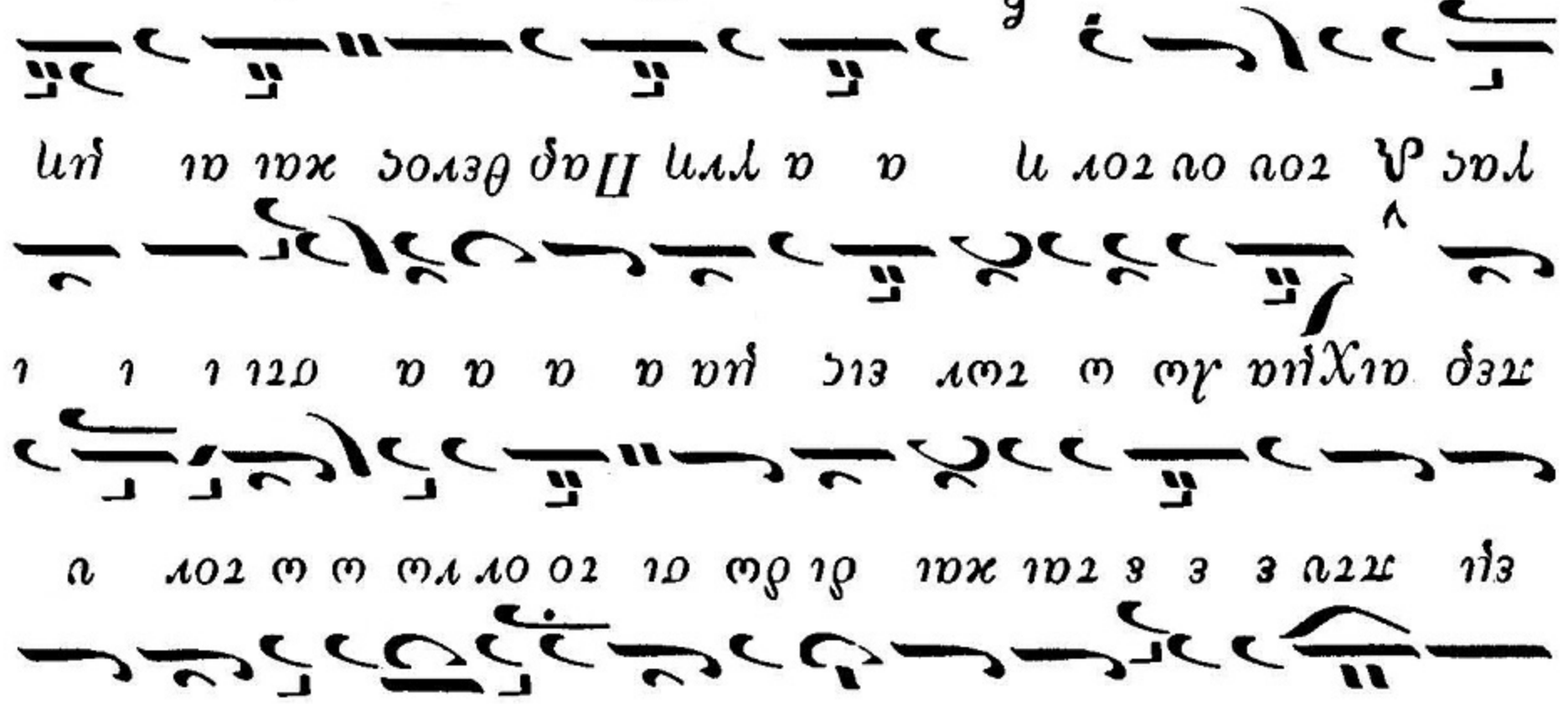

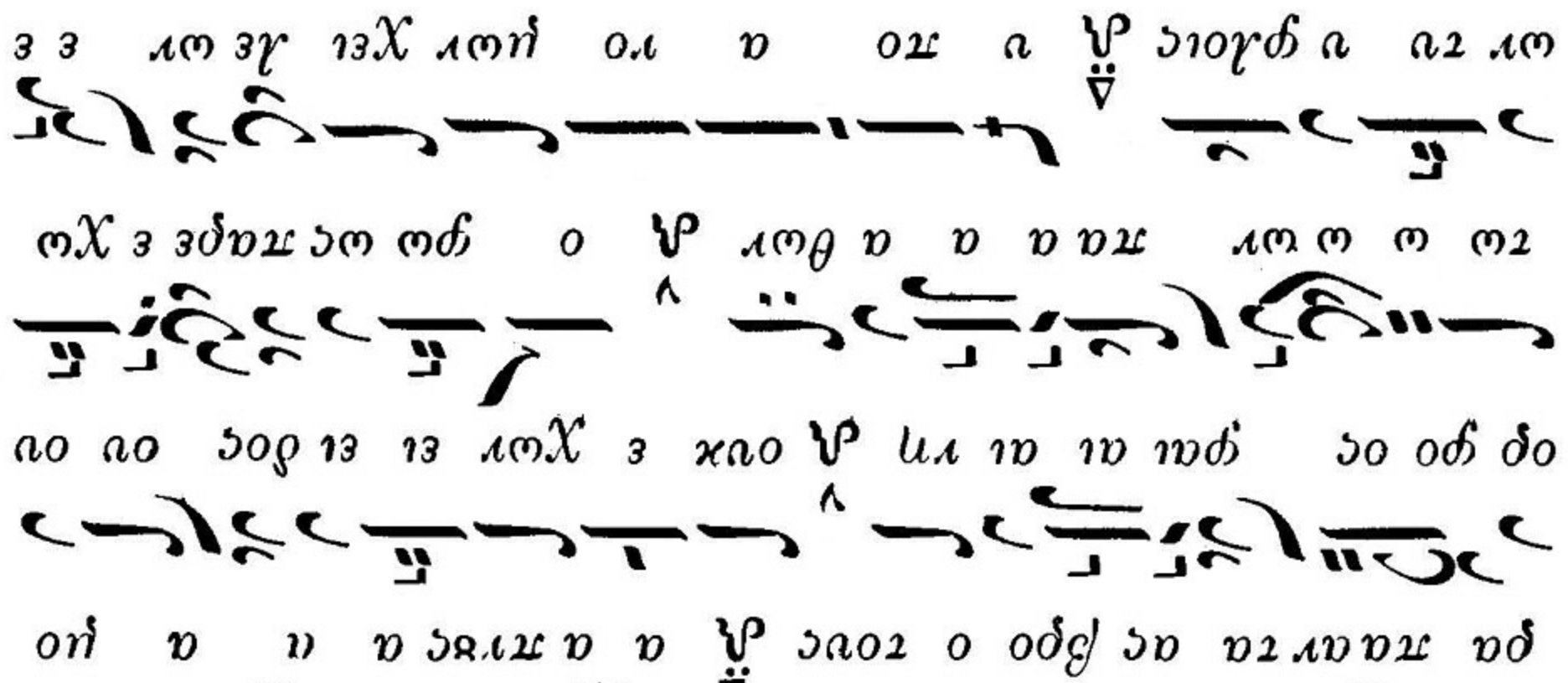
Κύριε ἐλέησον. (μ΄)

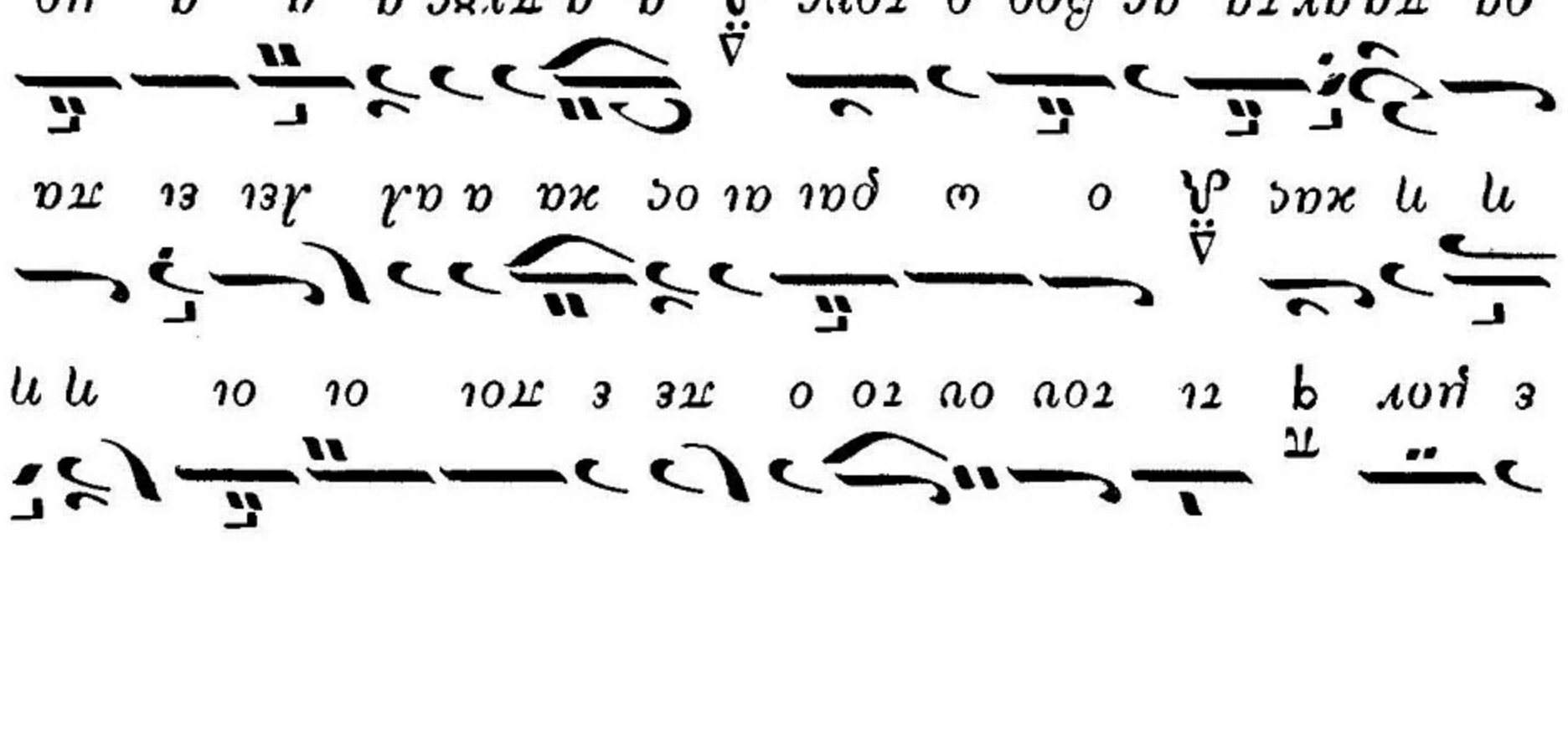

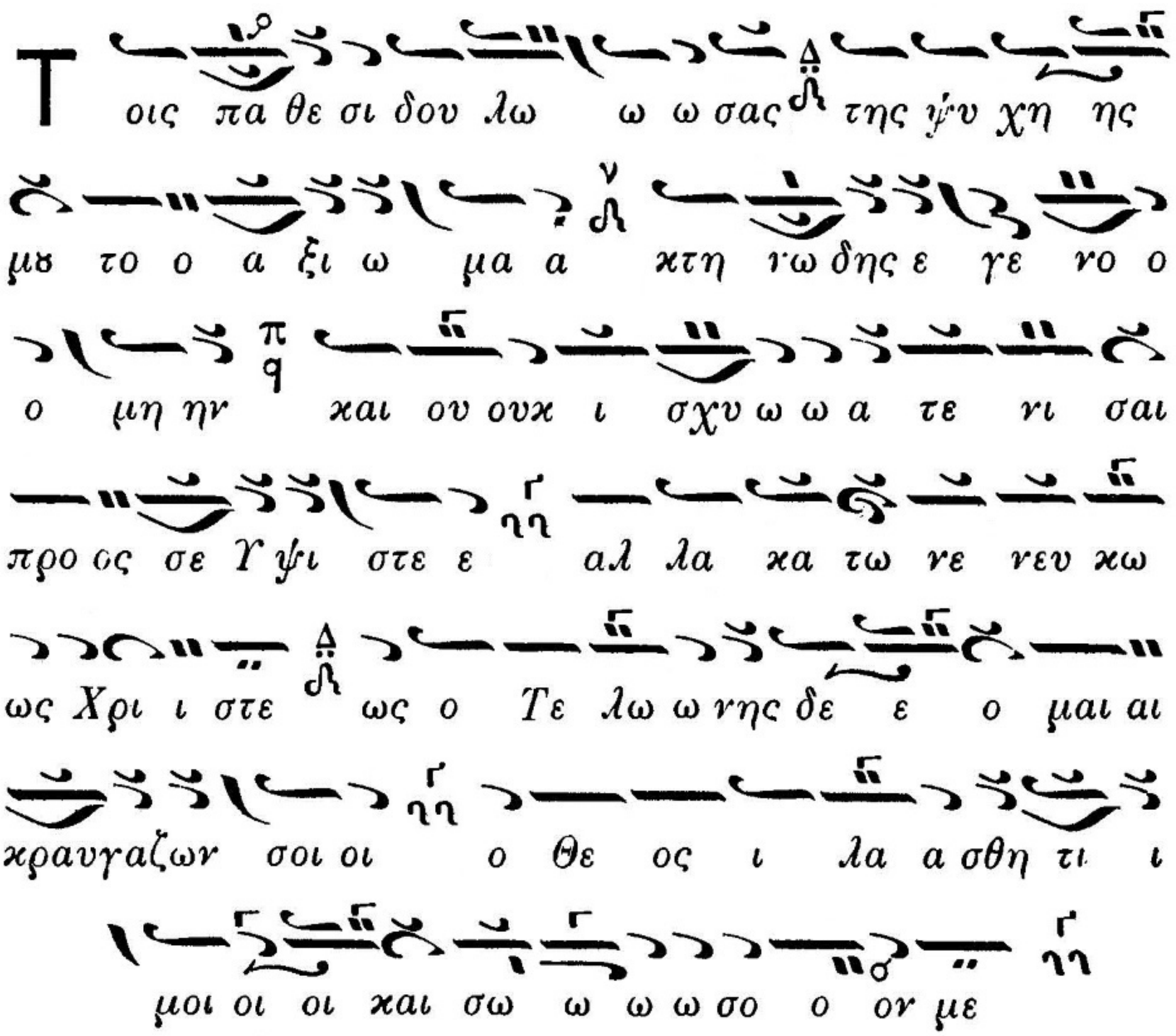

Παρασκευή Δ' εβδομάδος

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν Ἰδιόμελον

Ἦχος Γα.

είτα μαρτυρικά ήχου εβδομάδος - Προσόμοια Μηναίου και Δόξα και νυν ως τυπικόν ορίζει

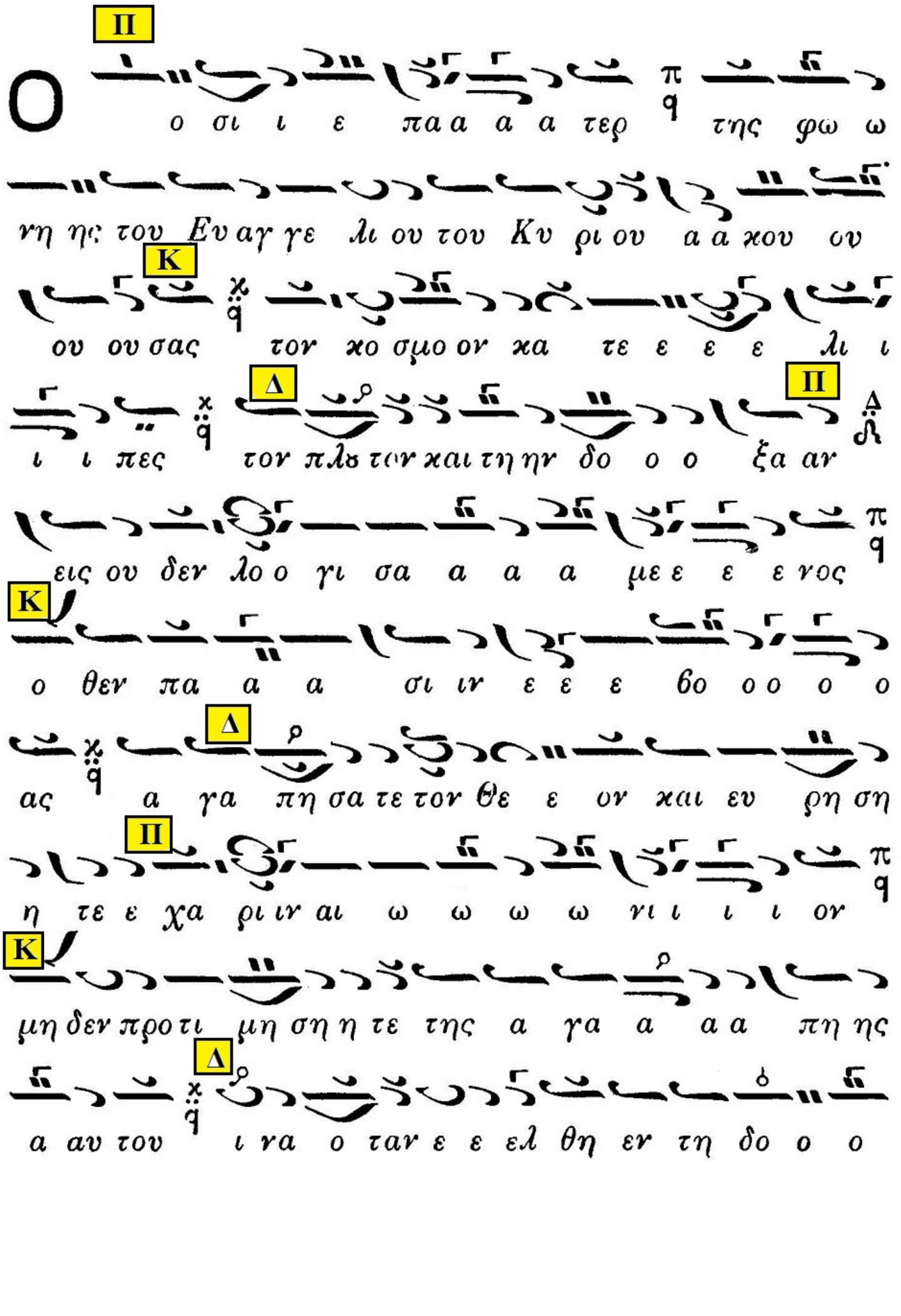
Κυριακή Δ' των Νηστειών

Τῇ Δ΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα Ἦχος λ̱ ϙ̈ Πα.

Π

Ο σι ι ε πα α α τερ τη̱ς φω ω
νη ης του Ευ αγ γε λι ου του Κυ ρι ου α α κου ου
ου ου σας τον κο σμο ον κα τε ε ε ε λι ι
ι ι πες τον πλο τον και τη ην δο ο ο ξα αν
εις ου δεν λο ο γι σα α α α με ε ε ε νος
ο θεν πα α α σι ιν ε ε ε βο ο ο ο ο
ας α γα πη σα τε τον θε ε ον και εν ρη ση
η τε ε χα ρι ιν αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον
μη δεν προ τι μη ση η τε της α γα α α α πη ης
α αν του ι να ο ταν ε ε ελ θη εν τη δο ο ο

o o ξη η α α αυ του εν ρη σε τε α α να α

πα α α αυ σιν με τα πα αν των τω ων Α γι ι

ι ι ων π ων ταις ι κε σι ι αις Χρι ι στε φυ λα

α α ξον και σω ω σον τα ας ψυ χα ας η μων

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα Ἦχος

τον ε πι ι γη ης Αγγελον

και ην ου ρα α νοις α αν θρω πο ο ο ο ον

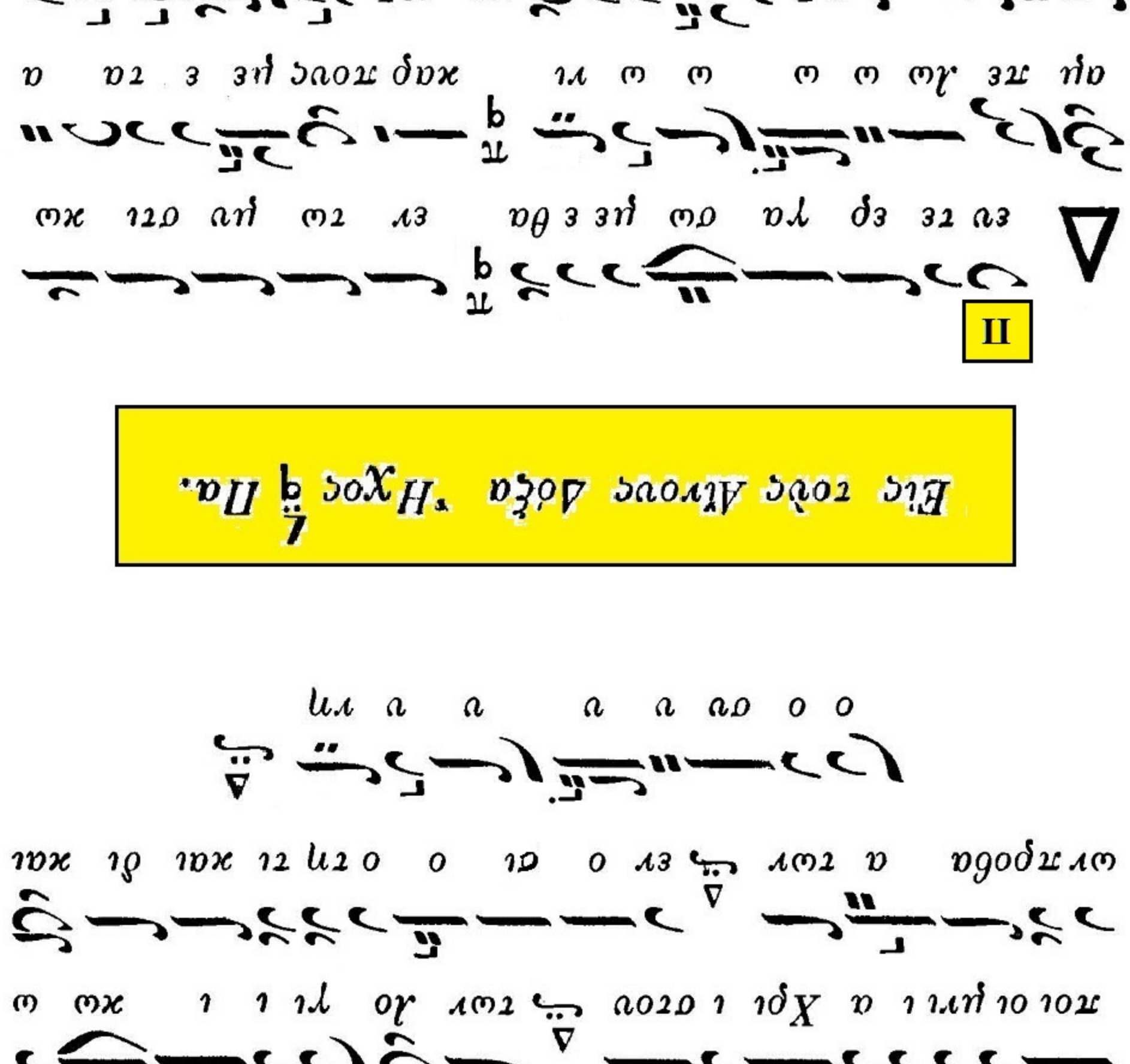
θε ε ε ε ου του κο ο σμου τη ην ε ε ευ κο

σμι ι αν την τρυ φην των α γα θων και τω ων α

ρε ε των των α σκη τω ων το ο καυ χη η μα

Ι ω α α α α νην τι ι μη η η η σω ω

ω ω μεν πε φυ τευ με νος γαρ εν τω οι οι κω

Κυριακή Δ' των Νηστειών εσπέρας

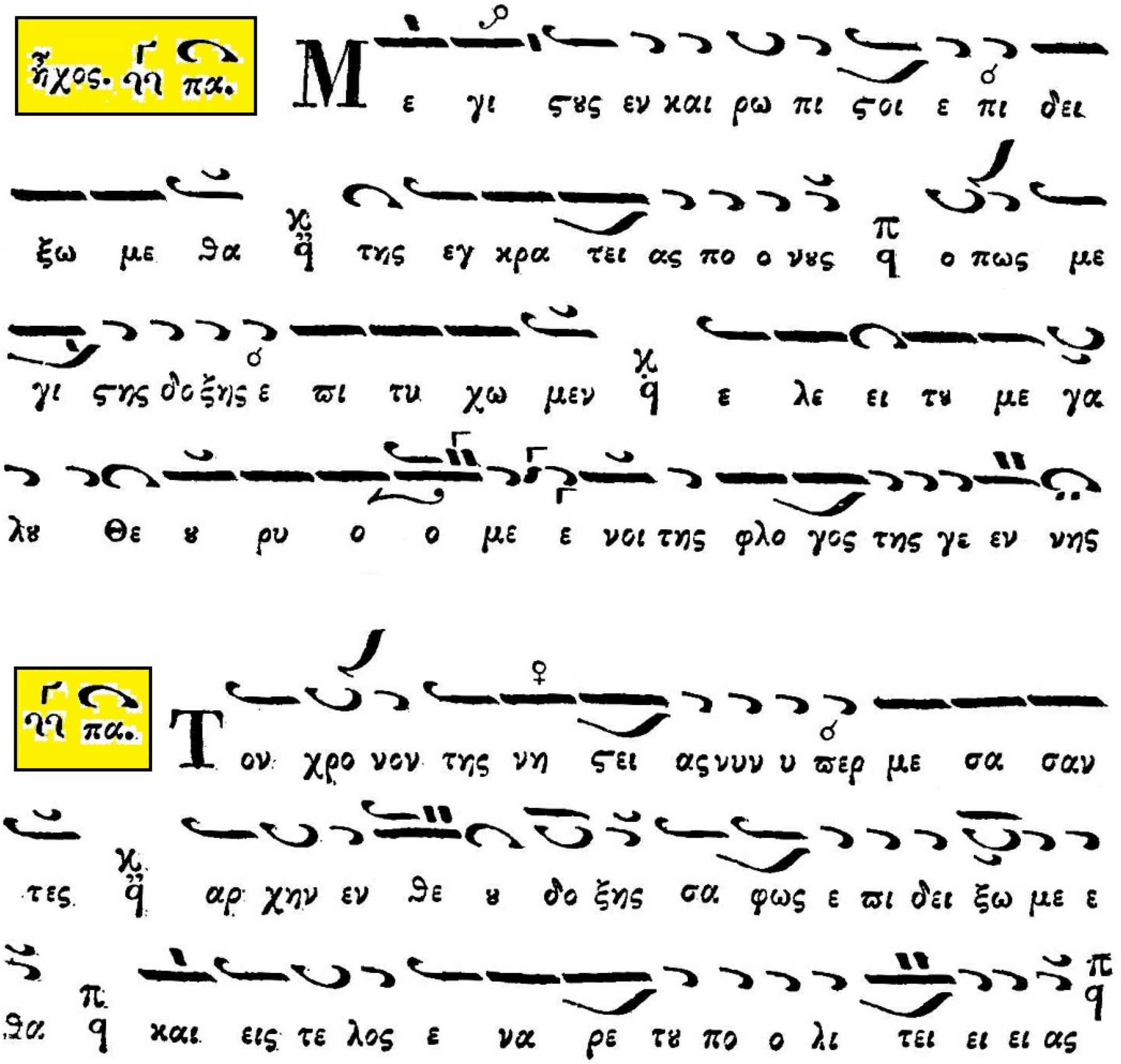

Κυριακή Α΄των Νηστειών εσπέρας

Τα κατανυκτικά τού ήχου

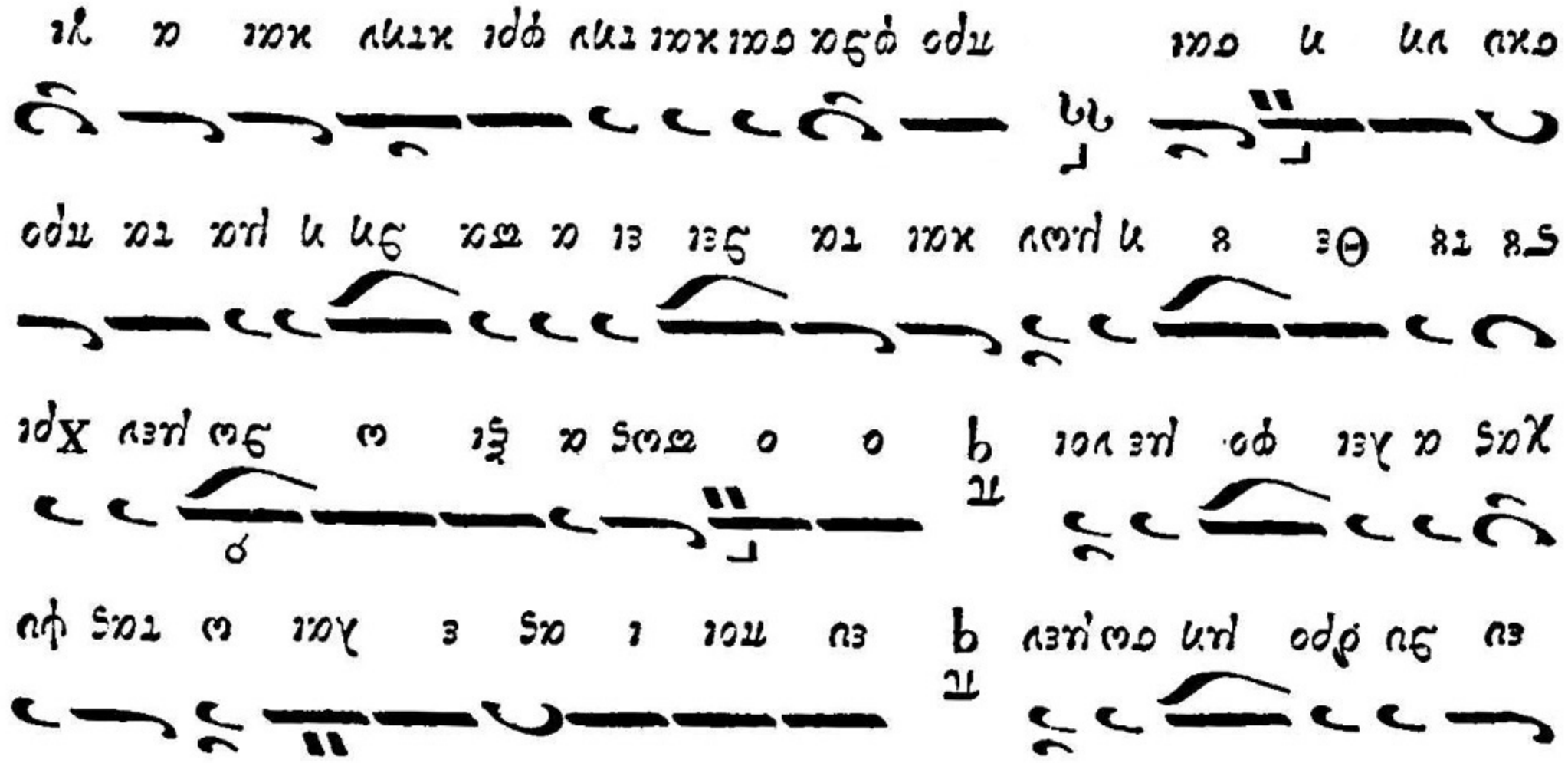
&

Τα προσόμοια του Τριωδίου

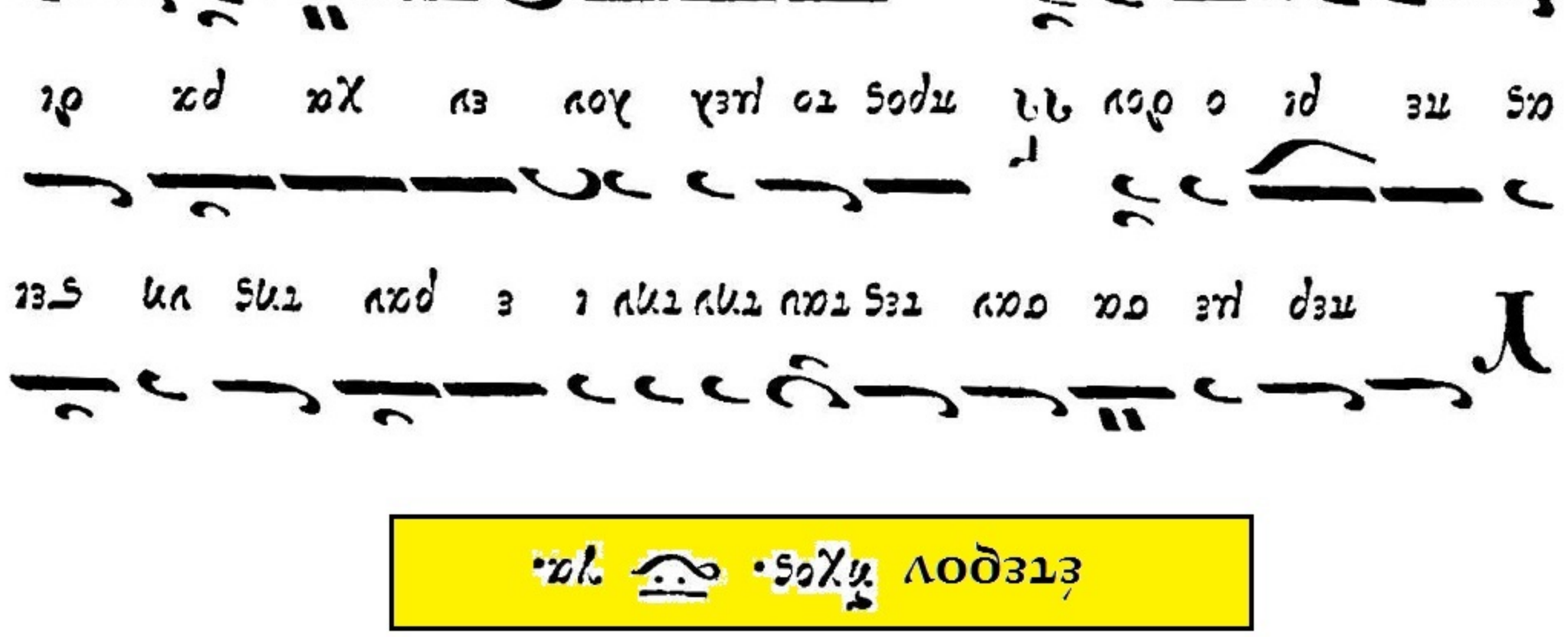

καὶ Προσώποια μετὰ Δόξα κυὼν Μηναίου

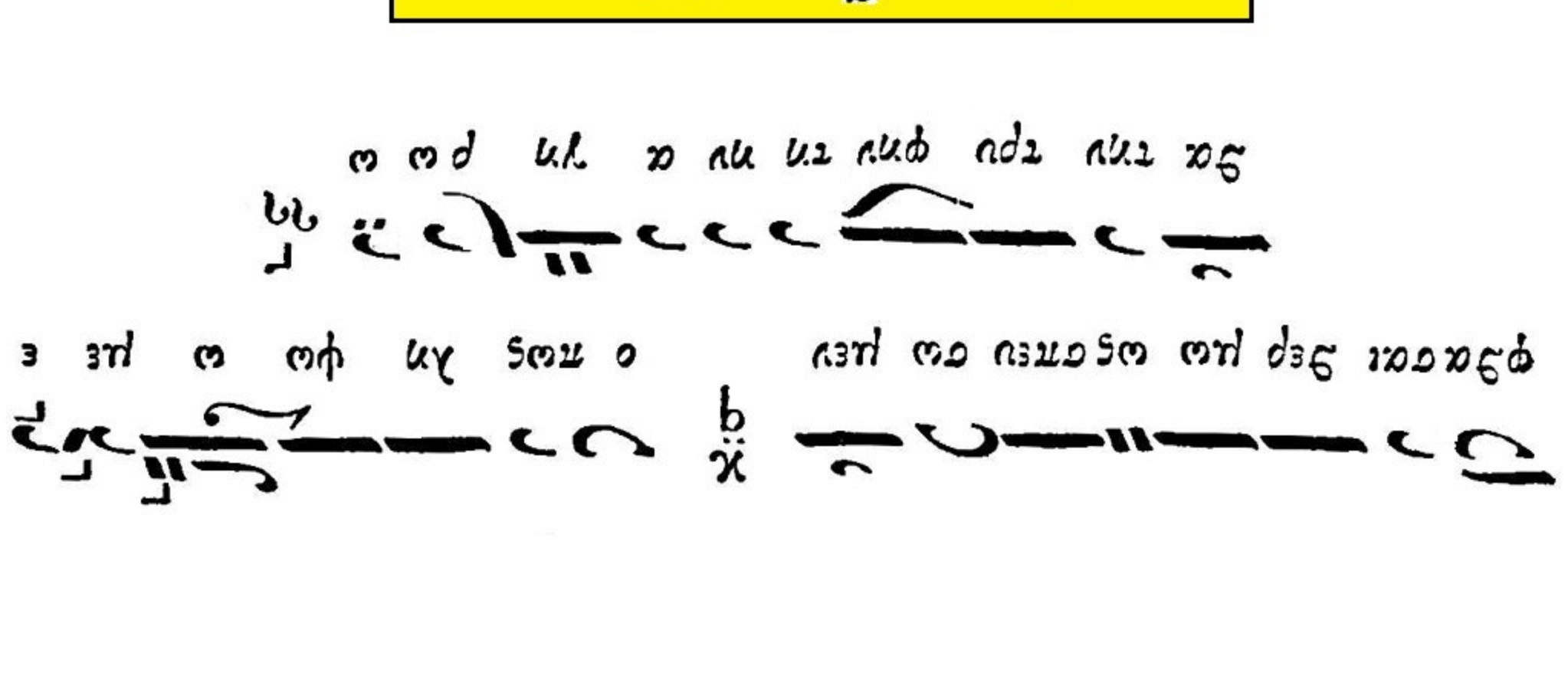
αυ Α υα α ϛα α ειυ

εν δυ δρο μη σωμεν q εν πο ι ος ε λαι ω τος ψυ

χος α λει φρ με νοι q ο ο σωϛ α ξι ω δω μεν Χρι

ϛκ τηυ τρυ φηυ τη ηυ α γη χαι α γε

ϛε πε ρι ο δου ηι προς το μελ λου εν χα ρχ δι

ϒ περ με σα σαν τες ταυ τηυ τηυ ι ε ρχυ τησ νη ϛει

ἑτεροv ἦχος· ⳨ γα·

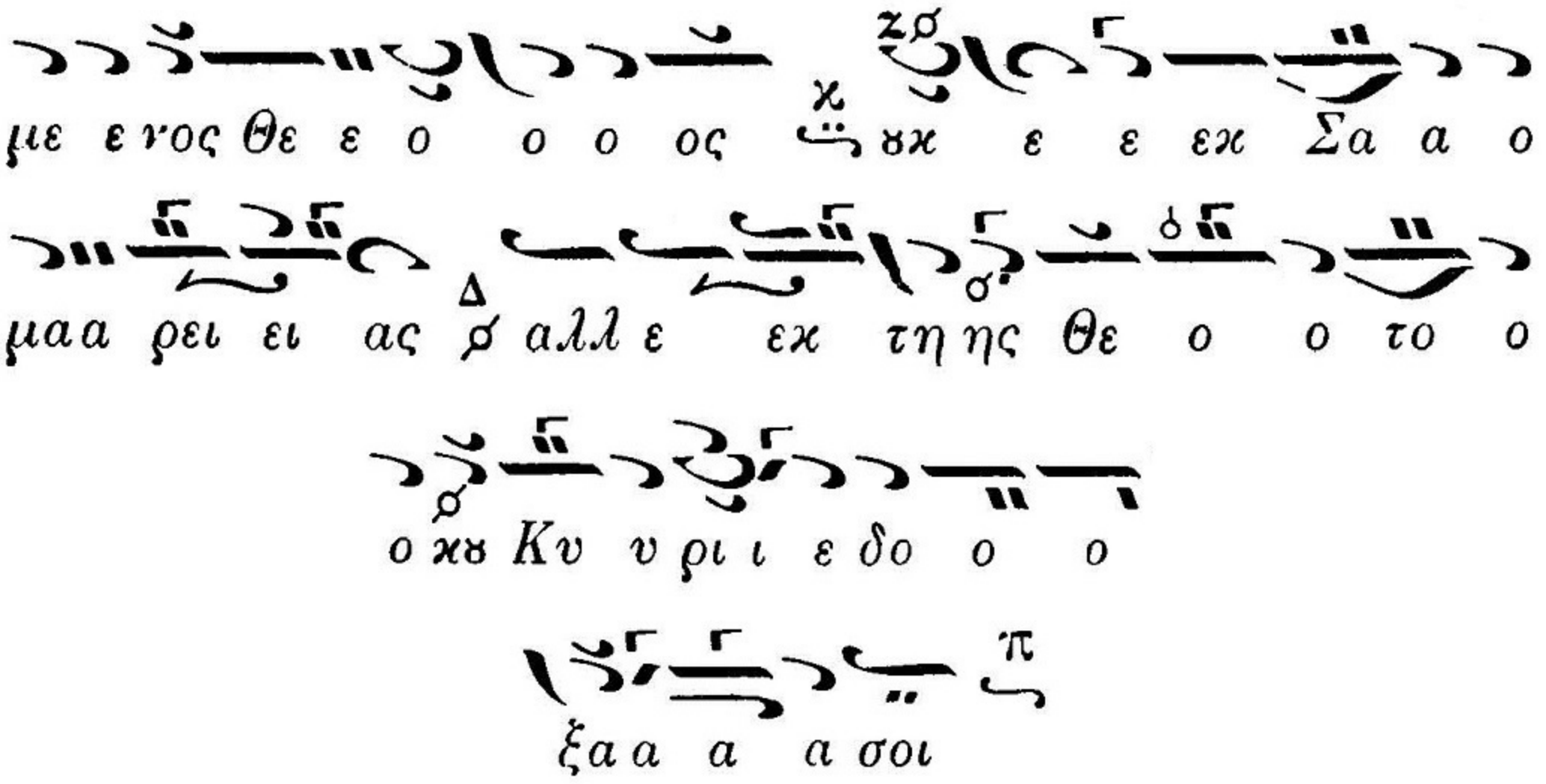
ϕδικαι δερ μω ωϛστειυ σω μευ ο πως λη ψω ω με ε

Εις τα απόστιχα-Ιδιόμελον σύντομον

Ἦχος Βαρὺς Γα

ἕτερον Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. δ΄ Πα.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

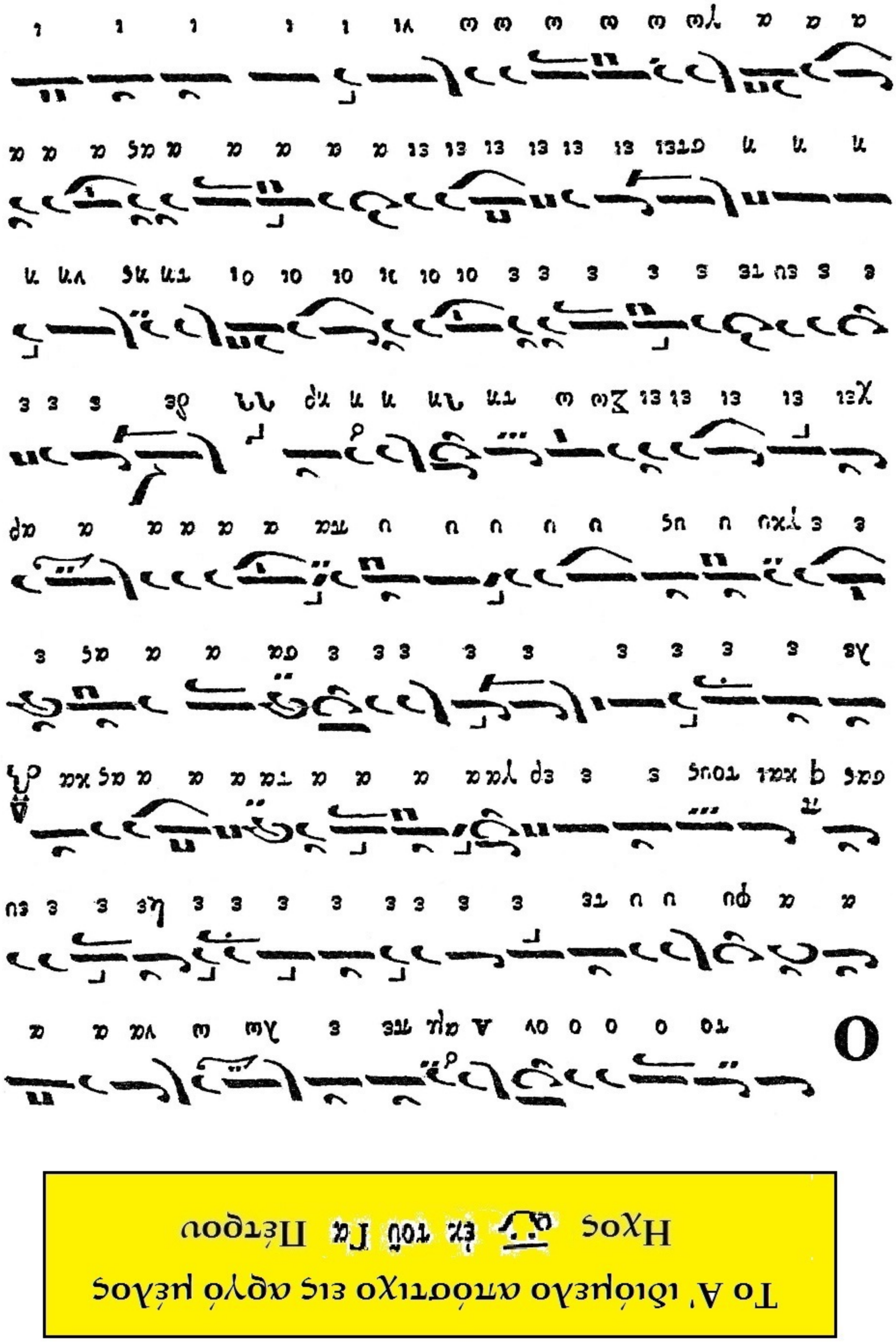
είτα το Μαρτυρικόν προσόμοιον

πλ.β' εκ τού Δ

Στίχ. **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.**

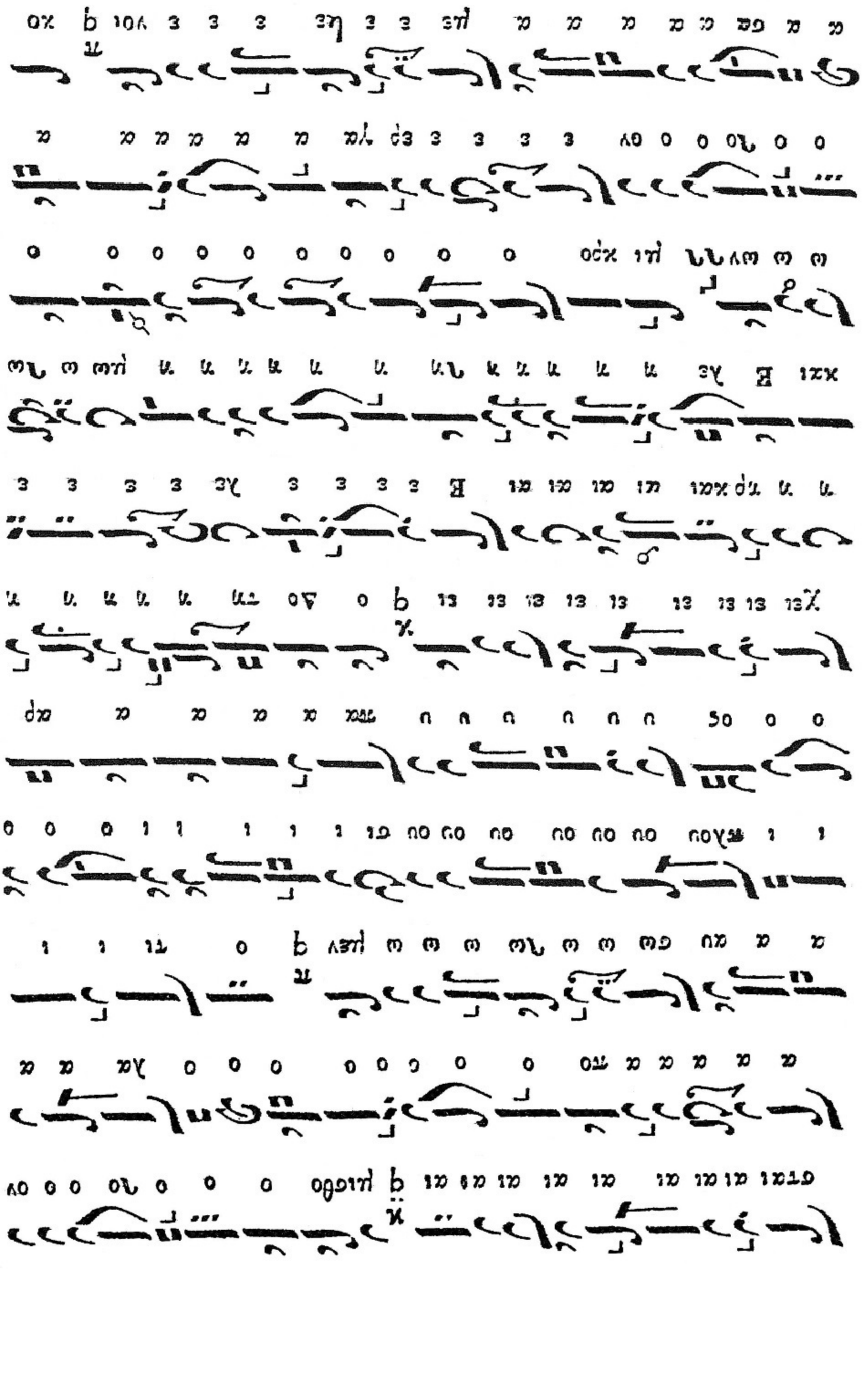

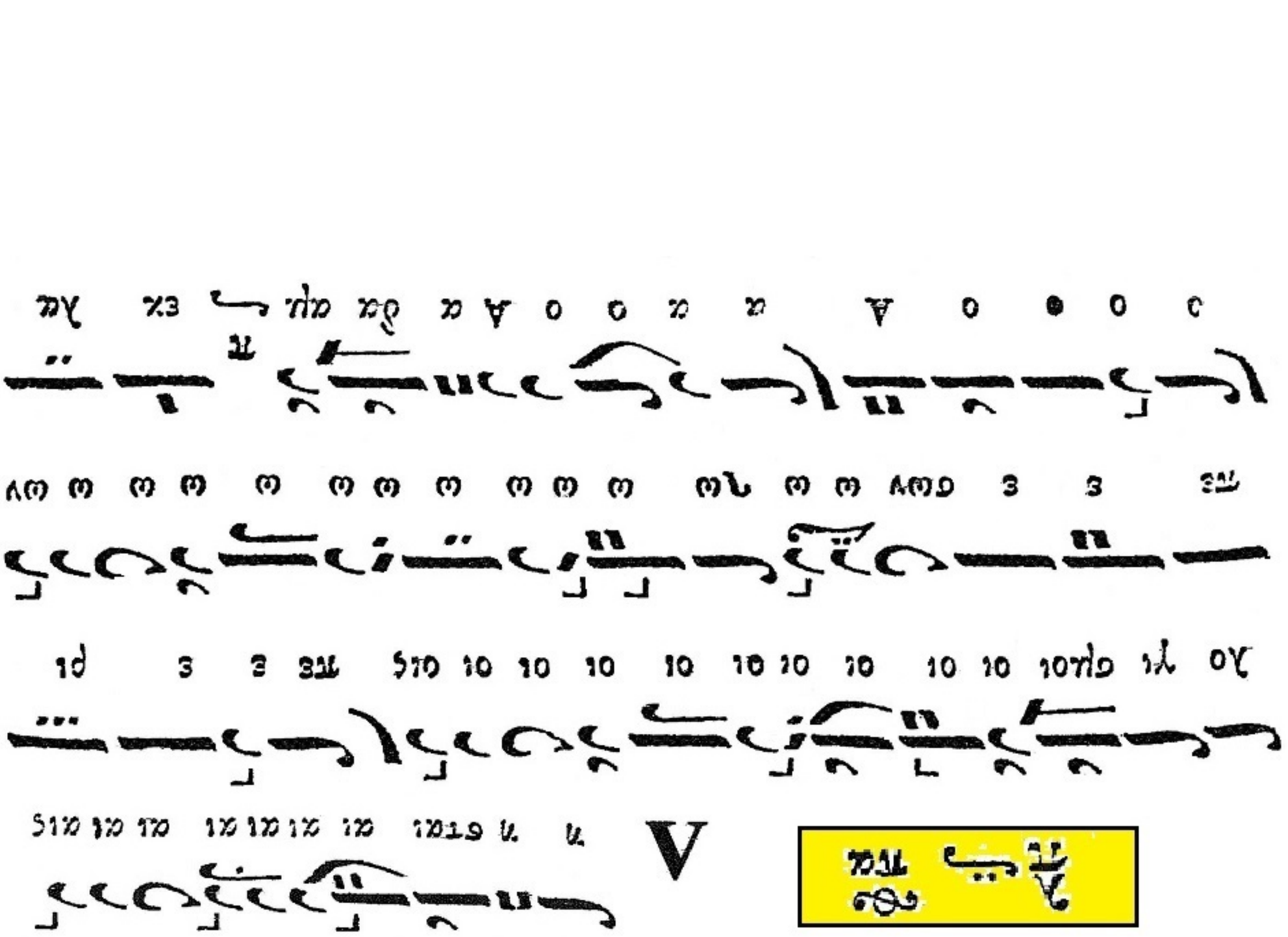

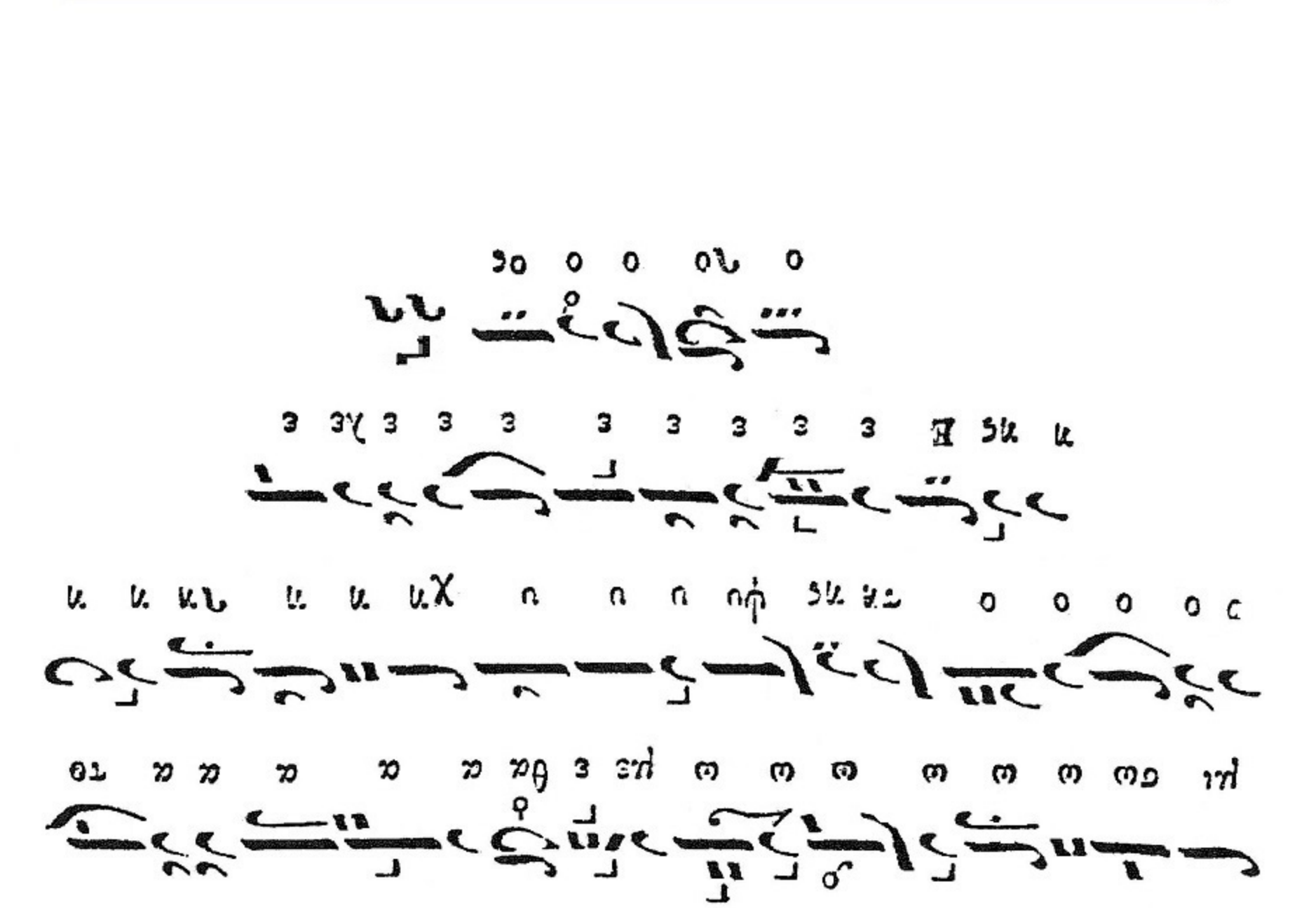
Το Α' ιδιόμελο απόστιχο εις αργό μέλος

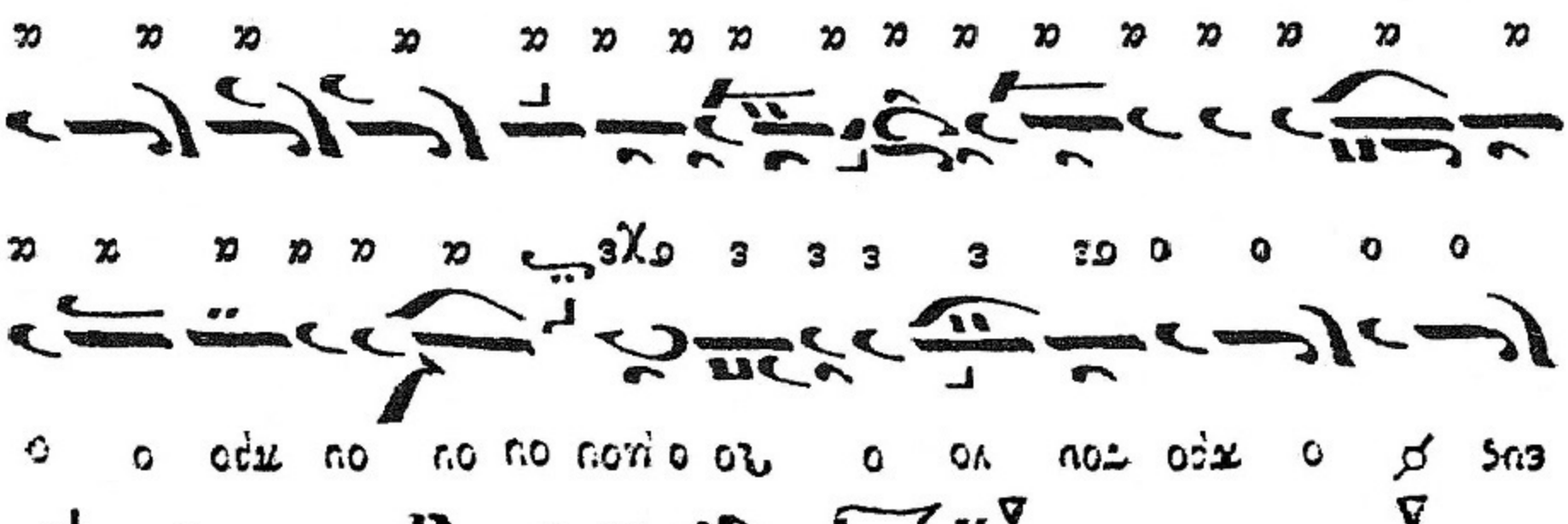
Ήχος δ'. Εκ του Γαμ Πέτρου

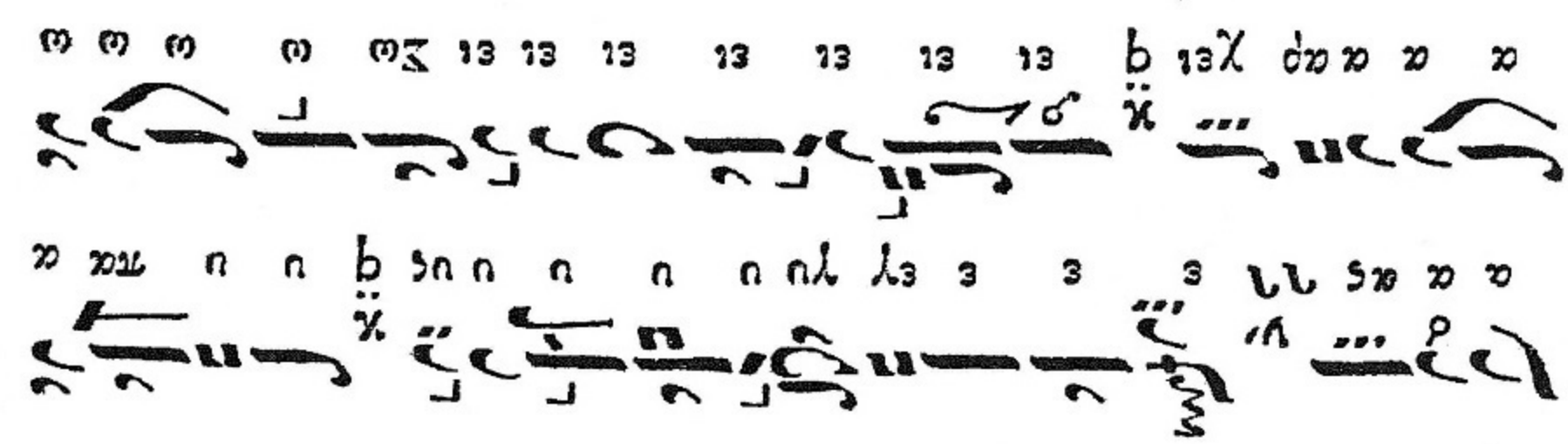

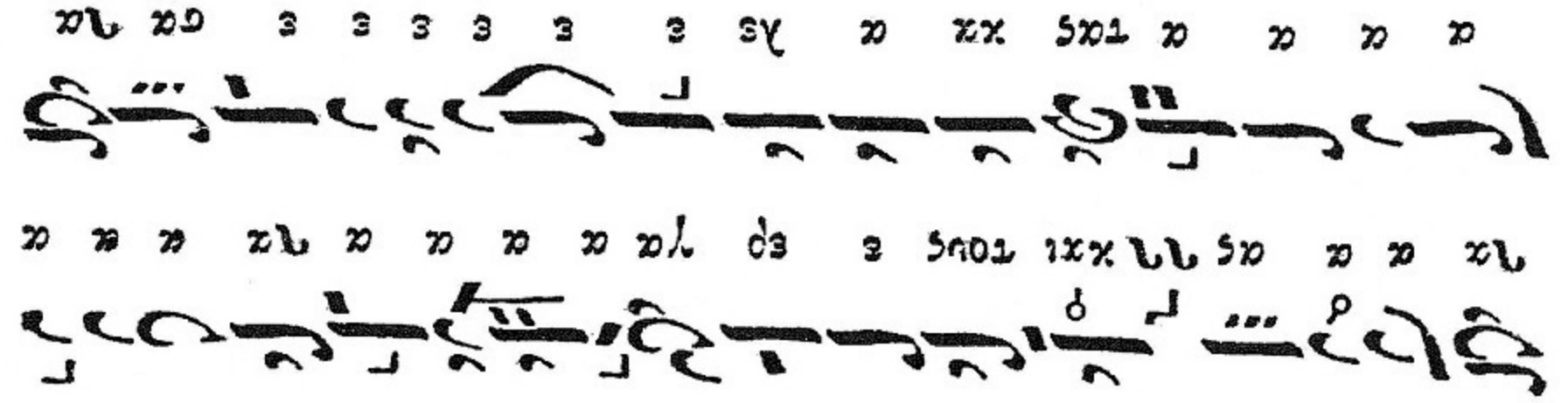

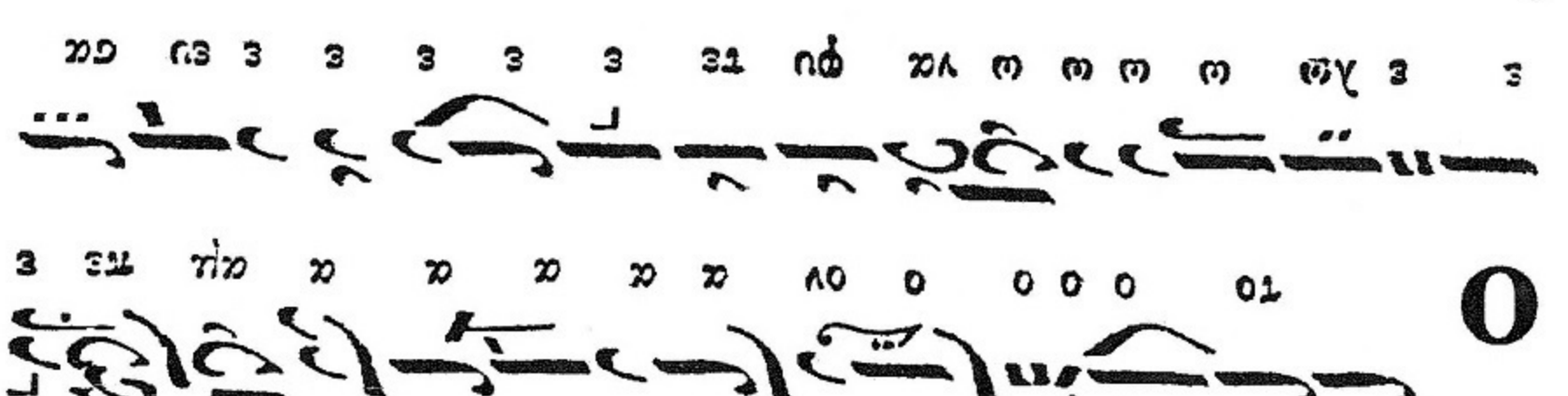

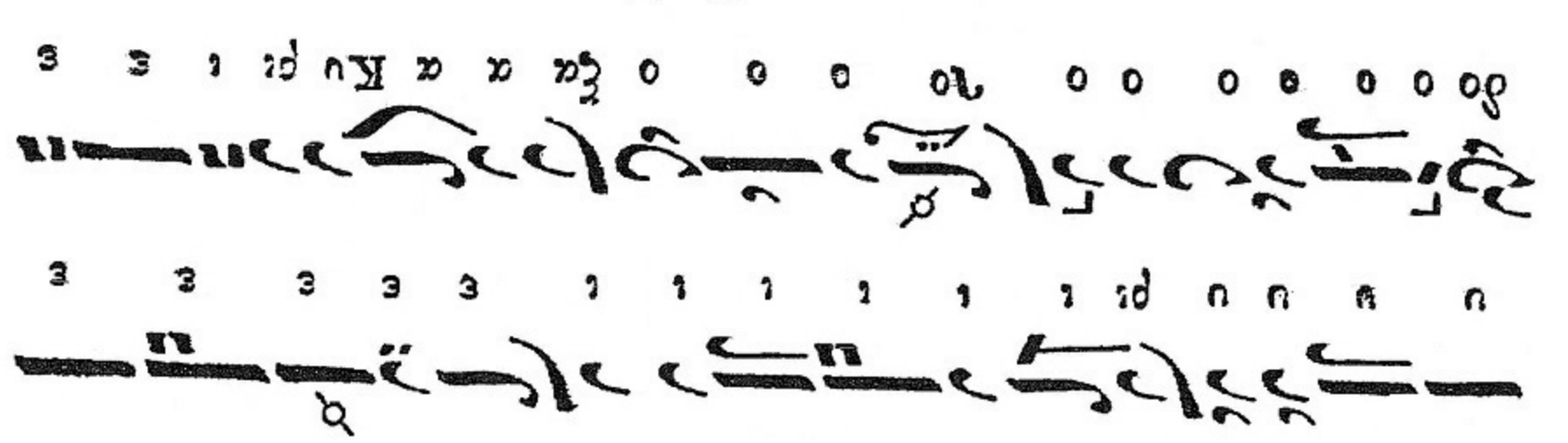

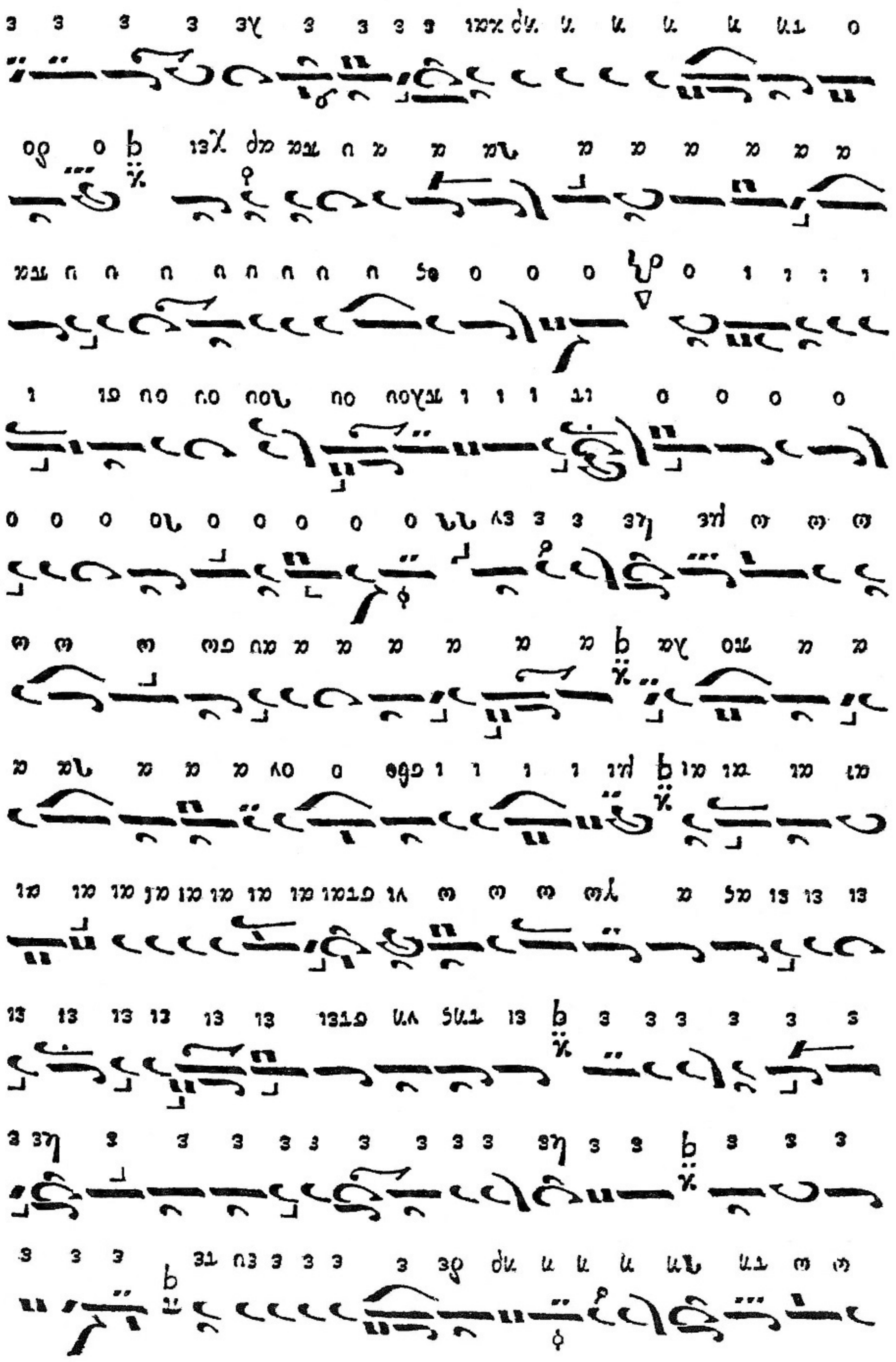

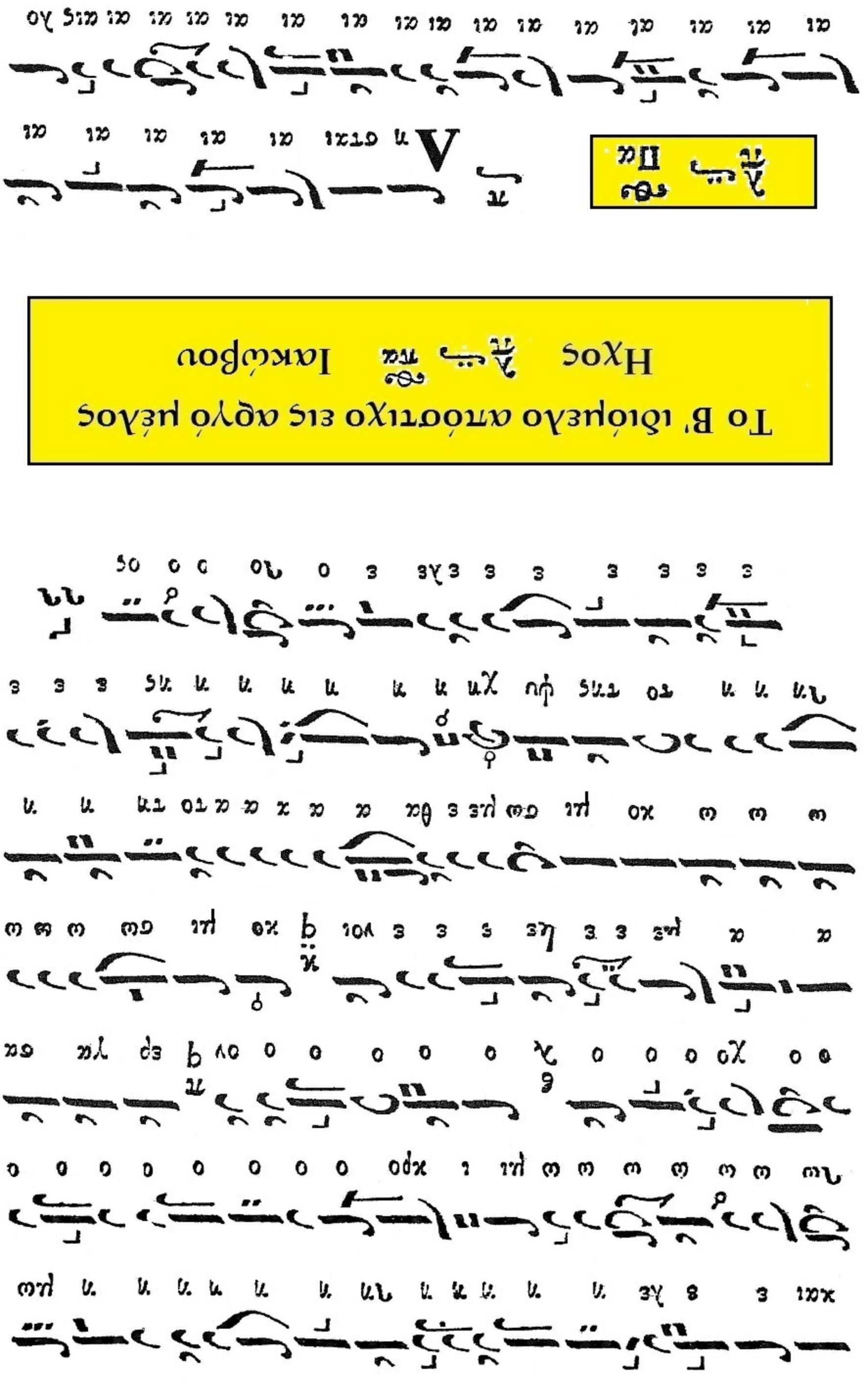

Το Α' ιδιόμελο απόστιχο εις αργό μέλος

Ἦχος δ΄ ἐκ τοῦ Γκ Ἰακώβου

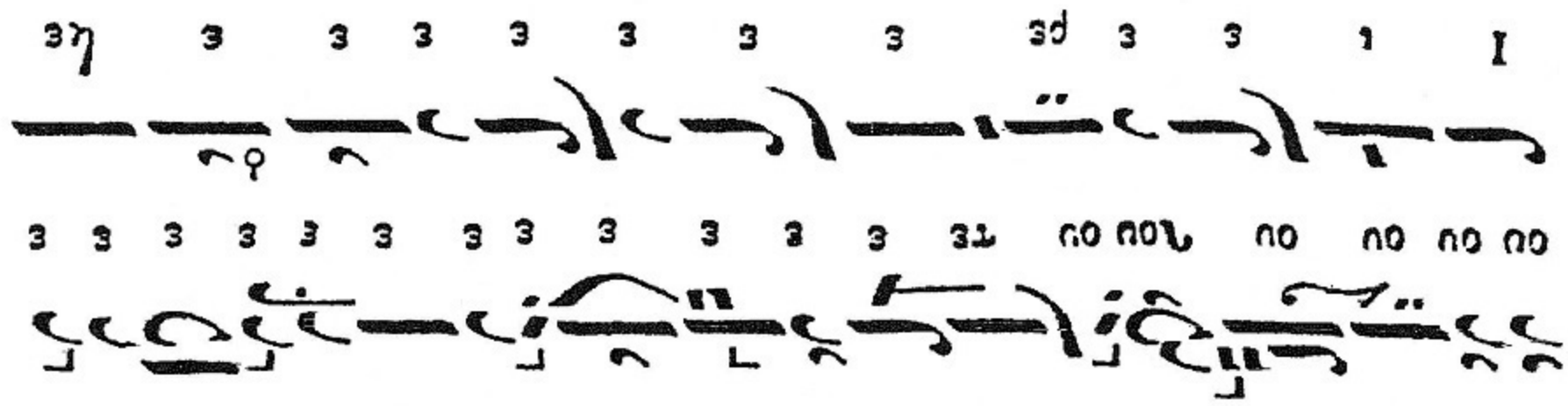

Το Β' ιδιόμελο απόστιχο εις αργόν μέλος

Ἦχος πλ. δ΄ Ἀκάθιστον

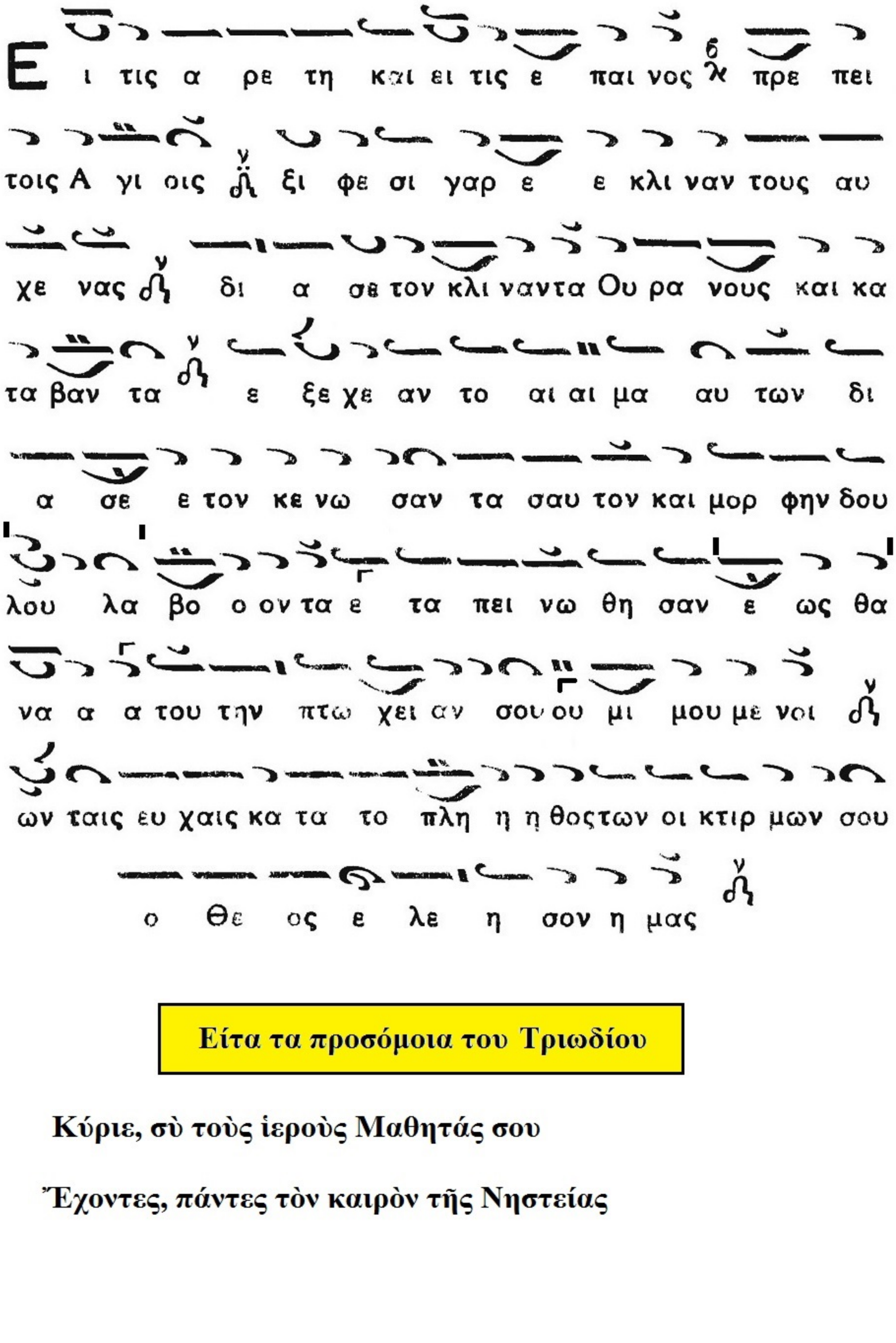

Τετάρτη Ε' εβδομάδος-Εις τον Εσπερινόν

'Ιδιόμελον 'Ηχος πλ. δ Νη

Από τού στίχου "Πεσούνται εν αμφιβλήστρω ...."

Μαρτυρικόν-ήχος ο αυτός

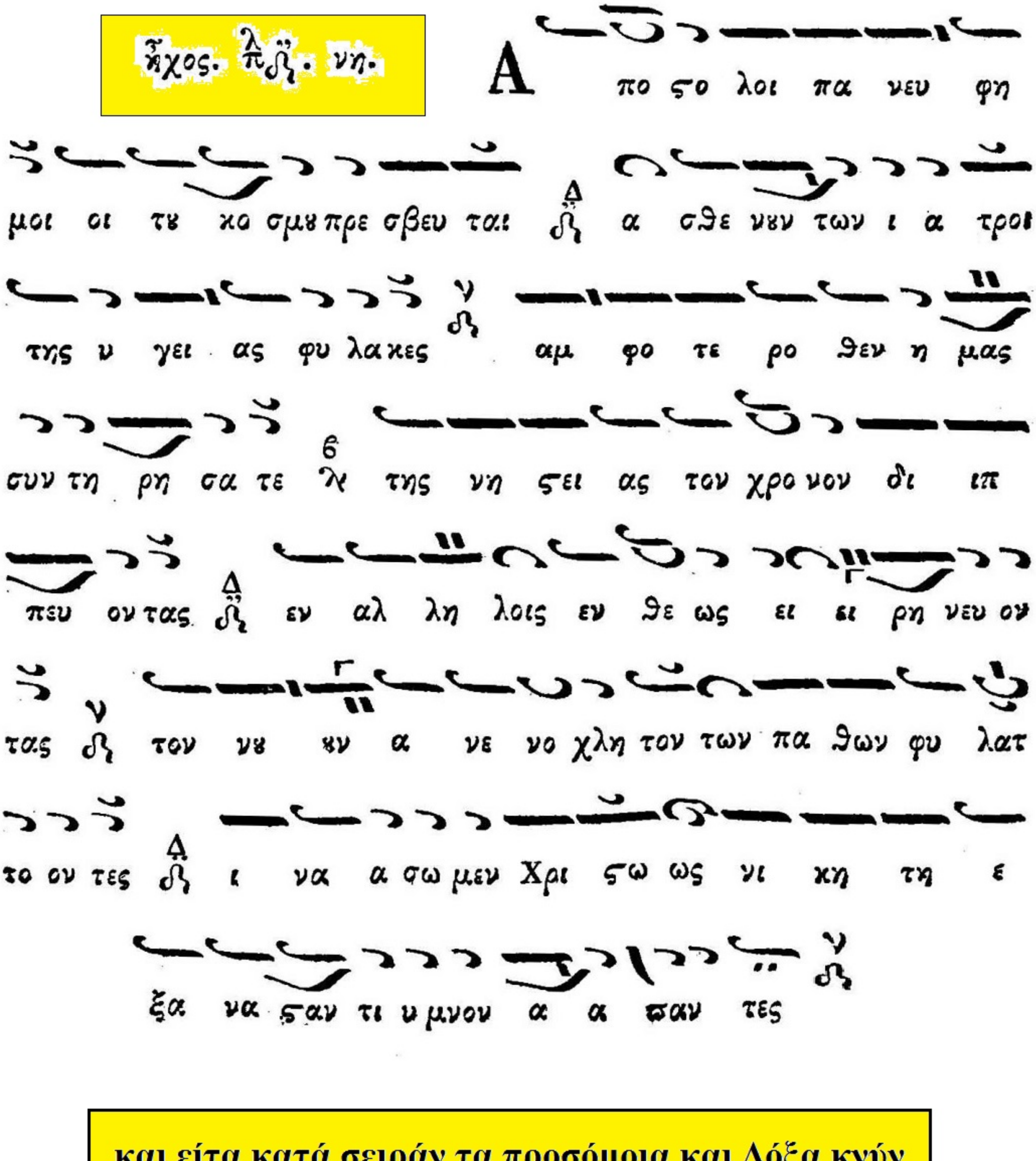
Είτα τα προσόμοια του Τριωδίου

Κύριε, σὺ τοὺς ἱεροὺς Μαθητάς σου

Ἔχοντες, πάντες τὸν καιρὸν τῆς Νηστείας

καί το παρόν

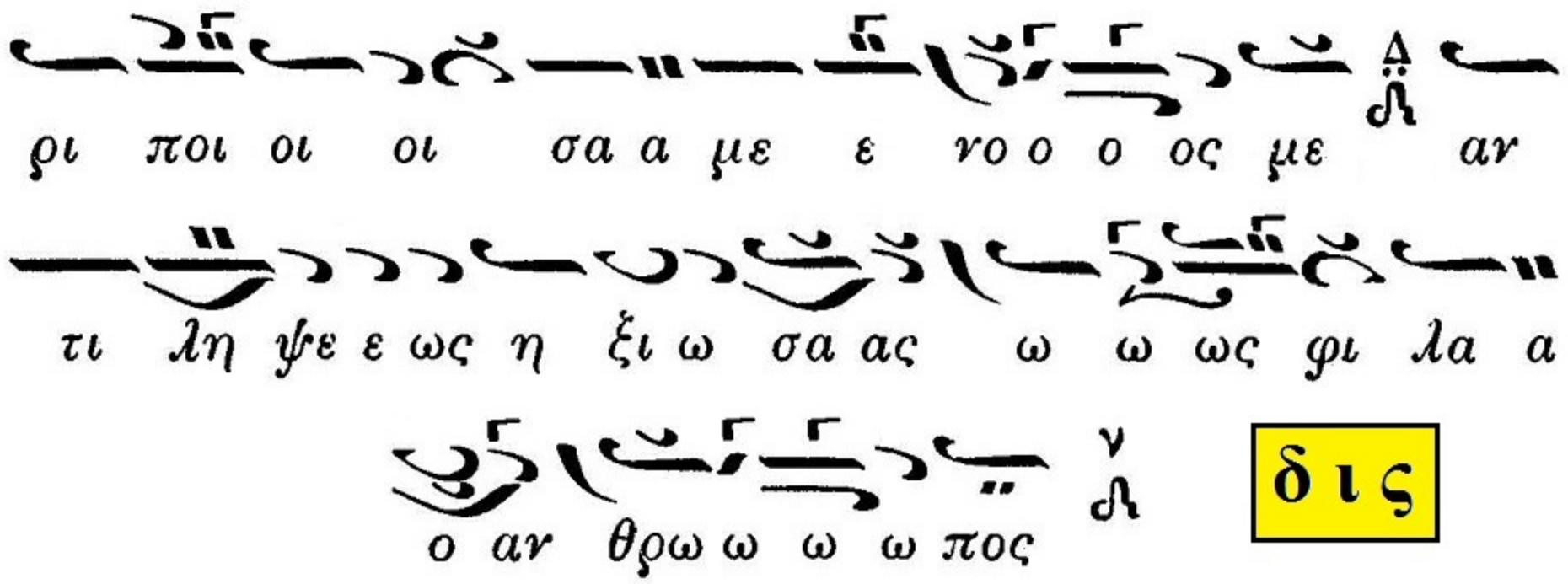
Ἦχος. Πλ. δ. Νη.

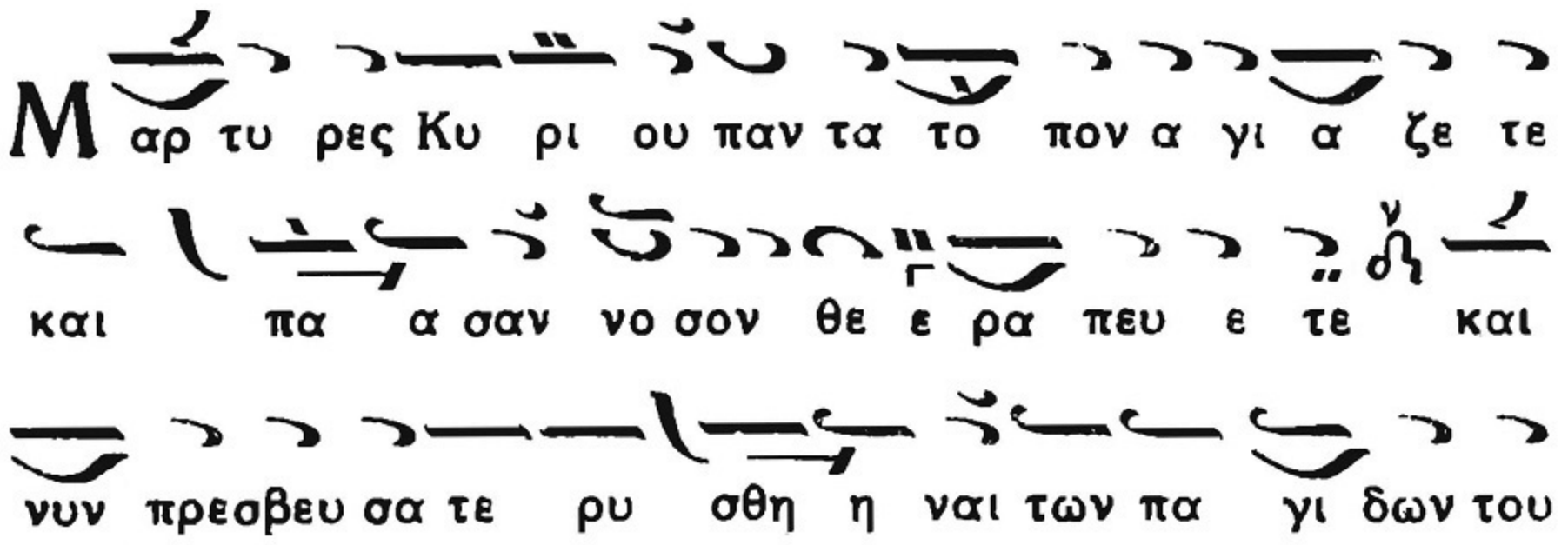
και είτα κατά σειράν τα προσόμοια και Δόξα κνύν του Τριωδίου

Πέμπτη τής Ε' εβδομάδος τών νηστειών

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν Ἀπόστιχον Ἰδιόμελον
Ἦχος λ ϊ Νη.

είτα το μαρτυρικόν

<u>είτα τα δύο προσόμοια τού Τριωδίου</u>

"Ἡλούμενος Κύριε Σταυρῷ...." &
"Νηστείας λαμπρότητι ποτέ...."

καὶ προσθοῦσα με Δόξα κυρίῳ Μιγαίου

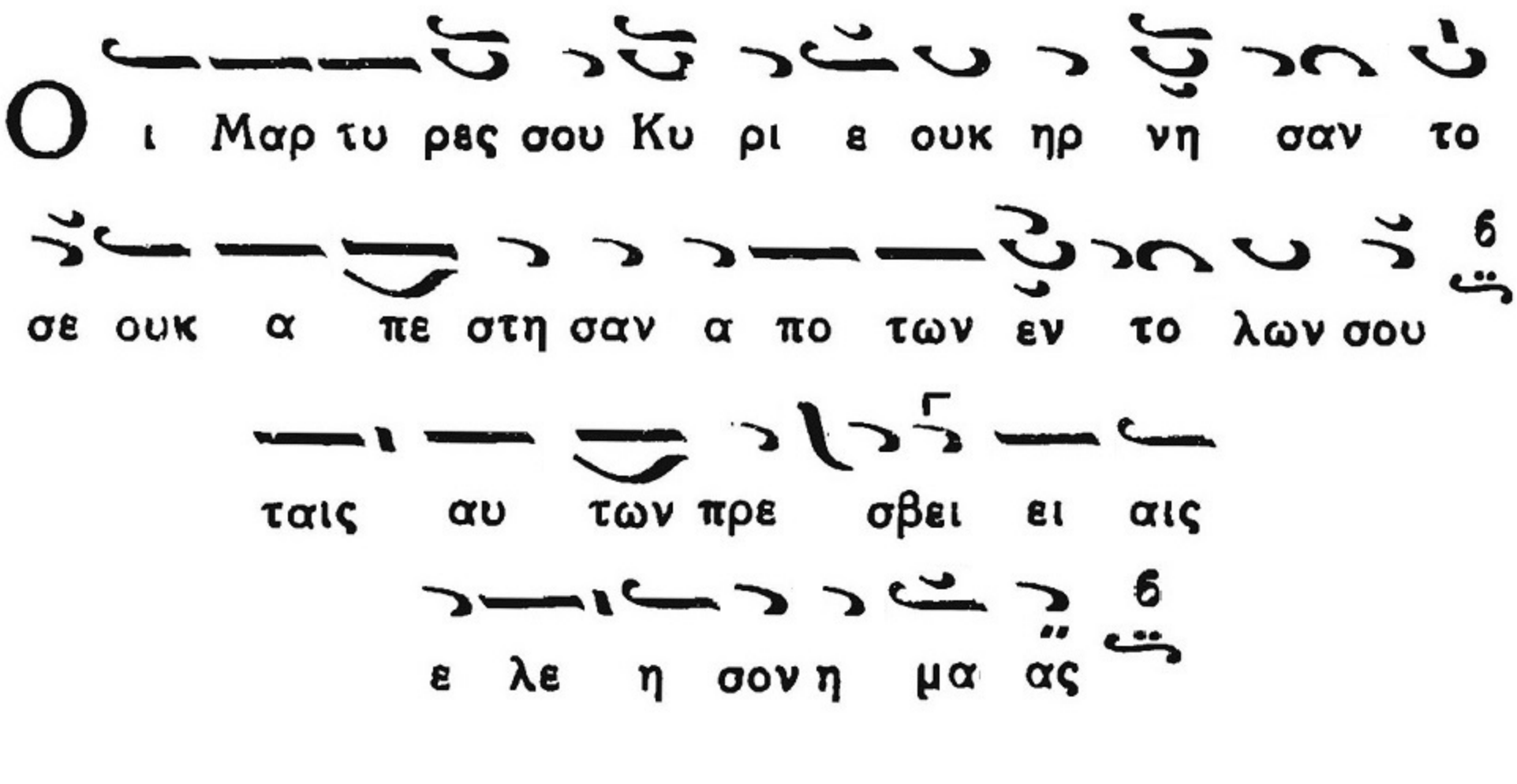
καὶ τὸ προσθοῦν:

Παρακευή Ε' εβδομάδος-Εἰς τον εσπερινόν

Ἰδιόμελον. Ἦχος ᾱ ⸗ Πα.

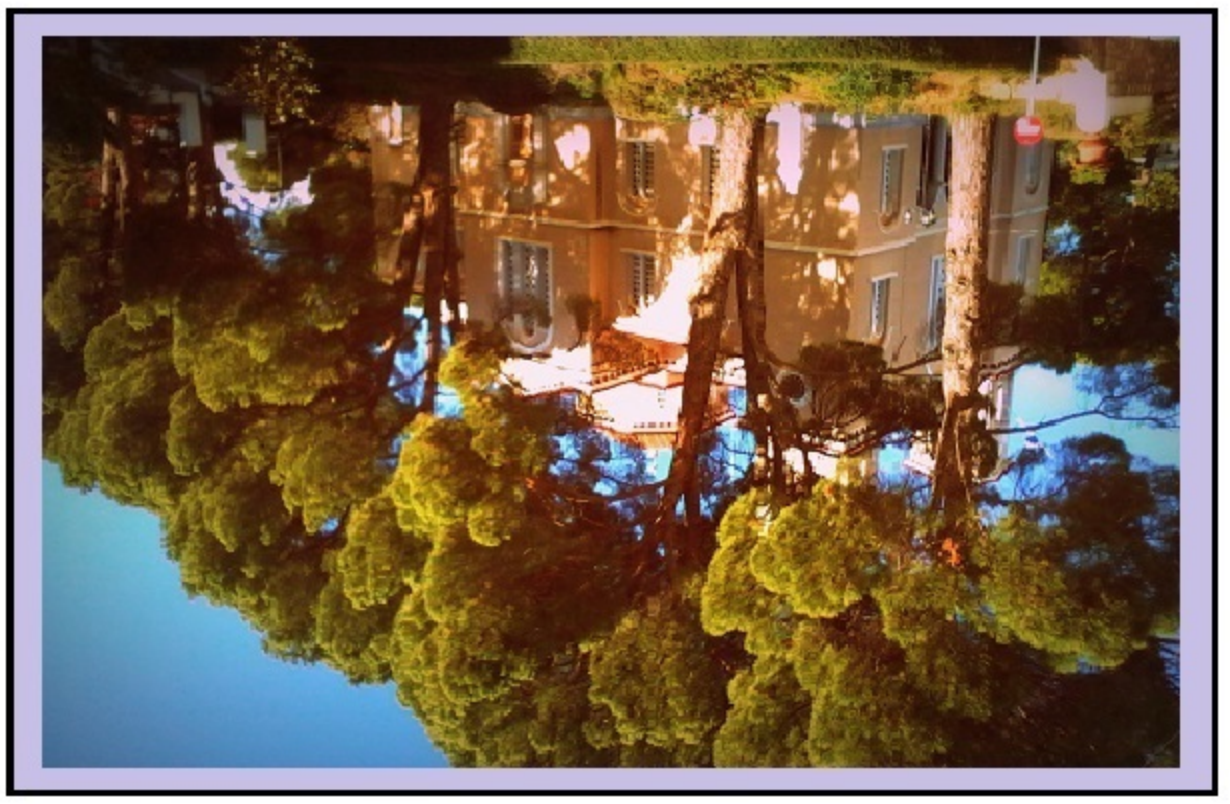
είτα το Μαρτυρικόν προσόμοιον

πλ.β' εκ τού Δ

καί τα προσόμοια του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου

"Βουλήν προαιώνιον..."

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα καὶ νῦν Ἦχος δ Πα.

Κυριακή Ε' των Νηστειών

Τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Δόξα Ἦχος Πα.

Π

Ε ε ε θα αν μα τερ γη η σε Χρι ι στε π q

του Σταυ ρου σου η δυ υ να α α α μις ο

π q

τι και η προ ω η ην πο ο ορ νη α σκη τι κον α

π q

γω ω να α η η γω νι ι ι ι σα α α α το

ο θεν και το α σθε νε ες α πορ ρι ψα α με ε ε

Β Δ

π q

ε ε νη γεν ναι αι αι ως ω αν τε ε ε στη

Π

π q

κα α τα α του δι ι α βο ο ο ο λου δι ο και

Β

ϐ א

το βρα βει ον της νι κης κο μι σα α α με ε ε νη

πρεσβευ ει υ πε ε ερ των ψυ υ χων

ϐ א

η η μω ων

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα

Ἦχος πλ. Δι.

α της ψυ χη ης θη η η

ρευ μα α τα α ∆ και τα πα α θη η της σα αρ χος

τω ξι ι φει της εγ χρα τει ει ας ε ε ε ε τε ε

ε ε μες ∆ τα της εν νοι α ας ε ε εγ κλη μα

τα τη σι ι γη της α σκη η σε ε ως α πε ε

ε ε πνι ι ι ι ξας και ρει θροις των δα κρυ υ

ω ων σου ∆ την· ε ρη μον α πασαν κα τη η ηρ δευ

σας ∆ και ε βλαστησας η μιν της με τα α α νοι οι

οι ας κα αρ πως ∆ δι ο σου την μνη η μην ο σι ι α

ε ορ τα α α ζωο ο ον μεν

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος ᵖ̈ Πα.

Κυριακή Ε' των Νηστειών εσπέρας

Κυριακή Ε΄ των Νηστειών εσπέρας

Τα κατανυκτικά τού ήχου

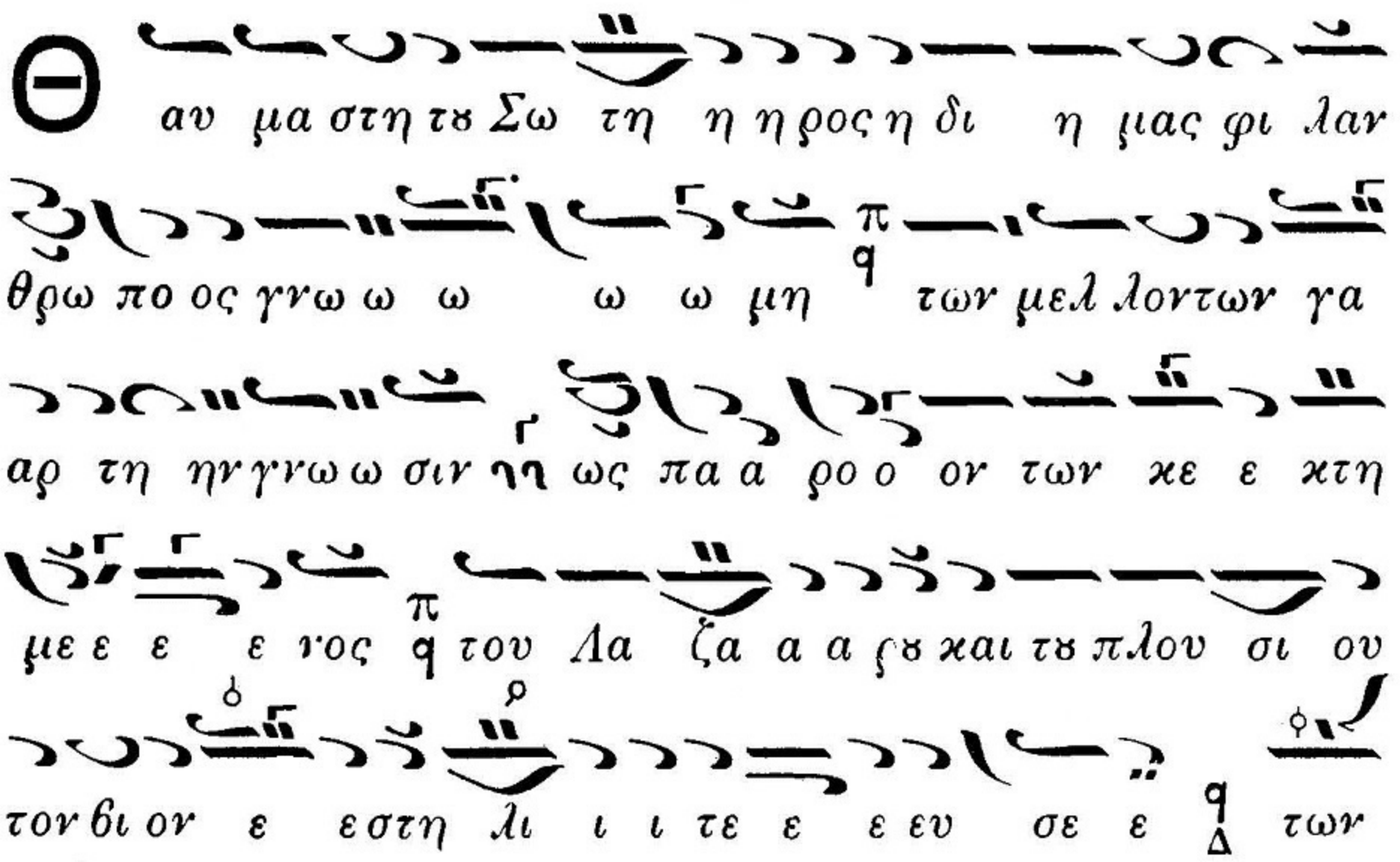
Τα προσόμοια του Τριωδίου

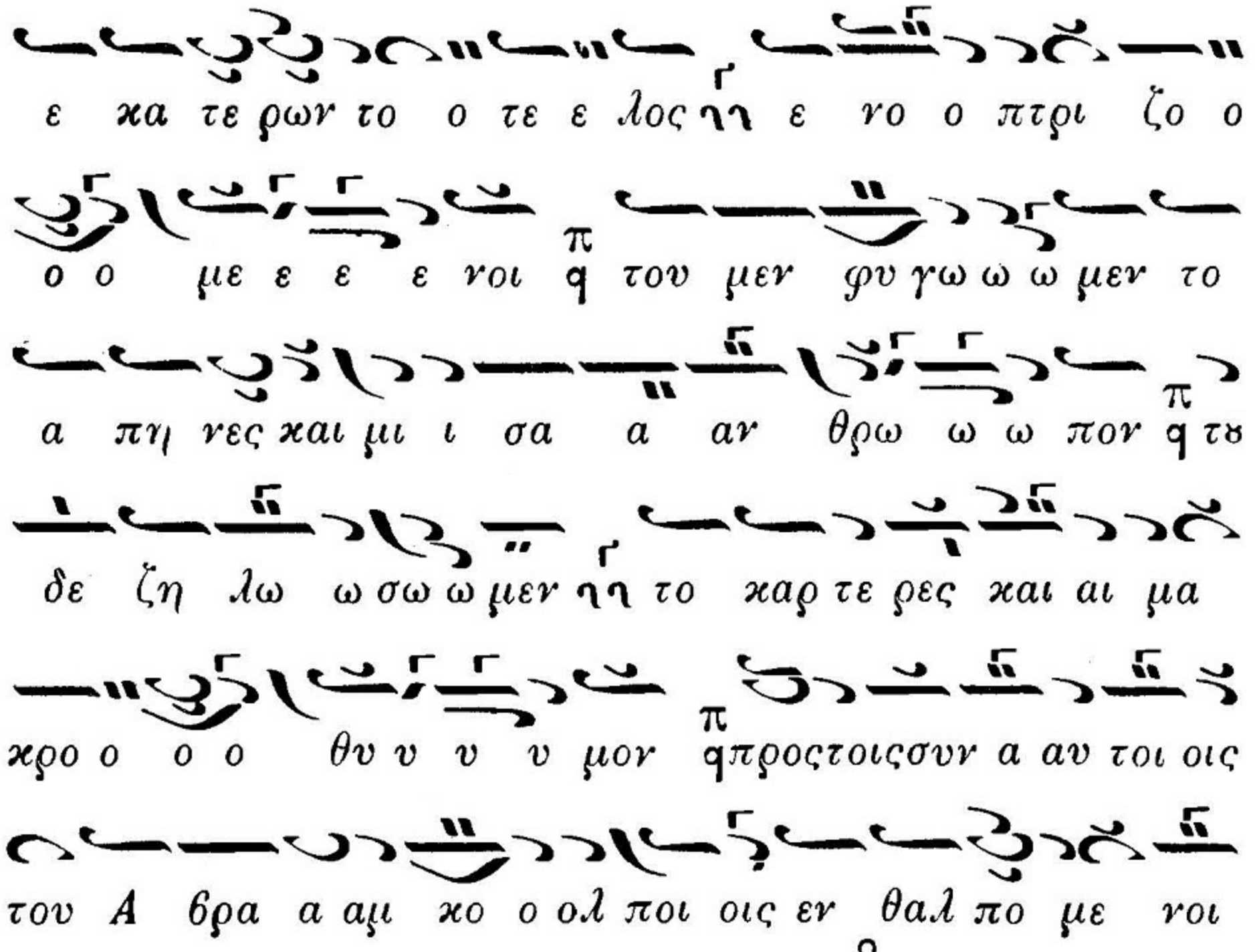
&

Προσόμοια μετά Δόξα κνύν Μηναίου

Εις τα απόστιχα-Ιδιόμελον σύντομον

Ηχος Α΄ π q

Στίχ. **Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.**

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον

Μαρτυρικὸν ἦχος Α' **Στίχ.**

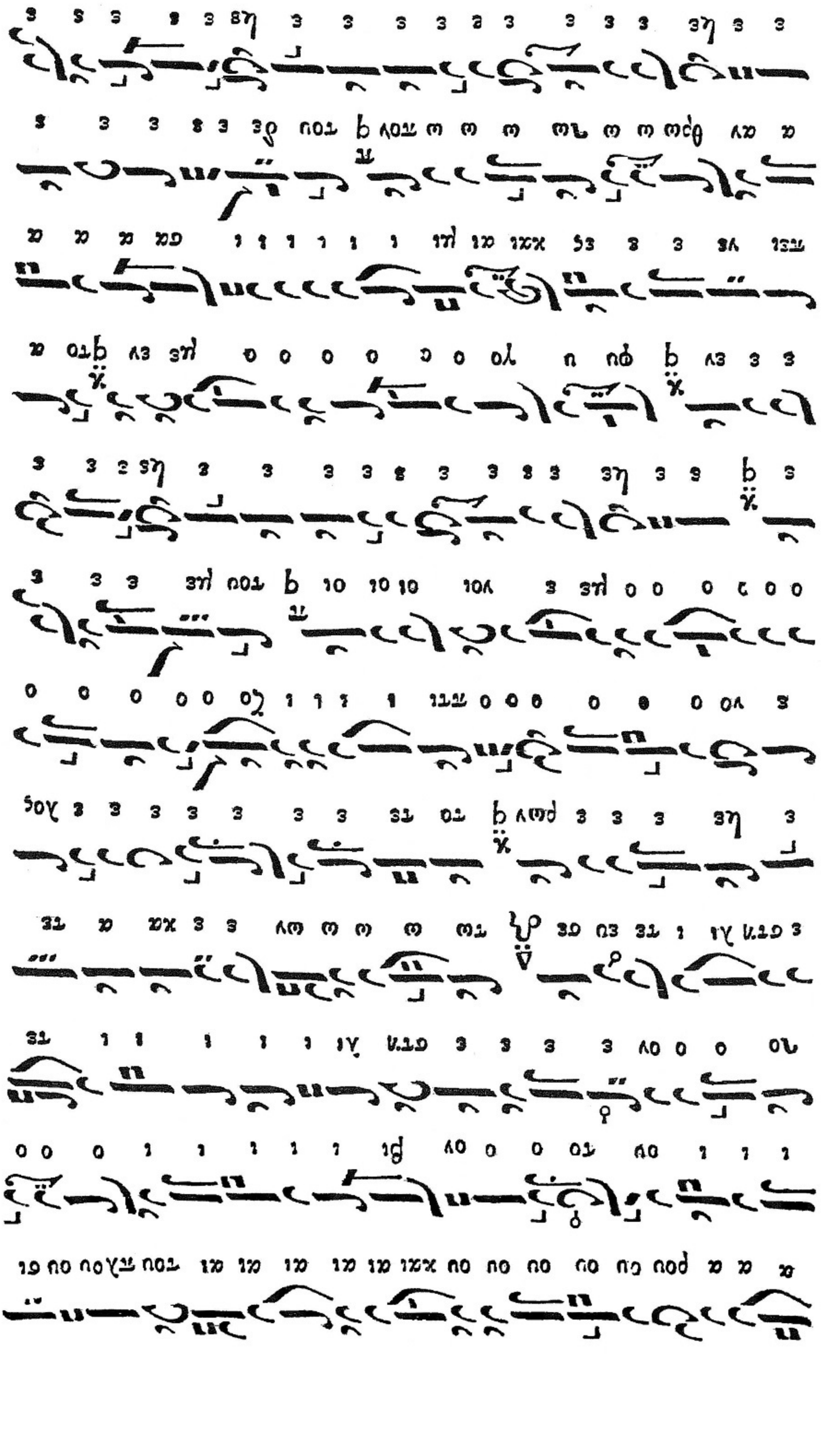
Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

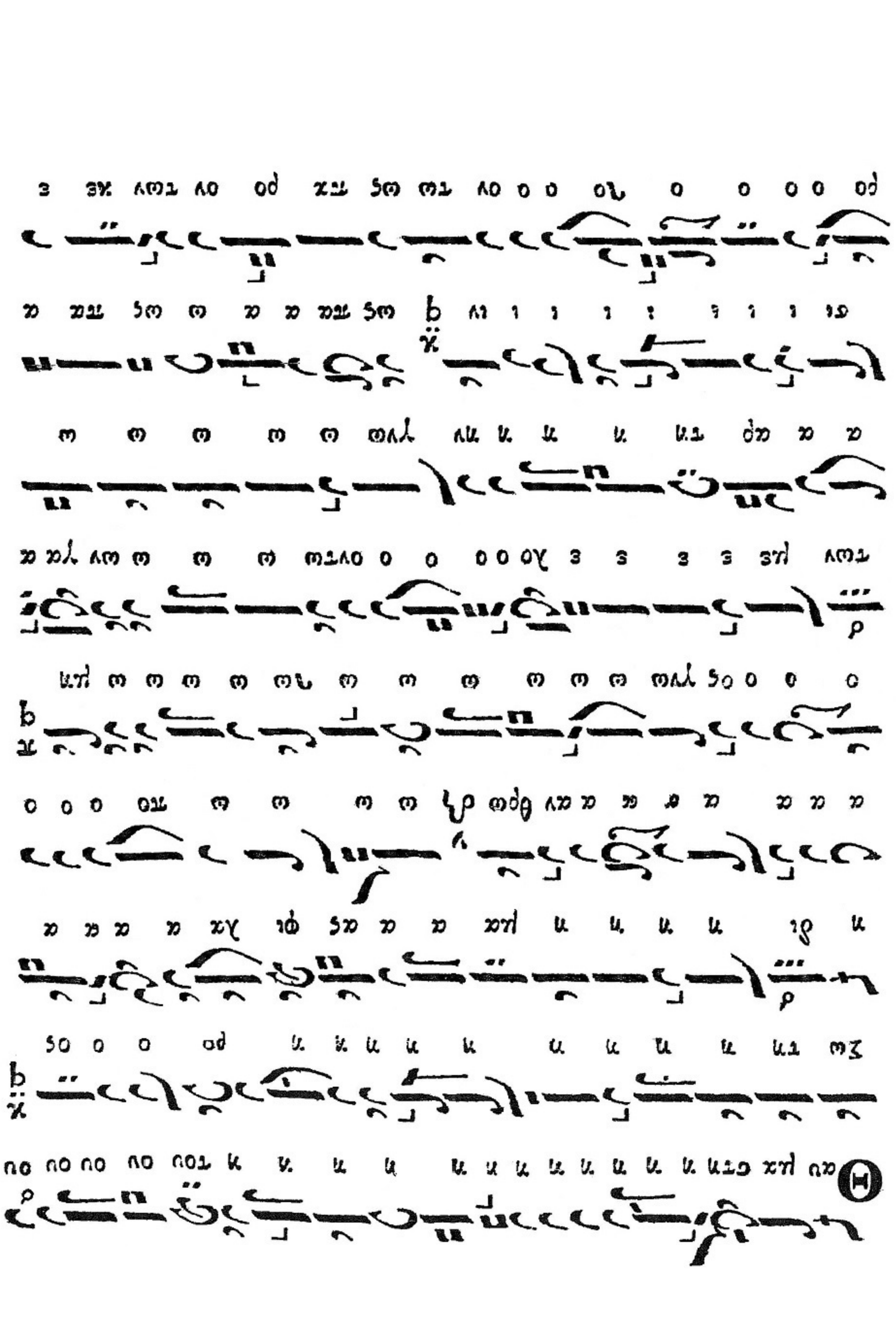
Τη πρε σβει α Κυ υ ρι ε παν των των α
γι ω ων και της Θε ο το ο κου τα σα ε
λε ε η δος η μιν και ε λε η σον η μας ως
μο νος οι κτιρ μων

Δόξα και νύν

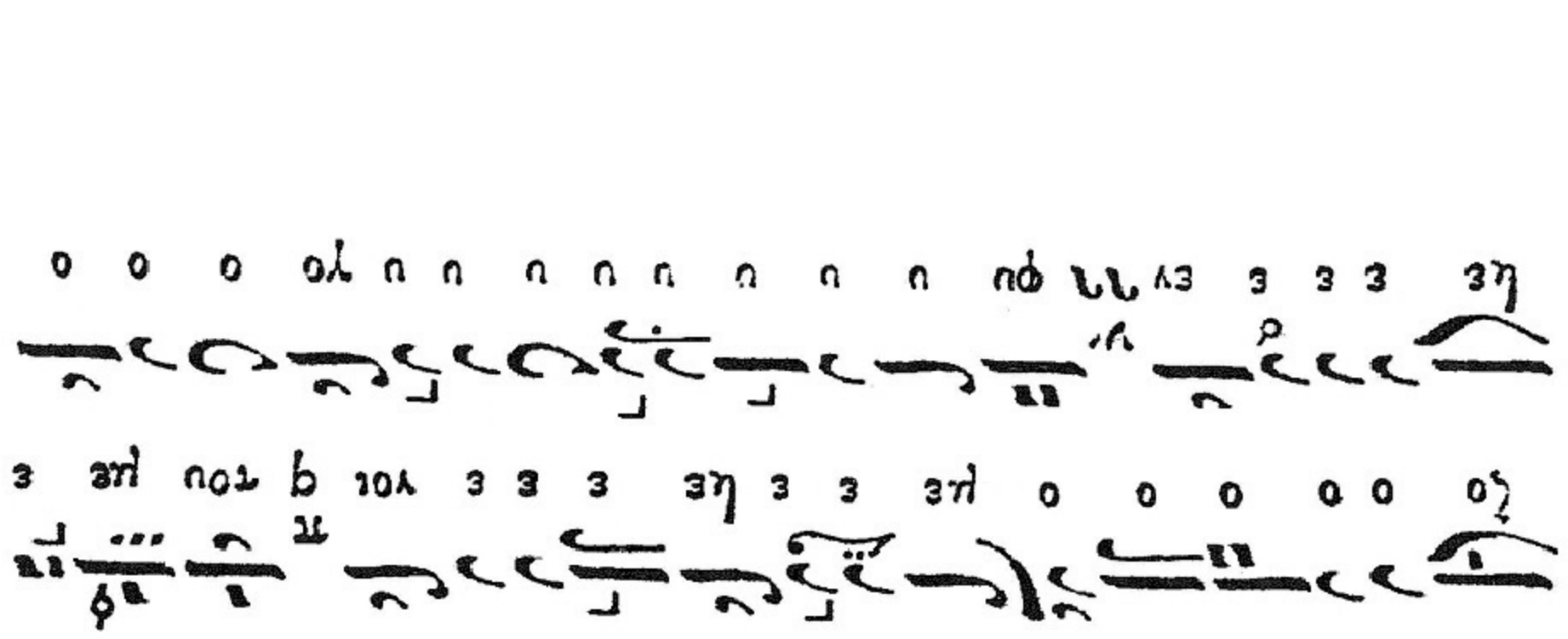
Τῶν ε ρα νι ων ταγ μα α
των το α γαλ λι α μα των ε πι γης αν θρω πων
χρα ται α προ σα σι α χαν τε Παρ θε νε σω
σον η μας τὺς εἰς σε ε κα τα φευ γον τας ο τι εν
σοι τὰς ἐλ πι δας με τα Θε ον Θε ο το κε α
νε θε με θα α α

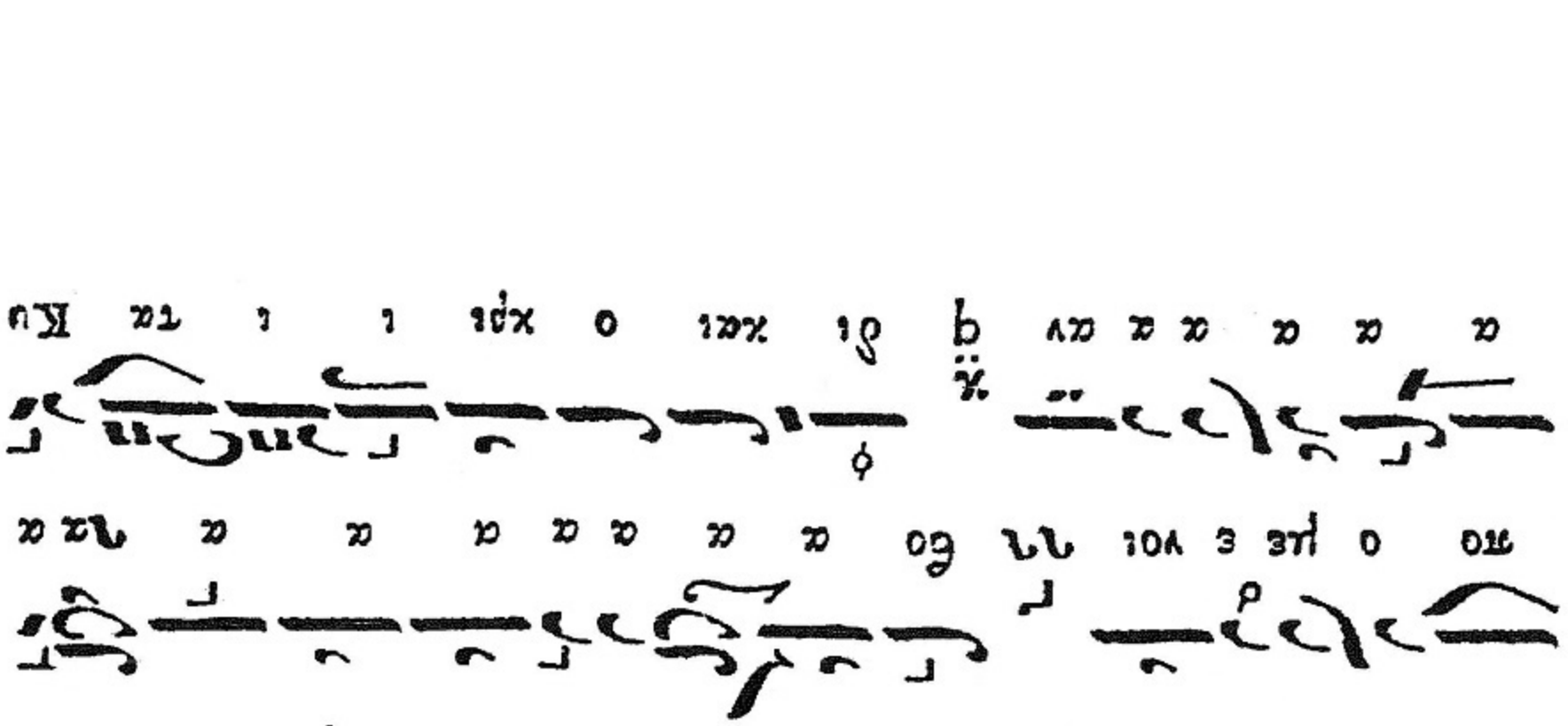
Αρνὸν ἰδιόμελον Ἀποστίχων
ἦχος δ΄ Πέτρου

To αυτό ιδιόμελον υπό Ιακώβου Πρωτ/λτου

Τετάρτη ΣΤ' εβδομάδος των Νηστειών

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν Ἰδιόμελον Ἦχος ἀ ϙ

τε δε η η θεις α πο τυ χω δακ τυ λϑ δρο σι ζο

ον τος ο δυ νο με νης μϑ τη ης γλω ωσσ ης εν

α σβε ε ε ε στω ω φλο ο ο γι π εν δε

τοις τϑ Πατρι αρ χου με κολποι οις Αβρα α αμι

κα τα ξι ω σον ω ως φι λα α αν πος δ ι ς

είτα το μαρτυρικόν-ήχος ο αυτός εκ τού

Α κο ρε στω δι α θε σει ψυ χης γ΄ Χρι στον

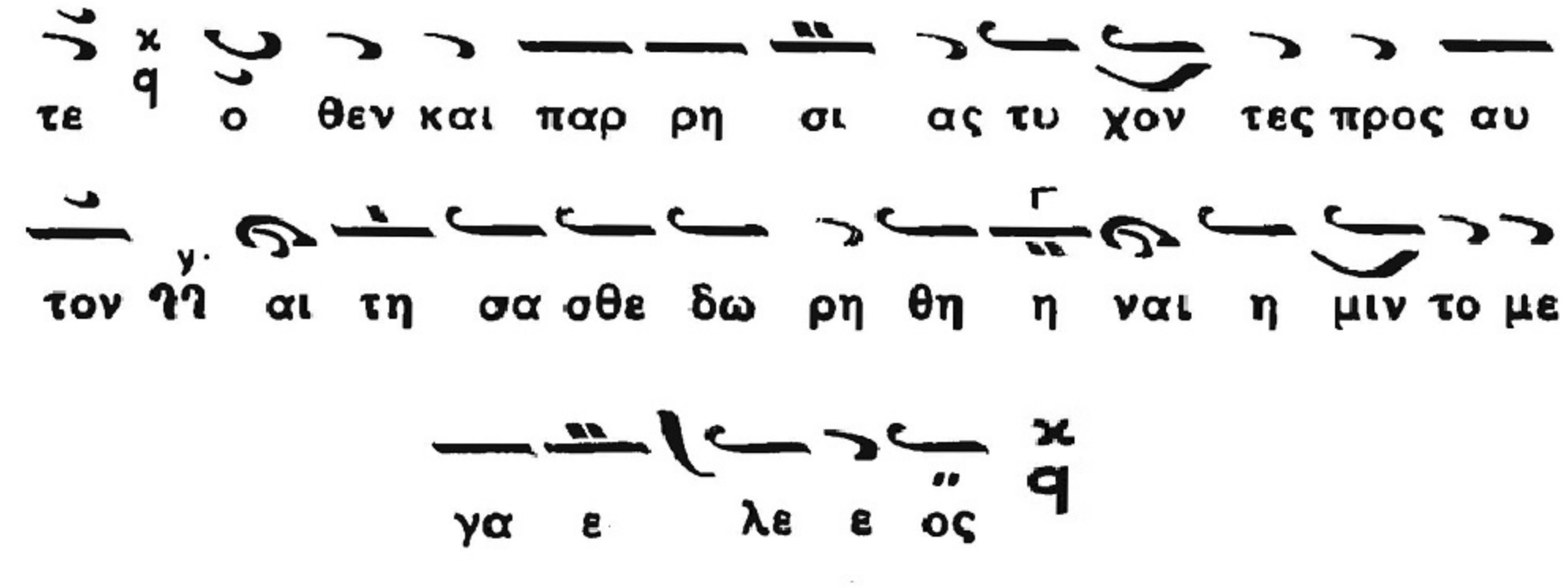
ουκ αρ νη σα με νοι α α α γι οι Μαρ τυ ρες

οι τι νες δι α φο ρους αι κι σμους πα θη μα των

υ πο μει ναν τες π τών τυ ραν των τα θρα α ση κα

τη δα φι σα τε π α κλι νη και α τρω τον την

πι στιν φυ λα ξαν τες εις ου ρα νους με τε στη

είτα τα (3) προσόμοια του Τριωδίου

&

εκ τού Μηναίου τα (4) προσόμοια μετά Δόξα Κνύν

Παρασκευή πρό των Βαϊων
Εις τον εσπερινόν τής προηγιασμένης

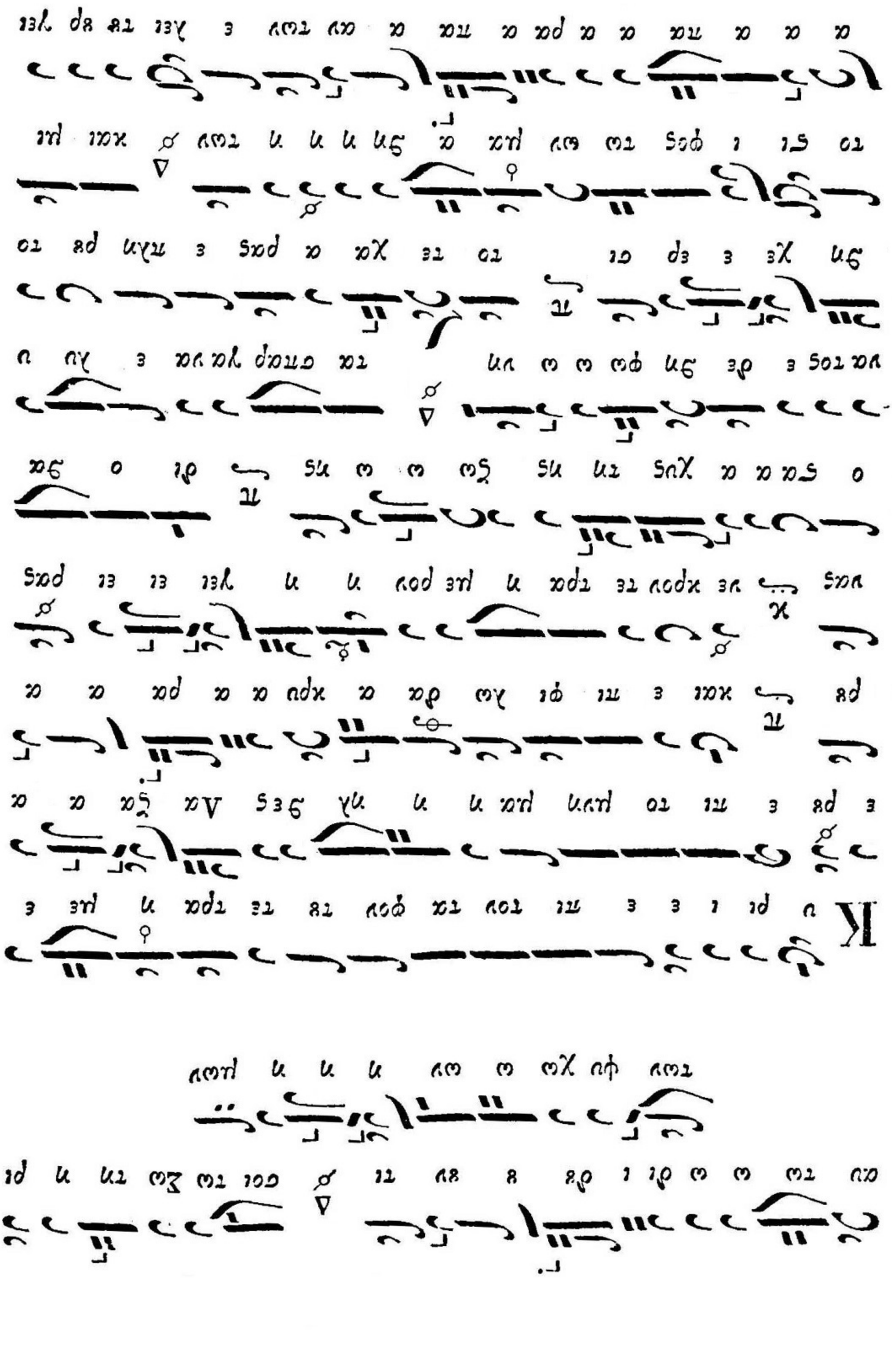
Ἰδιόμελον Ἦχος δ Νη.

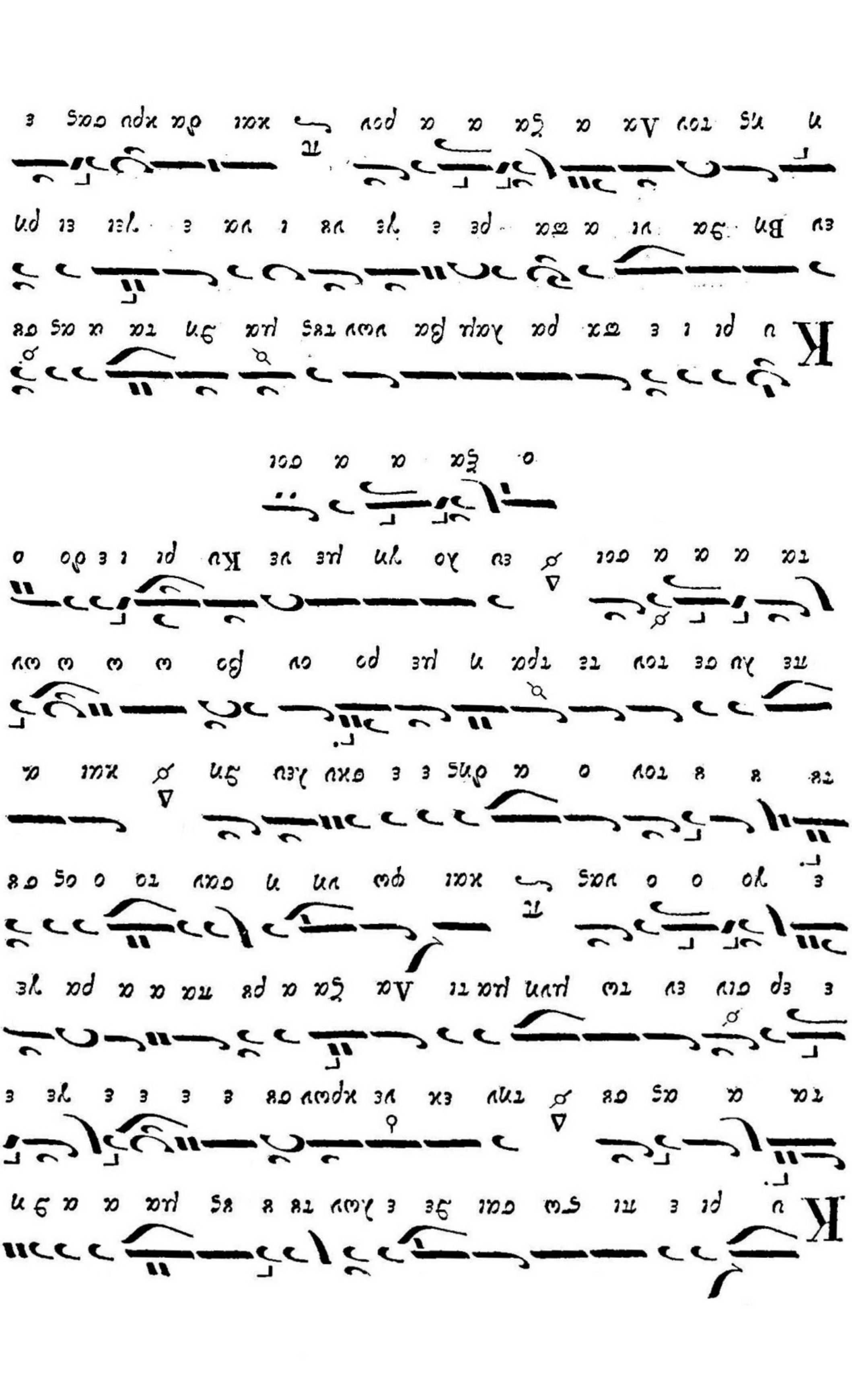
είτα το μαρτυρικόν τού ήχου:

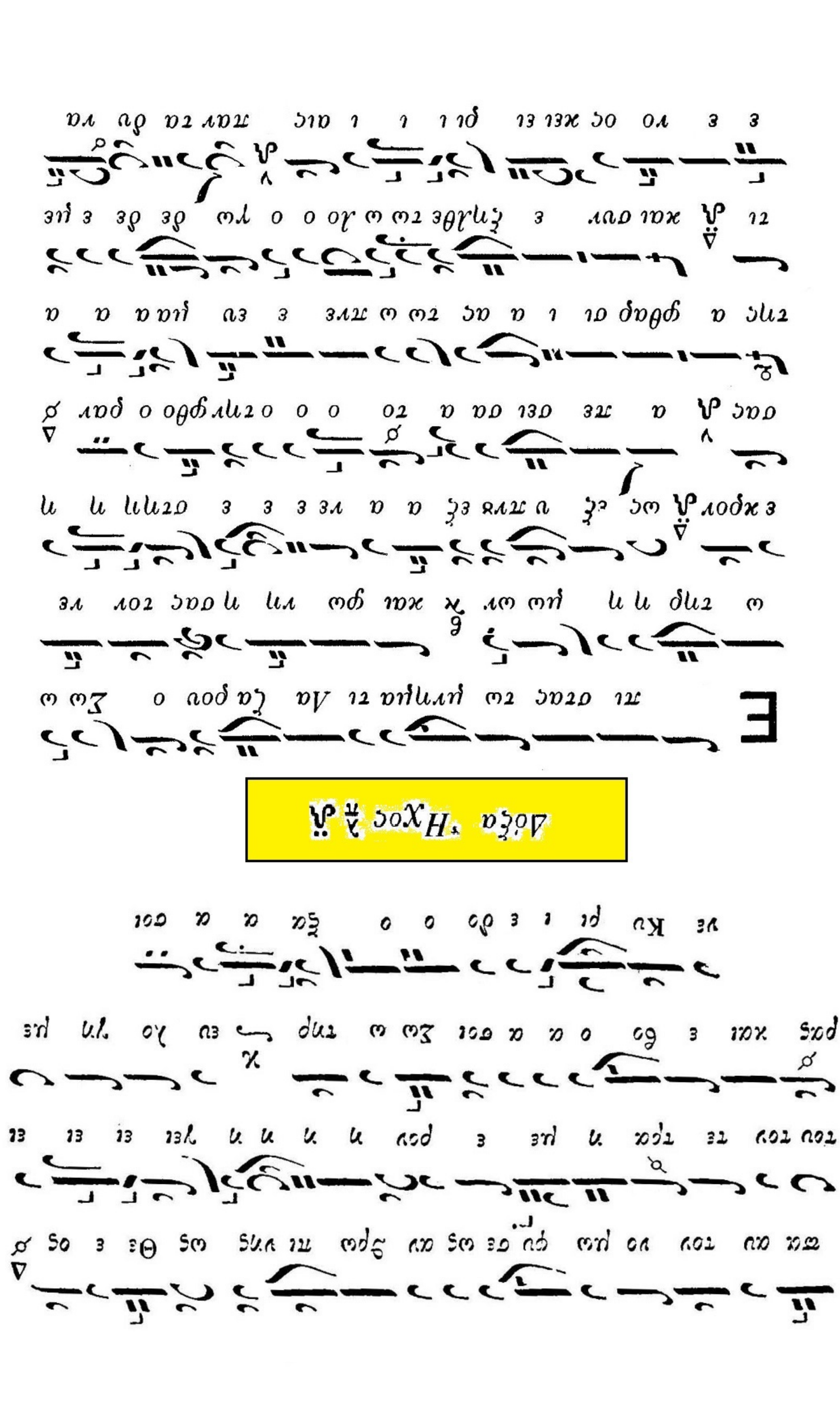
Μαρ τυ ρες Κυ ρι ου ι κε τευ σα τε τον Θε ον
η μων και αι τη σα σθε ταις ψυ χαις η μων πληθος οι
κτιρ μων και τον ι λα σμον των πολ λων πα ρα πτω μα
α των και σω ω σο ον με

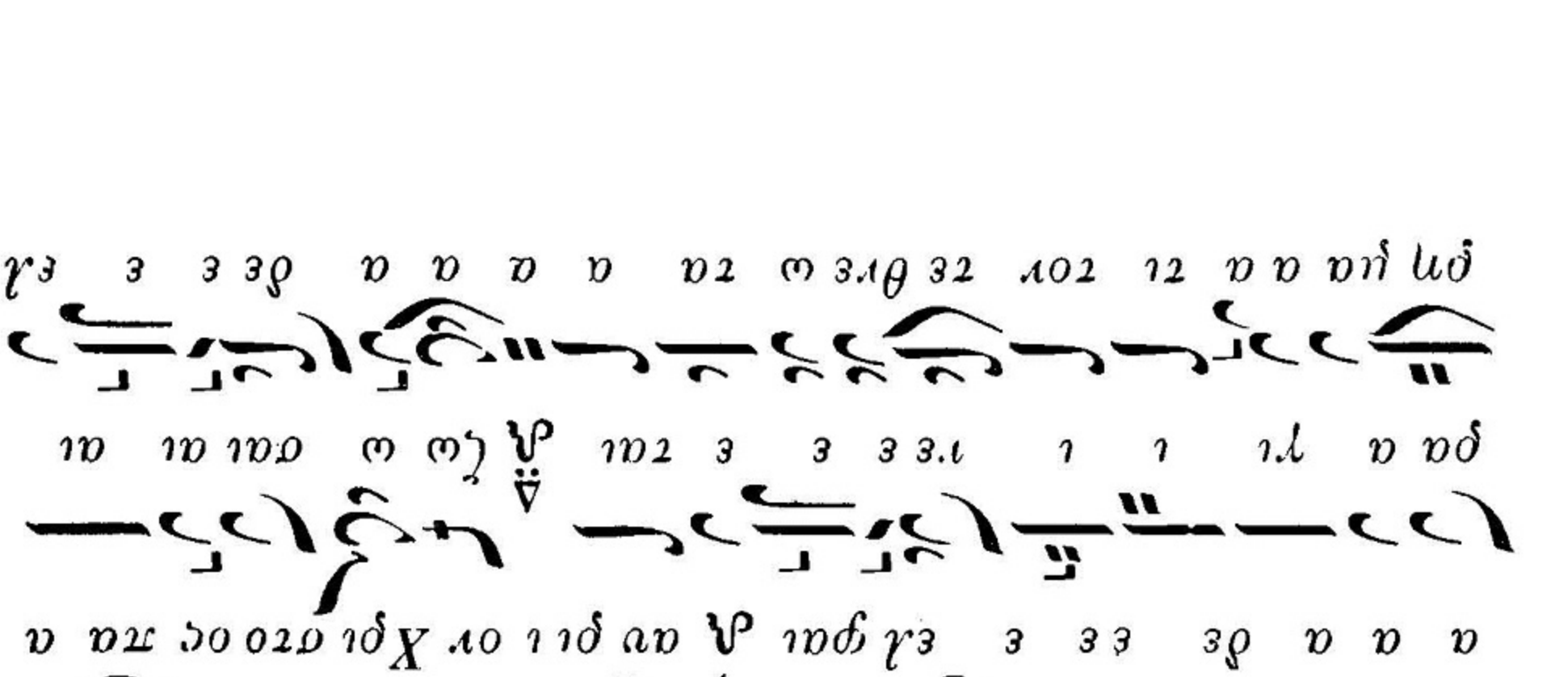
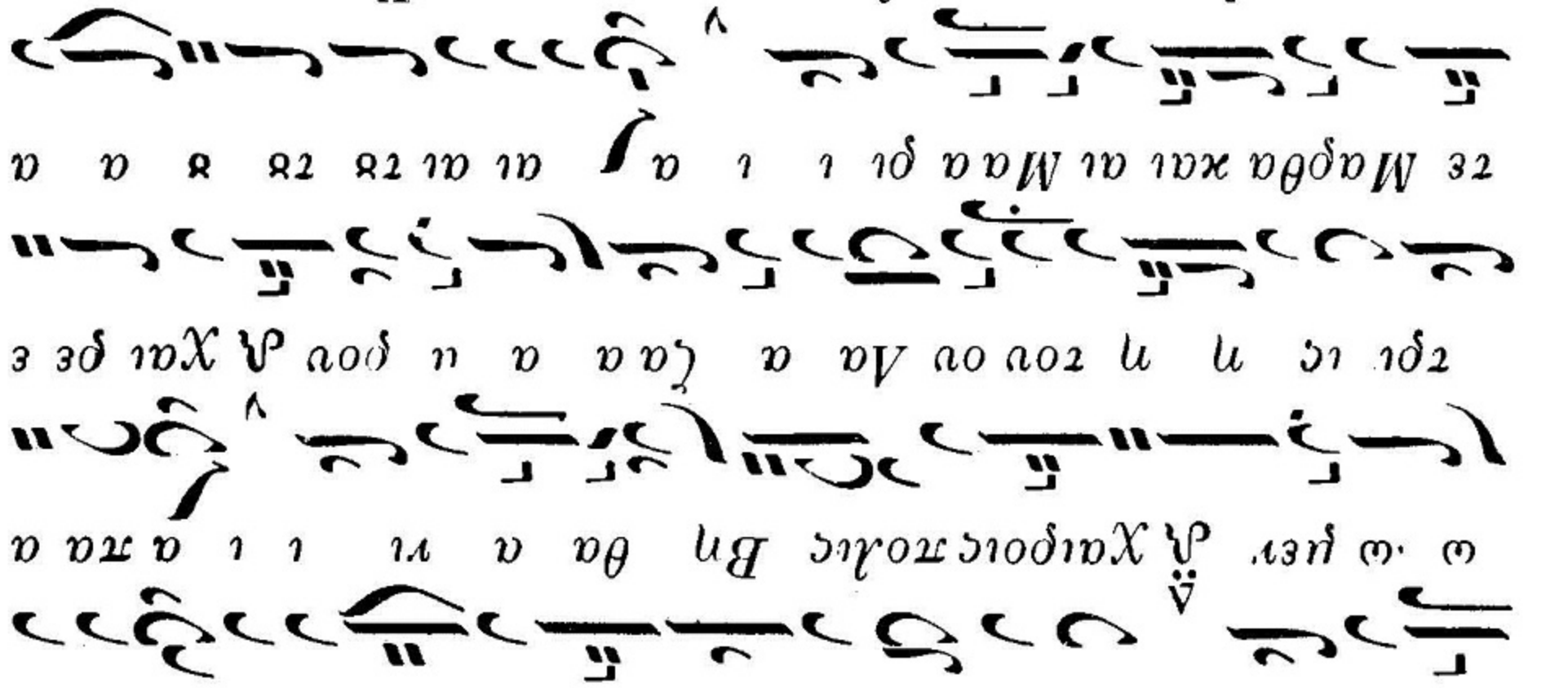
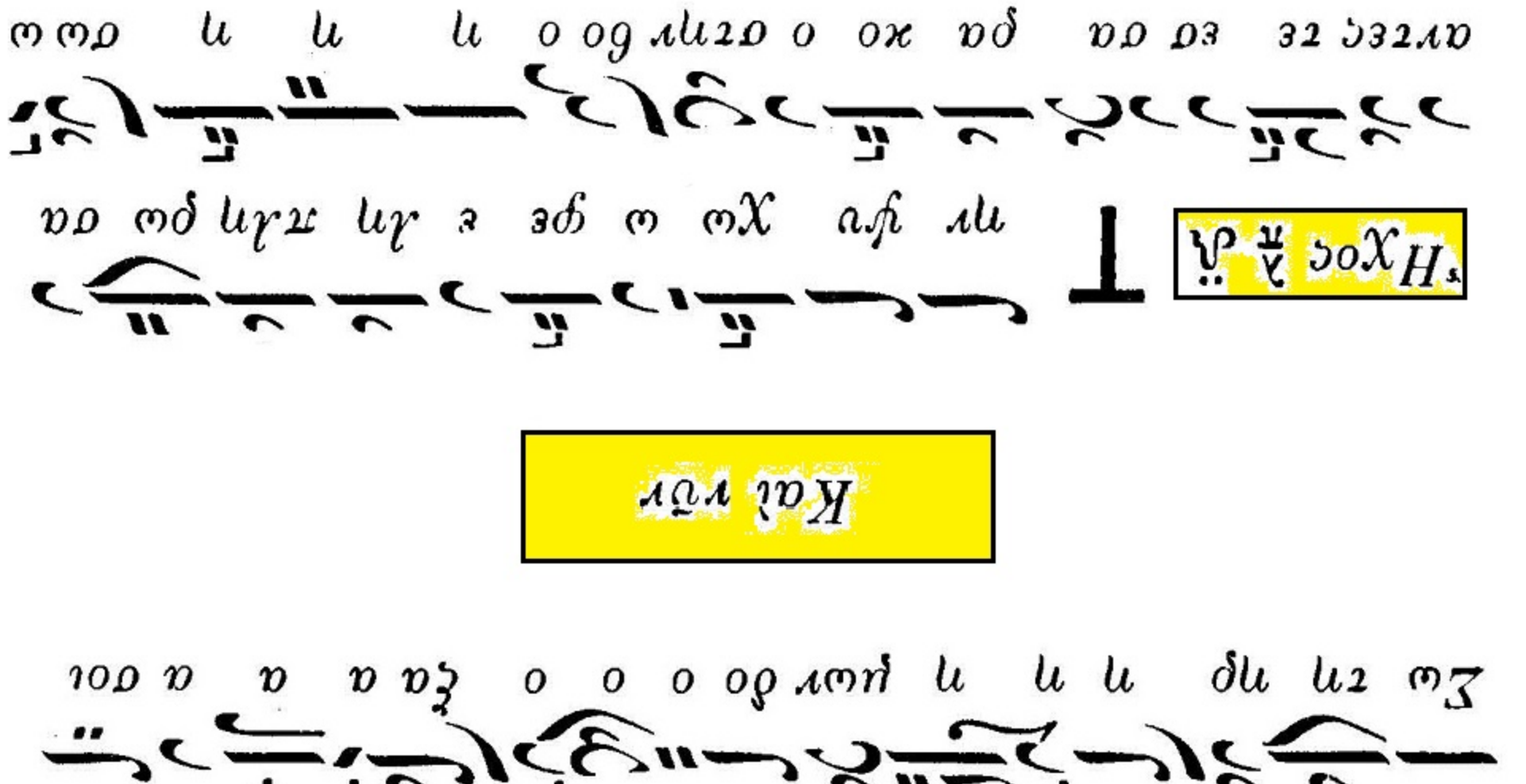
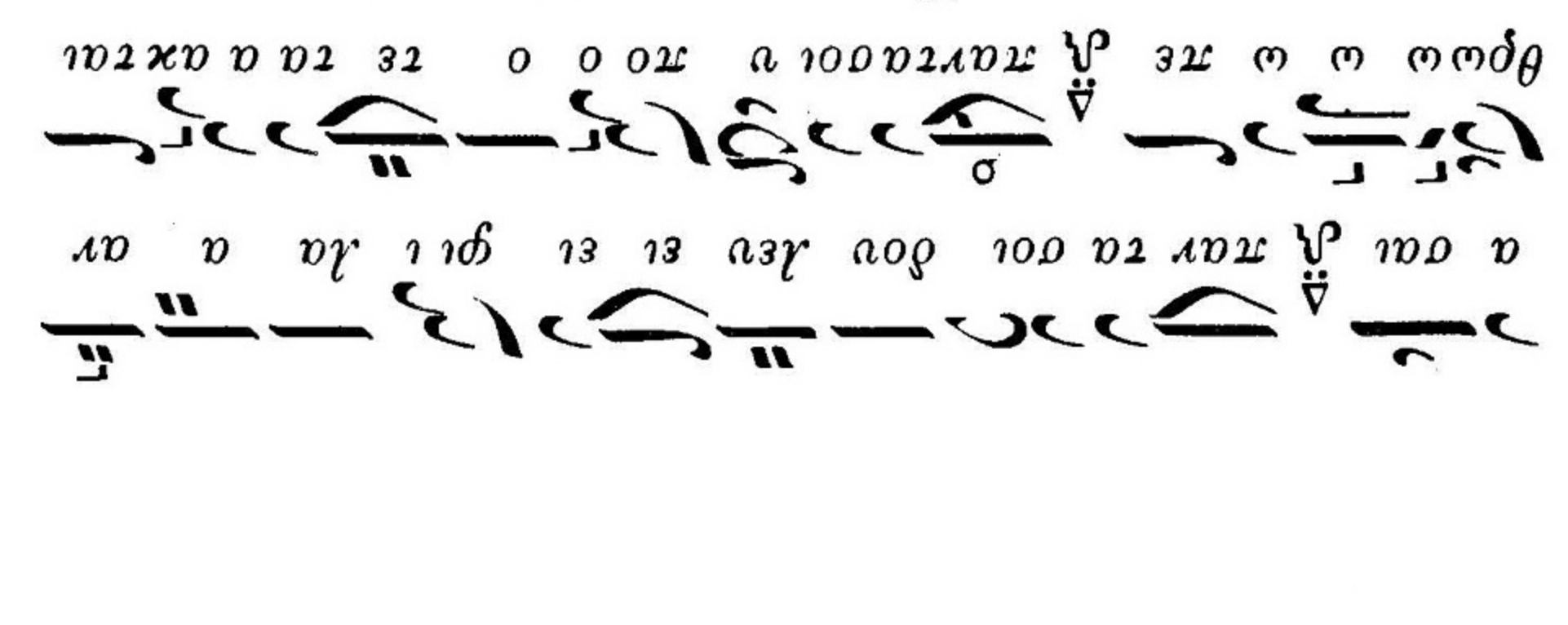
και τα ιδιόμελα Λαζάρου-ήχος πλ.β'

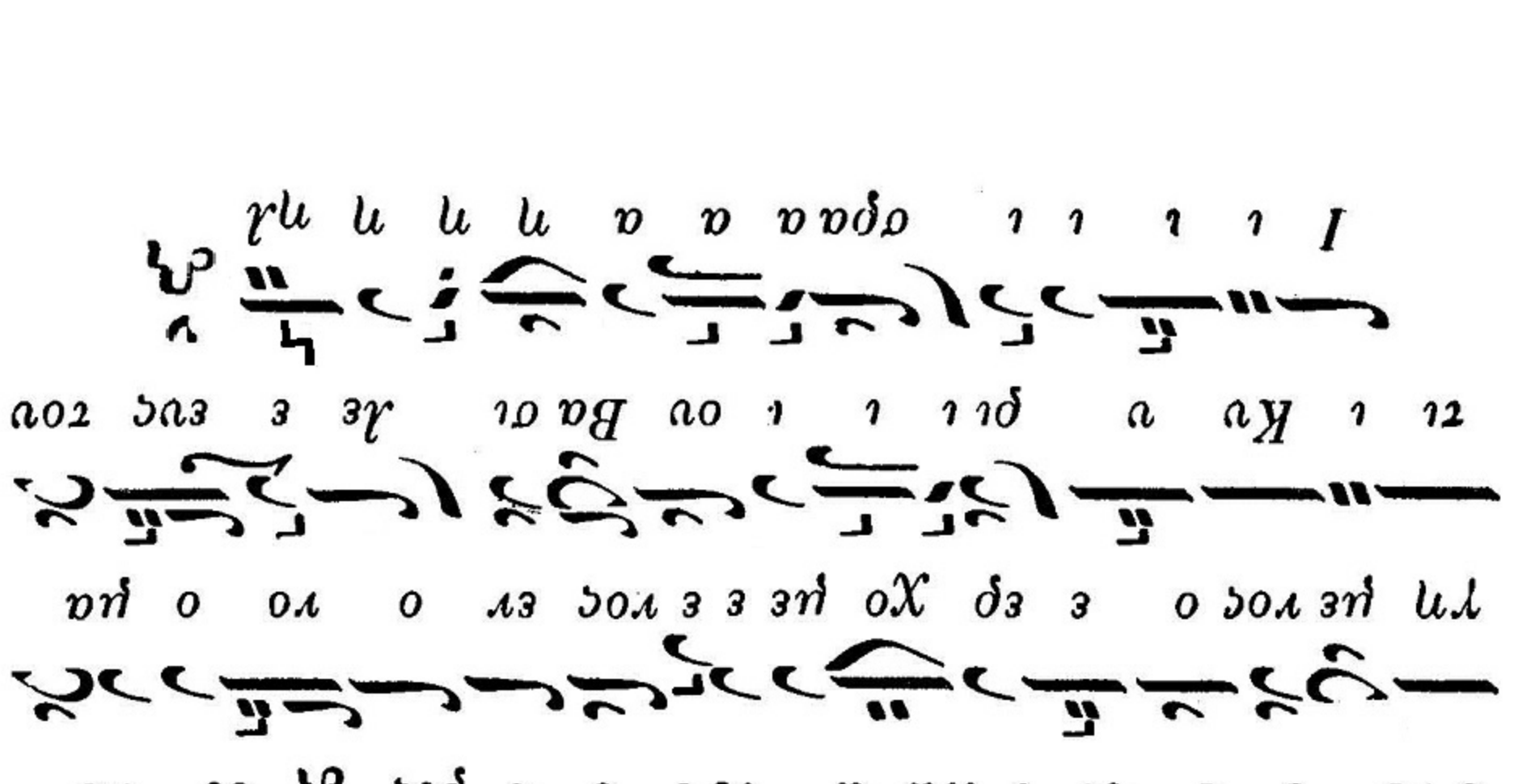
Κυ ρι ε Λα ζα ρε θε λων τα φον ι ι δειν ο
μελ λων γνω μη τα φον οι οι κειν ε πη ρω ω τας
πε τε θη η κα τε ε α α αυ τον μα θων δε
ο ε ε πο ον ε ε φω ω νης ον ε ε η γνω ης η κα ε ε ο
ο ο θης Λα α α α ζα α ρε δε ευ ρο ε ε
ε ε ξω χαι ε πη κε σεν ο α πνε τω πνο ην

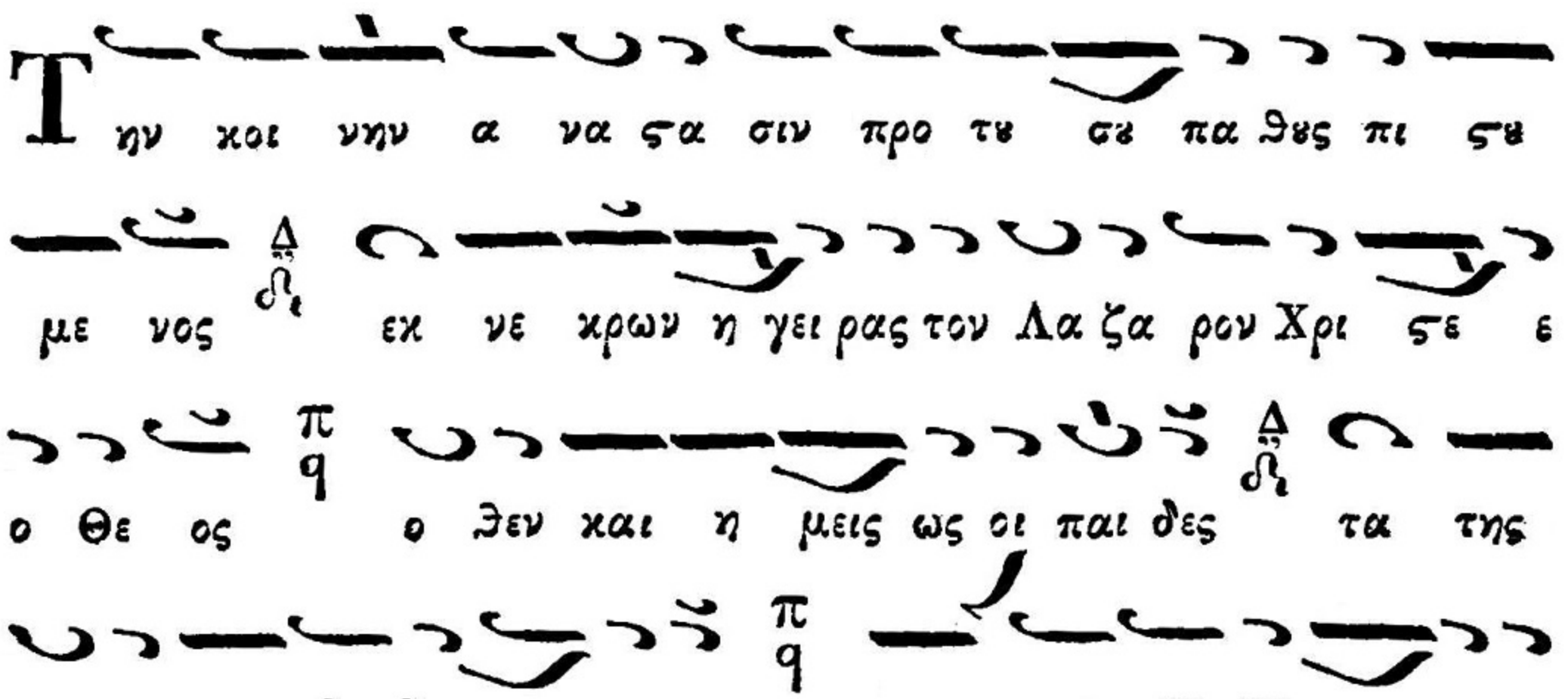

Σάββατον τού Λαζάρου
(εις τον Ορθρον)

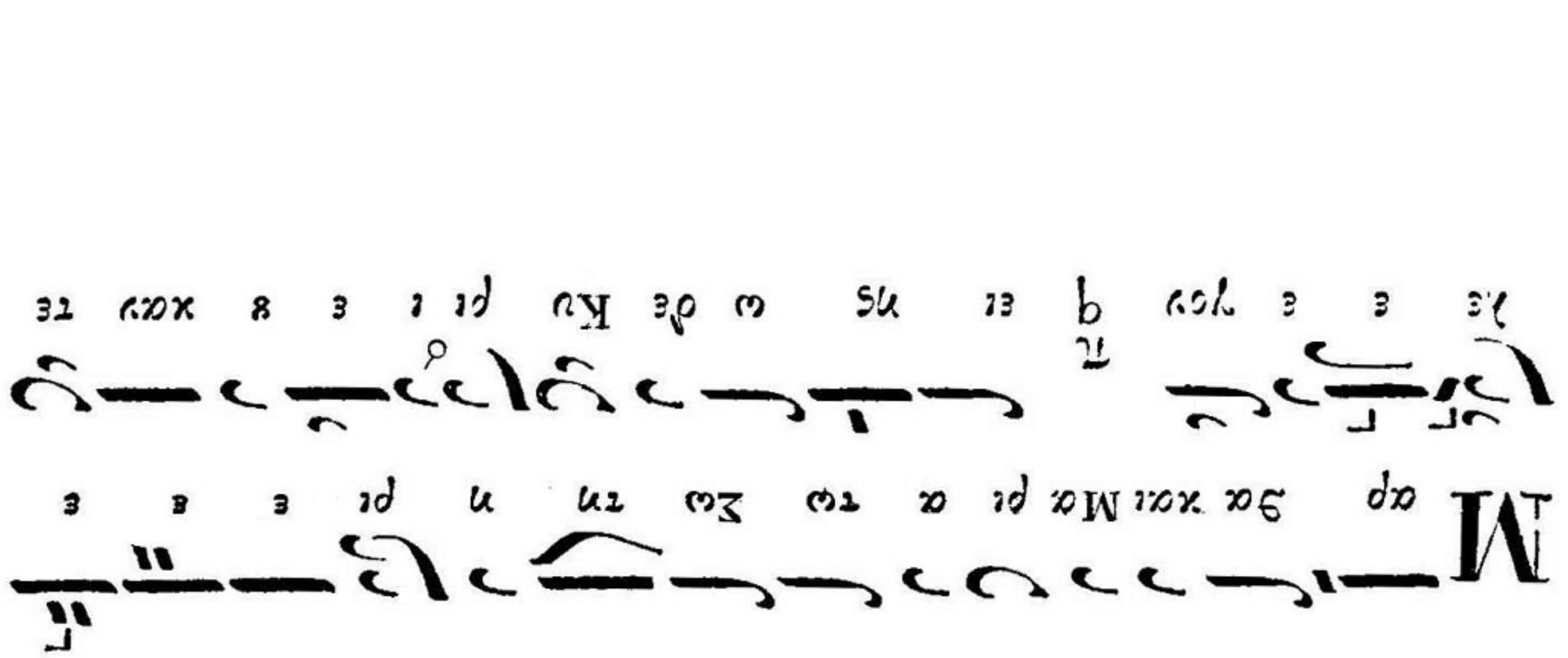
Απολυτίκιον Σαββάτου τού Λαζάρου

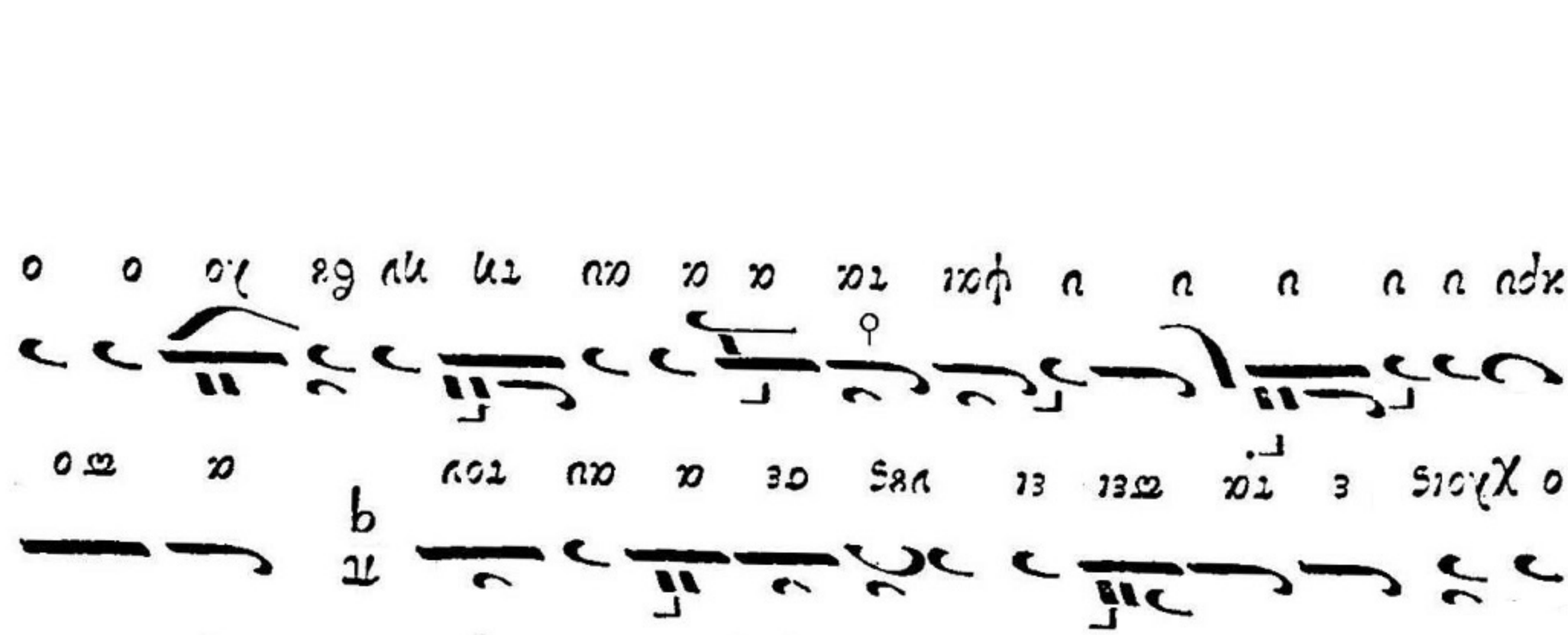

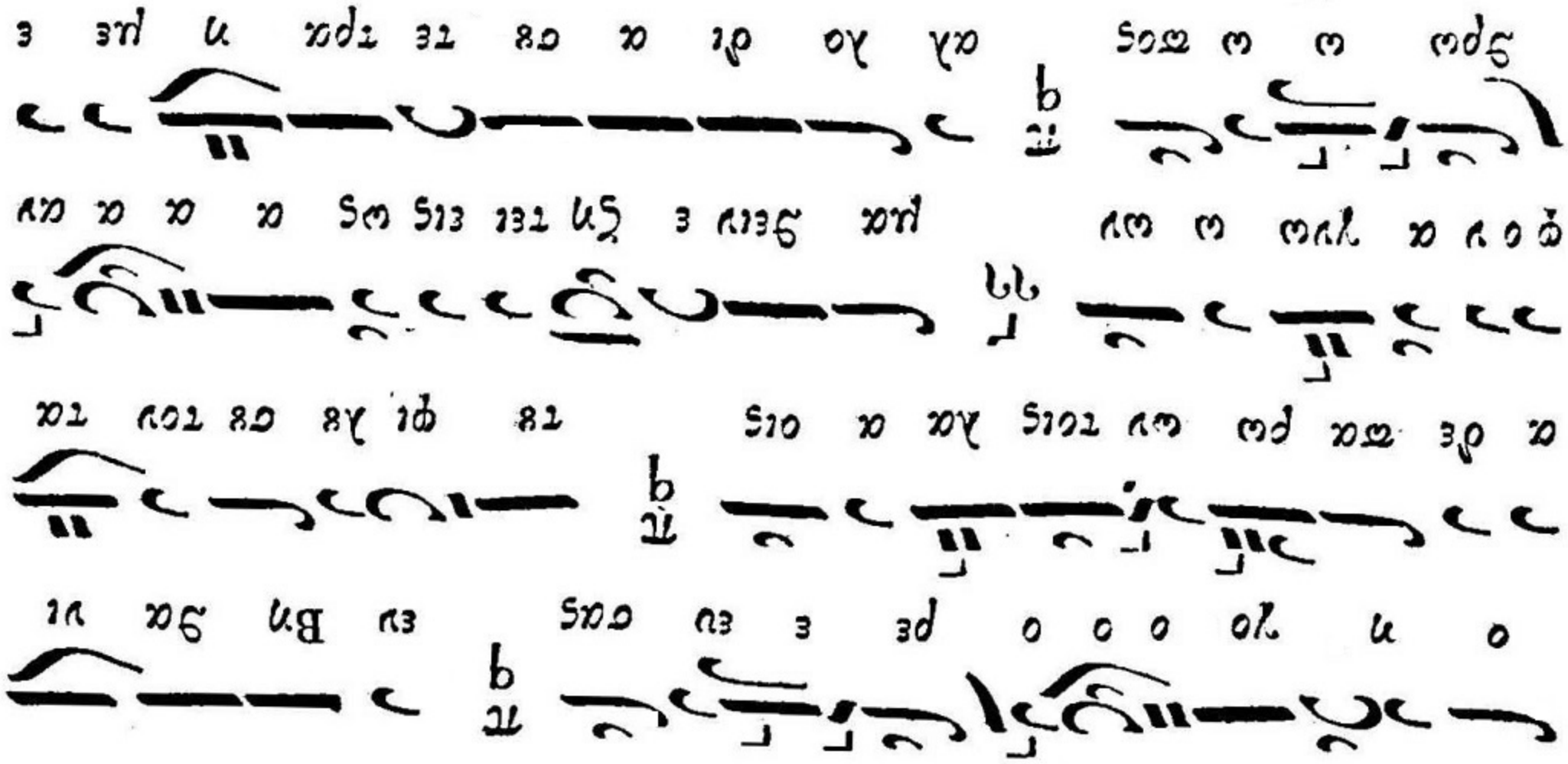

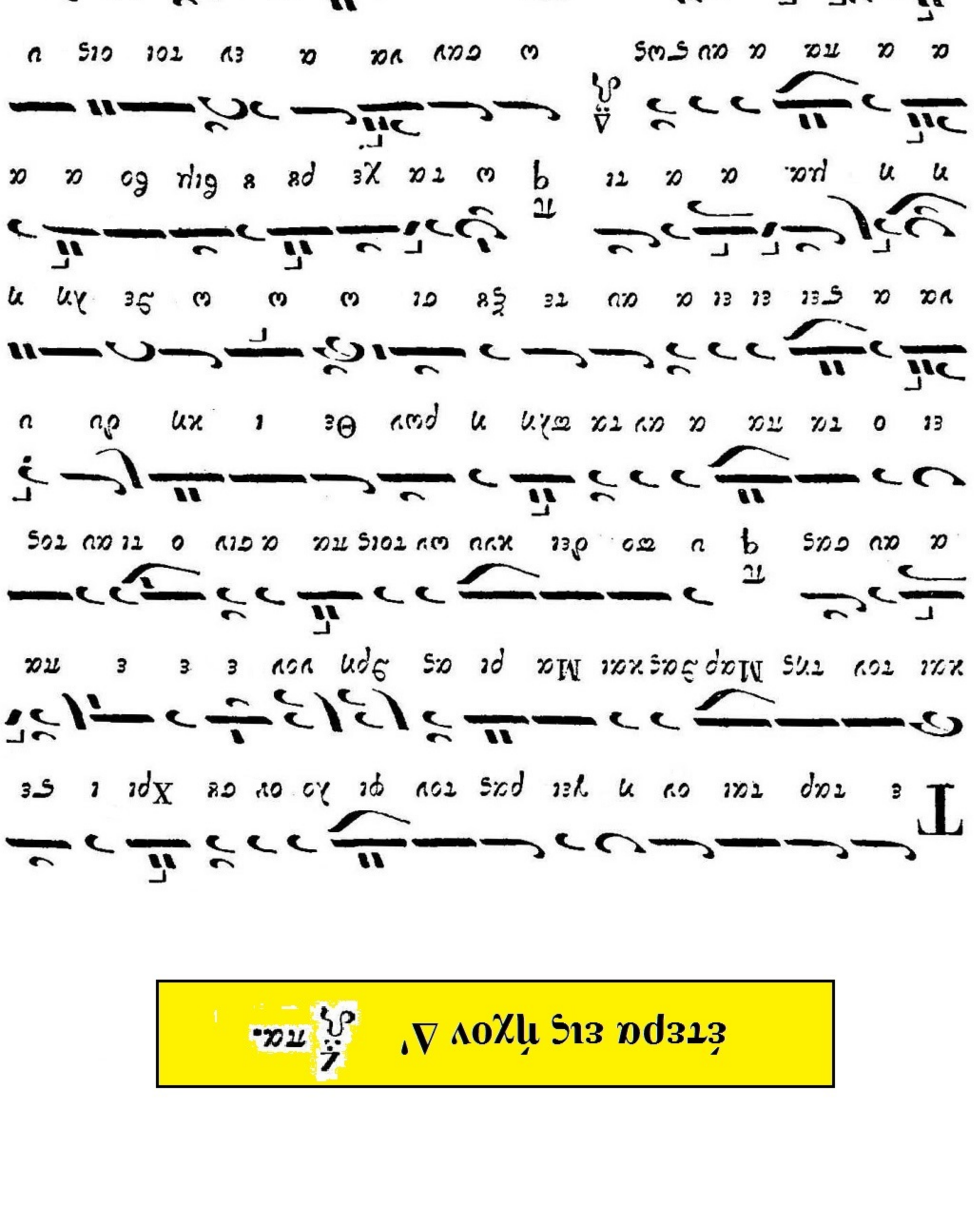
Σάββατον τού Λαζάρου-Εις τον Ορθρον

Ιδιόμελα αίνων ήχος πα

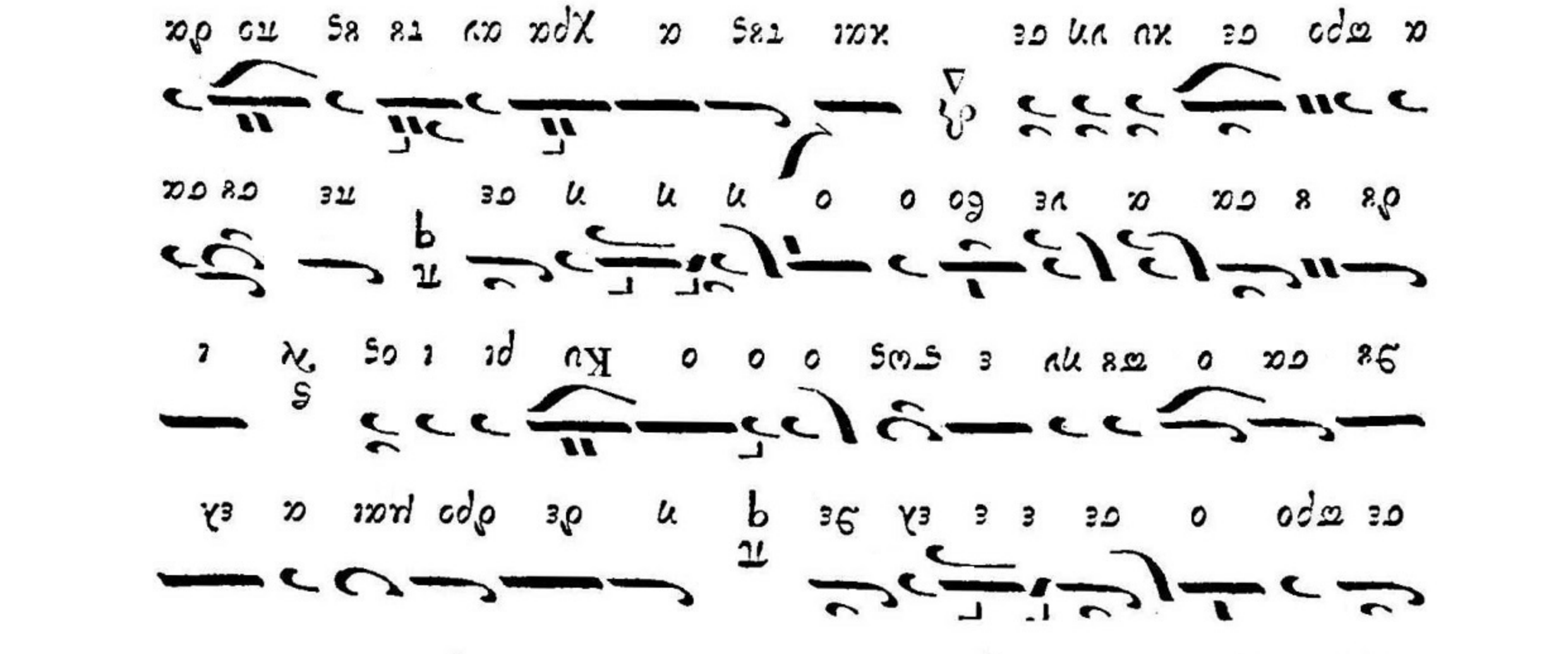

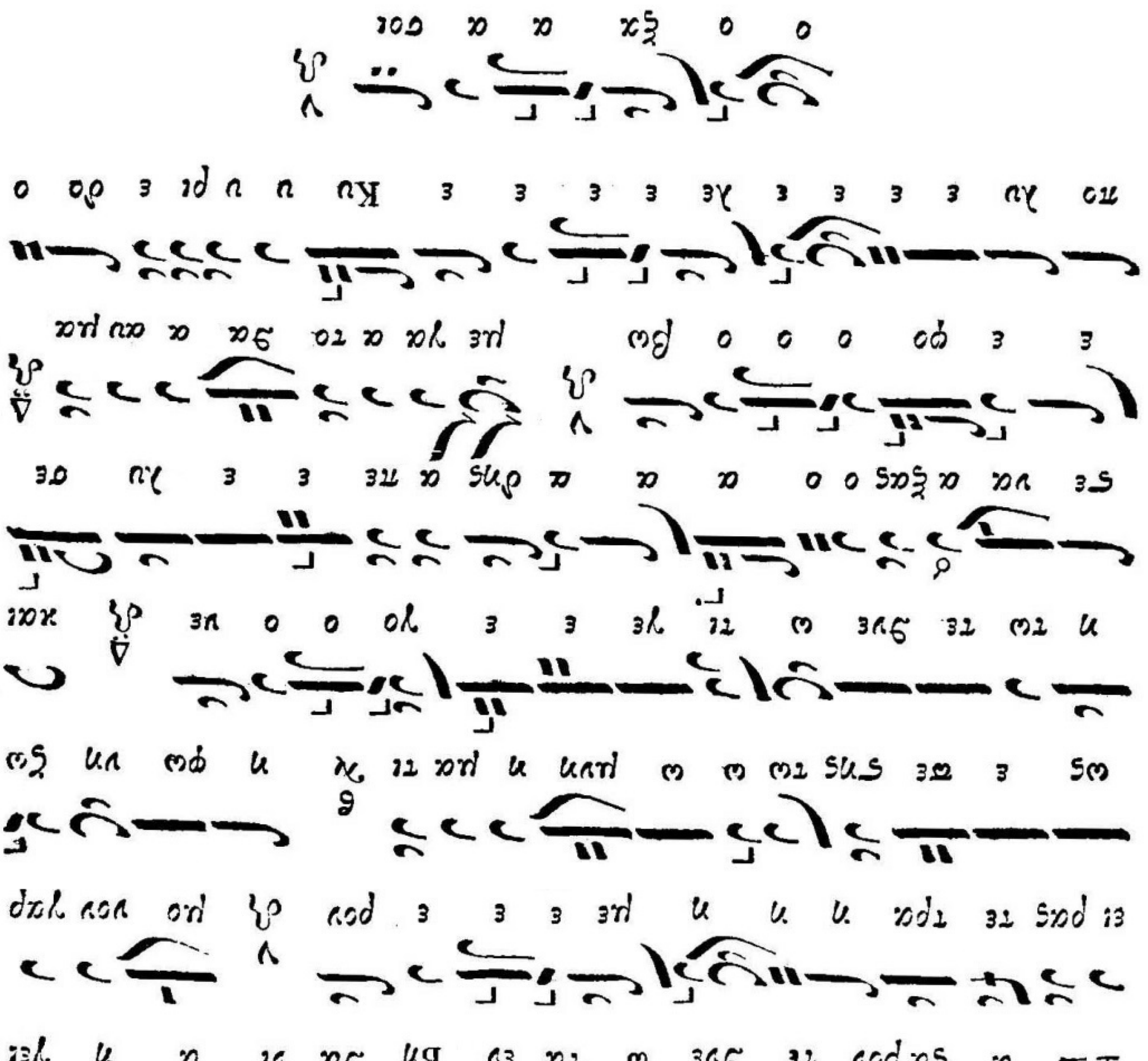

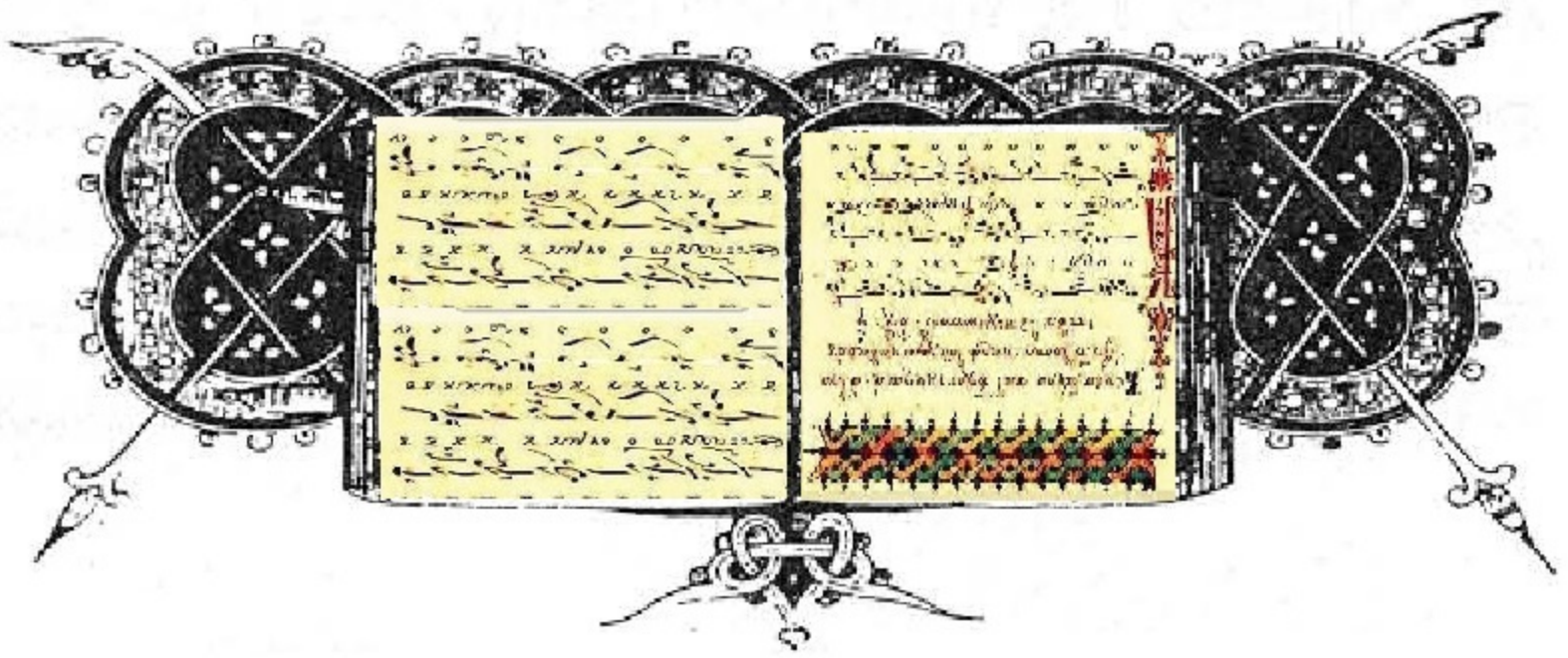

ἕτερα εἰς ἦχον Δ'

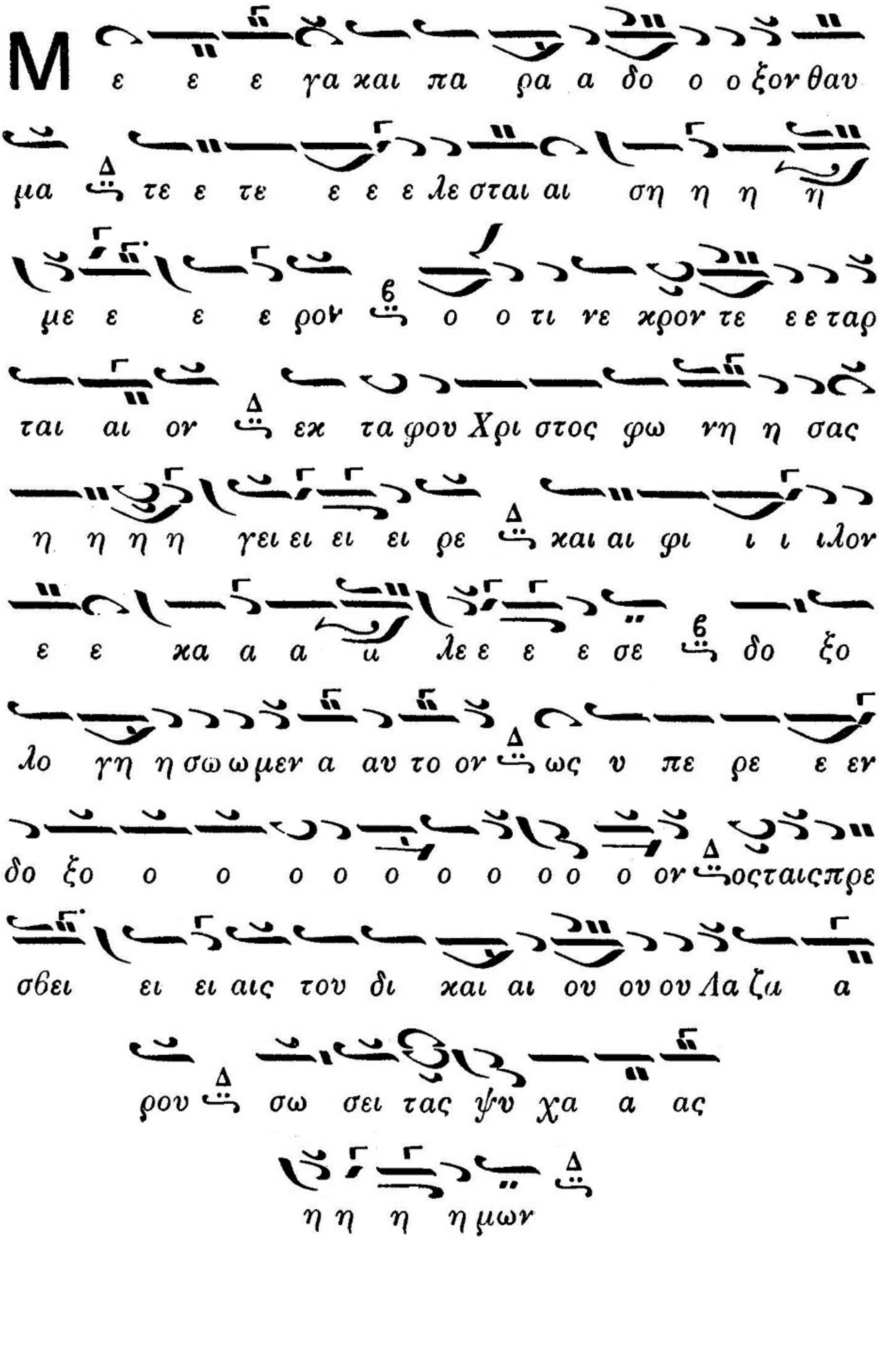

ἕτερα εἰς ἤχον πλ.Δ' Ἀπὸ νη.

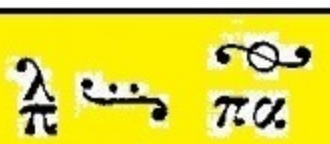
Εἰς τοὺς Ἄἶνους. Δόξα, Ἦχος Δι.

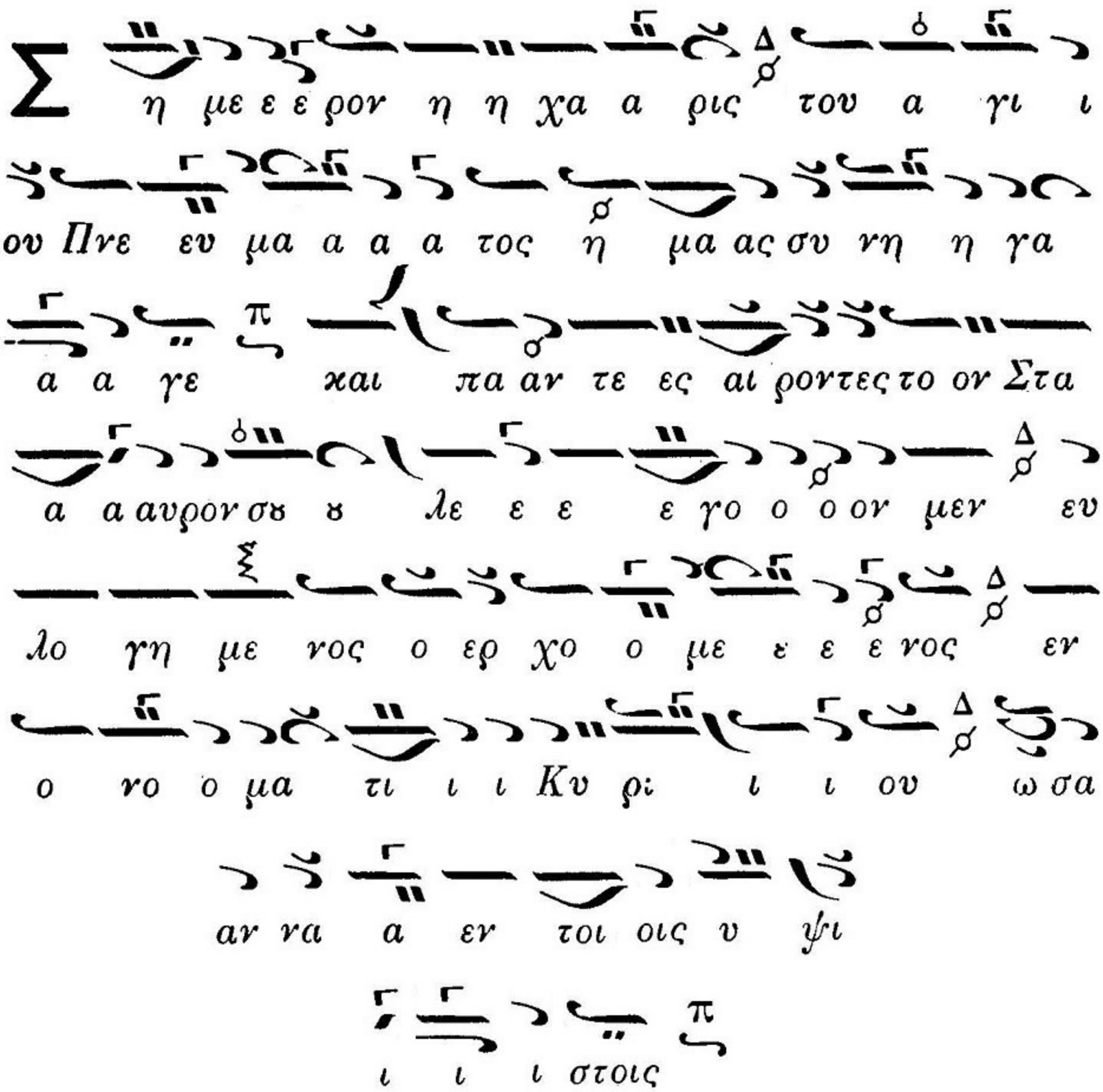

Κυριακή τών Βαΐων

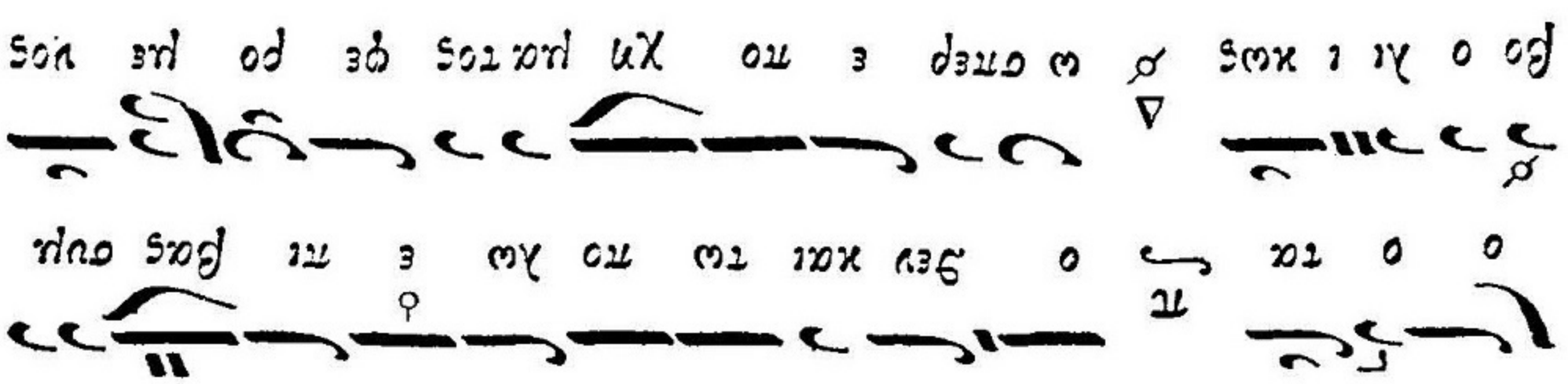

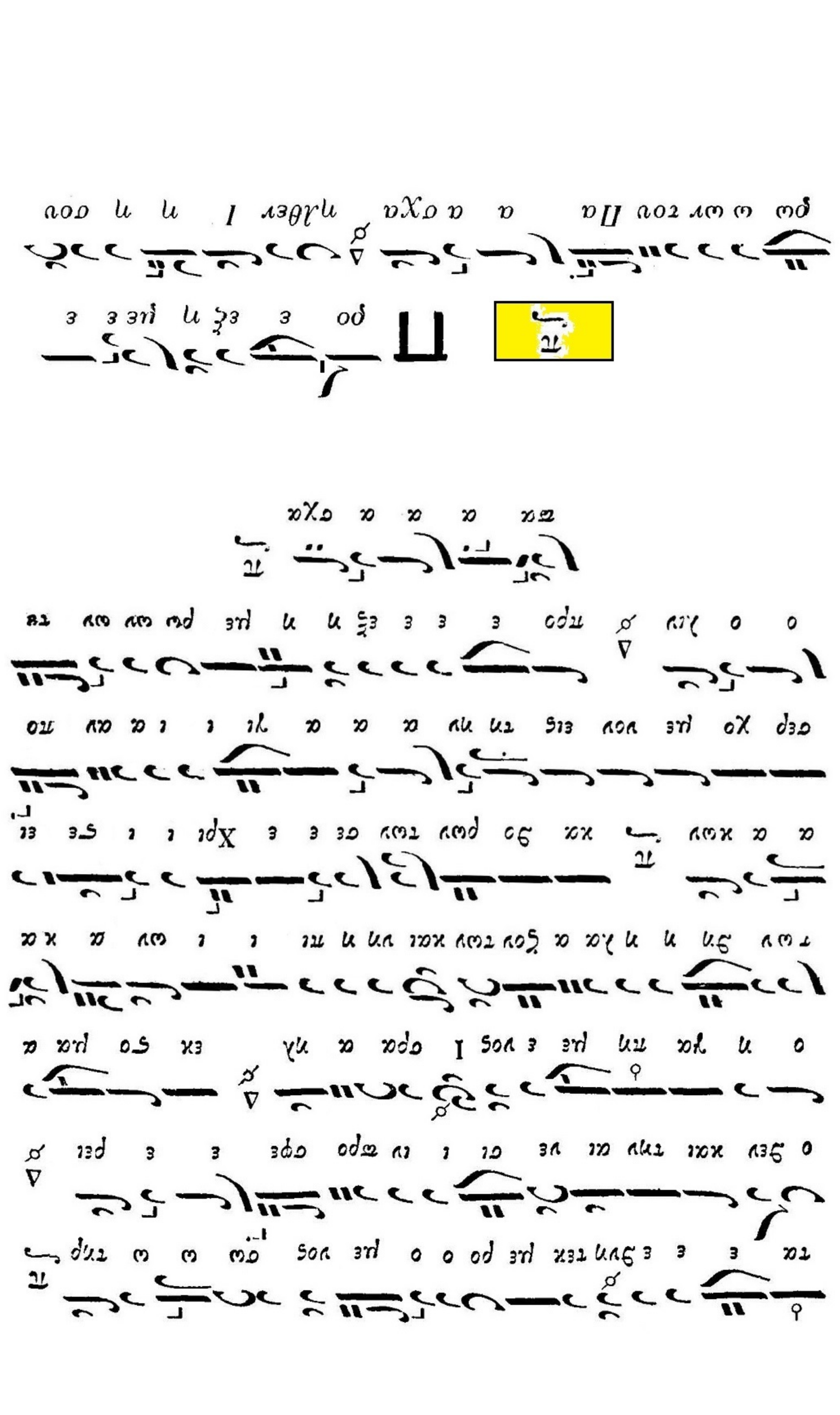
Κυριακή των Βαϊων
Εις τον Εσπερινόν-Ιδιόμελα εσπέρια

Ηχος

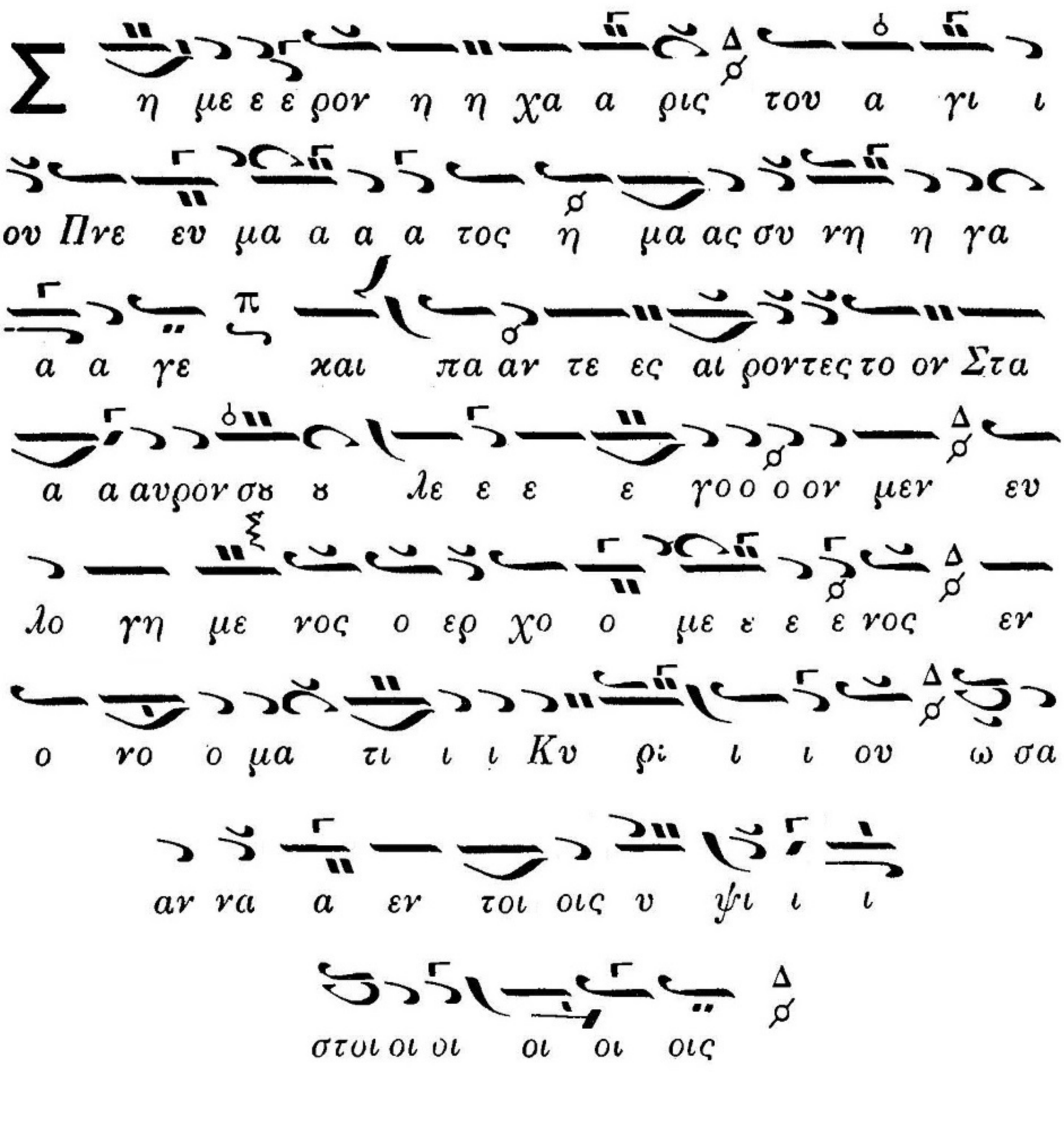

Β' χορός το αυτό

Δόξα καὶ νῦν Ἦχος πλ. δ΄ Πα.

Απόστιχα τα ιδιόμελα Ἦχος λ̈ ϊ̈ Νη.

Α' χορός

Β' χορός στίχο: ν **Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.** ν

Ἡ λθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον ἐπὶ τὴν πόλιν Ἰ

ερουσαλὴμ πλήρωσαι τὴν γραφὴν καὶ

πάντες ἐσταλαγμένοι ταῖς χερσὶ ἰβάδες

ἰ ἰ ἰ ἰ ἀ τοὺς δὲ χίτωνας ὑπεστρωσαν

νύμφην ἀσταύτῳ γινώσκοντες ὅτι αὐ

τός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν ὡ

τὰ ἀχερουσὶμ βόα ἀ ἀ ἀπὰ ἀ αὐστῶς

ὡ σαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου

θεὸς οἰκτιρμῶν ἐλέησον ἡμᾶς

Α' χορός στίχο: Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ Ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ

Δόξα και Νυν Αποστίχων πάλιν

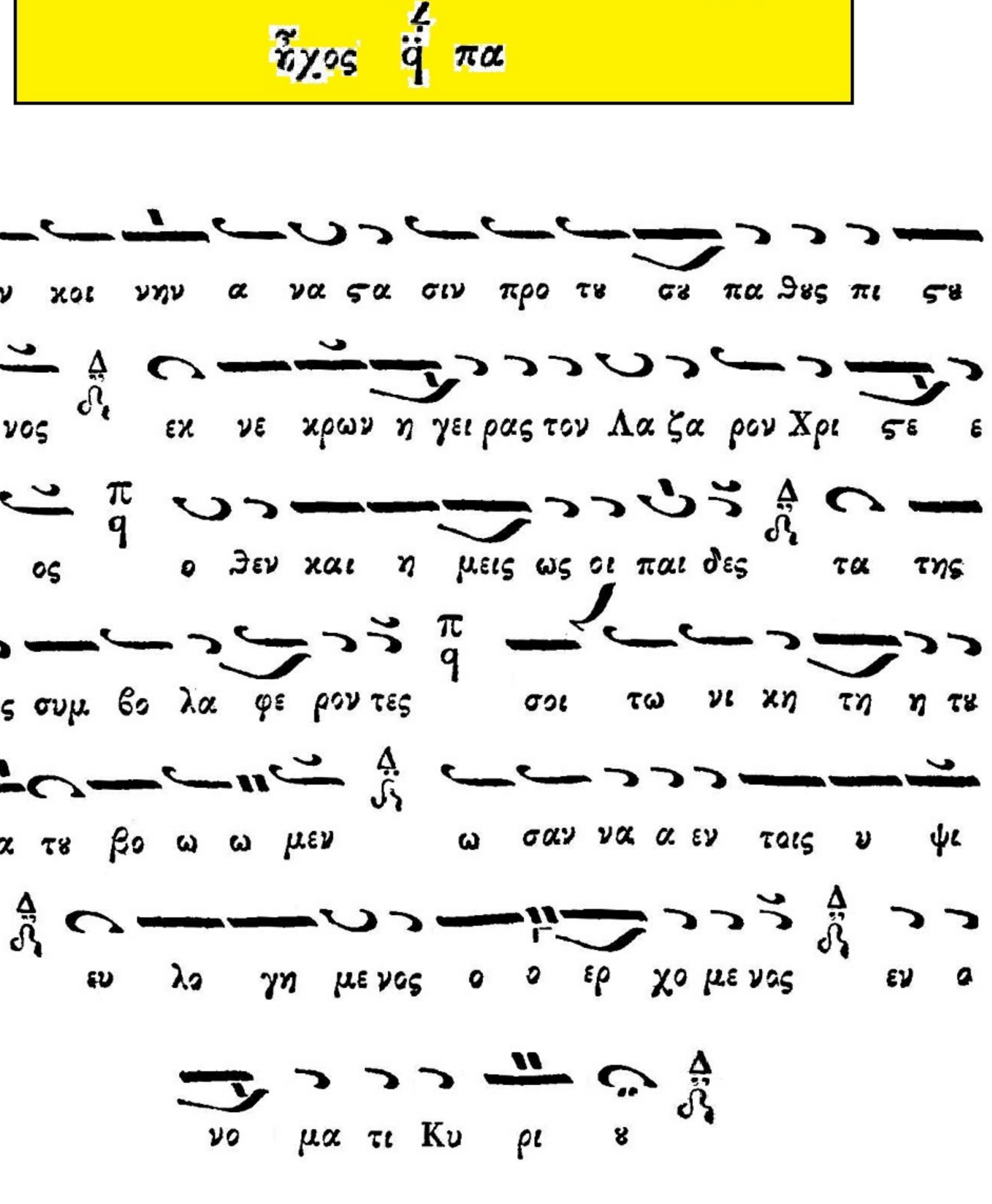
"Σήμερον η χάρις...."

εκ τού Δοξασταρίου ΠέτρουΑ' εκδόσεως 1820

Ἦχος πα

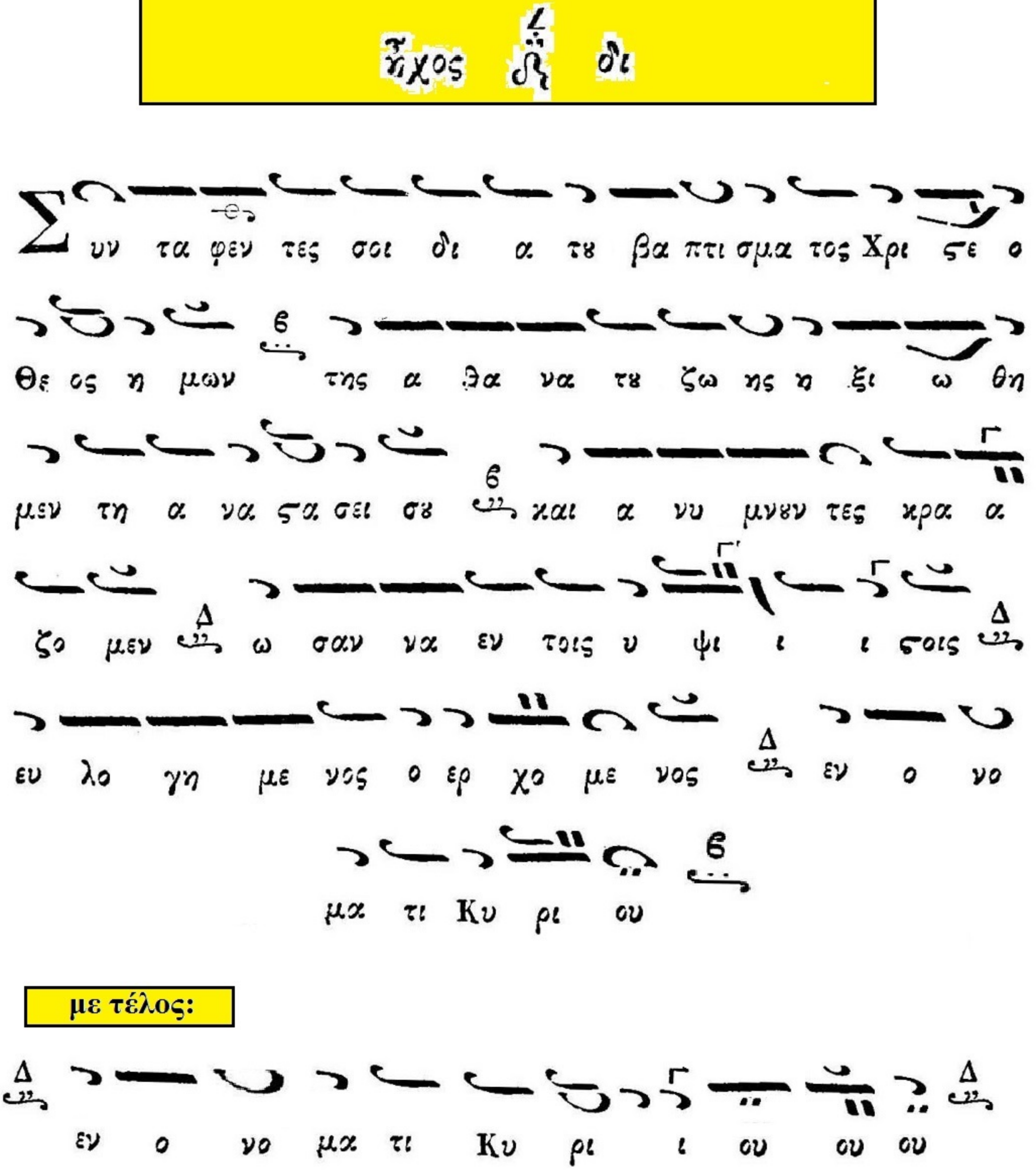

Απολυτίκιον Σαββάτου τού Λαζάρου

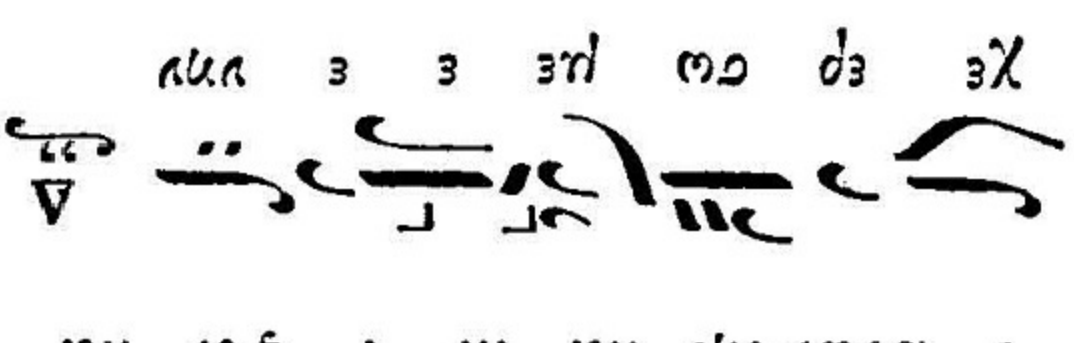
Απολυτίκιον Κυριακής των Βαϊων

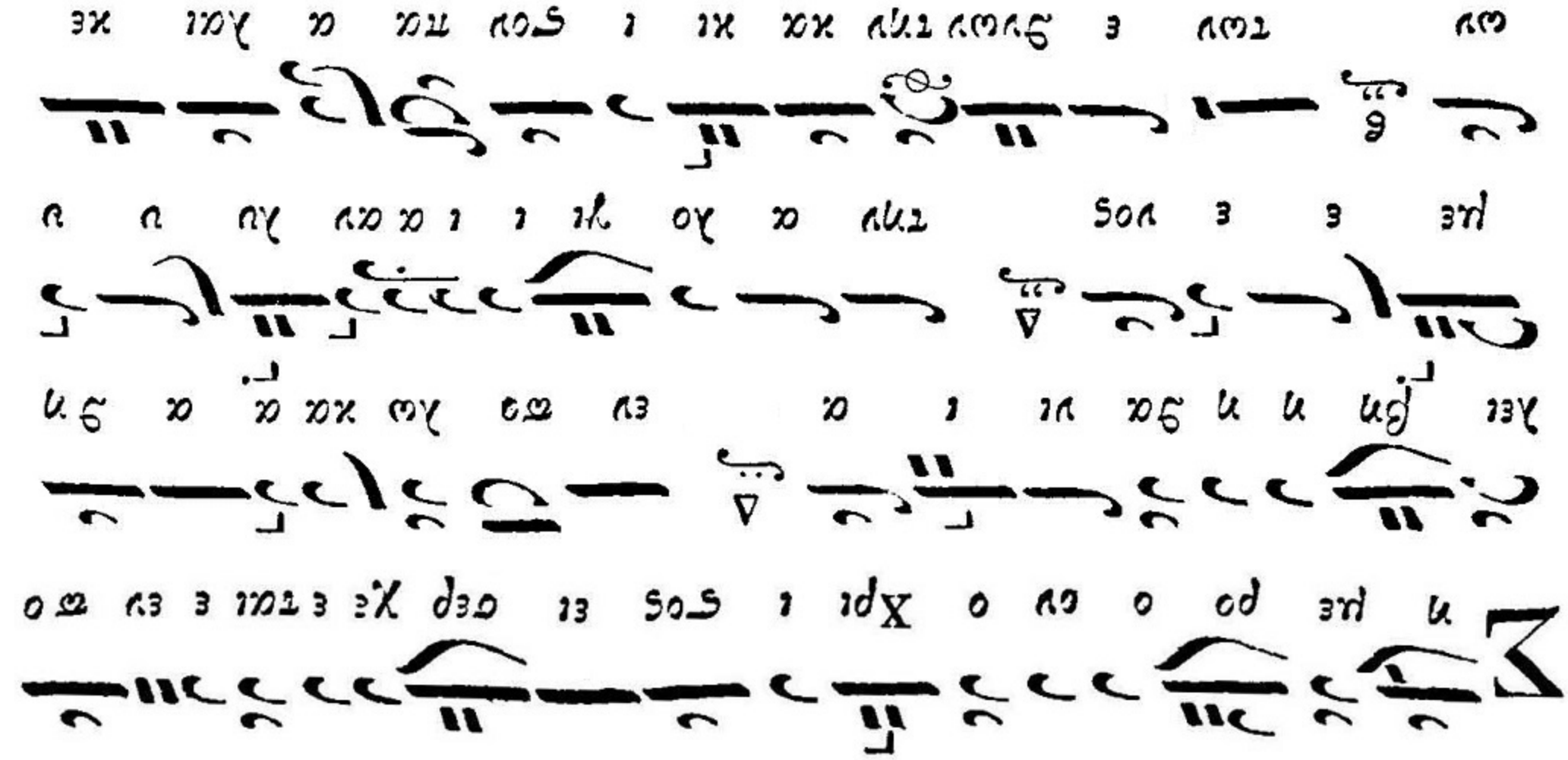
ἦχος δ΄ δι

με τέλος:

Κυυν το αυτό

Μετά τον Ν' Αδέλφια ήχος

είτα το ιδιόμελον του Ν' - Ἦχος λ̲ π̲ Πα.

Δ̲ σ̲ Ελέησόν με ο Θεός..... π̲

∑ η με ε ε ρον η η χα α ρις του α γι ι

ου Πνε ευ μα α α α τος η μα ας συ νη η γα

α α γε και πα αν τε ες αι ρον τες το ον Στα

α α αυρον συ υ λε ε ε ε γο ο ο ον μεν ευ

λο γη με νος ο ερ χο ο με ε ε ε νος εν

ο νο ο μα τι ι ι Κυ ρι ι ι ου ω σα

αν να α εν τοι οις υ ψι ι ι

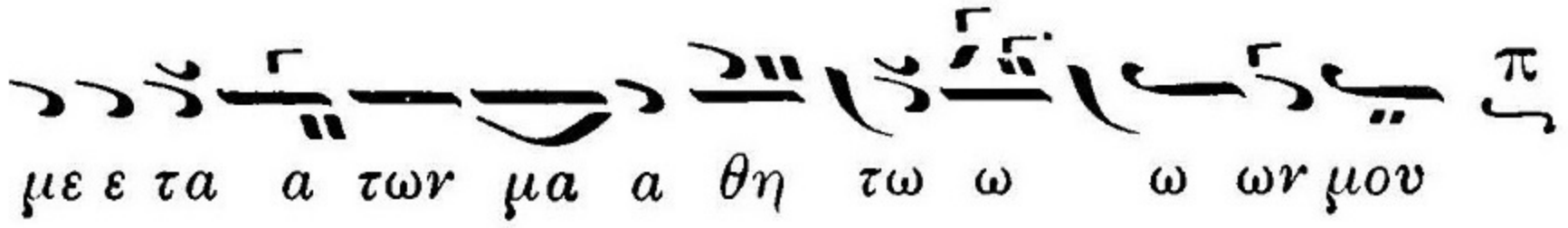
σ̲ τοι οι οι οι οι οις

Εἰς τοὺς Αἰῶνας Δόξα καὶ νῦν

Ἦχος λ π Πα.

το τέλος ο Β' χορός

Κεκραγάρια σύντομα κατ' ήχον
& στιχηρά κατανυκτικά
Κυριακών Μεγάλης Τεσσαρακοστής

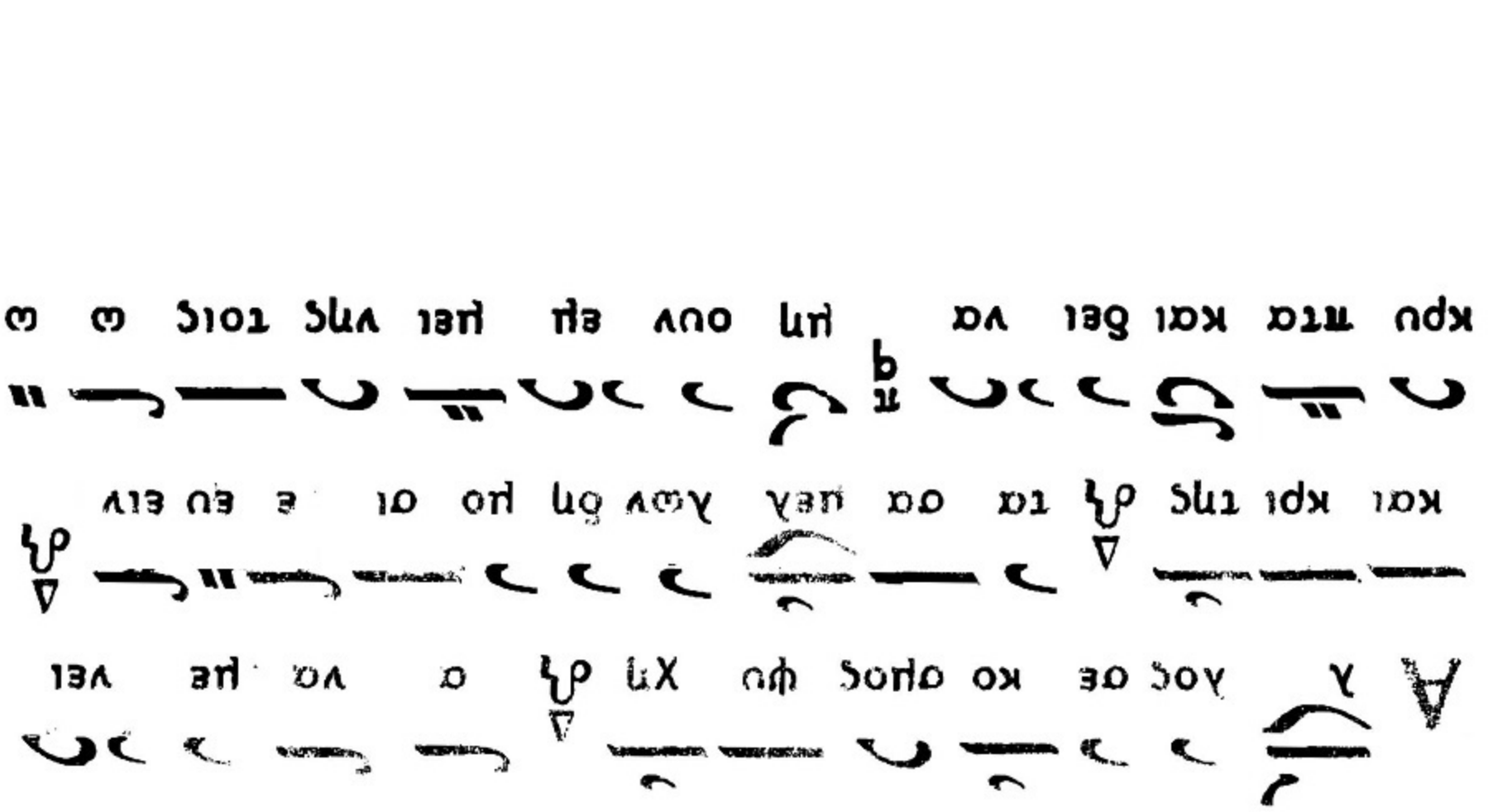

Κεκραγάριον σύντομον-Κατανυκτικά

ΗΧΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ἧ Πα.

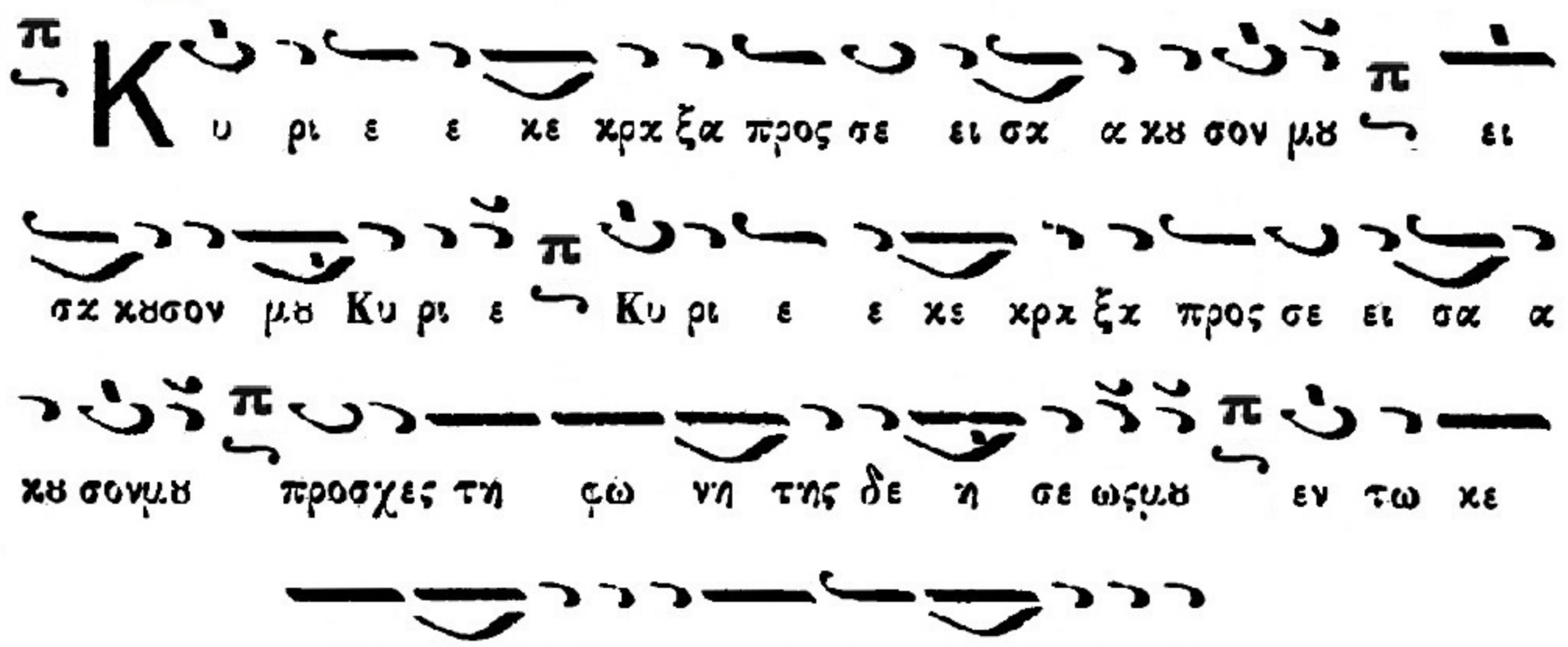

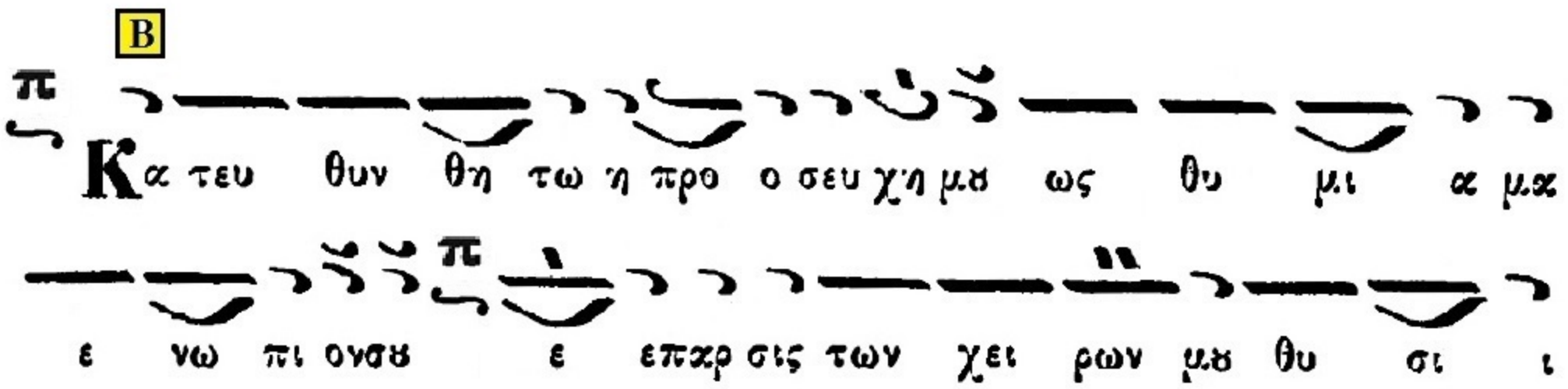

και κρι της γης τα σα με λων δη μο οι ε ευ ειν
κρυ πτα και δει να μη ουν ειμι μει νης τοις ω ω
ρη σαι ε πι στρο φης θε ος ι να κρα α ξω α
ρη σαι ε πι στρο φης θε ος κοι ε λε η
λος σε κο σμος ψυ χη σ γα με λοι
α γε λη ε ε ως τω πε ος και ε λε η
κρυ πτα και δει να μη ουν ειμι μει νης τοις ω ω
ρη σαι ε πι στρο φης θε ος ι να κρα α ξω α
ρη σαι ε πι στρο φης θε ος κοι ε λε η
λος σε κο σμος ψυ χη σ γα με λοι
α γε λη ε ε ως τω πε ος και ε λε η
τι εν νοι σις πο νη ρους και ε ερ
τι το πε λα γος πο λυ των μα κρο θυ μει
τι εν νοι σις πο νη ρους και ε ερ
τι το πε λα γος πο λυ των μα κρο θυ μει

Κεκραγάριον σύντομον-Κατανυκτικά

ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Τα κατανυκτικά στιχηρά τού αυτού ήχου εις την αυτήν τονικότητα

Βου. ϡ.

Η μαρ τον εις σε Σω τηρ ω ως ο Α σω

τους υι ος δε ξαι με Πα τερ με τα νο ουν

τα και ε λε η σον με ο Θε ος

Κ ρα ζω σοι Χρι στε Σω τηρ του ου Τε λω νου την

φω νην ι λα σθη τι μοι ως περ ε κει νω και

ε λε η σον με ο Θε ος

Τ ων πε πραγ με νων μοι δει νων εν νο ων τα α

σο πα ε πι τους σου ους κα τα φεύ γω οι κτιρ μους

Τε λω ω νην μι μου με νος και Πορ νην την δα κρυ

σα σαν και τον Α σω τον υι ον δι ο και προ σπι

πτω σοι ε λε η μων πριν με κα τα δι κα

Κεκραγάριον σύντομον-Κατανυκτικά

ΗΧΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ἦ Γα

Πορ νη δα κρυ υ α ι ι να με γα λη τη φω νη

κραυ γα α ζω ω σοι ο Θε ος σω σον με

ως μο νος ε ευ σπλαγ χνος και φι λα

αν θρω ω πος

Πολ λα κις την υ μνω δι αν εκ τε λων ευ ρε

ε θην την α μαρ τι αν εκ πλη ρων τη μεν γλωτ

τη α σμα τα φθεγ γο με νος τη δε ψυ χη α το

πα λο γι ι ζο με ε νος αλλ ε κα τε ρα δι ορ θω

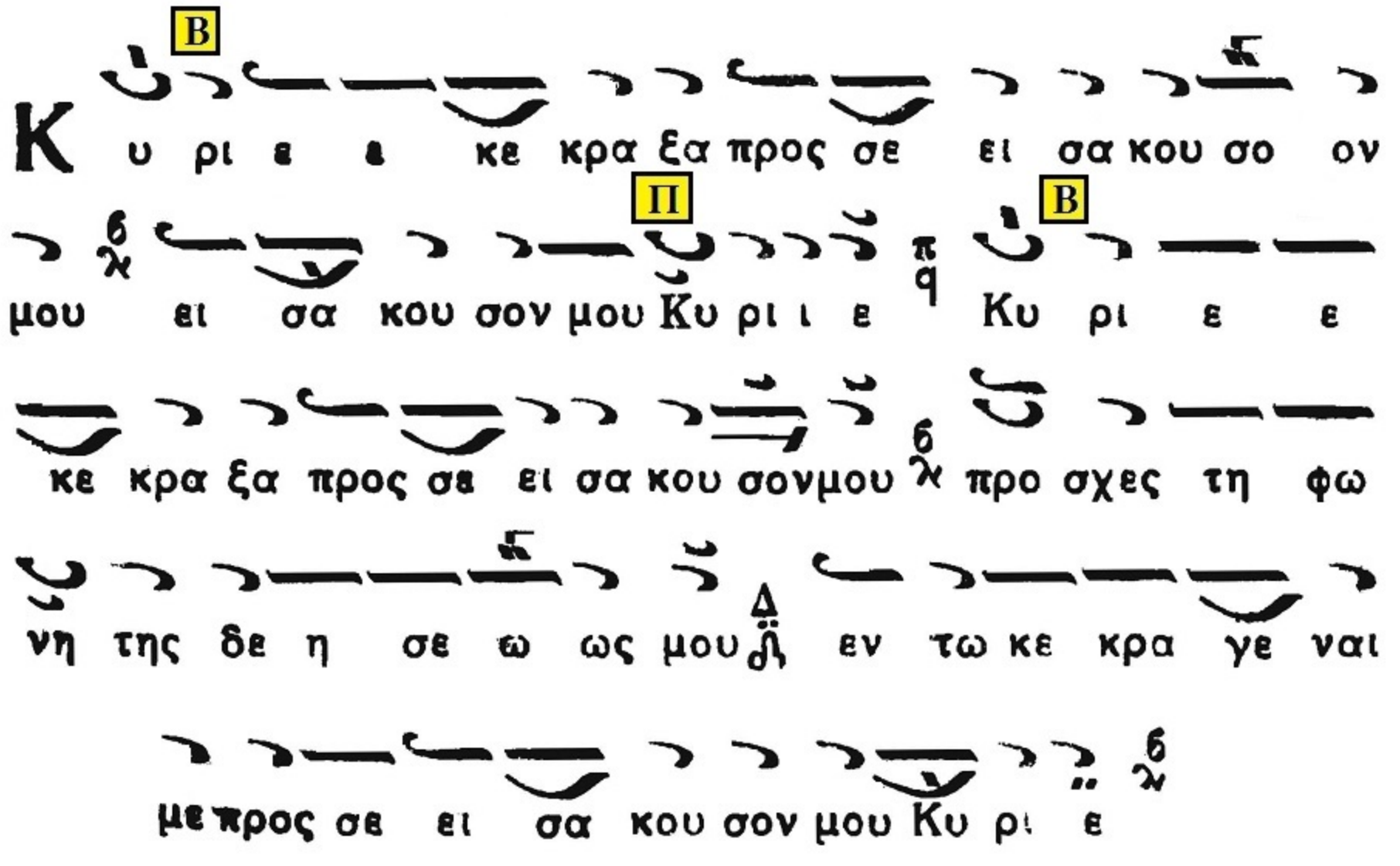
σον Χρι στε ο Θε ος δι α της με τα νοι ας και

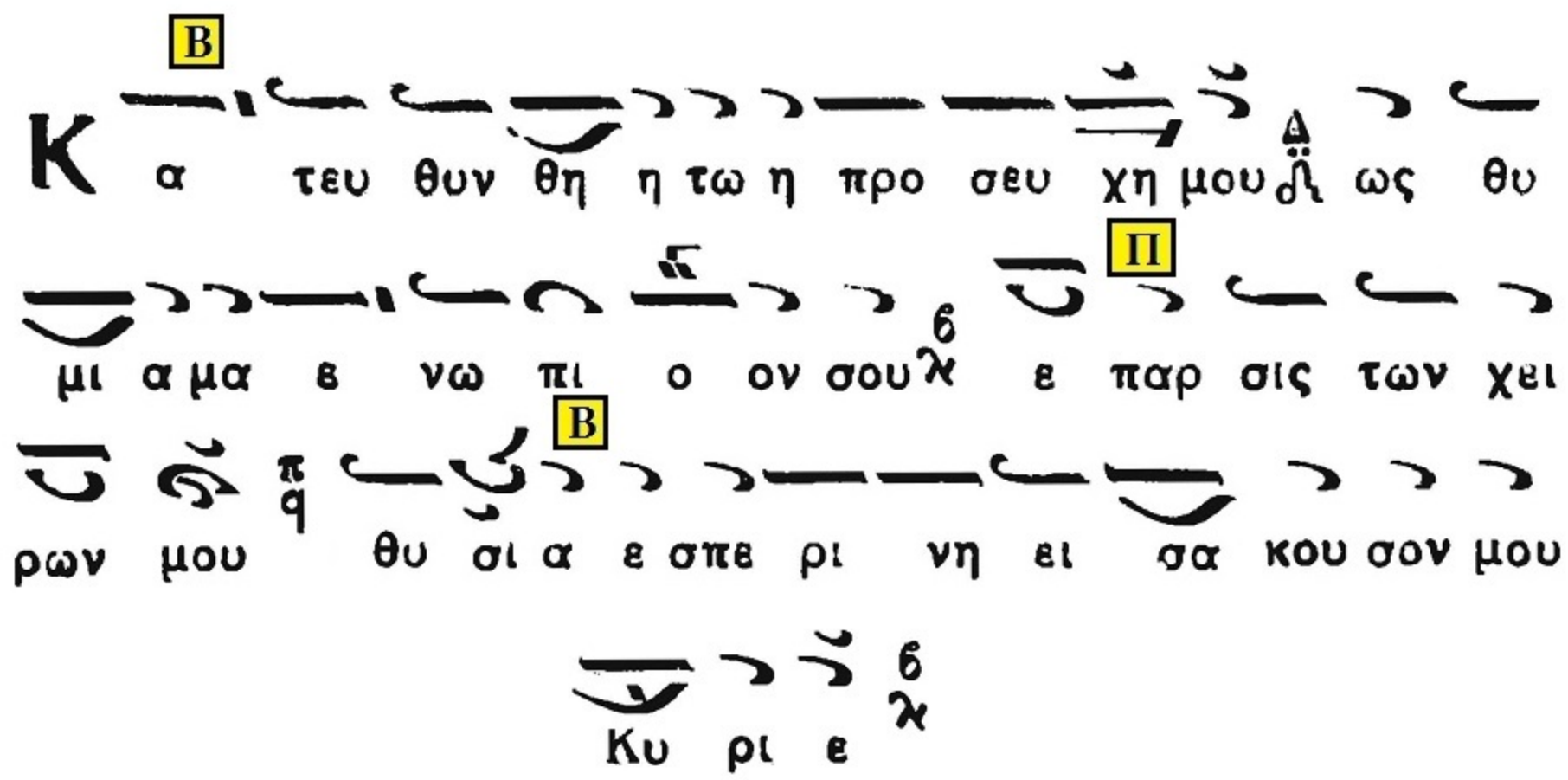
ε λε η σον μεν

Κεκραγάριον σύντομον-Κατανυκτικά

ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

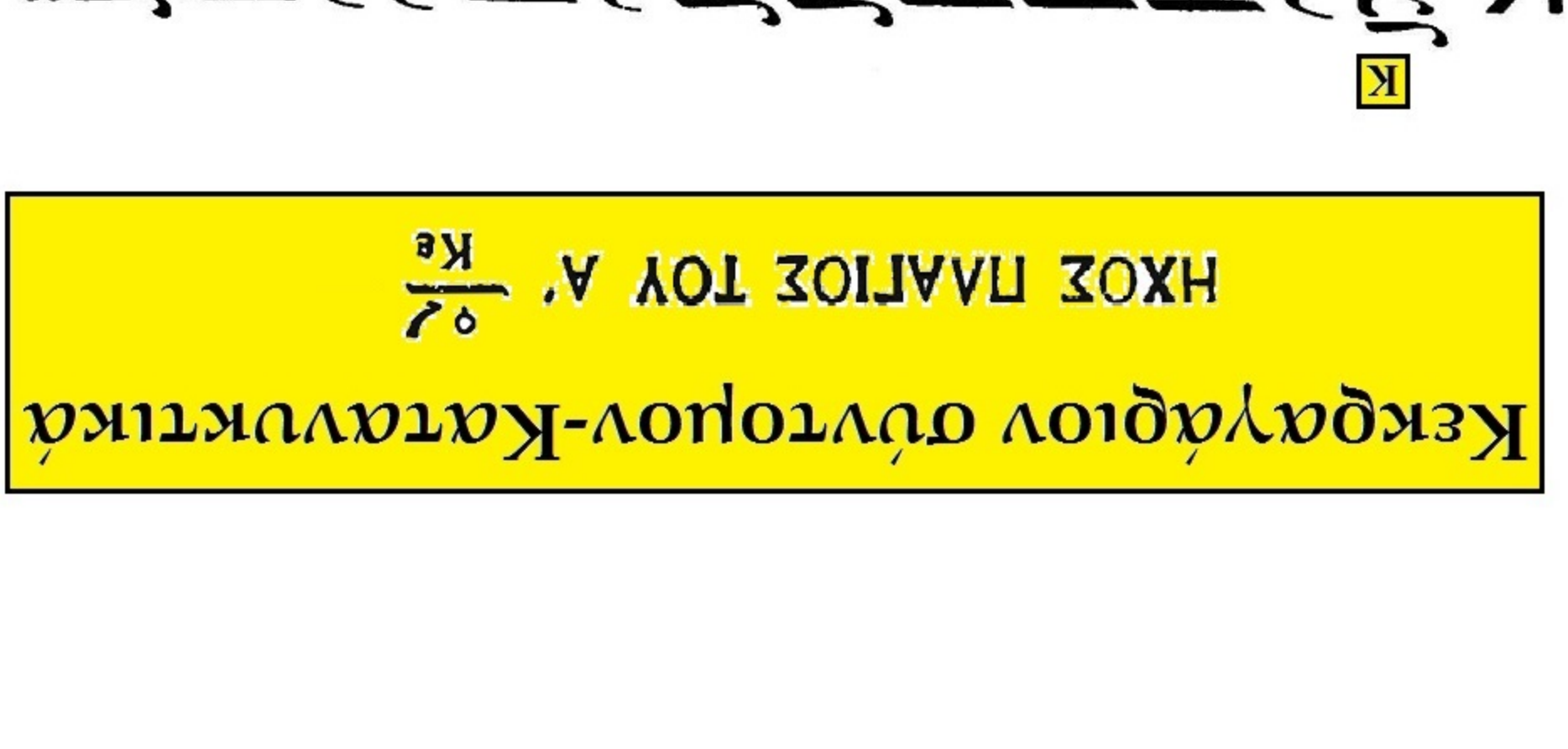

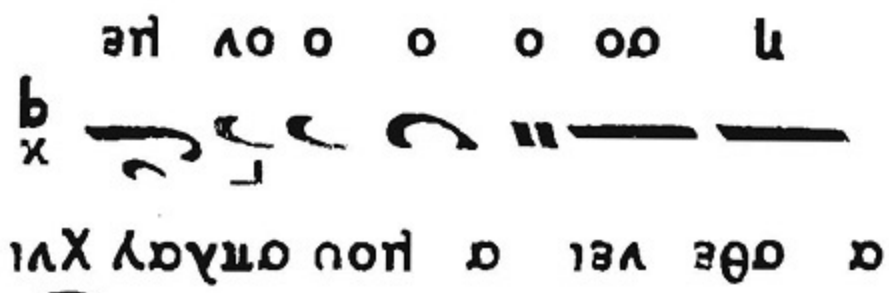

ΑΟΞΑ
ΤΟ ΞΕ ΔΟΞΑΣΑΝΤΙ
ΧΡΙΤΟ ΑΟΞΑ
ΤΟ ΞΕ ΘΑΥΜΑΣΑΝΤΙ
ΑΟΞΑ
ΤΟ ΔΟΝΗΣΑΝΤΟ
ΞΕ ΥΜΙΝ ΠΝΕΥΜΑ
ΑΝΟΙΜΗΤΟΝ

Κεκραγάριον σύντομον-Κατανυκτικά

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Α' $\frac{0\,\prime}{\kappa\varepsilon}$

ι οι μοι τι ω μσι ω θην ε γω τη α κα αρ πω

συ κη ϔ και πτο ου μαι την κα τα ραν συν τη εκ κο

πη ϥ αλ λε που ρα νι ε γε ωρ γε Χρι στε ο

Θε ος ϔ την χερ σω θει σαν μου ψυ χην καρ πο φο

ο ο ρον α να δει ξον ϥ και ως τον Α σω των

υι ον δε ξαι με και ε λε η σο ο ο ο ον με

Τ α πλη θη των πται σμα των μου πα ρι δε Κυ ρι ε

ο εκ Παρ θε νου τε χθεις ϔ και πα σας ε ξα λει

φον τας α νο μι ας μου ϥ λο γι σμον μοι πα ρε

χων ε πι στρο φης ως μο νος φι λαν θρω πος δε ο μαι και

ε λε η σο ο ο ο ον με

Κεκραγάριον σύντομον-Κατανυκτικά

ηχος πλ. Β΄. Ἀπὸ τῆς

ἐγὼ δὲ ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ ἐγενόμην ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ τοῦ
πράγματος καὶ ἐν νυκτὶ ἔτι ἀναστὰς ἐπορευόμην
πρὸς τὸν Ἰωσίαν τὸν τοῦ Ἀμὼς τὸν ἄρχοντα τῆς
πόλεως καὶ εἶπον αὐτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τοῖς
ὠσὶν αὐτοῦ καὶ ἐθαύμασεν ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν
πρός με εἰ ἀληθῆ λέγεις ἐστὶν ἐν σοὶ ἡ ἀλήθεια
καὶ ἐὰν θέλῃς ἀκολούθησόν μοι καὶ ἔσομαί σοι
πατὴρ καὶ σὺ ἔσῃ μοι υἱός καὶ ἐὰν μὴ θέλῃς
ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἀπελεύσομαι ἐν
ἀθυμίᾳ πολλῇ ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ τοῦ πράγματος
τούτου καὶ ἐγὼ εἶπον πρὸς αὐτὸν ἐὰν ἀληθῆ
λέγω ἐν ἐμοὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἐὰν ἀληθῆ λέγω
ἀκολούθησόν μοι καὶ ἔσομαί σοι πατὴρ καὶ σὺ
ἔσῃ μοι υἱός καὶ ἐὰν μὴ θέλῃς ἀπόστηθι ἀπ'
ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἀπελεύσομαι ἐν ἀθυμίᾳ πολλῇ
ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ τοῦ πράγματος τούτου καὶ
ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ ἄρχων τὰ ῥήματα ταῦτα
ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ ἐθαύμασεν ὁ ἄνθρωπος καὶ
εἶπεν πρός με εἰ ἀληθῆ λέγεις ἐστὶν ἐν σοὶ ἡ
ἀλήθεια καὶ ἐὰν θέλῃς ἀκολούθησόν μοι καὶ
ἔσομαί σοι πατὴρ καὶ σὺ ἔσῃ μοι υἱός καὶ ἐὰν
μὴ θέλῃς ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἀπελεύσομαι
ἐν ἀθυμίᾳ πολλῇ ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ τοῦ πράγματος
τούτου καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ ἄρχων τὰ
ῥήματα ταῦτα ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ ἐθαύμασεν
ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν πρός με εἰ ἀληθῆ λέγεις
ἐστὶν ἐν σοὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἐὰν θέλῃς ἀκολούθησόν
μοι καὶ ἔσομαί σοι πατὴρ καὶ σὺ ἔσῃ μοι υἱός
καὶ ἐὰν μὴ θέλῃς ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐγὼ
ἀπελεύσομαι ἐν ἀθυμίᾳ πολλῇ ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ
τοῦ πράγματος τούτου καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
ὁ ἄρχων τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ
ἐθαύμασεν ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν πρός με εἰ
ἀληθῆ λέγεις ἐστὶν ἐν σοὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἐὰν
θέλῃς ἀκολούθησόν μοι καὶ ἔσομαί σοι πατὴρ
καὶ σὺ ἔσῃ μοι υἱός καὶ ἐὰν μὴ θέλῃς ἀπόστηθι
ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἀπελεύσομαι ἐν ἀθυμίᾳ
πολλῇ ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ τοῦ πράγματος τούτου
καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ ἄρχων τὰ ῥήματα
ταῦτα ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ ἐθαύμασεν ὁ ἄνθρωπος
καὶ εἶπεν πρός με εἰ ἀληθῆ λέγεις ἐστὶν ἐν σοὶ
ἡ

Κεκραγάριον σύντομον-Κατανυκτικά

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ ἐκ τοῦ Γα.

Γ

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο ον

μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε ϩϩ Κυ ρι ε ε κε κρα ξα

προς σε ει σα κου σο ον μου προ σχες τη φω νη

της δε η σε ω ως μου ϩϩ εν τω κε κρα γε

ναι με προς σε ει σα κου σον μου

ϩϩ

Κυ υ ρι ι ε

Μ Γ

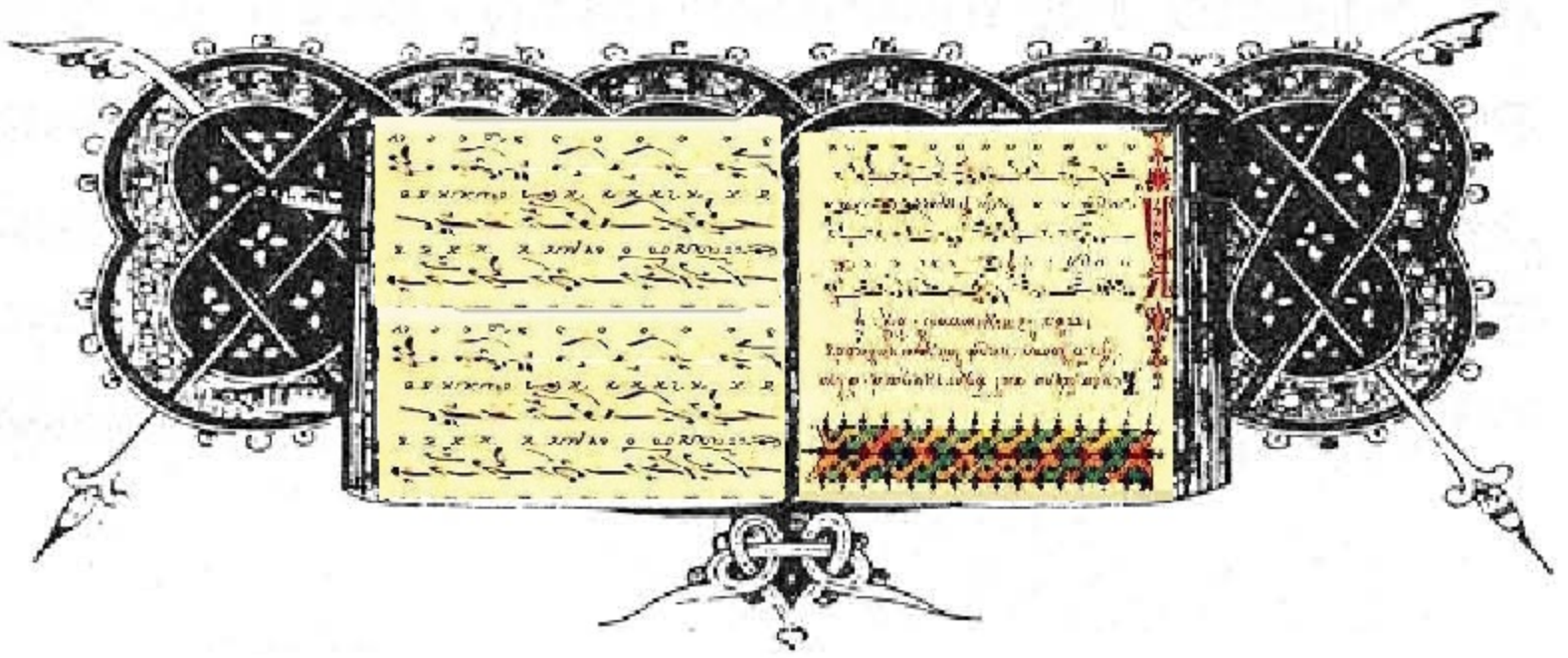
Κ α τευ θυν θη τω η προ σευ χη η μου ως θυ μι

α μα ε νω πι ο ον σου ϩϩ ε παρ σις των χει ρω

ων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου σον μου

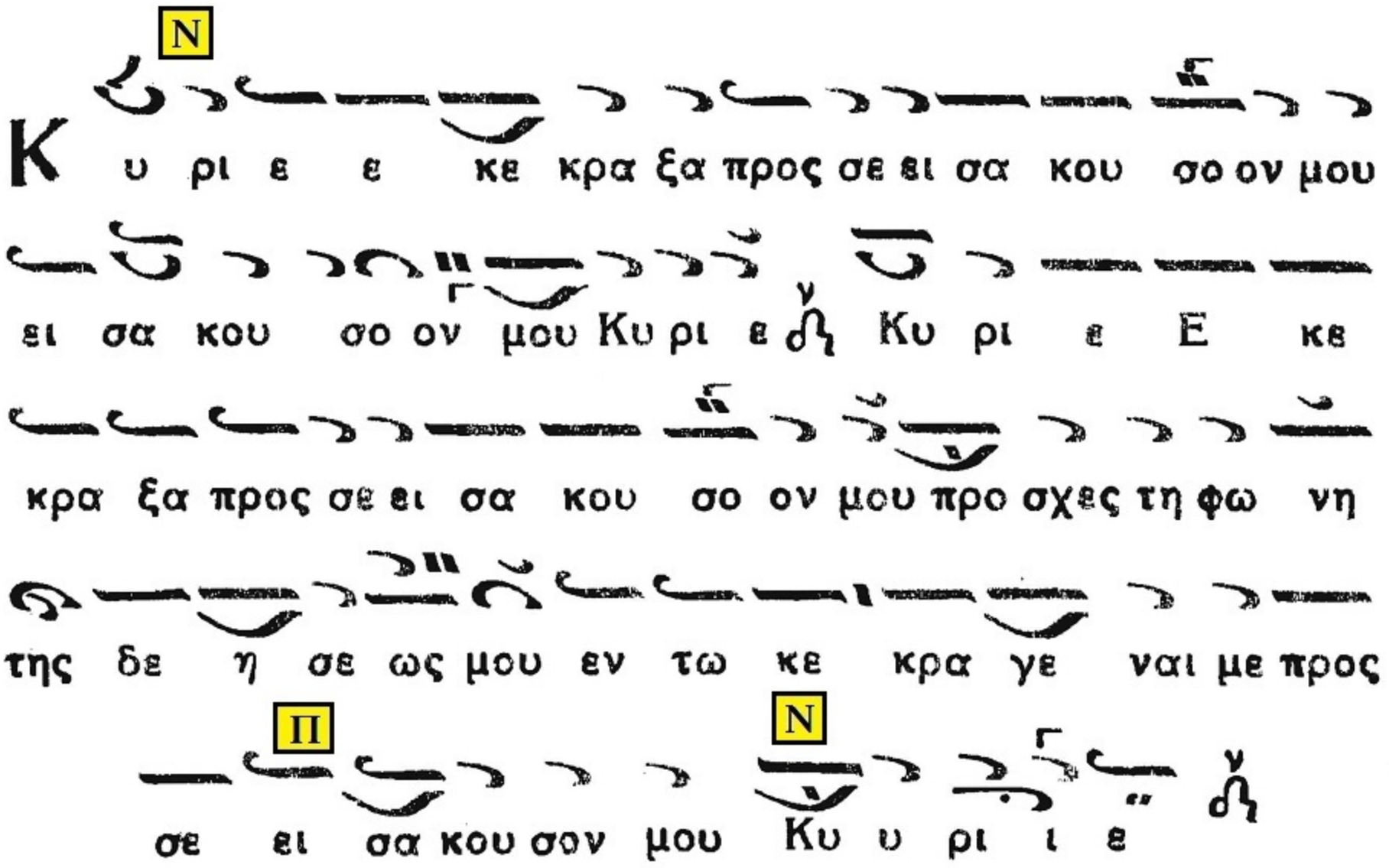
ϩϩ

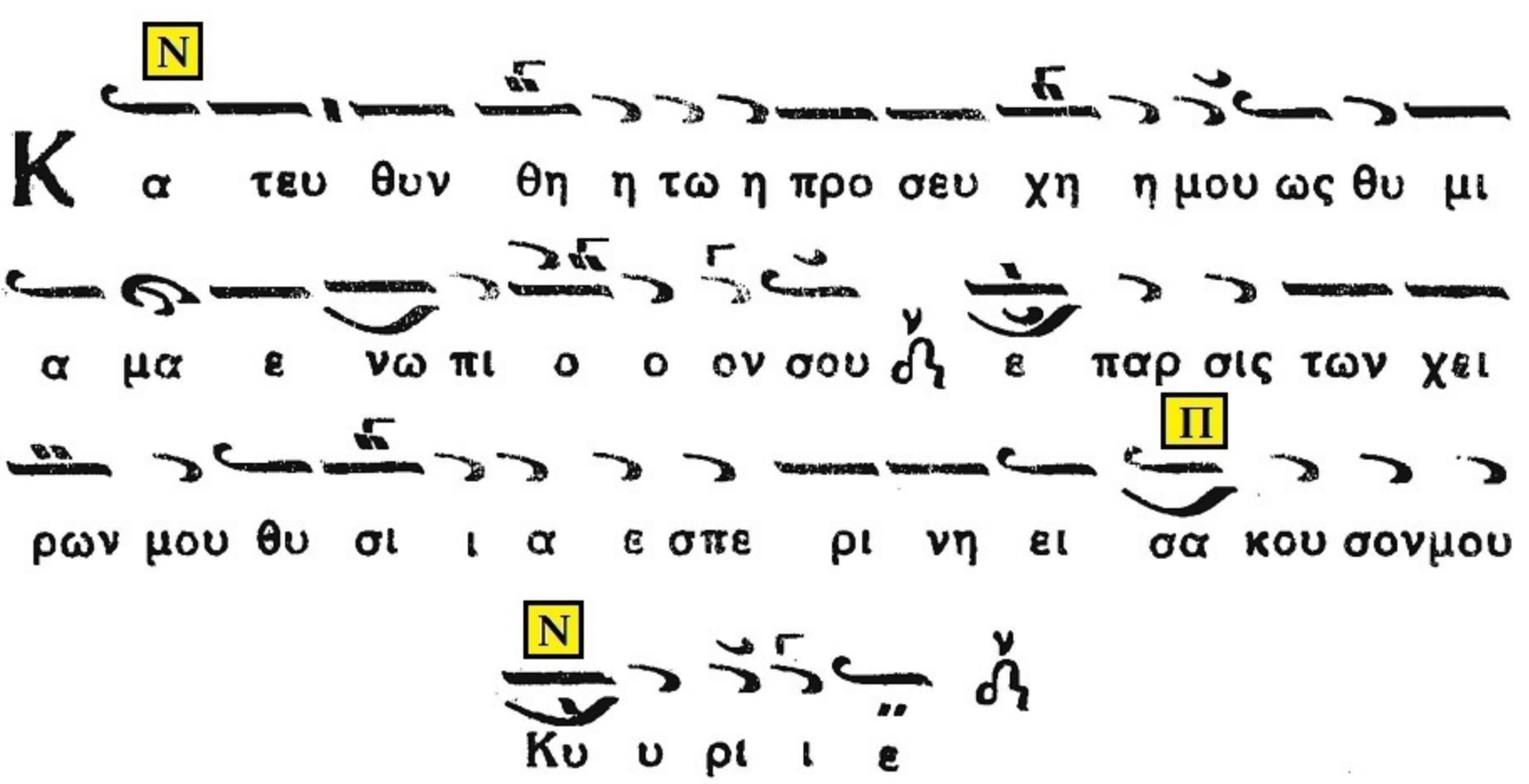
Κυ υ ρι ι ε

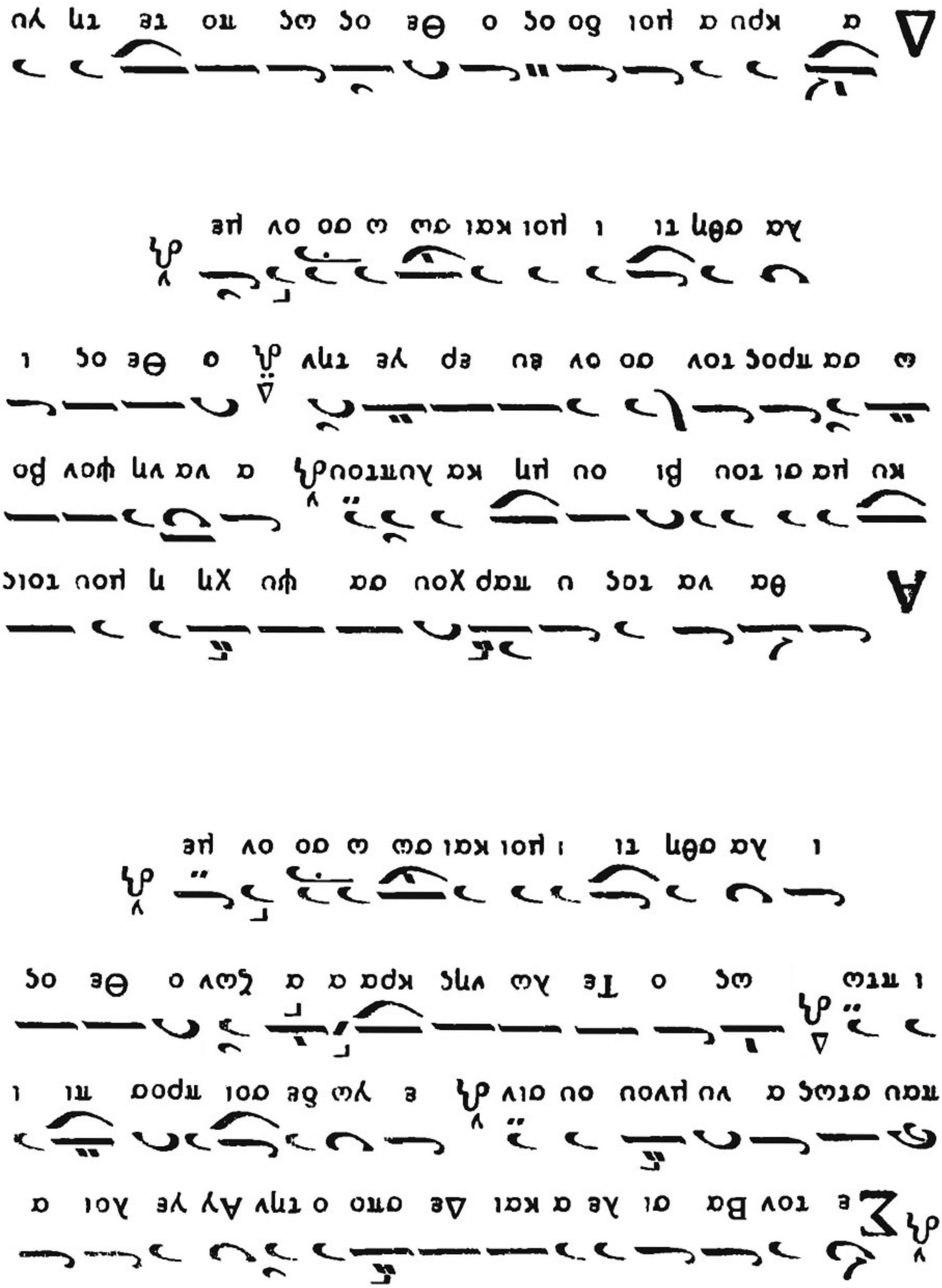

Κεκραγάριον σύντομον-Κατανυκτικά

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Δ' λ πα Νη

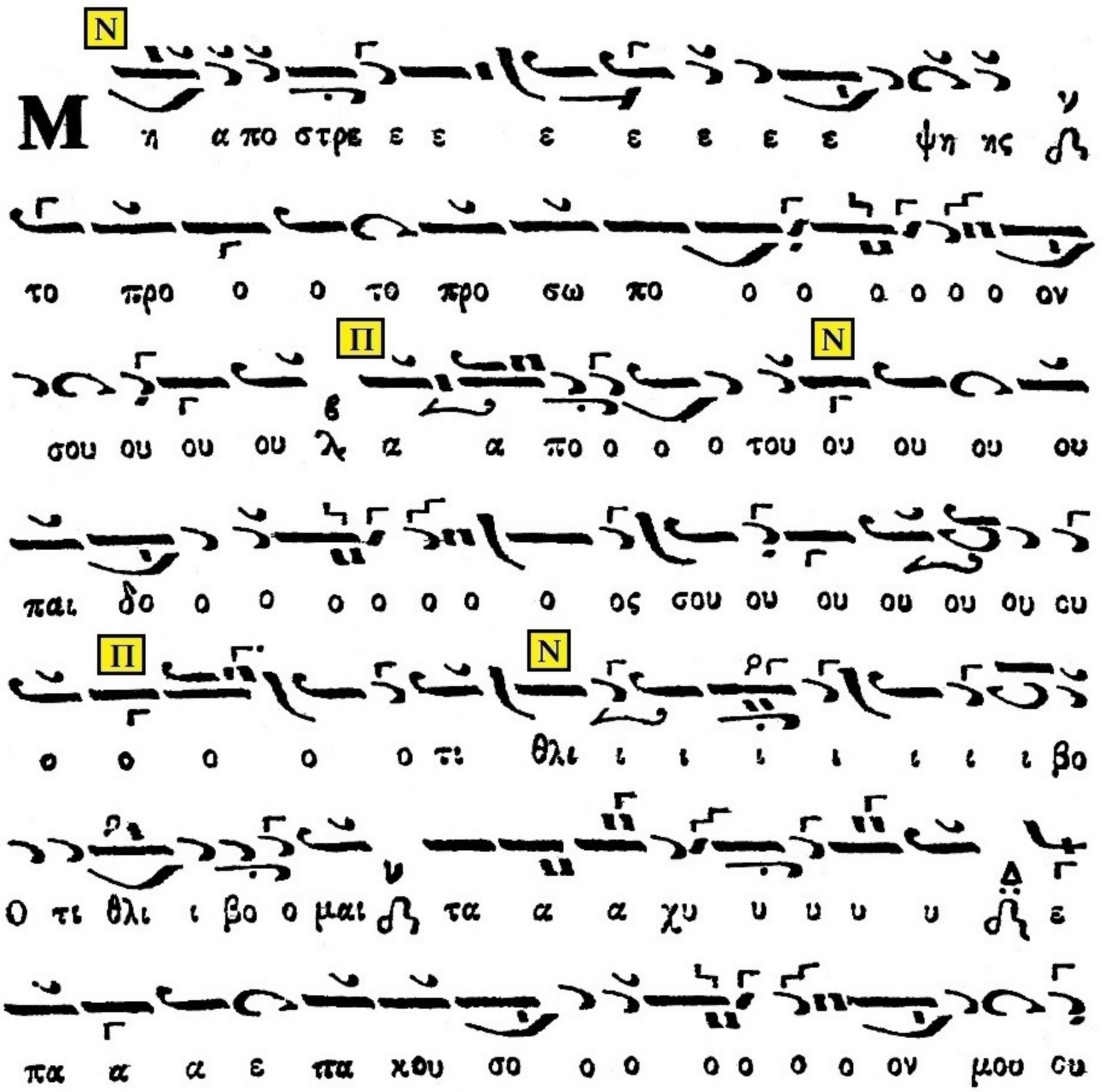

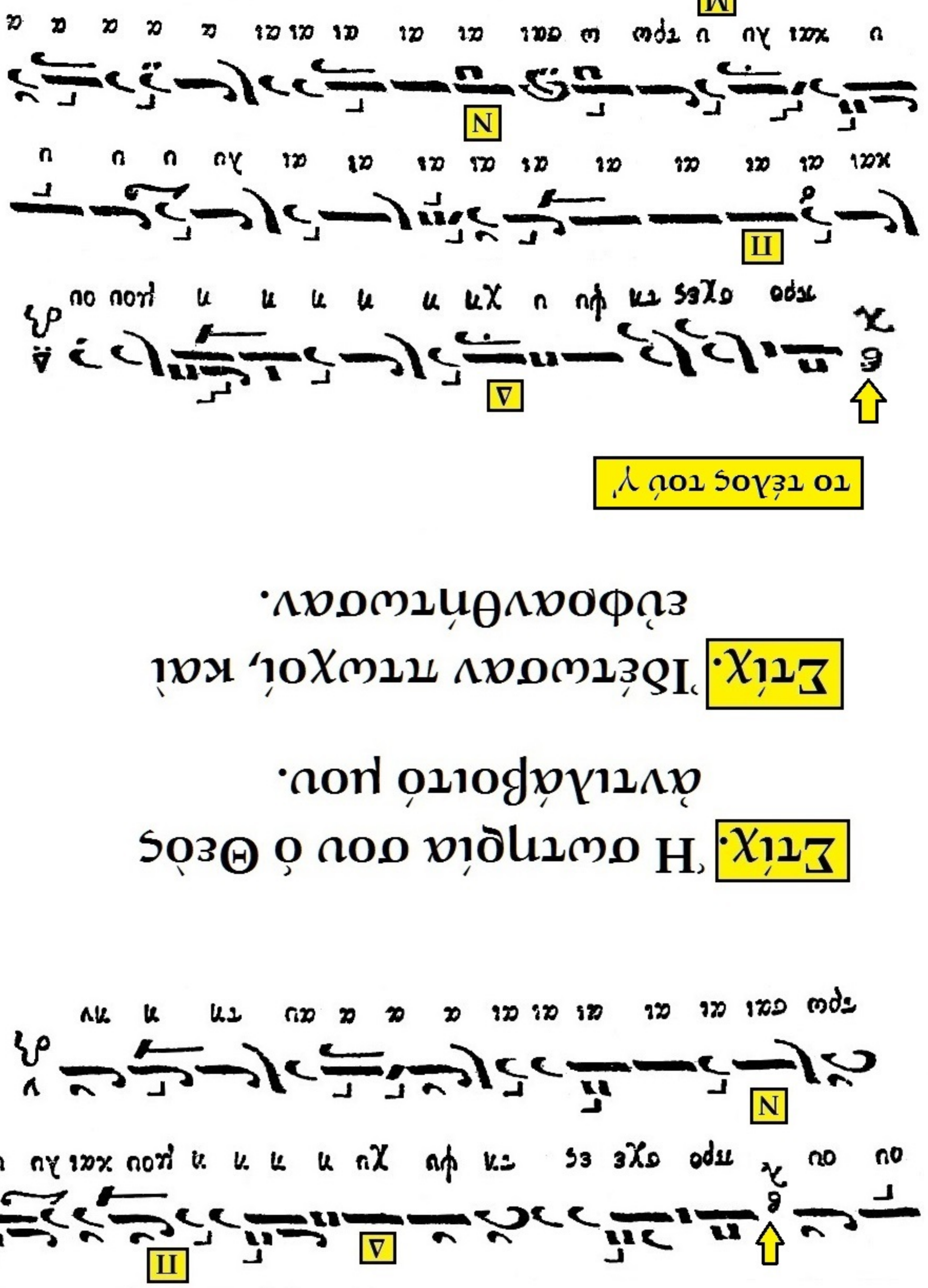

Προκείμενα εσπερινών Μ.Τεσ/στής

Ηχος λ πλ δ Νη

1-Μη αποστρέψεις

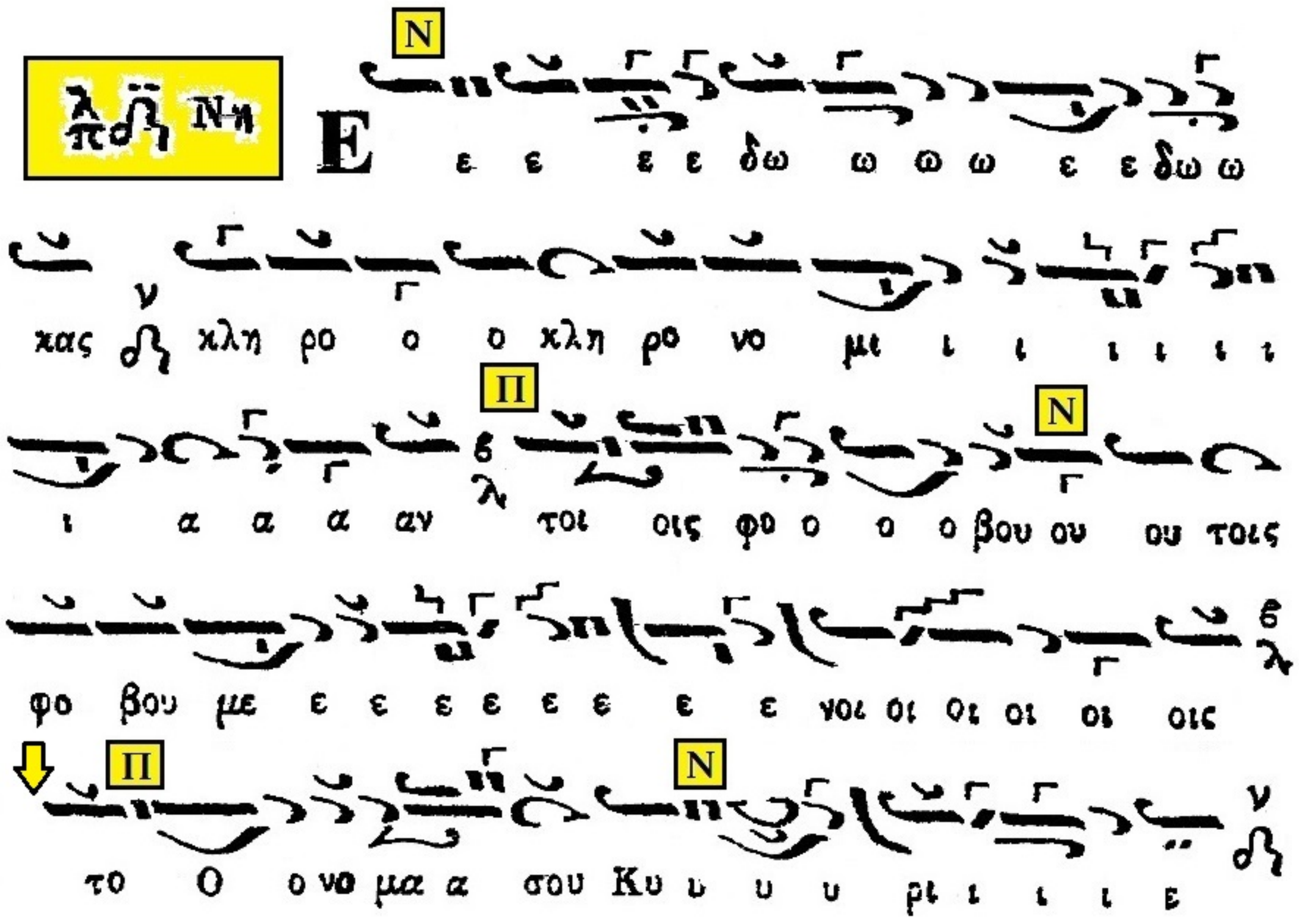

τὸ τέλος τοῦ γ'

Ετέρ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεός
ἀντιλάβοιτό μου.

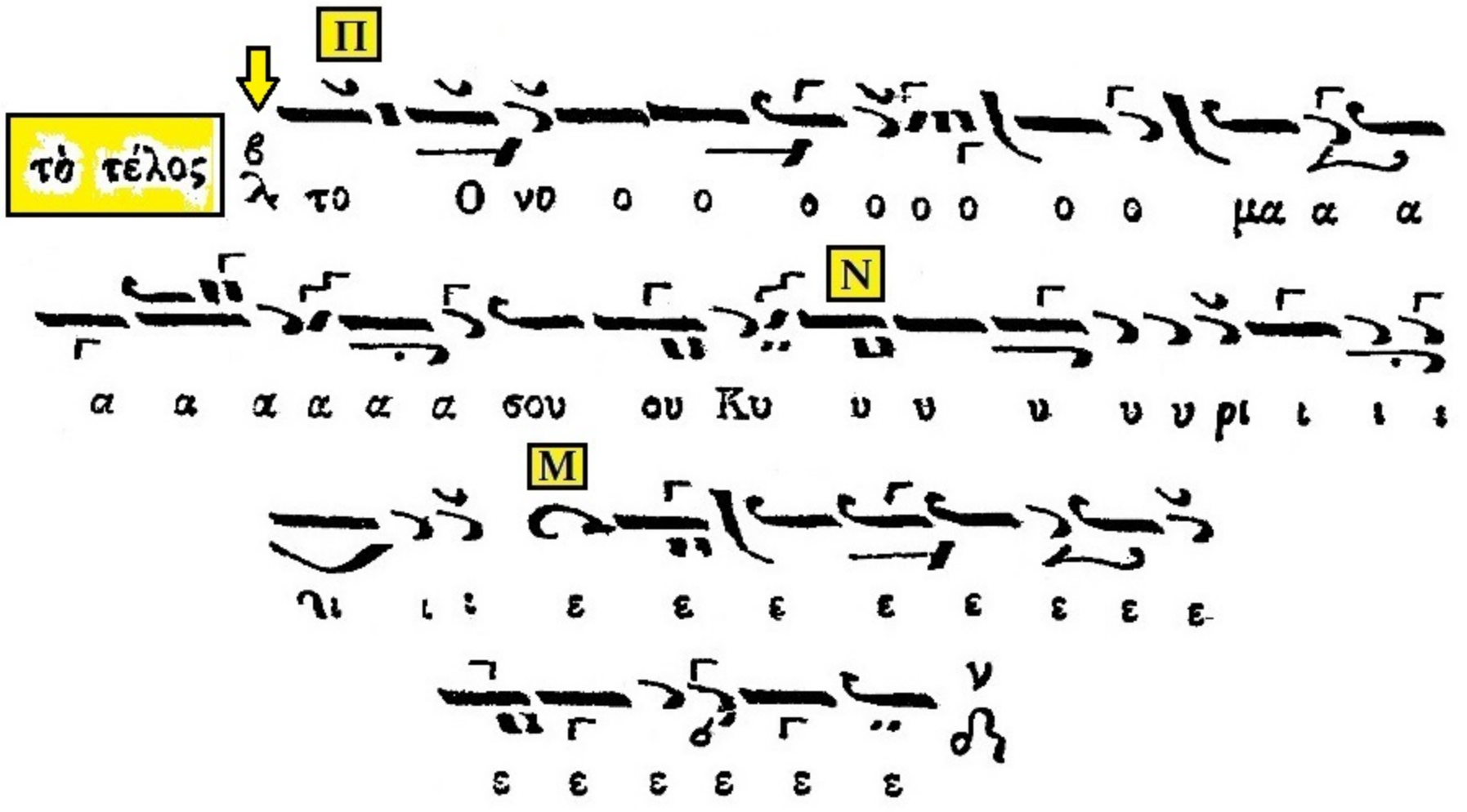
Ετέρ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ
εὐφρανθήτωσαν.

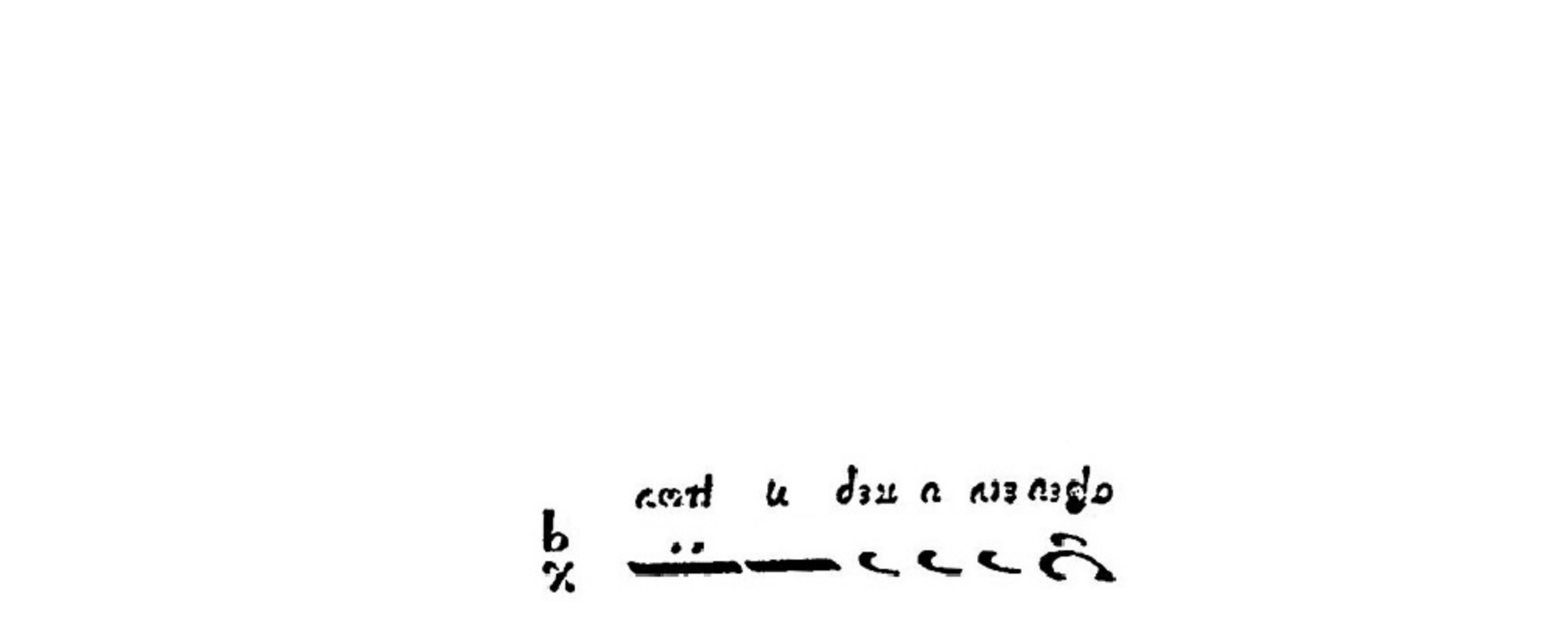
2- Εδωκας κληρονομίαν

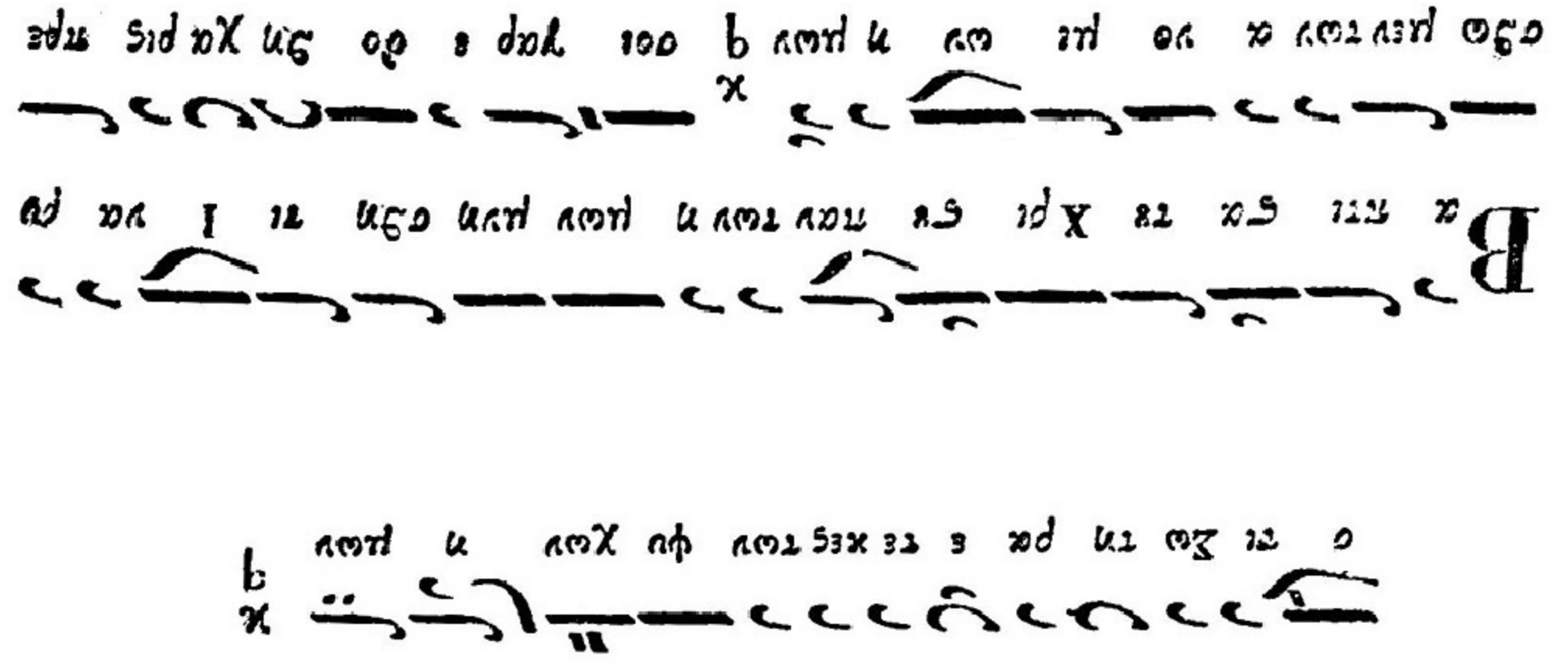

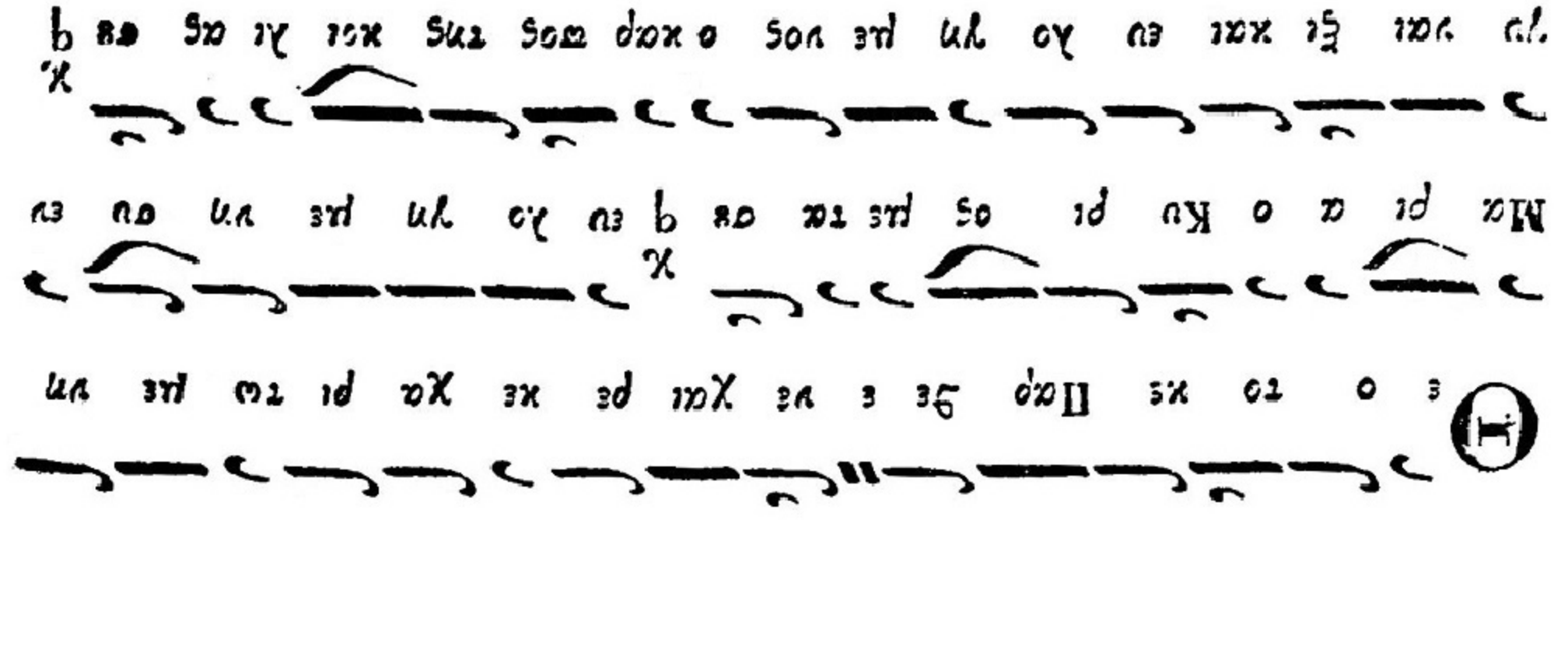
Στίχ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

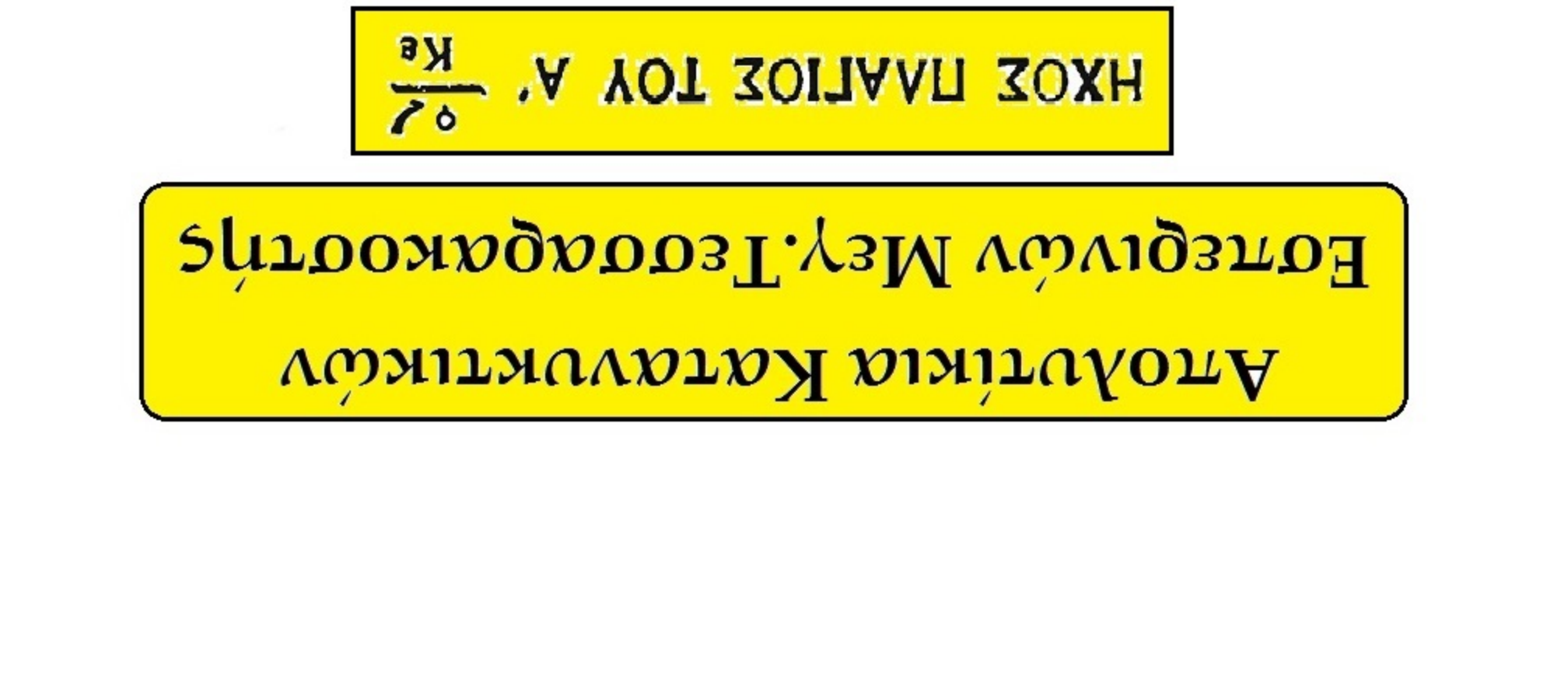
Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφοανθήτωσαν.

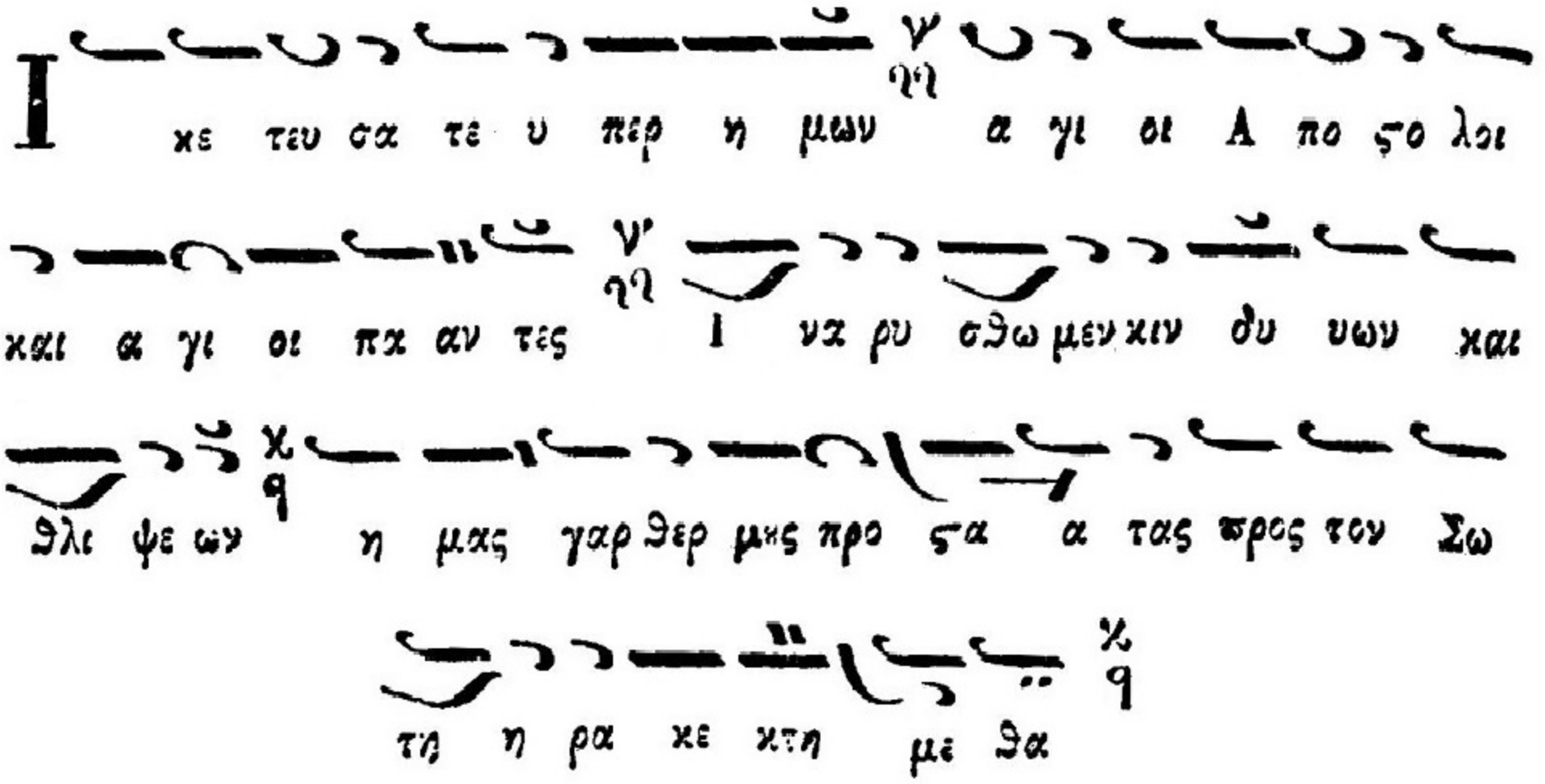

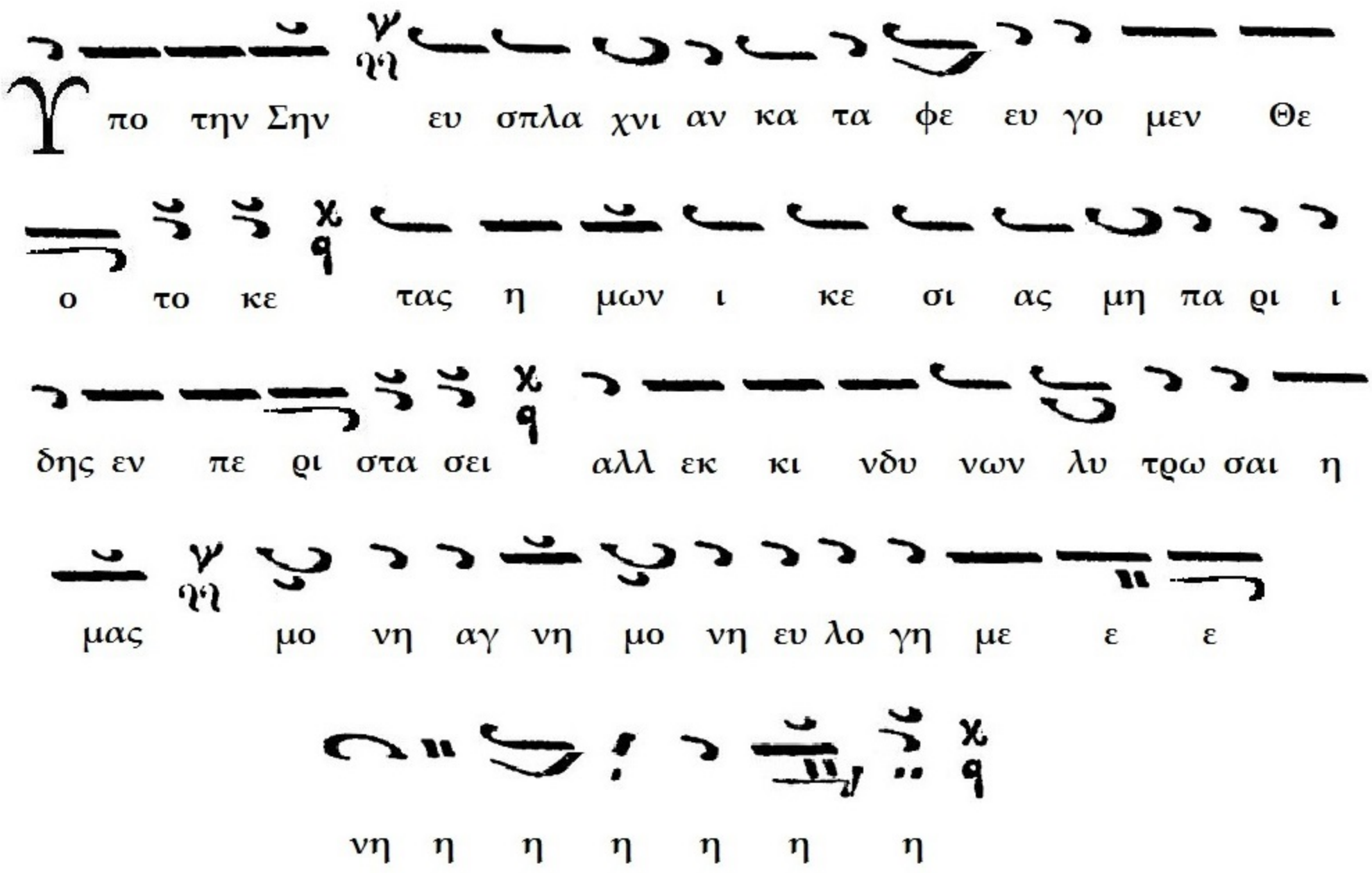
Απολυτήρια Κατανυκτικών
Εσπερινών Μεγ.Τεσσαρακοστής

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Α' $\frac{9}{\text{Κε}}$

Δόξα Πατρί.....

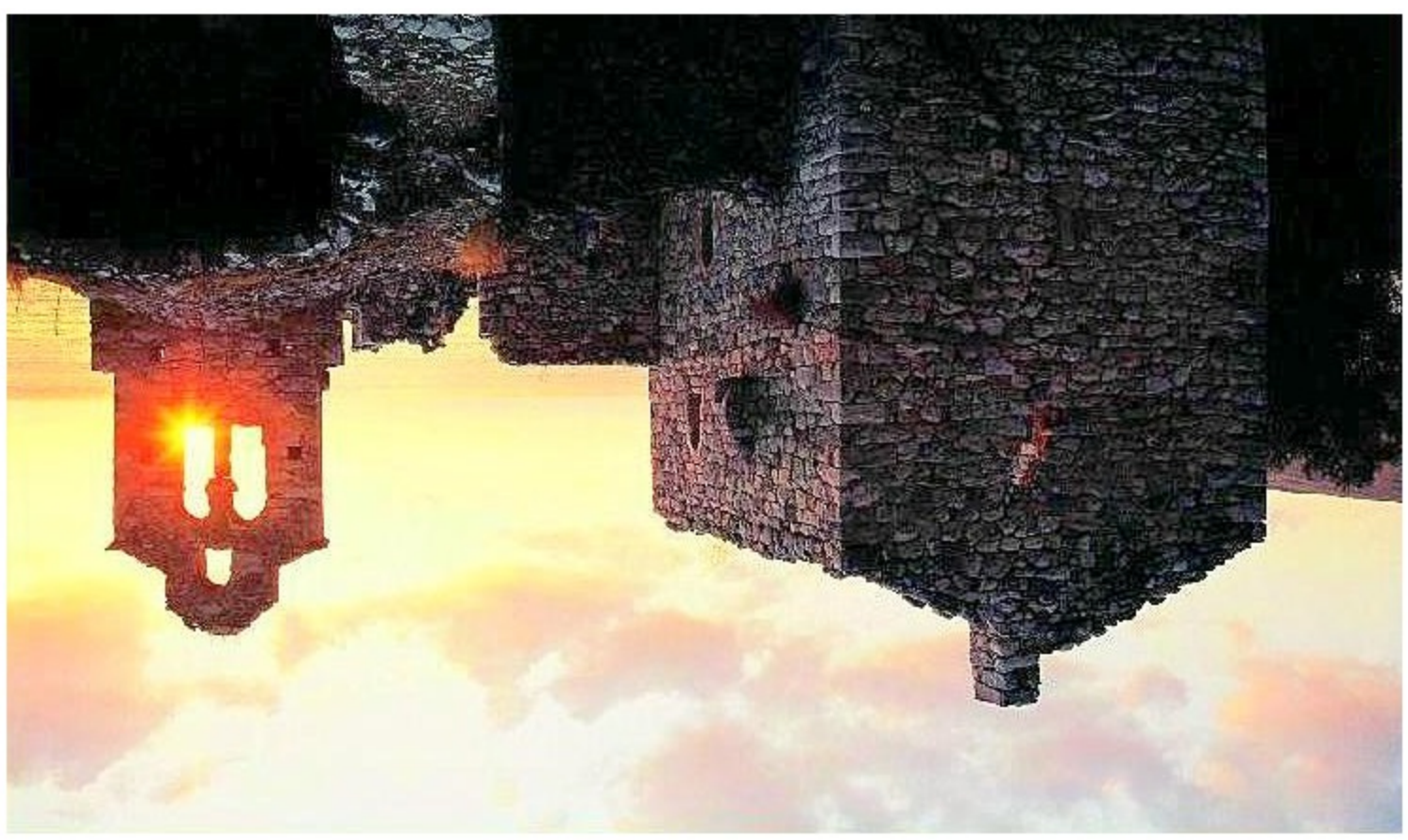
Και νύν....

Θεοτοκίον Μεγ. Τεσσαρακοστής

Πάντων προστεύσεις..

αρνόν- Ηχος Β'

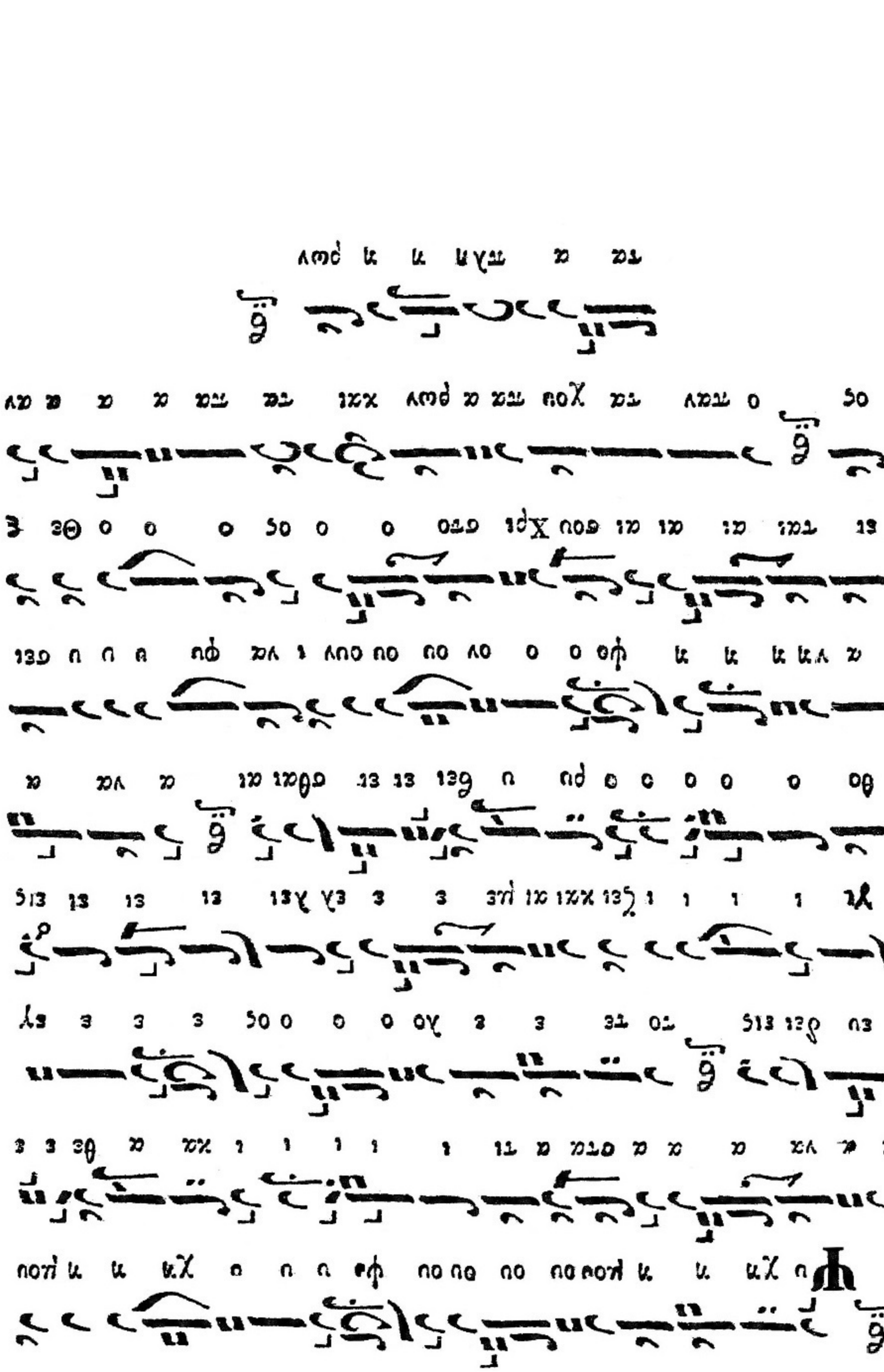

Σταυροθεοτοκίον Απόδειπνον
αργόν ἦχος δ΄ Πω ♩ Α΄

Θεοτοκίου Μεγ. Τεσσαρακοστής

Παναγία Θεοτόκε

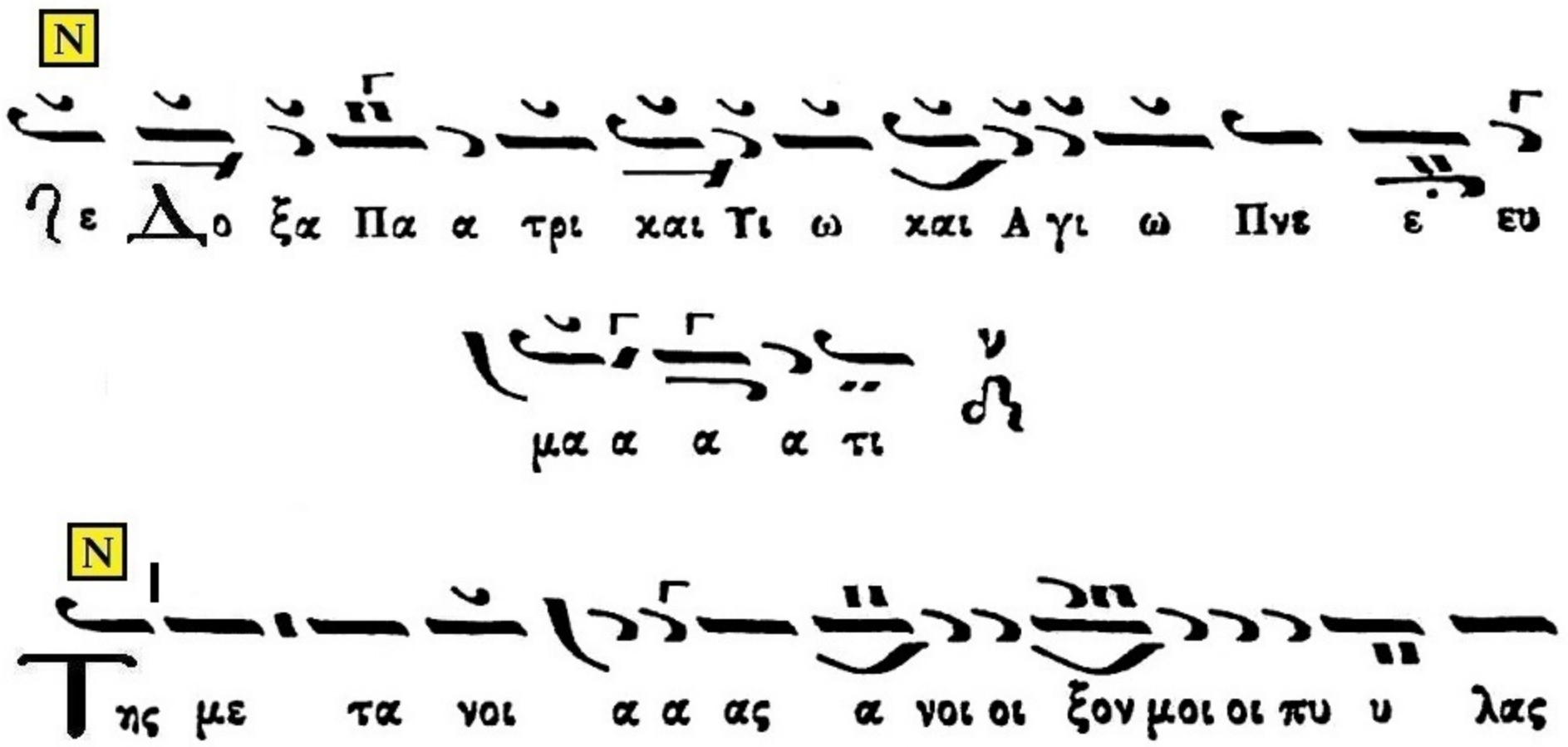

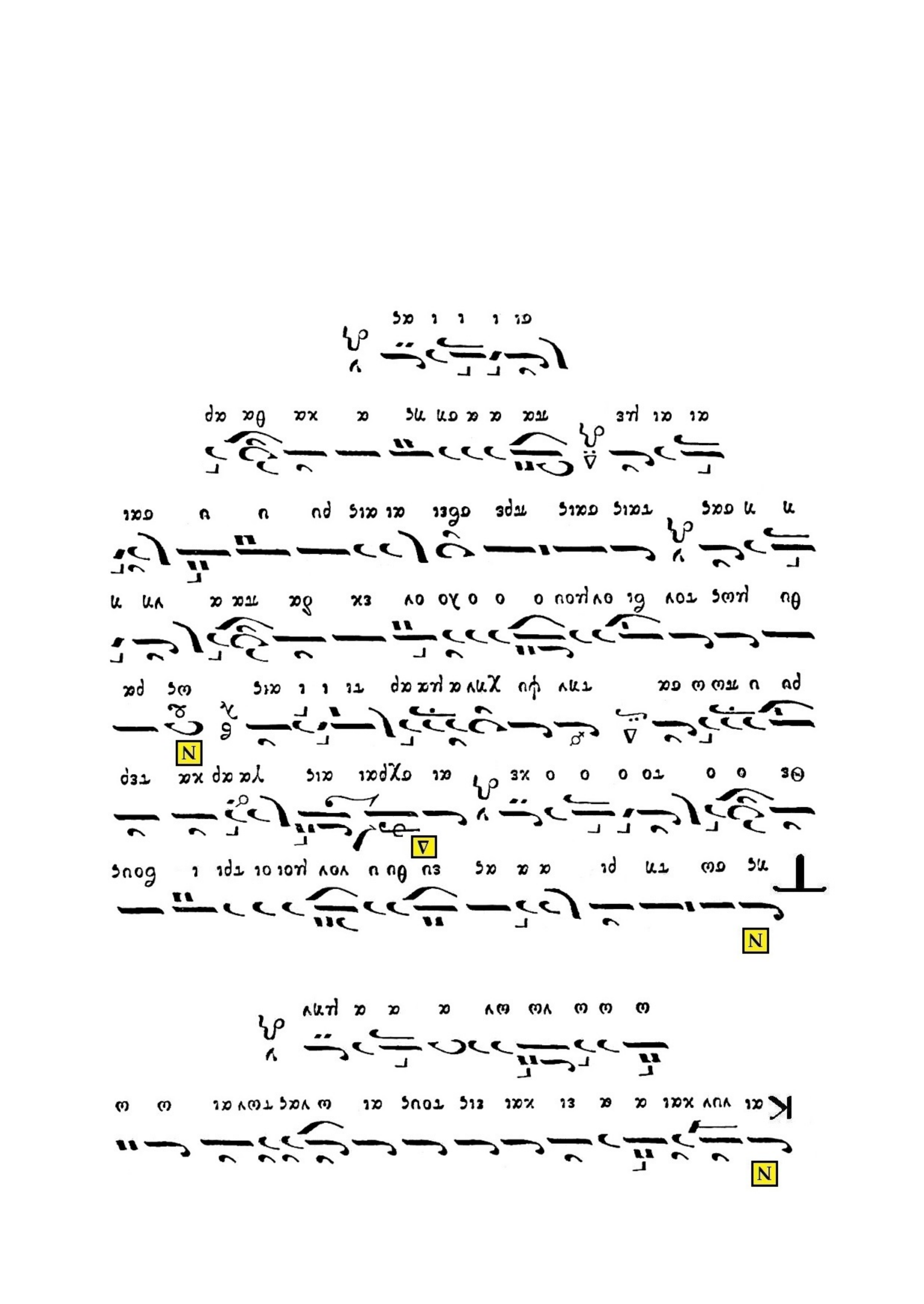
Κουτάκιον Μεγάλου Κανόνος

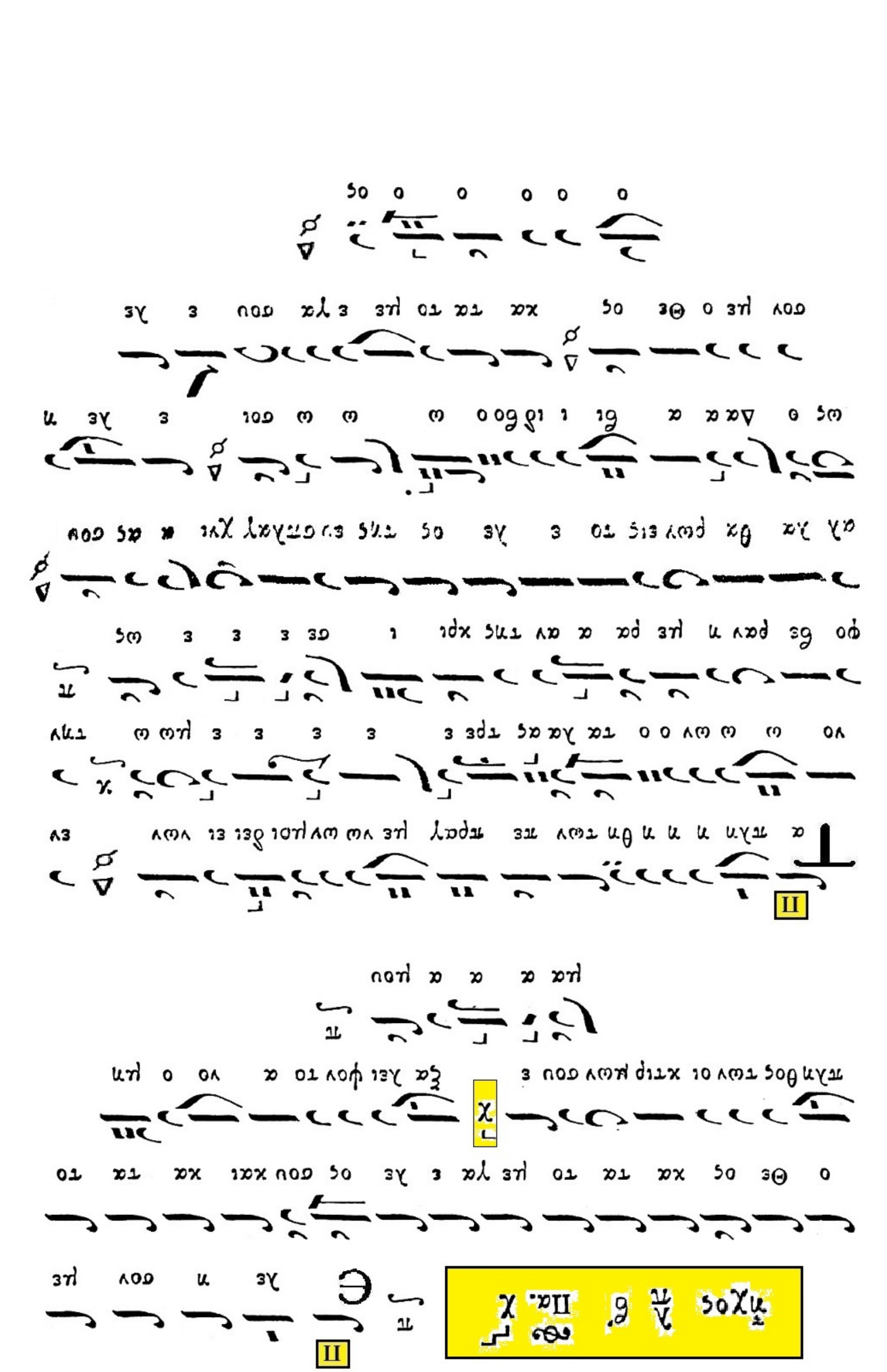
Ευρώς της θ' ωδής Μεγ/Κανόνος

Πλάτων Δι Ηλέκτρου

Πεντηκοστάρια Τριωδίου Ν' ψαλμού

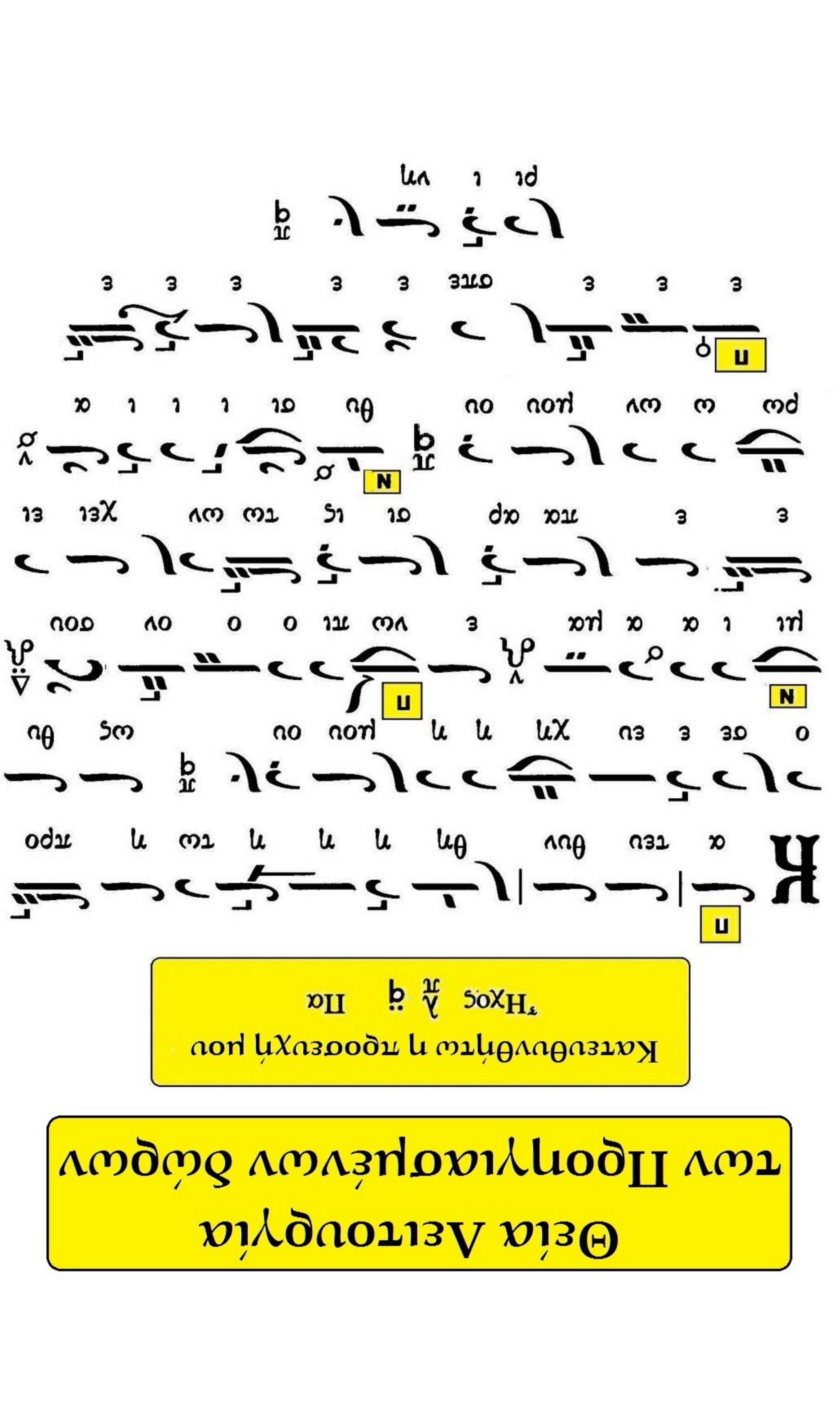

Θεία Λειτουργία

των Προηγιασμένων δώρων

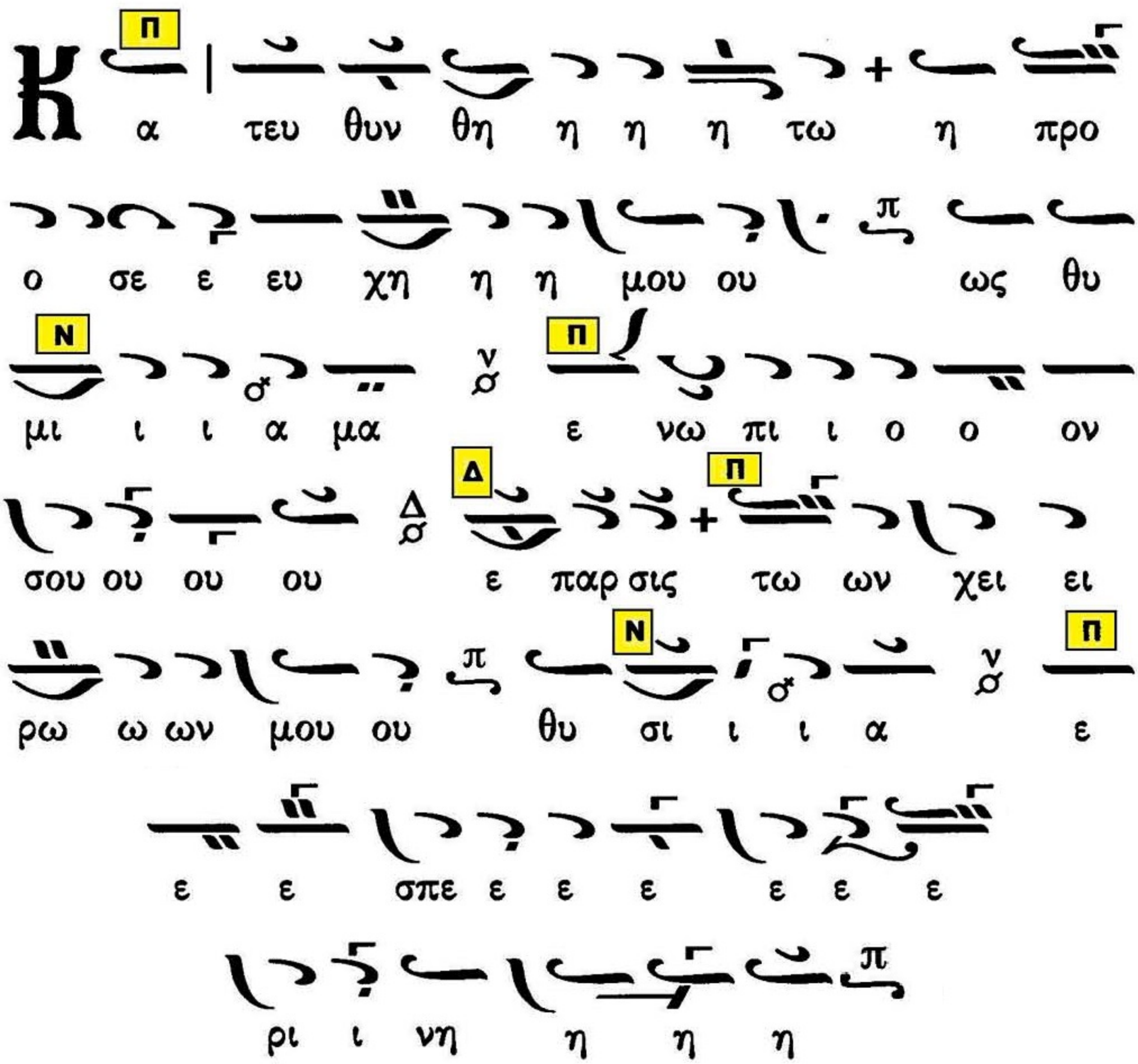

Θεία Λειτουργία
των Προηγιασμένων Δώρων

Ἕτερον.

Διά τάς Προηγιασμένας της Μ.Εβδομάδος

Ἦχος λ π Πα

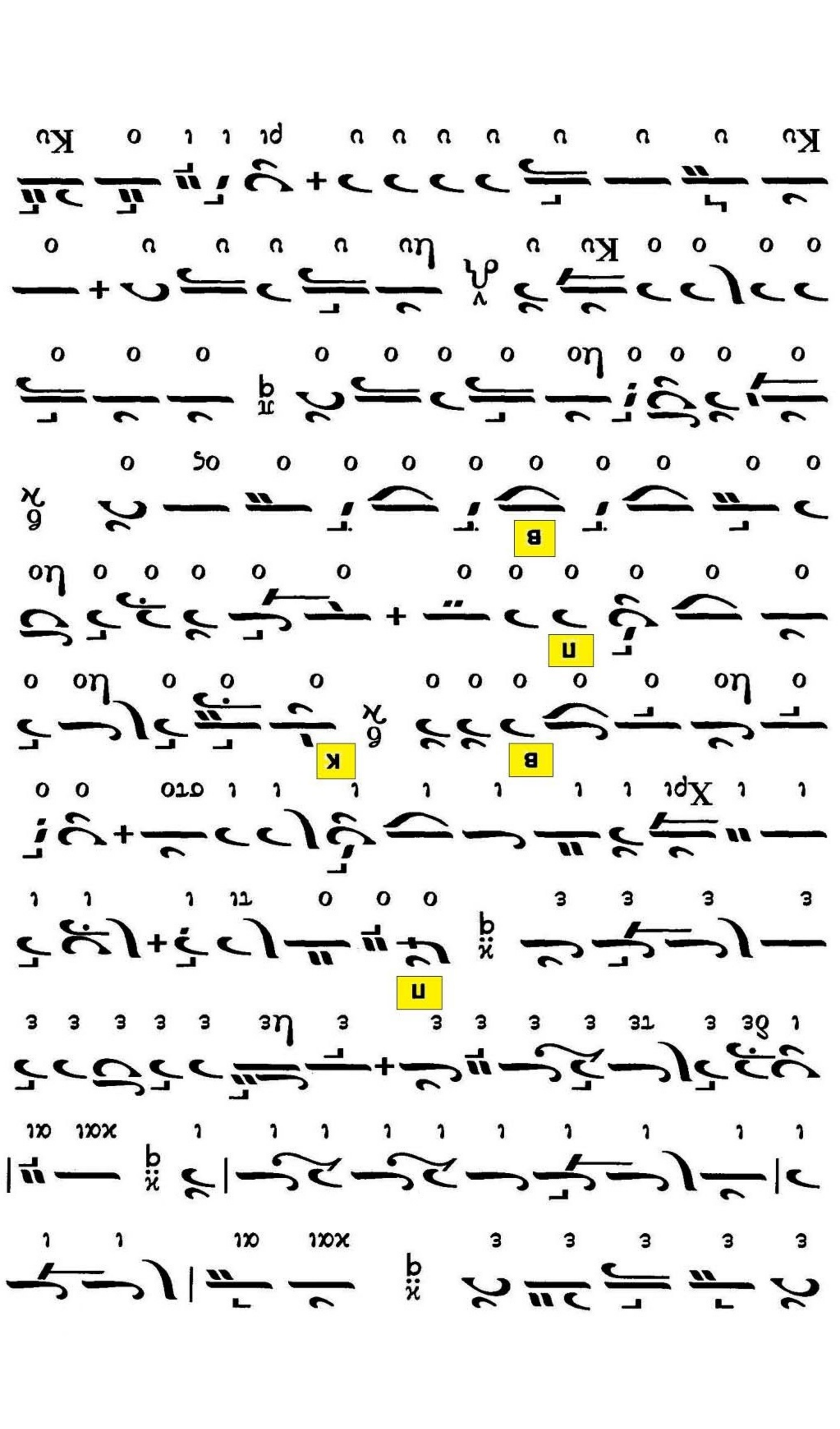
Νυν αι δυνάμεις
Πέτρου Ἡχος β΄ ⸗ Πα

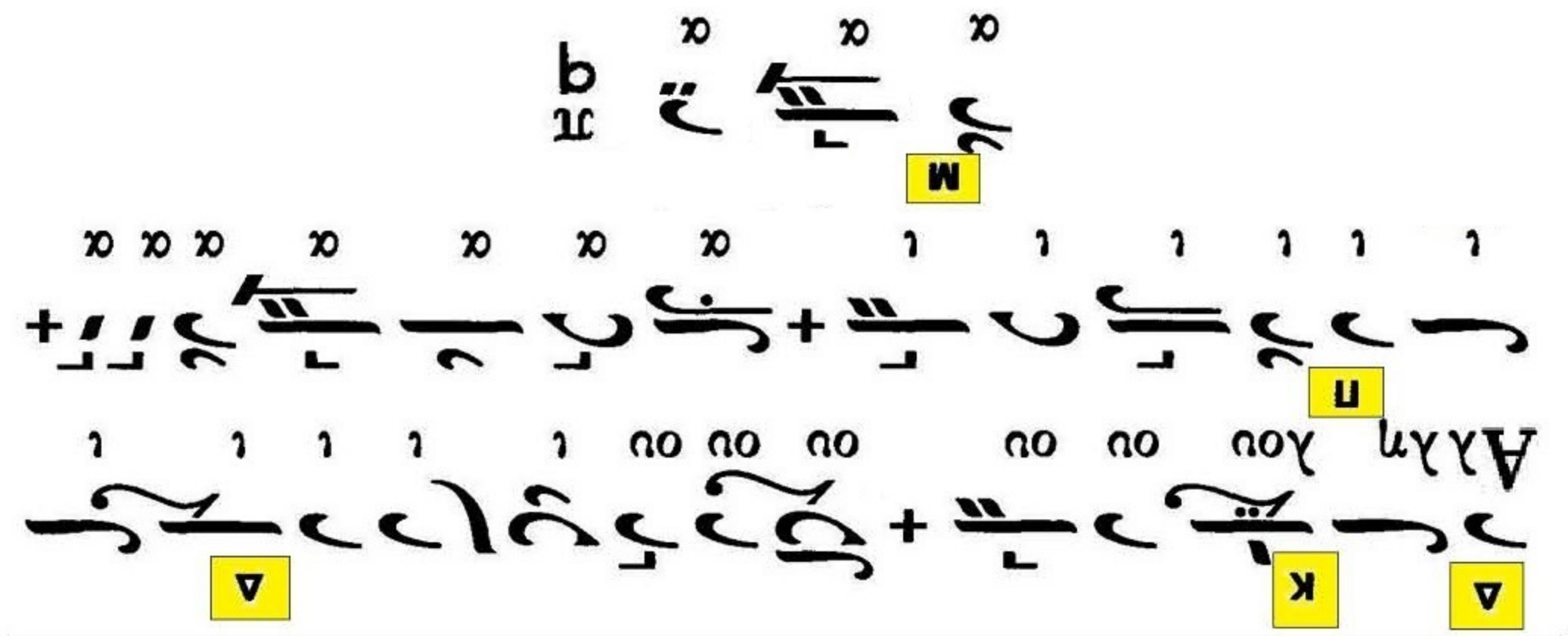
Μεγάλη εἴσοδος εν σιγῇ

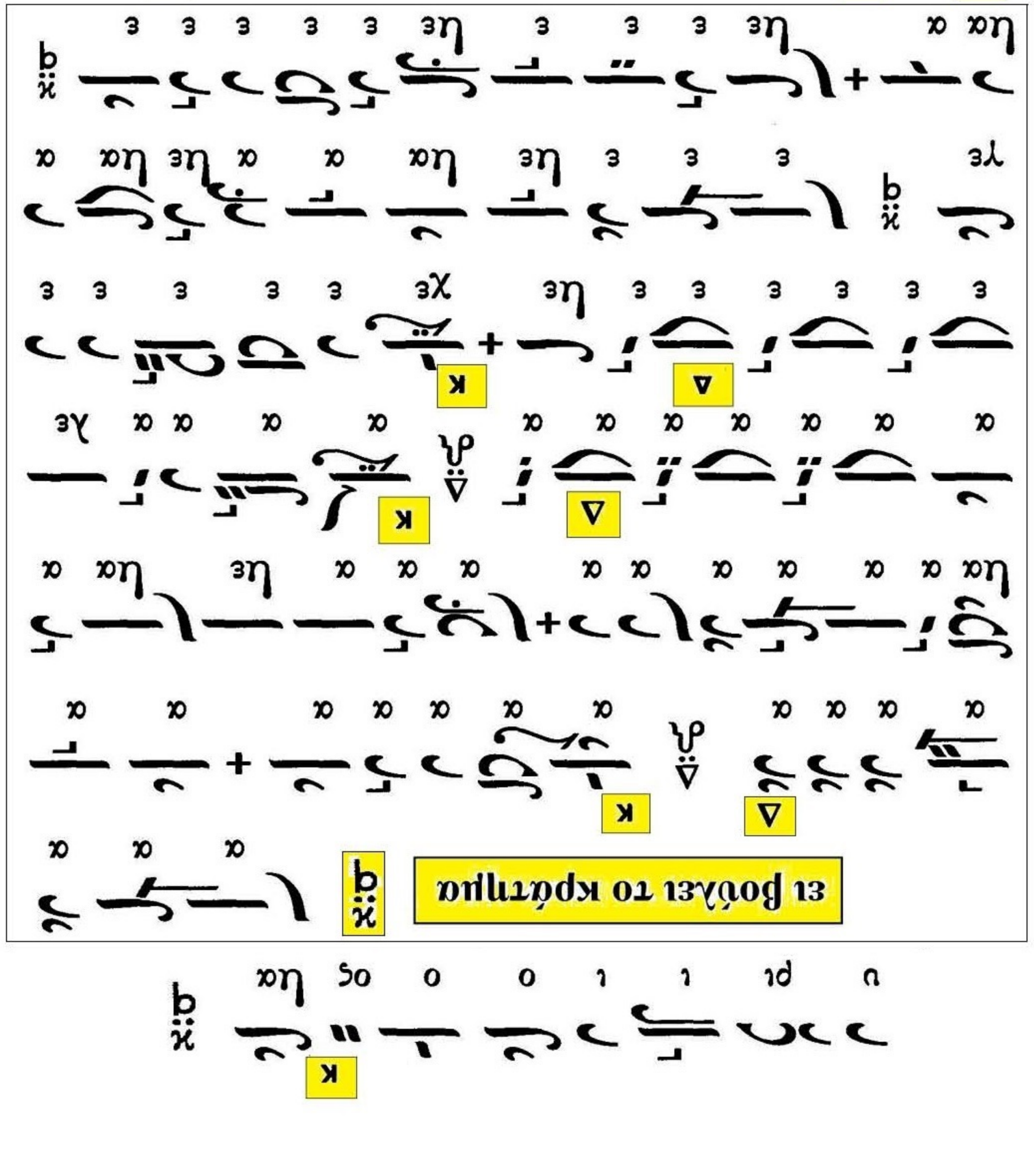

Κοινωνικόν "Γεύσασθε και ίδετε"

I.Κλαδά - Hχος

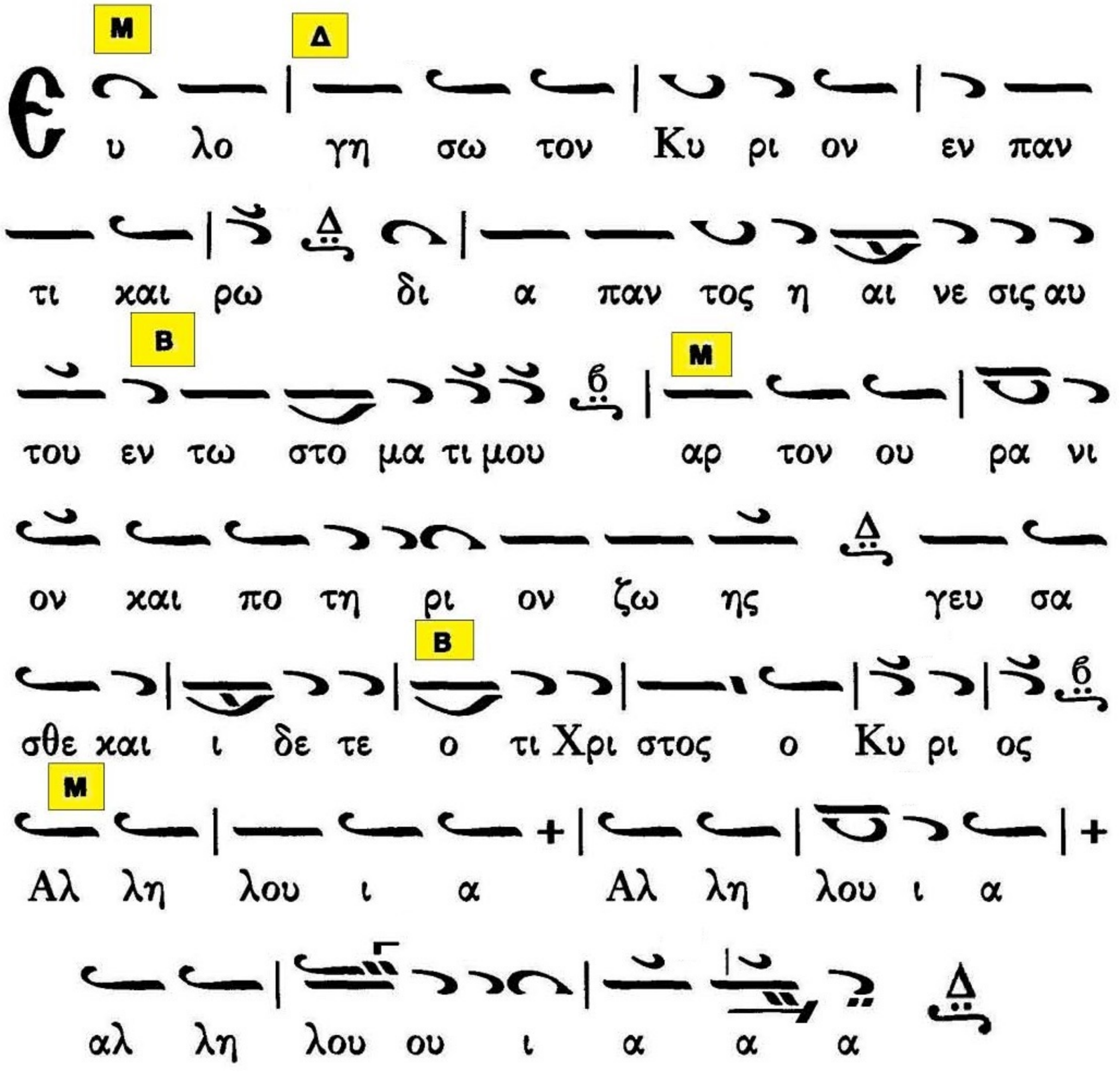

εἰ βούλει το κράτιμα

Αντι τού "Είδομεν το φως.."

Ηχος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προλεγόμενα
Κυριακή Τελώνου και Φαρισαίου
Κυριακή του Ασώτου
Ψυχοσάββατον
Κυριακή των Απόκρεω
Κυριακή της Τυροφάγου
Κυριακή της Τυροφάγου εσπέρας
Τετάρτη Α′ εβδ..Νηστειών
Παρασκευή Α′ εβδ.Νηστειών
Κυριακή Α′ Νηστειών (Ορθοδοξίας)
Κυριακή Α′ Νηστειών εσπέρας
Τετάρτη Β′ εβδ.Νηστειών
Παρασκευή Β′ εβδ.Νηστειών
Κυριακή Β′ Νηστειών
Κυριακή Β Νηστειών εσπέρας
Τετάρτη Γ′ εβδ.Νηστειών
Παρασκευή Γ′ εβδ.Νηστειών
Κυριακή Γ′ Νηστειών (Σταυροπροσκυνήσεως)
Τετάρτη Δ′ εβδ.Νηστειών
Παρασκευή Δ′ εβδ.Νηστειών
Κυριακή Δ′ Νηστειών
Κυριακή Δ′ Νηστειών εσπέρας
Τετάρτη Ε′ εβδ.Νηστειών
Πέμπτη Ε′ εβδ.Νηστειών
Παρασκευή Ε′ εβδ.Νηστειών
Σάββατον του Ακαθίστου
Κυριακή Ε′ Νηστειών
Κυριακή Ε′ Νηστειών εσπέρας
Τετάρτη ΣΤ′ εβδ.Νηστειών
Παρασκευή ΣΤ′ εβδ.Νηστειών
Σάββατον του Λαζάρου

Κυριακή των Βαΐων
Κεκραγάρια σύντομα και Κατ/κτικά κατ'ήχον
Προκείμενα Μεγ.Τεσσαρακοστής
Απολυτίκια Κατανυκτικών Μεγ.Τεσσαρακοστής
Θεοτοκίον Πάντων προστατεύεις αγαθή (αργόν)
ΣταυροΘτκίον ``Σφαγήν σου την άδικον''(αργόν)
Θεοτοκίον ``Παναγία Θεοτόκε'' (αργόν)
Κοντάκιον Μ.Κανόνος ``Ψυχή μου-Ψυχή μου''
Ειρμός θ' ωδής ``Ασπόρου συλλήψεως'' (αργός)
Πεντηκοστάρια Ν' ψαλμού Τριωδίου
Μέλη Προηγιασμένης Θ.Λειτουργίας

Σπάρτη 30η Ιανουαρίου 2015
Παναγιώτης Ιωάννου Τζανάκος